

ΚΟΣΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ

Α Π Α Ν Τ Α

ἦτοι

Φωνὴ Ὁρθόδοξος περὶ τῶν μελλόντων

καθὼς

καὶ Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει

Πατέρας

Ο ΑΓΙΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ

ΟΜΟΛΟΓΗΣ

ΑΘΕΩ

ΠΟΙΜΝΗΣ ΣΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΘΕΣΙΜΑΣ ΟΝ ΔΕ
 ΤΡΙΣΙΑΚΑΡ' ΑΝΗΛΕΛΑΡΙΩ ΤΗΓΡΑ
 ΘΗΣΕ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
 Ο ΚΟΣΜΑΣ ΑΡΧ. Ο ΕΤΗΔΑΝΕΙΟΣ
 ΠΡΑΞΑΝΤΩ Τ' ΠΡΩ ΤΩΘΕΣΙΩ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Μεταξύ των μετά την Ἑλληνικὴν παλιγγενεσίαν ὀρθοδοξοτάτων, ἅμα δὲ καὶ προφητικωτάτων Διδασκάλων τοῦ Ἔθνους, πρωτίστην θέσιν κατέχει ἀναμφιβόλως ὁ «θεοφιλῆς καὶ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ» Κοσμάς Φλαμιᾶτος. Οὗτος εἶχεν ἀγιώτατον βίον καὶ ἀσκητικὰς ἀρχάς, ἦτο ὄντως ζηλωτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὑπῆρξε δὲ ἐκ τῶν πρώτων παραγόντων τῆς πνευματικῆς ἀναζωπυρώσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, μεταδώσας τὸν εὐσεβῆ ἑνθουσιασμόν καὶ τὸν ἱεραποστολικὸν ζῆλον του.

Ἐγεννήθη εἰς Πουλάτα Κεφαλληνίας, ἐγένετο δὲ διδάσκαλος καὶ ἱεροκήρυξ καὶ ἐδίδαξεν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία. Τῷ 1836 τοῦ ἐπροτάθη ἡ θεολογικὴ ἔδρα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐδέχθη, κατηγορῶν μᾶλλον σφοδρῶς τὸ ἐν λόγῳ «σεμινάριον», ὅτι εἶναι ἴδρυμα προτεσταντῶν ἢ προτεσταντικῶν, ἐν ᾧ ἡ νεολαία ἐφθείρετο ὀρθοδόξως καὶ ἠθικῶς. Ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἐπεδίωκον· νὰ διαπισθῆ Ὁρθόδοξος ὁ παπολάτρης βασιλεὺς Ὅθων καὶ νὰ ἐπανασυνδεθῆ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχαιου ἢ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν τότε κυβερνήτων, ἀνορθόδοξων ὄντων, ἀπεσχίσθη τούτου καὶ ἦτο σχισματικὴ μέχρι τοῦ 1850. Οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι κατείχον τότε τὰ Ἐπτάνησα, γνωρίζοντες ποίαν δύναμιν ἀποτελεῖ διὰ τοὺς Ἑλληνας ἡ Ὁρθόδοξία, εἰργάζοντο καταχθονίως εἰς βάρος αὐτῆς, διπῶς καὶ εἰς τὴν δύσομορον Κύπρον, ἀπαιτήσαντες καὶ ἀπὸ τοῦς ἱερεῖς τῆς Ἐπτανήσου νὰ συνεργάζωνται μὲ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν. Ὁ Κοσμάς Φλαμιᾶτος ἔγραφε κατὰ τῶν ἀνορθόδοξων ἐνεργειῶν τῶν προτεσταντῶν Ἀγγλῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξώρισαν ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἱερεῖς, ὅτινες ἐπίσης ἀντέδρασαν κατὰ τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

Εἰς Πάτρας εὐρισκόμενος, ὅπου κατέφυγεν, ἐξέδωκε τῷ 1841 τὸ βιβλίον τοῦτο, ὑπερ ἑγράφη ὡς ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς πάντας Ὁρθόδοξον Ἑλληνα. Ἐκεῖ συνηντήθη, τῷ 1842, καὶ μὲ τὸν Διδάσκαλον τοῦ Γένους Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον ἐξ Οἰκονόμων, ὁ ὁποῖος πολὺ τὸν ἠύλαβήθη καὶ ἐσεβάσθη καὶ τὸν χαρακτηρίζει εἰς τὰ συγγράμματά του «ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Θεοφιλή, πολυάθλον καὶ ἀθλητὴν τοῦ Χριστοῦ». Καὶ γραπτῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ προφορικῆς διδασκαλίας, εἰς τὰς Πάτρας καὶ ἄλλασχού, μετέδιδε τὸν εὐσεβῆ ζῆλόν του καὶ τὰς πεποιθήσεις του καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς πιστοὺς εἰς σταθερότητα καὶ ἀγωνιστικότητα ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν Ὁρ-

θοδόξων παραδόσεων. Ἐξ αὐτοῦ ἐνεπνεύσθησαν ὁ Ἰγνάτιος Λαμπρόπουλος (διδάσκαλος τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς «ΖΩΗΣ» Εὐσεβίου Μαθοπούλου), ὁ Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος ἢ Παπουλάκος καὶ πολὺ εἰργάσθη ἐφ' ἑρῶν ζωῆς διὰ τὴν ἀναθέρμανσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος τῶν Ἑλλήνων. Ἐδίδασκεν, εἰς μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς, εἰς διὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θὰ ἔλθῃ ἡ σωτηρία τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τὴν ὑποῦλον πολιτικὴν τῶν προτεσταντῶν Ἀγγλων διέβλεπεν ἐπιδιώξιν μειώσεως τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τοῦτο δὲ συνέβαλλον καὶ οἱ μαζόνιοι ἐπιηραῶντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑπτανήσου, τῆς Τουρκίας καὶ ὅλης τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Κατεφέρτετο πολὺ κατὰ τῆς διαφθοραίσης ἀπὸ ξένα πρότυπα Ἑλληνικῆς παιδείας, ἡ ὁποία, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸν ὀρθολογισμὸν τῶν δυτικῶν, τὰς γαλλικὰς ἰδέας καὶ τὸν ἀθεϊσμόν, ἀντεστρατεύετο τὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους παραδόσεις.

Τῷ 1852, ὁμοῦ μετ' ἄλλων 150 περίπου τὸ πλεῖστον μοναχῶν, συνελήφθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Πατρῶν, χωρὶς ποτὲ νὰ δικασθῇ. Ἐκεῖ ἔγινε μοναχὸς καὶ ἐκεῖ ἀπέβιωσε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1852, δηλητηριασθεὶς, ὡς λέγεται, ὑπὸ τῶν ἀγγλοφίλων. Ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἄλλος μοναχὸς καὶ μετὰ τοῦτο οἱ λοιποὶ ἀπελύθησαν.

Τὸ βιβλίον τοῦ τοῦτο ἐξεδόθη δευτέραν φοράν τῷ 1910. Ὁσα ὁ εὐλόγητος ἔγραψε πρὸ 140 σχεδὸν ἐτῶν, ἔχουν ἀπόλυτον καὶ τελείαν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπικαιρότητα εἰς τὰς πλήρεις παραχῆς καὶ συγχύσεως ἀποκαλυπτικὰς ἡμέρας μας νομίζει κανεὶς, μελετῶν ταῦτα, ὅτι: ἔδλεπε καὶ ἔγραφεν αὐτὰ σήμερον. Μὲ προφητικὸν ὄμμα προεῖδεν ἐν ἀκρίβειᾳ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα καὶ κατάστασιν καὶ τὰ συμβαίνοντα εἴτε εἰς τε τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ τοῦ Ἔθνους. Γράφων «εἰς ἀνακάλυψιν τῆς κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἐπιβουλῆς εἰς ὀρθόφροντα συμβουλὴν διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐπιεικέμενου κινδύνου ἀσφάλειαν, καὶ κοινὴν σωτηρίαν καὶ περὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων», μὲ θαυμασταὴν ὀξυδέρκειαν καὶ προνοητικότητα διάδλεπε καὶ προέλεγε «περὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως», τὰς εἰς ἄρος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ραδιουργίας τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ τῆς «ξένης ἐπιβουλῆς», ὅπως ἀκριβῶς συνέβησαν καὶ συμβαίνουν καὶ ὑποδεικνύει: πῶς θὰ σωθῶμεν καὶ ὡς Ὀρθοδοξία καὶ ὡς Ἔθνος.

Φρονούντες ὅτι: καὶ σήμερον ἔχει ἀκραν ἐπικαιρότητα αὐτὴ «ἡ Σπουδαία Φωνή», ἐκδίδομεν ταύτην, ἐν τῇ βεβαιότητι, ὅτι ὠφελήθησονται οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν, ἐάν με χριστιανικὸν ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον ἀξιοποιήσωσιν, ὅ,τι προλέγει ὁ δόσιμαρτυς Κοσμάς Φλαμιάτος.

Παῦλος Μοναχός

Ἐρημητήριον Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὄρους

ΚΟΣΜΗ ΜΟΝΑΧΟΥ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ

Φ Ω Ν Η
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΠΟΛΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ
ΕΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ
ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΠΙΒΟΥΛΗΣ
ΕΙΣ ΟΡΘΟΦΡΟΝΑ ΣΥΜΒΟΥΔΗΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΜΕΝΟΥ ΚΙΝΗΤΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1849 ὑπὸ τοῦ Ι. Μ. .

Τὸ δεύτερον ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ε. Μ. Γ. Κ. Β. Κ.

Π Ρ Ο Τ Ρ Ο Π Η .

Τῶν ὄσων εἶδον καὶ ἤκουσον ὀλίγον ἢ πολὺ ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῇ ἀναγκαίων ἢ γνώσις παντὸς ὀρθοδόξου Ἑλλήνου, ἐτι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ὠφέλιμος.

Αὐτός γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἴσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

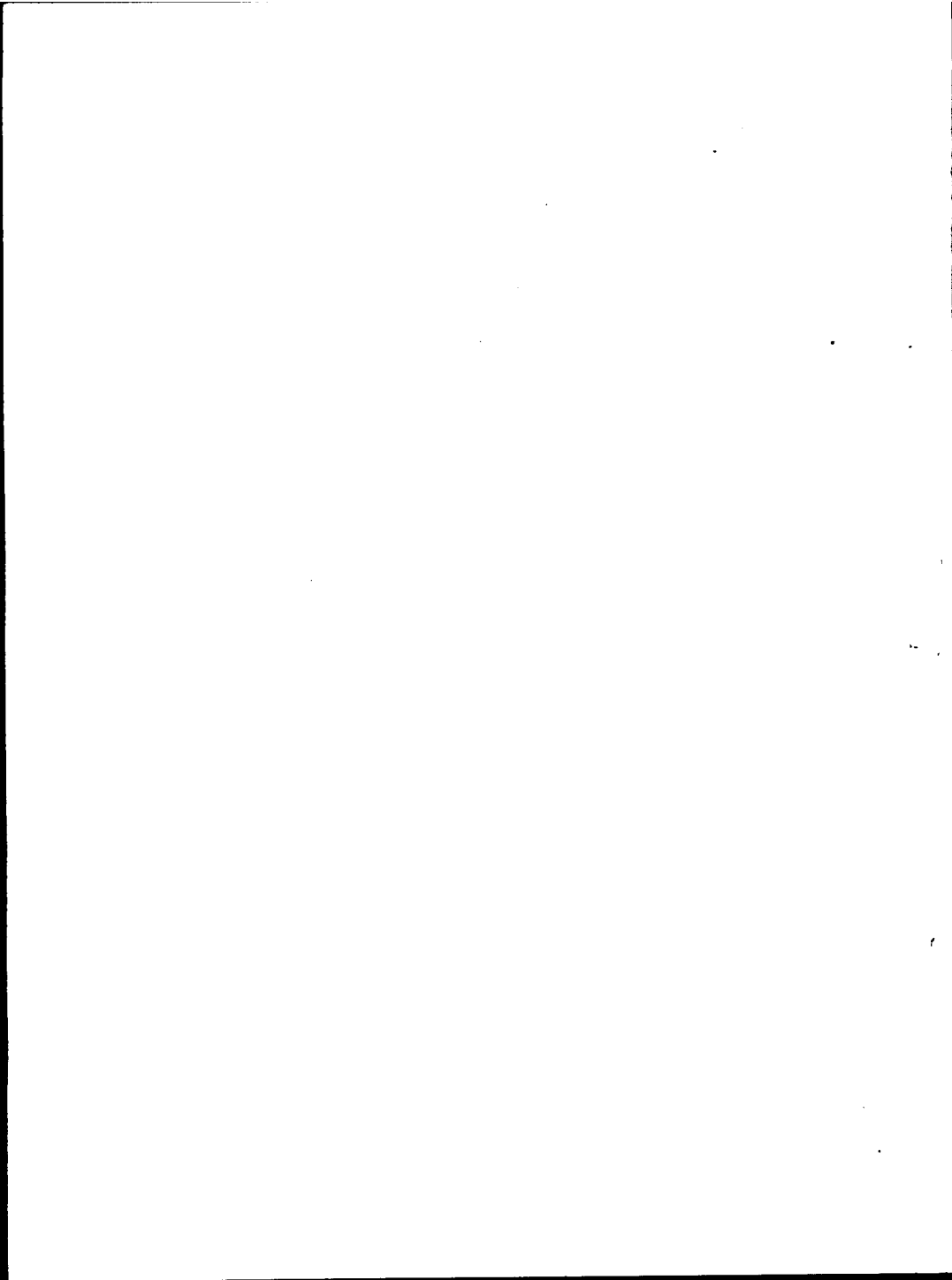
(Κορινθ. Β' ια' 14)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΣΠΥΡ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

Πλατεία Ἀγίων Θεοδώρων

1910

ΧΩΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΑΡΜΟΖΟΝΤΑ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝ ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

“**Π**ροσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες, ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Ματθ. Ζ'. 15. δηλαδή ἀπὸ τὰ ἔργα.

Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημουῖται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται, ιβ'. 25. Ματθ. αὐτόθι.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί. διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγετε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα ἦτε δὲ καταρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Κορ. Α'. α'. 10.

Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία; τίς δὲ συμφώνησις Χριστὸς πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; κ.τ.λ. Κορ. Β'. Γ'. 14.

Ἔστι δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις,

πραγμάτων ἔλεγχος μὴ βλεπομένων. Ἐν ταύτῃ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκφαινομένων τὰ φαινόμενα γεγονέναι. Ἑβρ. ια'.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περι-
κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον, ἀποθέμενάι
πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπο-
νῆς τρέχομεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνας ἀφο-
ρῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειω-
τὴν Ἰησοῦν. κ. τ. λ. Ἑβρ. ιε'. δηλαδή. Ἀπο-
στόλους, Προφήτας, καὶ Μάρτυρας, καὶ λοιποὺς
Ἁγίους.

Ἰησοῦς χθές καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας, διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ
περιφέρεσθε κ.τ.λ. Ἑβρ. ιε'. 8. παρ. χάριν κα-
θῶς σήμερον.

Εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Θεοῦ το
ὄνομα, τὸ ἅγιον, αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ βλέπων ἀδύσσοις,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος,
ὁ ὑπεριψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ ἐρευνῶν
καρδίας καὶ νεφρούς, ὁ ἀνακαλύπτων τὰ κινή-
ματα τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς πράξεις τῶν
ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν, τὰς ὁποίας

ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, καὶ προνοεῖ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ὡς Πατὴρ φιλόστοργος· κατὰ τό· «ὁ Πατὴρ μου καὶ ἡ Μήτηρ μου μὲ ἐγκατέλιπον, ὁ δὲ Κύριος προσελαβετό με. Ὁμοίως ἀπεκάλυψεν καὶ ἀνακαλύπτει καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ μέσον τοῦ δούλου αὐτοῦ ὀσιομάρτυρος Κσσμᾶ φλαμιάτου, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡμᾶς λανθάνουν, ὅστις ἀντέστη κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων μέχρι θανάτου· δηλητηριασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ κόμματος, ἐντὸς τῶν ἐν Πάτραις φυλακῶν, ἔνθα εἶχε συκλεισθῆ μεθ' ἑτέρων δέκα, Ἱερομονάχων, συγκατηγορηθέντων ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἐπὶ στηλιτεύσει τῶν καταχθονίων τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐπιβουλῶν· ἐκείνων ὅμως ἀπολυθέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προταιτίου αὐτῶν. Τὰ ὅσα ὅμως λέγει φαίνονται ἀληθῆ καὶ βέβαια, καὶ οὐδεμίαν ἀντίρρησην καὶ λόγον ἐπιδέχονται τὰ εἰρημένα εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἐπιστολὴν, εἰς τοὺς συνετοὺς ὀρθόφρονας καὶ ἑναρέτους, καὶ πείραν ἔχοντας τῶν πραγμάτων. Καλὸν ἐπιθυμητὸν καὶ εὐχάριστον ἦτον ἵνα περιγράψῃ τις τὸν βίον τούτου τοῦ νέου ἀθλητοῦ εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ὅστις ἐξήνησεν ὡς εὐωδέστατον ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, εἰς τὴν φρι-

κτὴν κατάστασιν τούτου τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀθλίου αἰῶνος, καὶ πρὸ πάντων τὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν Ἔθνους, τῶν ὁποίων εἰς τὴν παράταξιν τῶν ὀρατῶν ἡμῶν ἔθρῶν ἐπιβλέπει ἐφ' ἡμᾶς ὁ Πλάστης καὶ ὁ Δημιουργὸς τοῦ παντός, ὅτι γίνονται σπουδαῖοι καὶ περίεργοι θεαταὶ ὅλος ὁ ἀόρατος κόσμος τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, καὶ ὄλων τῶν ἀγίων τὰ πνεύματα.

Περίεργος καὶ θαυμαστός πρέπει νὰ εἶνε ὁ βίος τούτου τοῦ ὀσίου καὶ ἐναρέτου ἀνδρός, καθὼς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, το ὁποῖον ἔγραψε διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων· καθὼς λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν προεισαγωγὴν κλπ. 5. «διὰ τοὺς περισταχοῦντας με πειρασμοὺς γεγραμμένη ἐπιστολή μου. Ἡμεῖς δὲ ὀλίγα καὶ συγκεχυμένως γνωρίζομεν, ἄκραις μέσαις, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιχειροῦμεν τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ τοῦ βίου αὐτοῦ, ἀλλ' ἐγκαταλείπομεν ἕως νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς, ἢ καὶ ἄλλος τις θελήσῃ νὰ περιγράψῃ τούτου τὰ κατορθώματα, τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολέμους τοὺς ὁποίους ἐποίησεν· τὰς ἐξορίας καὶ τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους ὑπέμεινεν θεῖῳ ζήλῳ κινούμενος ἐνεκεν δικαιοσύνης, τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τοῦ γένους.

Ἐκ τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν, φαίνεται να ἦτον ζηλωτὴς σφοδρὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Πατρικῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως; τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τοῦ λόγου βεβαιουῦντος, καθὼς γέγραπται· «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν, ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη. Ἰωάν. ιε'. 5.

Οὗτος ὁ ὀσιομάρτυς Κοσμάς ἦτον ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἐκ τοῦ χωρίου Πουλάτα ἐπαγγελλόμενος τὸν διδάσκαλον ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, καὶ μετὰ τὸν καταδιωγμὸν αὐτοῦ ἐπῆγεν εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς τὰς Πάτρας, καὶ ἐκεῖ ἐπηγγέλετο τὸν διδάσκαλον πάλιν εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους περὶ τῆς καταχθονίου ἐπιβουλῆς, ἣ ὅποια εἶχε προχωρήσει καὶ ἔως τὴν Ἀνατολήν, καὶ πάλιν ἔξω ἐκείθεν, ἐπεριῆλθεν πολλὰ μέρη, ἐπιστρέψας εἰς τὰς Πάτρας, ὠφελήσας πολλοὺς ὄσους ἔτυχον συνομιλίας, ἐπειδὴ εἶχον ὑπάγει καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ εἶχον κατάστημα κηροπλαστείου, καὶ ἐσυνέβησαν τότε τὰ ἄνω εἰρημενα· δηλαδὴ ἀπεβίωσε διὰ τοῦ δηλητηρίου δυναστικῶς, διὰ μέσου τῆς ἐπιβουλῆς. Τὰ δὲ βι-

Ἑλία τὰ ὅποια ἐκδόθησαν τῷ 1849, ἐσυλήφθησαν, καὶ ἐκατεκάησαν, καὶ ὅσα ἔμεινον εἰς μερικούς ἐμίσθωσαν ἀνθρώπους καὶ τὰ ἠγόραζον δύο τάληρα τὸ ἓνα καὶ τὰ ἕκαιον, ἵνα μὴ μείνουν καὶ φανερωθοῦν οἱ καταχθόνιοι σκοποὶ τῆς καταχθονίου ἐπιβουλῆς, διὰ τοῦτο προειδοποιούμεν τοὺς ἀγοραστάς καὶ συνδρομητάς ὅσοι ἔχουν τοῦτο νὰ μὴ τὸ πωλήσουν κι' ἂν τοὺς δίδουν δεκαπκάσιον τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ἀποροῦμεν μὲ μερικούς, σπάνιοι μὲν εὐρίσκονται, οἵτινες λέγουν ἀλλ' ἦτον τότε τὸν καιρὸν ἐκείνον, τῶρα δὲν εἶναι, βέβαια λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι τότε ἦτον οἱ Πατέρες, τῶρα δέ, εἶναι τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐγγόνια, καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν σφόδρα, καὶ δὲν γνωρίζομεν ἂν εἶνε καὶ αὐτοὶ τοιαῦτα ζιζάνια, ἢ δὲν εἶνε, ἀλλ' ἔστω νὰ εἶνε καθὼς λέγουσι· δὲν χρειάζεται ὡς ἱστορίαν θαυμαστήν· βεβαίως ὅτι χρειάζεται, αὐτὰ τὰ πράγματα βοῶσιν μεγαλοφώνως, ὅτι καὶ τῶρα εἶνε καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ διακόλου, καὶ ἂν εἶνε καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ δὲν τὸ γνωρίζουν, ἰδοὺ ἡμεῖς ὅπου τὸ λέγομεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἄς τὸ μάθουν, καὶ ἂν θέλουν ἄς μετανοήσουν καὶ νὰ διορθωθοῦν.

Αὐτὸς ἔχει στείλει· καὶ μίαν ἄλλην ἐπιστολὴν κατὰ τὸ ἔτος 1840 ἐπιγραφομένη Ε΄ πιστολή, Κοσμᾶ Μοναχοῦ τοῦ φλαμιάτου.

Πεμφθεῖσα ἔξωθεν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἁγιονύμῳ Ὁρει τοῦ Ἁθωνος ἀσκουμένους Πατέρας.

Ἐκείνην τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἔστειλεν εἰς ἓνα πρῶν αὐτοῦ μαθητὴν ἱεροδιάκονον τότε, μετὰ ταῦτα Διονύσιος προηγούμενος, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἰθήρων. Παραγγείλας ἵνα κοινοποιήσῃ αὐτὴν εἰς συνετοὺς καὶ ἐναρέτους Πατέρας. Αὕτῃ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἡ ἐπιστολή, καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἐξιστορεῖ καὶ εἰδοποιεῖ, ὅτι εἰσηλθεν εἰς τὸ Ἁγιον Ὄρος ἡ καταχθόνιος προπαγάνδα, κρυφίως καὶ ἀνεπαισθήτως, καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος παριστάνει τὸ μυστήριον τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, καὶ τὰ δύο μέρη εἰσι ἄξια ἀναγνώσεως, εἰς πάντας τοὺς συνετοὺς καὶ ὀρθόφρονας, καὶ τὰ δύο μέρη δίδουν ἀφορμὰς πολλῶν γνώσεων περιεκτικῶν. Ἐκδόθη ἐν Σμύρνῃ τῷ 1907 καὶ κατασχεθεῖσα ὑπὸ τῶν λογοκριτῶν καὶ ἡ αἰτία, ὅτι φέρει εἰς ἐρεθισμὸν τὸν λαόν· ἡ δὲ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο τῷ 1909 καὶ ἐσώθη, καὶ διαδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου E. M.

Τοῖς ἐντυγχάνουσι.

Αολιωτάτη και τρομερὰ ἐπιβουλή, πρὸ πολ-
λῶν ἐτῶν ἐνεργεῖται και κατὰ πάντων τῶν
ὀρθοδόξων. Ὁλος ὁ σκοπὸς αὐτῆς τείνει, ἵνα
φέρῃ κατὰ μικρὸν και ἀνεπαισθήτως, πρῶτον
μὲν τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν, διὰ τῆς σατανικῆς
πλάνης και διὰ τῆς ἀνομίας εἰς ὅλους τοὺς Ὀρ-
θοδόξους, και μετὰ ταῦτα σφαγὴν γενικὴν, θα-
νάτους και συμφορὰς διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέ-
μων, διὰ τῆς ἐκ τῶν ἀρχῶν ἀποστασίας, και δι'
ἄλλων πολλῶν και σχολιῶν τρόπων, καθ' ὃν
τρόπον ἠκολούθησεν εἰς τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας
περὶ τὰ τέλη τοῦ ιη'. αἰῶνος, ἐπὶ Λοδοβίκου ις'.
και διὰ τέλος ἔτι ὀλεθριώτερον, ὅσον τὸ δυνα-
τόν. Τὸ πρᾶγμα ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν διὰ
τὴν ἀπειροκακίαν τῶν Ὀρθοδόξων, και διὰ τὴν
τούτων ἀθωότητα και ἀπλότητα, και ἀπὸ τότε
προοδεύει ἀδιαλείπτως, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπαπει-
λοῦνται παγκόσμια και μεγάλα δεινά. Ἐνεκα
τούτου ἐκρίθη τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα ἢ ἐκδοσις

διὰ τύπου, μιᾶς πολλῆς ἐκτεταμένης ἐπιστολῆς ἐνὸς ὀρθοδόξου, γενομένης εἰς ἀπάντησιν πολλῶν ἄλλων, ἐνὸς ἄλλου ὁμόφρονος καὶ φιλογενοῦς. Τὰ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενα εἰσὶ τὰ ἐφεξῆς.

Α'. Ποῖος εἶνε ὁ ποιητὴς τῆς ἐπιβουλῆς, πόθεν ἐκινήθη εἰς αὐτήν, ὁποίους ὀλεθρίους σκοποὺς ὑποκρύπτει καὶ ποίους συναγωνιστὰς εἰς αὐτήν ἔχει. 5

Β'. Ὅποιους δολίους τρόπους καὶ ραδιουργίας μετέρχεται εἰς αὐτήν. 27

Γ'. Ποῖα εἰσὶ τὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα προοδεύει καὶ εὐστοχεῖ. 73

Δ'. Πόθεν καὶ ἐκ ποίων ἀνομιῶν προῆλθεν οὗτος, ὁ ἀπαισιώτατος, καὶ φρικτὸς πειρασμὸς εἰς τοὺς ὀρθοδόξους. 110

Ε'. Ὅποια ἔργα ἀπαιτοῦνται περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, προόδου, καὶ εὐδαιμονίας τῶν ὀρθοδόξων. 136

ΣΓ'. Ὅποιον ἐλπίζεται ὅτι ἔσται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. 149

Φαίνεται ὅτι καθὼς λέγει ὁ Συντάκτης αὐτῆς, ἐγράφη αὐτοσχεδίως, καὶ ἐν πολλῇ κατεπειγούσῃ σπουδῇ, διὰ τοῦτο θεωροῦνται ἐν αὐτῇ, πολλαὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀνωμαλῖαι. Τὰ

ὅσα ὁμως λέγει, πραγματικῶς ὑπάρχουσιν ἀληθῆ καὶ ὁμολογοῦμενα πὰρὰ πᾶσι τοῖς συνε- τοῖς καὶ ὀρθρόφροσι. Ἐξ αὐτῶν ὁμως τῶν λε- κτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐπαναλήψεων ἐστὶ πολὺ πιθανῶν, μήπως τὰ ὄργανα τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ εὐ- ρωσιν ἀφορμὴν, καὶ ἐπιφέρωσι πολλὰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας κατὰ τοῦ Συντάκτου καὶ κατὰ τοῦ Ἐκδότου. Τὸ πρᾶγμα κατήνησε εἰς τσαύ- την ἀπαίσιον καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν, ὡς ἐστὶ τοῖς πᾶσι γνωστόν, δι' ἐνεργείας καὶ ὁδηγίας αὐτῆς τῆς ξένης ἐπιβουλῆς, ὥστε τὴν σήμερον πᾶσα γνησία καὶ χριστιανικὴ ἀλήθεια καὶ πρά- ξις, εἰς οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἀσφάλειαν τούτου τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους, οὐ μόνον διαβάλλεται καὶ συκοφαντεῖ- ται, ἀλλὰ θεωρεῖται ὡς ἔγκλημα, καὶ ἔργον ἐνο- χῆς βαρυτάτης, καθ' ὃν τρόπον ἐγίνετο καὶ εἰς τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, κα- θὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου, βραβεύεται ὡς ἐπὶ το πλει- στον ἢ πλάνη καὶ ἡ κοινὴ προδοσία. Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ καὶ πολυέλεος δώσῃ σύνε- σιν, καὶ φωτισμὸν, τοῖς πᾶσιν εἰς ἐπίγνωσιν καὶ τελείαν ἀποστροφὴν τῆς πλάνης καὶ τῆς πονη- ρίας, ἐξ ὧν προέρχονται ὅλα τὰ δεινὰ, καὶ ἐν τῷδε

τῷ βίῳ, καὶ ἡ πρόσκαιρος καὶ ὁ αἰώνιος θάνατος,
καὶ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσιν δὲ καὶ ἀποδοχὴν τῆς
ἀληθείας, καὶ τῆς γνησίας καὶ κατὰ τὸν Θεὸν
ἀρετῆς, ἐξ ὧν πηγάζει ὅλη ἡ ἀσφάλεια, καὶ ἡ
εὐδαιμονία ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, καὶ
ἡ εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασις.

Ὁ ἐκδότης

Ι. Μ.

Περιπόθητέ μοι και γνήσιε Φίλε,

1 οὐρανός ἢ γῆ· εἰσὶ πρὸ πολλοῦ σκυθρωποί θεατῖα τῆς νῦν ἀπαισίου καὶ τρομερᾶς ἐποχῆς, ἐν ἧ ἐνεργεῖται καὶ προοδεύει ἀδιαλείπτως εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ἢ ἐκ Θεοῦ ἀποστασία, διὰ δολίου συνεργείας τοῦ κοινοῦ καὶ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ τῶν τούτου ἀντιπροσώπων καὶ ὑπαλλήλων, ἕνεκα τῆς ὁποίας πάσχει, κλονεῖται καὶ κινδυνεύει, ὅλος οὗτος ὁ αἰσθητὸς κόσμος. "Ἐλαβον καὶ ἀνέγνων τὰς πρὸ πολλοῦ καὶ κατὰ καιροῦς δοθείσας μοι ἐπιστολάς Σου, διὰ τῶν ὁποίων δικαίως μὲν ἐλεινολογεῖς, τὴν ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε κρίσιμον καὶ φορικτὴν κατάστασιν, τούτου τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀθλίου αἰῶνος, καὶ πρὸ πάντων τὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ πολυπλοθοῦς ἡμῶν ἔθνους. Δι' αὐτῶν ἐζήτησας καὶ ζητεῖς παρ' ἐμοῦ πολλάκις, ἵνα δώσω γνώμην, ἐὰν οἶδα, πόθεν πηγάζουσιν εἰς ἡμᾶς τοιοῦτοι ἀπαισιοι, ἀλλεπάλληλοι, καὶ βαρεῖς πειρασμοί, καὶ ὁποῖον ἄρα γε συμπεραίνω ὅτι ἔσται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων· χρεὸς δὲ Ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον συνειδήσεως ἔκριναι, ἵνα ἀπαντήσω τὸ κατὰ δύναμιν, ὡς πρὸς τοιοῦτο μέγα καὶ φοβερὸν ἀντικείμενον, καὶ εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν τείνει ἢ ἀνὰ χεῖρας αὐτοσχεδίως, καὶ ἐν κατεπειγούσῃ σπουδῇ, διὰ τοὺς περιστοιχοῦντας με πειρασμοὺς γεγραμμένα ἐπιστολή μου, καὶ ὡς περιέχουσαν

τοιαύτην σπουδαιοτάτην καὶ μεγάλην ὑπόθεσιν; ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε σχεδὸν εἰς τὸν κόσμον ἐφάνη τοιαύτη, δὸς ὅλην τὴν νῆψιν καὶ προσοχὴν εἰς τὰ ἐν αὐτῇ, ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.

2 Πίστευσον· δὲ ὅτι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀκρόασιν ταύτης, ἐπιβλέπει ἐφ' ἑμᾶς ἀπ' οὐρανοῦ ὁ Πλάστης καὶ ὁ Δημιουργὸς τοῦ παντός, ὅτι γίνονται σπουδαῖοι καὶ Περιέργοι θεαταὶ ὅλος ὁ ἀόρατος κόσμος, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, καὶ ὄλων, τῶν ἀγίων τὰ πνεύματα, καὶ ὅτι ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως αὐτοὶ ἔσονται, εἴτε μάρτυρες καὶ κριταί, ἂν οἱ ἐν αὐτῇ λόγοι ἀμεληθῶσιν, ἢ ἄλλως πως περιφρονηθῶσιν, εἴτε φίλοι καὶ συμπανηγυρισταί, ἂν εἰς αὐτοὺς γένηται ἢ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ θεαρέστως, κατάλληλος, καὶ ἀνήκουσα χρῆσις, προηγουμένης ἐκτενοῦς πρὸς Θεὸν εὐχῆς καὶ δεήσεως, διὰ χορηγίαν ἀληθινοῦ φωτισμοῦ, καὶ ἀσφαλοῦς ὁδηγίας περὶ τῶν πρακτέων.

3 Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλή, φίλε, ἐπενοήθη, ἐκινήθη καὶ ἐνεργεῖται πρὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος, διὰ τὴν ἀνεπαίσθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν, τόσον τῆς Δυτικῆς, ὅσον καὶ πολλῶ μᾶλλον ἤδη τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἀντεισαγωγὴν καὶ διὰ τὴν γενικὴν ἔκτασιν τῆς Λουθηροκαλβινικῆς πλάνης, διὰ τὸν ὄλεθρον εἰς τοὺς λαοὺς, καὶ διὰ τὴν πτώσιν καὶ καταστροφὴν, πάτης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Πολιτικῆς ἀρχῆς. Καθὼς ὅταν διατηρῆται ἡ ἀσφάλεια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς, φέρει εἰς ὅλον τὸν κόσμον

τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην, εὐδαιμονίαν, καὶ πᾶν ἀγαθόν, καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ, εἰς τὰ γνήσια αὐτῆς τέκνα, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβιβάζει αὐτὰ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ εἰς τὴν ὁμήγουριν τῶν ἁγίων ἁγίων Ἀγγέλων, ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁσάκις νοθεύεται ἡ ταύτης ἀλήθεια, καὶ ἐνεργεῖται ἡ ἐξ αὐτῆς ἀποστασία, ὅπου φαίνεται ἀχώριστον τὸ Σατανικὸν καὶ τῆς πρώτης ἀποστασίας τὸ πνεῦμα, φέρει πάντοτε κλονόν, καὶ κίνδυνον, εἰς τὸν κόσμον, γενικὰς ταραχάς, ἀποστασίας, συμφοράς, σφαγὰς, θανάτους, καὶ συγχρόνως φέρει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀποστάτας, εἰς τὴν πτώσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπου ἔπεσε καὶ ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς τῆς ἀποστασίας ὁ Σατανᾶς. Μεγάλα καὶ φοβερά δεινὰ ἔφε-
ρεν εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ προσελ-
θοῦσα Μωαμεθανικὴ πλάνη εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἀλλ' ἀσυγ-
κρίτῳ λόγῳ φοδερῶτερα, καὶ ὀλεθριώτερα ἔφερεν ἀπ-
ἀρχῆς καὶ ἐπαπειλεῖ ἵνα φέρῃ, ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλή-
ρου, γεννηθεῖσα Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις εἰς τὴν Δύσιν,
ὡς ἔπειτα εἰς ἄλλο μέρος τῆς ἐπιστολῆς ἐκτεινόμεθα,
ἐνεργέστερον περὶ τούτων. Αὕτη ἡ αἵρεσις ἔφερε πρὸς τοῖς
ἄλλοις εἰς τὸν ἔσχατον κατάρτισμόν τοῦ δόλου, καὶ τῆς
κακίας τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἀπὸ πρώτης
ἀρχῆς ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ δολίως καὶ πολυτρόπως, τὴν
κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπιβουλήν, ὑπὸ διαφόρους ἀπατη-
λοὺς καὶ δελεαστικoὺς λόγους. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ Ἀρ-
ρίγου Η'. τοῦ Βασιλείως, ἂν καὶ ἕτον ἐχθρὸς ἀδιάλλακτος
κατ' αὐτῆς τῆς αἵρέσεως, ἠκολούθησε ὁμως διὰ παρανό-

μους αἰτίας τὸ ἐκ τῶν Πάπων τῆς Ρώμης σχίσμα, ἡ συγχώνευσις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, ἡ νόθευσις τῶν Σχολείων καὶ τῆς φιλοσοφίας, ὁ ἔσχατος βαθμὸς τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ὑποκρίσεως εἰς τοὺς πρώτους ἐκεῖ ὀπαδοὺς αὐτῆς τῆς αἵρέσεως διὰ τὸν ἐκ τοῦ βασιλέως φόβον, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν τῶν τρόπων ἔλαβεν ἕκτασιν καὶ ἐγένετο ἐκεῖ γενικὴ ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ πλάνη, εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Ἀρρίγου. Ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ . . . Κρόμβελ πρεσβυτεριανὸς ὢν ἐξ αὐτῆς τῆς αἵρέσεως, πρῶτος τῶν ἄλλων περὶ τὰ μέσα τοῦ ἰζ' αἰῶνος ἐπενόησε καὶ ἔφερε ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας τὸν μυστικὸν διοργανισμὸν τῆς ὄλως Σατανικῆς ἐταιρίας τῆς λεγομένης Φαρμασονίας, διὰ τῆς ὁποίας ἔφερεν ἐπισήμως τὸν θάνατον εἰς τὸν τότε ἐκεῖ βασιλεῖα Κάρολον τὸν Α'. γενόμενος αὐτὸς κυριάρχης τοῦ Κράτους περὶ τὰ εἴκοσι ἔτη. Ἐκεῖ κατὰ πρῶτον, εἰς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν, διεθρullλήθη ὡς εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τὸ ὄνομα τῆς φευδωνύμου ἐλευθερίας καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα, διὰ τὰς προλαβούσας καταχρήσεις καὶ τυραννίας τῶν Πάπων τῆς Ρώμης, καὶ διὰ τὸν ἐκ τοῦ Ἀρρίγου φόβου ἔλαβον εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσοδὸν ὅλα τὰ ἀπαίσια καὶ ὀλέθρια εἶδη τῆς πλάνης, τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Αὐτὰ καὶ ἄλλα κάμπολλα κακὰ ἀνεφάνησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκ τῆς Λουθηροκαλβινικῆς πλάνης, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐκεῖσε πονηρὰ καὶ βαθεῖα διπλωματία, ἐδιδάχθη καὶ ἐπενόησε τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἔπειτα ἐνεργεῖ δολίως μὲν καὶ ἀδιδαιλίπτως, ἵνα φέρῃ διὰ πολιτικούς σκοποὺς, οὐ μόνον

τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς τῆς αἱρέσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν πτώσιν καὶ τὴν τελείαν καταστροφὴν εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου δόγματος. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλήν ἐκινήθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ μεγάλου φόβου, ἀλλ' εἰς αὐτὴν, μετὰ ταῦτα ἐστήριξε καὶ στηρίζει, τοιαῦτας λαμπράς καὶ μεγάλας ἐλπίδας, ὥστε ἴσως ἐλπίζει ἵνα ἀναφανῆ μίαν ἡμέραν Μονάρχης ὅλου τοῦ κόσμου, ὡς ἦτο τὸ πάλαι ἡ Ρώμη.

Ὅστις προσεκτικῶς παρατηρήσῃ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς αἱρέσεως τῶν διαμαρτυρουμένων, τοὺς ὅσους πολέμους καὶ Τραγωγίας ἤνοιξεν εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς δύσεως, τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν εἶχον τότε οἱ Πάπαι τῆς Π. Ρώμης, τόσον εἰς τοὺς λαοὺς, ἵνα κινῶσι τὴν γενικὴν κατὰ τῶν αἱρετικῶν συνωμοσίαν, τὸ μῖτος τὸ ὁποῖον ὑποτρέφουσιν ὅλοι οἱ ἄλλοι χριστιανικοὶ λαοί, κατὰ τῶν ὅτων κρατοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀῖρῃσιν, οἱ φόβοι οἵτινες εὐλόγως ἠκολούθησαν εἰς ὅλους τοὺς Λουθηρο-Καλβινικοὺς λαοὺς, ὄντες οὐ μόνον ὀλίγοι ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς λαοὺς, ἀλλὰ καὶ διηρημένοι ἐν ἑαυτοῖς εἰς διάφορα ἀντιφερόμενα κόμματα, διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐν αὐτοῖς αἱρέσεων, καὶ εἰδότες πόσον ἀδι-ἀλλακτοὶ καὶ τραγικοὶ ἀποβαίνουσιν οἱ πολέμοι, ὅταν ἡ αἰτία καὶ τὸ ἀντικείμενον τούτων ὑπάρχει ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας· ὅστις, λέγω παρατηρήσει· νουνεχῶς ταῦτα πάντα, καὶ ἄλλα πολλὰ, μανθάνει καὶ βλέπει τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίαν ἐκινήθη, κατὰ πρῶτον εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλήν. Ἐκ τοιαύτης, λέγω πάλιν,

ἀφορμῆς ἐκινήθη ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ ἀπὸ τότε, μυριάς ραδιουργίας καὶ τρόπους δολίους, ἵνα σθέση καὶ καταργήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα κράτη, κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς Δυτικῆς, ἔπειτα δὲ διὰ περισσοτέρας μανίας καὶ τέχνης καὶ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλήν ἐπενόησε συγχρόνως καὶ τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἐπαπειλεῖ, ἵνα φέρῃ τελείαν καταστροφήν, εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ Κράτη καὶ γενικὴν ἔκτασιν νέων αὐτῆς κατακτῆσεων καὶ ἀποκιῶν. Ὅλον τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργεῖται ἀπ' ἀρχῆς, οὐ μόνον ὑπὸ πολὺ βάθος ὁλόου, τέχνης, καὶ ὑποκρίσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐπ' ἐλπίδι τῶν ἐπιβουλευομένων μιᾶς αἰσίου τάχα μεταβολῆς, καὶ γενικῆς μεταρρυθμίσεως τῶν πραγμάτων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἰκαιοποιεῖται, κινεῖ, καὶ δημαγωγεῖ τοὺς λαοὺς, κατασκευάζει εὐστοχὰ καὶ δραστήρια ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας, ἀνοίγει αὐτοῖς ὅλον τὸν χεῖμαρον τῆς διαφθορᾶς καὶ πάσης κακίας, κινεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, οἰκοδομεῖ τὴν κατὰ τῆς πίστεως, κατὰ τοῦ κλήρου, κατὰ τῶν θρόνων καὶ κατὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσίαν, καὶ ἐνταυτῷ ὑποκρίνεται τὸν φίλον, καὶ τὸν σύμμαχον εἰς τοὺς θρόνους, καὶ συγχρόνως τὸν ὑπεραπιστὴν καὶ προστάτην τῆς ψευδωνύμου ἐλευθερίας τῶν Συνταγμάτων, καὶ τῶν Δημοκρατιῶν. Ἐκ τούτου ἔχει τὴν ἀφορμὴν καὶ διευθύνει, κατὰ τοὺς ἀπαισίους καὶ ὀλεθρίους σκοποὺς αὐτῆς, καὶ τὰς ἀρχάς,

καὶ τὰς ἀποστασίας· καὶ ἔνεκα τούτου βλέπομεν, ὅτι καὶ οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν ἐκ τοῦ θρόνου πτώσιν, πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καταφεύγουσι, καὶ ὅλοι οἱ ἀποστάται λαοί, τυχούσης ἀνάγκης, τὴν Ἀγγλίαν ζητοῦσι καὶ προσκαλοῦσιν, ὡς πρόμαχον, ὄδηγόν καὶ προστάτην. Ὅλη ἡ δύναμις καὶ ἡ σοφία αὐτῆς τῆς πολιτικῆς εἰς τοῦτο μόνον ὑφίσταται, εἰς τὸ ἐνεργεῖν καὶ φέρειν πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς λαοὺς, τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν τούτων καταστροφὴν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας καὶ τοῦ καλοῦ, καὶ διὰ τοιαύτης ραδιουργίας καὶ τέχνης, ὥστε αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλευόμενοι γίνονται πρόθυμοι ἐργάται καὶ ὄργανα, πρὸς ὅσα τείνουσιν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς ἔργα ὑποκεκρυμμένα καὶ ἀποτελέσματα θεωροῦνται, ἡ πλάνη, ἡ διαφθορά, ἡ νόθευσις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς καινοτομίας, τόσον εἰς τὰ θρησκευτικὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ πολιτικά, φιλοσοφικά τε καὶ φιλολογικά, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀνωμαλία, τὰ ὅποια ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ τὴν δελεαστικὴν ἐλπίδα, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον τάχα μεταρρυθμίσεως καὶ μεταβολῆς, ὑπενεργοῦνται εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ προοδεύουσιν ἐπὶ τὸ χειρόν, ἀναπτύσσονται καὶ ἐπαπειλοῦνται μεγάλοι καὶ γενικαὶ συμφοραὶ καὶ καταστροφαί. Αὐτὴ ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ ἐστρέβλωσε καὶ ἐνόθευσε, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ τῆς ἀθείας, ὅλον τὸ φιλοσοφικὸν καὶ φιλολογικὸν σύστημα, καὶ ὅλα τὰ Σχολεῖα, καθ' ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Αὐτὴ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐνεργεῖ καὶ γίνεται διὰ τῆς ραδιουργ-

γίας, μία ὅλως ἐστρεβλωμένη, ἀνώμαλος, καὶ ἐλεεινὴ μὀρφωσις εἰς τοὺς βασιλόπαιδας τῶν ἄλλων αὐλῶν, ἵνα μὴ φανῶσι ποτὲ ἀξιοὶ διοικήσεως καὶ προόδου. Αὐτὴ ὑπενεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς, καὶ διαδίδονται εἰς τοὺς ἐπισήμους θρόνους, εἰς τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν, εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τῶν πόλεων, καὶ εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς θέσεις, οὐ μόνον ἡ πλάνη, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ σκάνδαλα τῆς πολυτελείας, καὶ τῆς διαφθορᾶς, τόσον διὰ τὴν εὐστοχὸν ἐκεῖθεν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, καὶ εἰς ὅλον τὸν ἄλλον λαόν, ὅσον καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ γίνεσθαι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς, εἰς ὅλον τὸ ὑπήκοον μισητοὶ καὶ εὐκαταφρόνητοι. Αὐτὴ ὑπενεργεῖ καὶ γίνονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας οἱ μυστικοὶ διοργανισμοὶ τῶν ἐταιριῶν, τῆς λεγομένης Φαρμασονίας, διὰ τὴν κατὰ τῆς πίστεως, κατὰ τοῦ κλήρου, καὶ κατὰ τῶν θρόνων συνωμοσίαν, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλεύόμενα Κράτη, διὸ καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς, ἔργα καὶ κατορθώματα θεωροῦνται, ὅλαι αἱ γεγόμεναι ἀποστασίαι, εἰς ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμισφαίριον, πρὸ ἐνὸς περιῖπου αἰῶνος καὶ μέχρι τῆς σήμερον. Τοιαῦται πρὸς ταῖς ἄλλαις ὑπάρχουσιν, ἡ περὶ τὰ τέλη τοῦ ιη' αἰῶνος τρουερά καὶ ἀπαρδειγματίστος τραγωδία τῆς Γαλλίας, καὶ ὅλαι αἱ ἐξ αὐτῆς συνέπειαι, ἡ τῆς Ἀνατολῆς κινηθεῖσα ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας, ἐπὶ σκοπῷ, ἵνα φέρῃ κατὰ καιροῦς καὶ κατὰ μικρὸν, τὴν ἀθρόαν κατάργησιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ τὸν ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἡ κατὰ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκου συνωμοσία εἰς τὴν

Ρωσσίαν, ἥτις ἀνεκαλύφθη μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαι αἱ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομιζομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, γενόμεναι ἀποστασίαι εἰς ὅλην τὴν Δύσιν ὁποῖαι ἢ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν Γαλλίαν, διὰ τὴν ἐπὶ θρόνου ἀναβίβασιν τοῦ Φιλίππου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν Δελχίαν κατὰ τῆς ἐκεῖ Ρωσικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν Πορτογαλίαν, εἰς τὸ Βέλγιον, εἰς τὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὸ Παπικὸν Κράτος, ἢ προσφάτως εἰς τὴν Γαλλίαν, διὰ τὸν ἐκ τοῦ θρόνου καταβίβασμόν τοῦ Φιλίππου, εἰς σύστασιν τῆς λεγομένης δημοκρατίας, ἢ εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἢ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἢ εἰς τὴν Προυσίαν, ἢ εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ αἱ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη ὅπου ἀνεφάνησαν τοιαῦται ἀνωμαλίαι καὶ ταραχαί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, τὰ ὁποῖα ὅλλα παραβαλλόμενα ὡς πρὸς τὰ ὅσα ἄλλα παρασκευάζει πρὸ πολλοῦ, καὶ ὑπενεργεῖ ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, φαίνονται τόσα προοίμια καὶ ἀρχαὶ ᾠδίνων,

5. Ἡ διπλωματία τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἥτις ἐπινόησε καὶ ἐνεργεῖ ὅλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια, ἐκίνησε καὶ ἔχει ὡς μυστικούς συναγωνιστάς, ὡς ἔχομεν περὶ τούτου πολλὰ πιθανὰ διδόμενα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα Λουθηρο-Καλβινικὰ Κράτη, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, γενικὴν ἐπιβουλήν καὶ συνωμοσίαν, ὑπὸ διαφόρους ἀπατηλοὺς λόγους. Ὅτι, δηλαδή, ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δόγματος, εἰς ὅσους ἐνυπάρχεικαὶ διατηρεῖται τῆς θρησκείας τὸ πνεῦμα, ὑποτρέφουσι κατὰ τῶν δια-

μαρτυρουμένων, ἀδιάλλακτον μῖσος καὶ ἀποστροφὴν, ὅτι τοῦτο φέρει αὐτοῖς ζημίαν καὶ μέγαν κίνδυνον, εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν πολέμου, καὶ μάλιστα ἐὰν ποτὲ δι' ἐνεργείας τῶν Πάπων, Πατριαρχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ κλήρου, συμβιθασθῇ ἡ ἔνωσις τούτων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἀνατολικῆς, δηλαδή, καὶ τῆς Δυτικῆς. Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, ἐν καιρῷ ὅτε ἡ κοινὴ ἐπιβουλὴ ἐνεργεῖ πρὸ τοσούτου καιροῦ, ἵνα φέρῃ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δόγματος, συγχρόνως ἐπενόησε τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἐρεθίζει τόσον τοὺς Δυτικούς κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Ἀνατολικῶν, ὅσον καὶ τούτους κατ' ἐκείνων. Ἐκίνησε δὲ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ καὶ ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλήν, καὶ ὄλους τοὺς ἀπανταχοῦ ἐπισήμους Ἑβραίους, συνεισφέροντας μεγάλας ποσότητας χρημάτων, εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ λόγῳ ὅτι μέλλει ἵνα καταργήσῃ τὰς εἰδωλολατρικὰς δεισιδαιμνίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς αὐτὴ λέγει, καὶ τὴν εἰς τὸν λαὸν ἐξουσίαν καὶ ἐπιρροὴν τῶν Πάπων, Πατριαρχῶν, Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν, καὶ δι' ἀπατηλῆς ὑποσχέσεως, ὅτι μέλλει ἵνα ἀναγείρῃ τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος, καὶ συστήσῃ Κράτος Ἑβραϊκὸν εἰς τὴν Παλαιστίνην. Πολλάκις δὲ εἰς μανδύλια, καὶ εἰς διάφορα σκευῆ καὶ πανικὰ ἐνεργεῖ, καὶ τυποῦται ἡ ἀνακαίνισις αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ· καὶ ἄλλοτε πάλιν κινεῖ καὶ διαφημίζεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ καθήκον τῆς συστάσεως τοῦ Ἑβραϊκοῦ Κράτους. Τοῦτο τὸ δεύτερον γίνεται, τόσον ἵνα δίδῃ ἀφορμὴν ἐλπίδος εἰς τοὺς

Εβραίους, ὅσον καὶ διὰ σκάνδαλον εἰς ὅλας τὰς ἄλλας αὐλάς, κατὰ τῆς λεγομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ διὰ σκάνδαλον, ὅταν ἡ ἐπιβουλὴ ἀνεκάλυψε τὴν φιλικὴν λεγομένην Ἑταιρίαν, εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἐκίνησε πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς καὶ ἐγένοντο οἱ Ἑβραῖοι συναγωνισταὶ καὶ ἐμπαίχται εἰς τὸν Ἱερόσυλον φόνον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, ἐν ἔτει 1821, ἐπὶ σκοπῶ, δηλαδὴ, ἵνα δώσῃ τοῖς Ἑβραίοις ἐλπίδας εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς γενομένας ὑποσχέσεις. Ἐκίνησε δὲ καὶ ἔχει ὡς συναγωνιστὴν, εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν. Ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῶ ἐπενόησε, πολλοὺς καὶ πακίλους τρόπους· διὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε στενὴν καὶ ἀδιάσπαστον μετ' αὐτῆς σχέσιν· τὴν ὁποίαν ἀπὸ τότε κινεῖ κατὰ πάντα, καὶ διευθύνει, ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀπαίσιον καὶ ὀλέθριον τέλος. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκίνησε καὶ ἐγένετο ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας, καὶ διὰ τρόπον ὅλως ἀποκρύφου, καὶ μυστικοῦ, ὁ διοργανισμὸς τῆς φιλικῆς ἐταιρίας, καὶ δι' αὐτῆς ἢ κατὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κλήρου συνωμοσία· ἔπειτα δὲ αὐτὴ ἀνεκάλυψε τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἐφαίνετο κατὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους σύμμαχος αὐτῆς, ἐπὶ σκοπῶ ἵνα λάβῃ στενὴν μετ' αὐτῆς σχέσιν, καὶ φέρῃ ἐξ αὐτῆς γενικὸν ὄλεθρον, καὶ φθορὰν εἰς τοὺς Ἑλληνας διὰ τῶν Ἀγαρινῶν, τὴν ὁποίαν καὶ ἔφερε καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς τόσον πλῆθος κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν. Λουθηρο-Καλβίνους δὲ Ἑβραίους καὶ

Ἰθωμανοὺς ἐκίνησε, καὶ ἔχει συναγωνιστὰς· τόσον εἰς τὴν κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς, ὅσον καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας συνωμοσίαν.

Ὅ τὰ ὅσα κακὰ ὁμως ἔφερε, καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, παραβαλλόμενα ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔφερε, καὶ ὑπενεργεῖ ἵνα φέρη, εἰς ὅλους ἐν γενεῖ τοὺς Ὀρθοδόξους, φαίνονται τὰ πρῶτα πολὺ μέτρια· καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ ἀπειροκακίαν τῶν Ὀρθοδόξων, εὐρίσκει ἐν αὐτοῖς ἢ ἐπιβουλὴ περισσοτέραν χώραν. Δεύτερον δὲ ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν Λουθηροκαλείων, Ἑβραίων καὶ Ἰθωμανῶν, ἐκίνησε πρὸς τούτοις καὶ ἔχει ὡς συναγωνιστὰς μερικώτερον, εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων συνωμοσίαν, καὶ ὅλα τὰ Κράτη, καὶ τοὺς λαοὺς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ ἄλλους ἀπατηλοὺς καὶ ψευδεῖς λόγους. Ὅτι, δηλαδὴ, ἢ ἀποκατάστασις ὁποιουδήποτε Κράτους, εἰς τὴν ἐκτανθήσεται μίαν ἡμέραν, ὅπου ἔλαβε τὴν ἕκτασιν ἢ Ἰθωμανικὴ Δύναμις καὶ ἔτι περισσότερον, καὶ πολλῶ μᾶλλον ἐὰν ὑπάρχη ὀρθόδοξον, καὶ ὁμόθησκον τῆς Ῥωσσίας· ὅτι τοῦτο οὐ μόνον φέρει μεγίστην ζημίαν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς Δύσεως, ἀλλ' ὅτι ἐπαπειλεῖ καὶ γενικὸν ναυάγιον, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐκεῖ Κράτη. Ὑπὸ τούτους καὶ τοὺς τοιοῦτους ἀπατηλοὺς λόγους, ἢ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐκίνησεν, ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ τὰ Κράτη τῆς Δύσεως εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων, δολιωτάτην καὶ μανικὴν ἐπιβουλὴν καὶ συνωμοσίαν, συνεργοῦντες ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης, ἵνα φέρωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν καταστροφὴν, καὶ

εἰς ἔκβασιν καὶ καταρτισμὸν τὰ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας λαμβρότατα, καὶ ὑψηλὰ σχέδια, ὅποια εἰσι τὰ ἐφεξῆς.

7 Πρὸ 50 περίπου ἐτῶν, ὅταν εἰς τὴν φοβερὴν τραγωδίαν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξε διὰ τῆς ραδιουργίας εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἀπὸ τότε κατέστρωσεν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς μυστικοσυμβούλιον τὰ τοιαῦτα. Αὐτὰ ἀπὸ τότε ἔτεινον καὶ τείνουσιν, ἕως τοῦ νῦν, ἵνα παραλάβῃ κατὰ πρῶτον τὴν Ἐπτανήσον, ἔπειτα δὲ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἄλλας τινὰς νήσους, ἔπειτα δὲ προπαρασκευάζουσα προσηλύτους τῆς ἰδίας αὐτῆς θρησκείας, καὶ ἑλληνικὸν στρατιωτικόν, ἵνα χωρῇ δι' αὐτῶν κατὰ καιροῦς, καὶ κατὰ μικρὸν περαιτέρω ἕως οὐ μίαν ἡμέραν ὄλη ἡ Ἀνατολή, ἀναφανῆ νέα Βρετανία, καθ' ὃν τρόπον ἔλαβε τὴν ἔκτασιν καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τῶν Ἰνδιῶν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τότε διάφοροι Λόρδοι ἐκ τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ περιηγητοῦ, ἀπεστέλλοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς ὄλην τὴν Ἀνατολήν, ἐπὶ σκοπῶ, ἵνα καταμάθωσι τὰ φρονήματα, τοὺς τρόπους, τὴν δύναμιν καὶ τὴν διαγωγὴν, τοῦ ἐπιβουλευομένου λαοῦ, καὶ ἵνα ἐπινοήσωσι τὰ ἀναγκαῖα, καὶ κατάλληλα μέσα, πρὸς τὴν τούτου οἰκαιοποίησιν καὶ ὀημαγωγίαν. Οὕτε ἐφάνη εἰς αὐτὴν τὸ πρᾶγμα ὅλως δυσκατόρθωτον, ἢ ἀδύνατον, τόσον διὰ τὴν ἀπειροκακίαν, καὶ διὰ τὸ εὐαπάτητον τοῦ λαοῦ, ὅσον ἐπειδὴ συλλογίζεται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἐὰν οἱ Ἐνετοὶ τῶν ὁποίων ἡ δύναμις, τὰ μέσα καὶ ἡ τέχνη, παραβαλλόμενα ὡς πρὸς ἐκεῖνα τῆς Ἀγγλίας, φαίνονται μικρὰ, καὶ ὡς παίδων ἀθύρματα,

ἔλαβον ἄλλοτε τὴν Κρήτην, τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, πῶσω μᾶλλον αὐτὴ δὲν δύναται ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, ἄλλα πλεον ἐκτεταμένα; βᾶσιμα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα, καὶ μάλιστα εἰς περίστασιν, ὅταν διὰ τῆς μηχανορραφίας διοικεῖ καὶ διευθύνει, ὡς θέλει τοὺς θρόνους, φθείρει, καὶ οἰκειοποιεῖται, ὅλα τὰ ὑπουργεῖα, κινεῖ καὶ δημαγωγεῖ ὅταν θέλῃ, καὶ ὅπως θέλῃ τοὺς λαοὺς, καὶ κλονεῖ, καὶ ταραττει ὅλα τὰ ἔθνη, ὡς ἄλλος νοητὸς Σατανᾶς :

8 Ἐν καιρῷ ὅμως ὅταν ἡ πολιτικὴ τῆς Μεγ. Βρετανίας, ἐπενόησεν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, τοιαῦτα μεγάλα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα, ἀνεφάνησαν εἰς αὐτὴν καὶ ἀφορμαὶ μεγάλης ὑποψίας καὶ φόβου. Παρατήρησε, δηλαδὴ, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ῥωσσία, ἔστρεφε πρὸς ὅλους τοὺς Ὀρθόδοξους Ἕλληνας, μίαν μεγάλην καὶ πατρικὴν συμπάθειαν, ὅτι δι' ἐπιστασίας αὐτῆς, διετηρήθη καὶ σώζεται μέχρι τοῦδε τοῦτο τὸ ἔθνος. Ὅτι καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἦσαν ὅλοι ἀφοσιωμένοι πρὸς αὐτὴν, ὡς πρὸς ἄλλον πατέρα καὶ ἀδελφόν. Ὅτι ὅσοι ἐξ αὐτῶν κατέφευγον εἰς τὴν Ῥωσσίαν, οἱ μὲν προεβιβάζοντο εἰς θέσεις Ἐκκλησιαστικὰς, διδασκαλικὰς καὶ πολιτικὰς, οἱ δὲ ἤρχοντο εἰς λαμπρὰν κατάστασιν διὰ τοῦ ἐμπορίου, φέροντες ἔπειτα γενικὴν ὠφέλειαν, εἰς ὅλον τὸ Γένος. Εἶχε τότε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ δείγματα τοῦ Ε. τοῦ Βουλγάρεως, τοῦ Ν. τοῦ Θεοτόκη, τῶν Ζωτιμάδων, Ἰωάννου τοῦ Καποδίστρια, καὶ ἄλλων πολλῶν, οἵτινες ὅλοι διὰ τῆς Πατρικῆς περιθάψεως τῆς Ῥωσσίας, ἐφάνησαν μεγάλοι καὶ γενικοὶ εὐεργεταί, καὶ ἀγωνισταί, περὶ τῆς ἐπὶ τὸ

κρεῖττον προόδου, τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἔθνους. Συγχρόνως εἰς ταῦτα, παρατηρήσασα καὶ τὴν παρακμὴν τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως, ἔλαβεν αἰτίαν ἵνα συμπεράνη, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἔμελλεν ἵνα ἀκολουθήσῃ, ἐν ἑκ τῶν δύο, ἢ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἢ ἡ ἑκτασις τῆς Ῥωσικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Ἀνατολὴν· καὶ τὰ δύο μεγά- λως ἐπίφοβα, καὶ φρικτὰ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐπαπειλοῦντα οὐ μόνον τὴν ματαίωσιν τῶν λαμπρῶν καὶ μεγάλων αὐτῆς ἐλπίδων, ἀλλὰ καὶ συνεπίας ἐπαπει- λούσας, τὴν ἰδίαν αὐτῆς καταστροφὴν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, τόσον οἱ ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους φόφοι, ὅσον αἱ λαμπραὶ εἰς αὐτὴν, καὶ μεγάλαι ἐλπίδες, τῶν ὁποίων τὴν οἰκοδομὴν φαντάζεται, καὶ στηρίζει, εἰς τὸν κατὰ κράτος ἀφανισμόν τούτου, καὶ εἰς τὴν πτώσιν καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Ῥωσσίας, ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω ὡς ἕκαστος καὶ δι' ἀπλῆς παρατηρήσεως ἐξ ἀνάγκης συμπεραίνει τὸ πρῶγμα. Ὅθεν εἰς τοῦτο τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον, κατ' αὐτὴν εὐχὴν ἀντικείμενον, περιώρισεν ἀπ' ἀρχῆς ὅλους τοὺς μυστικούς καὶ μεγάλους αὐτῆς ἀγῶνας, οἵτινες ἀπὸ τότε φαίνονται ἐνεργοῦμενοι δολίως καὶ προοδεύοντες.

9 Εἰς αὐτὴν τὴν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἐπιβουλὴν καὶ συνωμοσίαν, ἡ Ἀγγλία οἰκονομεῖ πολλὰ ἄλλα πράγματα, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὴν καταστροφὴν εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως. Ἐχει, φέρ' εἰπεῖν, ὄργανα συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ περιθρυλλοῦσι παντχοῦ, τὰς πάλαι τυραννίας, δεισιδαιμονίας, κατα-

χρήσεις, καὶ σκάνδαλα τῶν Πάπων, καὶ τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, καὶ πρὸ πάντων τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν, καὶ οὕτω διεγείρει τὸ γενικὸν κατ' αὐτῶν μῖσος. Συγχρόνως δὲ ἐπινοεῖ τρόπους δολίους καὶ τεχνικούς, διὰ τῶν ὁποίων βλασφημῶς, καὶ παραλόγως, προσάπτει τὰς αὐτὰς κατηγορίας, καὶ εἰς τὸν Ἀνατολικὸν καὶ ὀρθόδοξον κλῆρον καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐ μόνον διαγείρει, τὴν ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ κατ' αὐτοῦ ὑποψίαν, καὶ ἀποστροφὴν, ἀλλ' εὐρίσκει τὴν ἀφορμὴν καὶ κινεῖ κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν, εἰς τὰς μυστικὰς ἐταιρίας. Διέδωκε καὶ διαδίδωσιν, ἀδιαλείπτως, εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀρκτου, τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Συντάγματος, καὶ τῆς Δημοκρατίας, τῆς ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας, ἀλλ' ὁ κυριώτερος σκοπὸς τείνει, ἵνα φέρῃ τὸ σκάνδαλον εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, διὰ τὴν τούτων καταστροφὴν, καὶ διὰ τὴν πτώσιν αὐτῶν, ἐν τῷ πνεῦμα τῆς πλάνης, καὶ ἐπίσκοπῳ ἵνα ἐνώσῃ ὅλους τοὺς λαοὺς, καὶ τὰ ἔθνη τῆς Δύσεως, καὶ τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐπιβουλήν, καὶ τὸ μῖσος, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς ἐνόμισεν ὡς μέγα πρόσκομμα, εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀνατολῆς ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ αὐτῆς σχέδια. Ἐκ τῶν ὧν δὲ πάλιν ἐθνῶν τῆς Δύσεως, ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς τὴν κατὰ τῶν ὀρθόδοξων ἐπιβουλήν, τὸν μὲν Γαλλικόν, λαὸν κινεῖ, καὶ ἔχει ὡς ὄργανον, εἰς διάδοσιν τῆς πλάνης τοῦ θείσμου, τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, τὸν δὲ Γερμανικόν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη. Δι'

αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐνεργεῖ, καὶ γίνεται ἡ μαθήτευσις καὶ ἡ χρῆσις παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις, τούτων τῶν δύο γλωσσῶν Γερμανικῆς τε καὶ Γαλλικῆς, πρὸς εὐστοχον διάδοσιν τῆς ἐξ αὐτῶν συστηματικῆς ἐνεργουμένης διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Καὶ πάλιν εἰς τὴν διὰ συνωμοσίας κατὰ πάντων ἐν γένει τῶν ὀρθοδόξων, ἐνεργουμένην ἐπιβουλίην τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον παρ' αὐτῇ ἀντικείμενον, φαίνεται τὸ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ὅπως φέρη εἰς ἔκβασιν, τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐπίσημα καὶ μεγάλα σχέδια. Τούτων δὲ τὴν κατόρθωσιν καὶ οἰκοδομήν, ἐστήριξεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ στηρίζει, εἰς τὰ ἐφεξῆς διὰ τῆς ραδιοῦργίας ἔργα.

10 Α'. Εἰς τὴν κατάργησιν καὶ ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας, ἀντεισάγουσα τὰ δύο ἀνωειρημένα εἶδη τῆς πλάνης τῆς Λουθηρο-Καλθανικῆς αἰρέσεως, καὶ τοῦ θείσμου ἢ καὶ τῆς ἀθεΐας. Ὅποιας δὲ σκευωρίας καὶ τρόπους δολίους μετέρχεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τὸν σκοπὸν τούτον, ὁ περὶ τούτων λόγος ἀποβαίνει τὰ μέγιστα ἐκτεταμένος, καὶ διεξοδικός, ἐκ τῶν ὁποίων ἔπειτα λέγομεν ὀλίγα τινά.

11 Β'. Εἰς τὸ διεγείρει τὴν ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατ' αὐτοῦ ἀποστροφήν καὶ τὸ μῖτος. Αὐτῇ κατὰ πάντα κινεῖ αὐτὸ ὑποκεκρυμμένως, εἰς τόσα ἀλλόκοτα ἔργα, καὶ εἰς τόσας ἀνωμαλίας, καὶ αὐτὴ συγχρόνως διὰ τῆς κοινῆς φήμης, οὐ μόνον περιθρυλλεῖ ὅλα αὐτὰ πανταχοῦ, ἀλλὰ καὶ πλεονάζει διὰ προσθήκης, καὶ πρᾶσάπτει μυρίας ἄλλας συκοφαντίας, ἐπὶ σκοπῶν ἵνα διαγείρη τὸ παγκόσμιον

κατ' αὐτοῦ μῖτος. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἐκίνησε καὶ κινεῖ τόσας ἄλλας ἀποστασίας, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς λεγομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ συγχρόνως, ἔχει πανταχοῦ ὑποκεκρυμμένα ὄργανα, καὶ διαθρυλλοῦσιν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν γένος, ἔδωκε τάχα, καὶ δίσωσι ἀφορμὴν, καὶ τὸ σκάνδαλον εἰς ὅλα αὐτά.

13 Γ'. Εἰς τὸ προετοιμάται ἀφορμὰς, ἵνα παραχωρήθῃ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποκλειστικὴ προστασία τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἑπτανήσου. Ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ ἔδωκεν ἐν καιρῷ τῆς ἀποστασίας εἰς τόσῃν ἐθνικὴν γῆν, ἐνεργεῖ τὸ ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μῖτος, ἔφθειρε τὰ ὑπουργεῖα, τῶν ἄλλων αὐλῶν, καὶ συνεργοῦσι δολίως καὶ τεχνικῶς, εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ διεγείρει καὶ ἐρεθίζει μυριοτρόπως, τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων, ἀμοιβαῖον καὶ ἀδιάλλακτον μῖτος, τὴν ἀντιζηλίαν, καὶ τὴν ὑποψίαν ὄλων τῶν ἐθνῶν τῆς Δύσεως, κατὰ τῆς Ρωσσίας, ὅσον καὶ ταύτης κατ' ἐκείνων. Καὶ ἐν ᾧ αὐτὴ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ, ἀνοίγει τόσας Σκηνὰς εἰς ὅλην τὴν Δύσιν, καὶ τὴν Ἀνατολήν, ἐν ᾧ αὐτὴ διευθύνει, καὶ διοικεῖ, ἀπολύτως καὶ συστηματικῶς, ὅλα ἐν γένει τὰ θρησκευτικὰ Κοσμικὰ πράγματα, ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ τὰ τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ἐτοιμάζει τὸ ναυάγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, συγχρόνως εἰς ὅλα ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὑποκρίνεται τὸν θεατὴν καὶ τὸν φίλον, καὶ προσάπτει τὰς αἰτίας εἰς τοὺς Βαυαροὺς, καὶ εἰς τὸν Πάπαν,

ἄλλοτε δὲ εἰς τὴν ἐπιρροὴν τάχα τῆς Γαλλίας, καὶ Γερμανίας καὶ ἄλλων, εἰς δὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς ἄλλας αὐλάς, προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἀκαταστασίαν καὶ εἰς τὸ φιλοτάραχον, ὡς αὐτὴ λέγει τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ εἰς τὴν ἀνικανότητα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κτλ. Ἄλλοτε πάλιν κινεῖ καὶ ἐρεθίζει μυριοτρόπως, διαφόρους ταραχὰς καὶ ἀποστασίας κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔπειτα τρέχει καὶ ὑπερασπίζει τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀποστασίας· ἐξ ὧν ἄλλους ἀποστέλλει καὶ συνιστᾷ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἄλλους δὲ παραλαμβάνει καὶ προφυλάττει εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ὅλους δὲ αὐτοὺς καὶ ἄλλους πολλοὺς ὑποκεκρυμμένους εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐτοιμάζει ἵνα ἀνοίξει δι' ἄλλο γενικώτερον καὶ τραγικώτερον δράμα. Συγχρόνως ὅμως εἰς ὅλα αὐτὰ ἔχει τοὺς Πρωθυπουργούς, καὶ ἄλλους πολλοὺς μισθωτοὺς σπερμολόγους, εἰς ὕλας τὰς ἄλλας αὐλάς καὶ μάλιστα εἰς τὴν τῆς Ρωσσίας, καὶ περιθρυλλοῦσιν, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τόσον διὰ τὴν βαρβαρότητα, καὶ τὸ φιλοτάραχον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἀνάξιον, καὶ ἀσθενὲς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, ἠκολούθησεν ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα ἀποστασία, καὶ ἡ Ἀγγλία ὡς προστάτις τάχα καὶ γειτονεύουσα, συνέδραμε καὶ κατέπαυσε τὸ πρᾶγμα, ἄλλως πῶς ἔμελλεν ἵνα φέρωσι μεγάλας συνέπειάς καὶ σκάνδαλα εἰς τὰ ἄλλα Κράτη. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εὐρίσκουσιν ἀφορμὴν τὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ προσάπτουσι μυρίας συκοφαντίας κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ κατὰ τῆς νομιζομένης ἀρχῆς αὐτοῦ, πολλὰ δὲ ἐγκώ-

μια καὶ συστάσεις ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ σκοπῷ μὲν ἵνα δεῖξωσιν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν γένος ὑπάρχει ὅλως βάρβαρον, σκανδαλοποιόν, ἀστατον καὶ ὅλως ἀνάξιον καὶ ἀνεπίδεκτον αὐτονομίας καὶ ὅτι μόνη ἡ Ἀγγλία ἐστὶν ἱκανὴ ἵνα σωφρονίσῃ καὶ καταδαμάσῃ αὐτό. Καὶ ὅτι διὰ τὰ σκάνδαλα τῆς ἀποστασίας τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην ἵνα δοθῇ εἰς αὐτὸ ἢ πλέον αὐστηρὰ καὶ ἀδυσώπητος τιμωρία, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ τὸν τέλειον ὄλεθρον τούτου, εἰ δυνατὸν καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα παραχωρηθῇ ἡ ἀποκλειστικὴ προστασία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αὐτὴ ὡς διευθύνουσα ἀοράτος ὅλα τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος ὅπως θέλει ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου ἐπ' ἐλπίδι καὶ ὑποσχέσει ἵνα ἀναδεχθῇ καὶ πληρώσῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ ὀφειλόμενα δάνεια. Αὐτὰς καὶ ἄλλας πολλὰς βραδουργίας μετέρχεται καὶ παρασκευάζει δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

14 Δ'. Τετάρτη βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεται καὶ ἐνεργεῖ τὴν τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν τῶν σχεδίων ἐστὶν ἡ ἐφεξῆς Ἐν ᾧ ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ μυρίους δολίους τρόπους ἵνα φέρῃ τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρωσσίας ἀμοιβαῖον καὶ ἀδιάλακτον μῖτος, αὐτὴ ἐπ' ἐναντίας ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ πολλὰς ἄλλας μηχανορραφίας καὶ τέχνιας ἵνα ἐκτείνῃ καὶ πολυπλασιάσῃ τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀμοιβαίας αὐτῆς σχέσεις. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς

τοῖς ἄλλοις τείνει ἢ κατάρξεις τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ ἡ εἰσαγωγή ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας τῆς πλάνης τοῦ θεϊσμοῦ καὶ τοῦ Λουθηρο-Καλθινισμοῦ, οἱ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀμοιβαῖοι γάμοι, αἱ μετ' αὐτῶν ἐμπορικαὶ σχέσεις, καὶ ληψοδοσίαι. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, ἡ ἐκ τούτου ἔπειτα ὡς ἐλπίζει δημοκρατία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ ταύτης τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας κτλ. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς πλάνης τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐνασχολοῦνται συστηματικῶς ἐνεργοῦσιν ἀδιαλείπτως πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν τὰ Σχολεῖα ὅλης ἐν γένει σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ συστηματικώτερον τὰ τῆς Ἑπτανήσου, τὰ κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τὰ καθ' ὅλας τὰς πόλεις εἰς ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ οἱ διοργανισμοὶ ὅλων τῶν ὑπ' αὐτῆς κινουμένων ἐταιριῶν τῆς λεγομένης Φαρμακονίας, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει τινὰς ἐκ τῶν ὄτων ἐδελέασε, καὶ ἔχει ὡς στρατιώτας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἀπαίσιμα ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ περιέρχονται καὶ ψιθυρίζουσιν εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἔλθῃ ὡς ἀποκλειστικὸς τῆς Ἑλλάδος προστάτης, μέλλει ἵνα φέρῃ τὸ γένος τοῦτο εἰς μεγάλην πρόοδον δυνάμει, πλούτου καὶ ἐλευθερίας. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε μερικώτερον τοὺς Πελοποννησίους, διὰ τῆς ξαδιουργίας καὶ ἐφύψυσαν τόσον πλῆθος σταφίδος, καὶ συγχρόνως διασημίζουσι τὰ μισθωτὰ αὐτῆς ὄργανα, ὅτι ἐὰν ἔλθῃ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Ἑλλάδα, μέλλει ἵνα ἀναεῖβάσῃ τὴν τιμὴν

τούτου τοῦ προϊόντος, καὶ φέρη εἰς τὴν Πελοπόννησον πολλὴν πλοῦτον καὶ εὐτυχίαν. Ταῦτα καὶ ἄλλα μυρία τοιούτου σκοποῦ ἔργα μετέργεται ἵνα πολυπλασιάσῃ τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτῆς σχέσεις.

15 Ε'. Πέμπτη βάσις ἐφ' ἧς ἐπιστηρίζει καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' ἀρχῆς, τὴν κατορθωσιν καὶ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν, τῶν ὑπὲρ ἑαυτῆς λαμπρῶν καὶ μεγάλων σχεδίων ἐστίν, ἵνα φέρη ἀνεπαισθήτως τὸν κατὰ καιροῦς καὶ κατὰ μικρὸν ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ μάλιστα τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐπιστημοτέρων. Ὁ σκοπὸς αὐτῆς κατὰ τοῦτο τείνει ἵνα μὴ φανῇ ὄλως ἄξιον καὶ κατάλληλον εἰς ἀποκατάστασιν αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Ὅσα δὲ λαίψανα ἐξ αὐτοῦ μείνωσιν ἵνα ἀναμίσξη εἰς τὸ ἑαυτῆς διὰ θαλάσσης ναυτικὸν καὶ διὰ ξηρᾶς στρατιωτικὸν διὰ τὴν εἰς τὴν Ἀνατολήν κατὰ καιροῦς καὶ κατὰ μικρὸν πρόοδον τῶν ἑαυτῆς ἀποικίων. Ὅποιους τρόπους δολίους καὶ ὀλεθρίους μετέργεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, τούτέστι διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνισμοῦ γένους, φαίνονται πολλοὶ καὶ ποικίλοι ἐξ ὧν οἱ ἀκόλουθοι ὑπάρχουσιν οἱ σημαντικώτεροι.

16 Α'. Εἰσήγαγεν ἀπ' ἀρχῆς εἰσάγει ἀδιαλείπτως ἐμμέσως διὰ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καὶ αὐτὴ ἀμέσως εἰς τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλίας τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἐκεῖ γενομένης ἀποστασίας, τούτέστι τοῦ θείσμοῦ, τῆς διαφθορᾶς τῆς ἰδιοτελείας τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας.

17 Β'. Ἐλάβεν ἀπὸ τότε στενὴν μετὰ τῆς Ὀθωμανι-

κῆς Πόρτας σγέσιν, τῆς ὁποίας ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ γυμνάζει καὶ καταρτίζει τὸ στρατιωτικόν, ὅπως γενομένης τῆς ἐκ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ καιροῦς καὶ τόπους, ἀποστασίας, φέρῃ διὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ὄλεθρον καὶ φθοράν εἰς αὐτούς. Διὰ τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως ἔφερε τὴν σφαγὴν, εἰς τόσους ἐπισήμους κληρικούς τε καὶ λαϊκοὺς ὀρθοδόξους ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, καθ' ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ Θράκην, εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἡπειρον, εἰς τὰς Νήσους, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Χίον καὶ εἰς τὰ Ψαρᾶ, εἰς τὴν Ἀττικὴν, εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἀλλαγῶ τῆς Ἀνατολῆς, καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μέχρι τοῦ Κυβερνήτου.

18 Γ'. Ἐχει μὲν ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ὡς ὄργανα καὶ συναγωνιστὰς, εἰς τὴν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων συνωμοσίαν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὴν Γαλλίαν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μὴ δυναθεῖσα, ἵνα παρατύρῃ ὡς συνεργὸν δι' ἐνεργείας τοῦ Κυβερνήτου, εἰς αὐτὸ τὸ ἀπαίσιον τέλος τὸν Βασιλέα Κάρολον, ἐκίνησε τὴν ἐκ τοῦ Θρόνου καταβίβασιν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν εἰς αὐτὸν ἀναβίβασιν τοῦ Φιλίππου, καὶ τὴν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸν Γκιζῶτον, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν ἔφερε τὴν πυρπόλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, τόσας ἄλλας σκηνάς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀποστασίαν κατὰ τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Λεχίαν, καὶ μυρίας ἄλλας ραδιουργίας, ὅσαι ἀπὸ τότε ἐνεργοῦνται δολίως κατὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων. Διὰ τῆς

Γαλλίας καὶ πρὶν τοῦ ἐργουοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Κυβερνήτου, ἐκίνησε τὸν Πατῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφερε τότεν φθορὰν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλα πολλὰ κτλ.

19 Δ'. Διὰ τὴν φθορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον τῶν Ἑλλήνων, ἐνήργησεν ἐμμέσως δι' ἄλλων εἰς τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν, καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ Ἑλληνας καὶ ἐφαίνοντο τόσον ἀδυσώπητοι καὶ ὡμοὶ πρὸς ὅσους Ὀθωμανοὺς ὑπετάσσοντο, ἐπὶ σκοπῶ ἵνα ἐρεθίζωνται οὗτοι πολλῶ μᾶλλον, εἰς τὸ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μῖτος καὶ τὴν σφαγὴν.

20 Ε'. Διὰ τὴν φθορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον τῶν Ἑλλήνων, ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς εἰς αὐτοὺς τὰ ἀντιφερόμενα κόμματα, καὶ τὰ σχίσματα, ὅπως δι' αὐτῶν διεγείρη κατὰ καιροῦς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, καὶ ἐξ αὐτῶν γενικὴν σφαγὴν καὶ φθορὰν.

21 Ἀφ' οὗ ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τὸν διοργανισμὸν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, καὶ ἔφερε δι' αὐτῆς τόσον ὄλεθρον καὶ σφαγὴν εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ περιώρισε τὸ πρᾶγμα εἰς πολὺ στενὰ ὄρια, ἐπειδὴ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔτεινεν, ἵνα περιωρίσῃ τὴν νομιζομένην Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον ὅπως ἐνώση μετὰ τῆς Ἑπτανήσου, ἕως οὗ πρόπαρασκευάσῃ νέας ἀφορμάς, διὰ τὴν περαιτέρω κατὰ καιροῦς αὐτῆς ἔκτασιν, τότε, λέγω, ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἵνα μεταβάλλῃ προσωπεῖον, καὶ προσποιηθῇ τὸν εὐεργέτην τὸν φίλον, καὶ σύμμαχον εἰς τοὺς Ἑλληνας. Τότε προσφέρει τα δάνεια, καὶ ἀποστέλλει τοὺς Λόρδους, τὸν Κάϊρον καὶ Κοχράνην, ἵνα φέρῃ δι' αὐτῶν τὰ ὅσα

δὲν ἐδύνατο ἵνα φέρῃ διὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Δι' αὐτῶν ἔφερε νέαν φθορὰν κατὰ τόπους τῶν Ἑλλήνων, καὶ διήγειρε τὰ ἐμφύλια σχίσματα, ἔχουσα συγχρόνως ὄργανα κεκρυμμένα, διὰ τῶν ὁποίων προπαρασκευάζε τοὺς Ἕλληνας, ἵνα ζητήσωσι τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ ἠκολούθησε τὸ πρᾶγμα κατὰ τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, ἐν ἔτει 1824 καὶ 1825. Ἰδοῦσα δὲ ὅτι εὐστοχοῦσι καὶ προσδεύουσι, τὰ πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενα αὐτῆς σχέδια, κινεῖ τὰ ὑπουργεῖα, ἵνα ἀναγνωρισθῆ ἡ κατὰ μόνην τὴν Πελοπόννησον Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία, ἀλλ' οὐχὶ ἀνεξαρτησίαν ἐν πράγματι καὶ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἑπτανήσου. Ἐπὶ σκοπῷ ὅμως ἵνα μὴ διαγείρη τὴν εἰς τὰ ἄλλα Κράτη περὶ τούτου ἀντιζηλίαν, παραλαμβάνει ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι, καὶ τὰς δύο αὐτὰς, τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ καὶ αὗται αἱ δύο παρεχώρησαν εἰς αὐτὴν, προλαμβάνοντως καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἑπτανήσου. Ζητεῖται δὲ παρ' ἐλπίδα τῆς ἐπιβουλῆς ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης ὁ Καποδ' Ἱστρίας, ἄνθρωπος ὡς οὐδεὶς ἄλλος φιλογενῆς σοφὸς εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἄξιος ἵνα φέρῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς μεγάλην πρόοδον, καταρτισμὸν καὶ εὐδαιμονίαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος. Οὗτος ἐγνώρισε τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅθεν ἀμέσως διεκοίνωσεν αὐτὴν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς καὶ γραπτῶς, τόσον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐτὰς Ρωσσίας τε καὶ Γαλλίας, καὶ ἀγωνίζεται κατὰ πάντα τρόπον ἵνα δώσῃ πρᾶιτέρω τῆς Πελοποννήσου ἕκτασιν τοῦ νομιζο-

μένου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλ' ἀπαντᾷ φανεράν ἀντί-
στασιν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ μόλις ἠδυνήθη διὰ
πολλῆς δραστηριότητος καὶ τέχνης, καὶ ἔδωκε τὴν νῦν
ὑπάρχουσαν, ἣτις ἐὰν ἔλειπεν ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή,
καὶ ζῶντος τοῦ Κυβερνήτου, ἔμελλεν εἶναι μέχρι τοῦδε
δεκαπλάσιος καὶ εὐδαιμονεστάτη. Γινώσκουσα ὅμως κα-
λῶς ἢ Ἀγγλία τὴν ἰκανότητά τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τὰ
ἐξ αὐτοῦ ἐσόμενα μεγάλα ἀγαθὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας, πε-
ριορίζει ὅλους τοὺς ποικίλους καὶ δολίους αὐτῆς ἀγῶνας,
ἵνα φέρῃ τούτου τὸν θάνατον, καὶ δι' αὐτοῦ νέας τραγω-
δίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἀνοίγει εἰς τὴν
Γαλλίαν νέαν Σκητὴν, καὶ συγχρόνως ἐρεθίζει μυριοτρόπως
τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀποστροφὴν
καὶ τὸ μῖσος, ἕως οὗ ἔφερε τὴν τούτου δολοφονίαν, καὶ
τόσας ἄλλας σκηνάς, Διορίζεται Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
ἀλλ' ὑπὸ κηδεμονίαν τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ μετὰ τοῦτο
ἐνεργεῖ καὶ γίνεται ὁ γάμος αὐτοῦ μετὰ βασιλίσσης Ἀμα-
λίας Συζύγου, καὶ ἐπινοεῖ μυρίους δολίους τρόπους ἵνα
ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς ὅσον τὸ δυνατόν τὴν κατὰ τοῦ Ἀνα-
τολικοῦ κλήρου, κατὰ τῆς Ρωσσίας καὶ κατὰ τῶν Ἑλλή-
νων ὑποψίαν καὶ τὸ μῖσος, Ἐπὶ Ἀντιβασιλείας διὰ τοῦ
Ἀμανσπέργου, (ὅστις καθ' ὅλην τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ
τὰ πρακτικά, θεωρεῖται ὅμοιος καὶ ἀπαράλλακτος ὡς ὁ
πρῶτος ἐκ τῆς Ἀγγλίας σταλαῖς εἰς τὴν Ἐπτάνησον Ἀρ-
μοστής Μείτλαντ) φέρει εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος,
σύστημα τὸ μόνον ὀλεθριώτατον καὶ ἀπαίσιον, διὰ τὴν
ἀνεπαίσθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς Ὁρθοδόξου θρη-

σκείας, καὶ διὰ τὸ ναυάγιον τοῦ γένους, ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος εἰς ἄλλον καταδιωκόμενον καὶ ἐπιβουλεύομενον λαὸν ἐφάνη τοιοῦτον, οὔτε ἄλλος ποτὲ διώκτης ἢ τύραννος ἐπενόησεν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον. Τότε ἐνεργεῖ καὶ γίνεται τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα, φέρει ἐπομένως τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, τὸ πάντων τῶν ἄλλων φαινόμενον καὶ σύστημα φρικωδέστατον καὶ ἀπαισιώτατον, ἀπαγορεύει διὰ τοῦ νόμου τὴν εἰς ὁποιοδήποτε ὑγειόφρονα καὶ ὀρθόδοξον καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον μόρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, καὶ ἐμπιστεύει αὐτὴν ἀποκλειστικῶς διὰ νόμου εἰς ὅλα τὰ βδελύγματα τῆς πλάνης, καὶ τῆς διαφθορᾶς, καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας, ἔχοντα μυστικὰς εἰσηγήσεις καὶ ὁδηγίαν, ἵνα δίδωσιν εἰς αὐτὴν μόρφωσιν ὅπως ἐστρεβλωμένην κατὰ τὸν προσηλυτισμὸν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Τότε ἔφερε τὴν διάλυσιν εἰς τόσα Μοναστήρια διατηρούμενα καὶ ὑπερασπιζόμενα ἐπὶ Τουρκοκρατείας, εἰς δὲ τὰ ἄλλα τὰ νομιζόμενα ὡς διατηρούμενα ἐπέβαλε τόσους μεγάλους καὶ ἀφορήτους δασμοὺς, καὶ ἐνεργεῖ ἀπὸ τότε καὶ τὴν τούτων μετ' ὀλίγον διάλυσιν. Ἀπὸ τότε ἐνεργεῖ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς τὴν κατάργησιν τῆς Ἱεραρχίας, τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβουλῆς, νόθευσιν τοῦ κλήρου, τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων, καὶ τόσα φρικτὰ καὶ ὀλέθρια σκάνδαλα κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Ἀπὸ τότε διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς ἐνεργοῦνται τόσα

προσκόματα διὰ τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ναυτιλλίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. ἐπὶ σκοπῶ ἵνα φέρῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις γενικὴν καὶ μεγάλην ἔνδειαν καὶ πτωχείαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος. Ἀπὸ τότε κινεῖ πολυτρόπως ἐρεθίζει καὶ γίνονται κατὰ καιροὺς καὶ τόπους διάφοροι Ἱερολυσταί, κλοπαὶ καὶ ληστραγαίαι, δι' ἄλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων. Τέλος πάντων τὰ τρομερὰ καὶ ἀπαίσιμα σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς τῆς Ἀντιβασιλείας μέχρι τῆς σήμερον, ἐγένοντο νόμος καὶ σύστημα, προσδεύουσιν ἀκωλύτως καὶ ἀναπτύσσονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἡ Ἀγγλία ἐπειδὴ ὁποῖαν ἐπιρροὴν καὶ σχέσιν ἔχει εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ὁποῖα σχέδια ἐνεργεῖ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς διὰ τὸν ἐκεῖσε ἄθλιον καὶ ἐλεεινὸν λαόν, τὴν αὐτὴν σχέσιν καὶ ἐπιρροὴν ἔχει καὶ τὰ αὐτὰ σχέδια συστηματικῶς ἐνεργεῖ, καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τοῦτο ὁποῖον σύστημα διὰ τὸν αἰώνιον καὶ τὸν πρόσκαιρον ἀφανισμόν, ἐκείνου τοῦ λαοῦ ἔφερε διὰ νόμου, καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὴν Ἑπτανήσον, τὸ αὐτὸ ὅμοιον κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτον, ἔφερε καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἀντιβασιλείας. Ἀπὸ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις εὐρίσκει πρόχειρον ἀφορμὴν καὶ ἐνεργεῖ τα ἐμφύλια σχίσματα, καὶ τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα, ἐπὶ σκοπῶ νέας ἀποστασίας καὶ τραγικῶν Σκηνῶν, διὰ τὸν κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ καιροὺς ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ διὰ σκάνδαλον πρὸς τὰ ἄλλα ὑπ' αὐτῆς ἐπιβουλεύόμενα Κράτη. Ἐν ᾧ αὐτὴ ὑπαγόρευσε λέξι-

πρὸς λέξιν, αὐτὸ τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τεθὲν ὀλεθριώτατον σύστημα, καὶ ἐστήριξε καὶ στηρίζει αὐτὸ, δι' ἄλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων, καὶ ἐνεργεῖ τόσα ἄλλα δεινὰ, διὰ τὸ γενικὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ναυάγιον, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν διὰ τῆς κοινῆς φήμης τῆς ὁποίας αὐτὴ πάντοτε διὰ τῆς ποικίλης βραδιουργίας γίνεται ὁ δημιουργός, προσάπτει τὰς αἰτίας εἰς τοὺς Βαυαρούς, εἰς τὴν Ῥωσσίαν, εἰς τὸν Πάπαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, καὶ συγχρόνως εὐρίσκει τὴν ἀφορμὴν καὶ κινεῖ νέα ἀντιπολιτευόμενα κόμματα, καὶ ἐρεθίζει τοῦτον τὸν ὄλως ἀπειρόκακον λαὸν, εἰς ἐμφυλίους πολέμους, καὶ εἰς ἀποστασίαν. Ὁ πλέον εὐστοχος, καταλληλότερος καὶ δελεαστικώτερος τρόπος, τὸν ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς ἐπενόησε, τόσον διὰ τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν τελείαν καταστροφὴν τῶν Ὀρθοδόξων, ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο ἐνεργεῖ καὶ φέρει βαθμηδὸν καὶ κατὰ μικρὸν πρῶτον μὲν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Συντάγματος, ἔπειτα δὲ τῆς Δημοκρατίας, καὶ τότε δι' αὐτῆς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, ἀπαισίους καὶ τρομερᾶς τραγωδίας, τὸ πνεῦμα τοῦ θείσμου καὶ ἀθείας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας, τὴν ἀφορμὴν καὶ τὸ σκάνδαλον πάσης κακίας, καὶ τὰ ναυάγια εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Διὰ τὸ Σύνταγμα ἤρεθισε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ Κυβερνήτου, καὶ ἤνοιξε τόσας σκηνάς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε, καὶ ἀνεβίβασθη ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας ὁ Φίλιππος, ὑπὸ τὸ ὄνομα

τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀμέσως ἀπὸ τότε διὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ διὰ τῶν σπερμολόγων, ἠρέθιζεν ἀδιαλείπτως ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔφερε τὸν πόθον καὶ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς σύστασιν τοῦ Συντάγματος, ἔχουσα ἐν Ἀθήναις τὰ ἴδια αὐτῆς κεκρυμμένα ὄργανα, ἐκίνησεν δι' αὐτῶν καὶ ἔσχισεν ὅλον τὸν κατὰ τὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος λαὸν, εἰς δύο ἀντιφερόμενα κόμματα, εἰς Κυβερνητικὸν τάχα καὶ Συνταγματικὸν, ἐπίσκοπῶ ὅπως γενομένου τοῦ Συντάγματος διεγείρη τραγικώτατον ἐμφύλιον πόλεμον. Πόσας ἀνωμαλίας καὶ πόσα κακὰ ἔφερον αὐτὸ τὸ σχίσμα; ὑπάρχουσι τοῖς πᾶσι γνωστά. Τέλος πάντων φέρει εἰς ἔργον τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος καὶ κινεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ πανηγυρίζει πανδήμως, καὶ ἐπισήμως αὐτό, ἐπ' ἐλπίδι αἰσιωτέρας μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δι' ἄλλους δολίους καὶ ὀλεθρίους σκοπούς, καὶ ἀμέσως διασαλπίζει διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αὐτὸ ἐκινήθη δι' ἐνεργείας τῆς Ῥωσσίας, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἔπραξε τὸ αὐτό. Ποῖον δὲ ἀποτέλεσμα καὶ καρπὸν ἔφερε τὸ πρὸ πολλοῦ διαθρυλλούμενον, καὶ ἔπειτα τοσοῦτον ἐπισήμως πανηγυρισθὲν Σύνταγμα; Ἀμέσως ἐρεθίζεται μυριοτρόπως ὁ λαὸς εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς κακίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ χάριν τῆς μεγάλης ἀρετῆς, εὐταξίας καὶ πειθαρχίας αὐτοῦ, μόλις ἠδυνήθη καὶ δύναται ἵνα ἀνοίγῃ κατὰ καιροῦς καὶ τόπους τινὰς Σκηναὺς αἵτινες διὰ συνεργείας καὶ συνδρομῆς τῶν φρονη-

μωτέρων διελύθησαν καὶ διαλύονται μέχρι τοῦδε, τὰ δὲ περαιτέρω, ὁ Θεὸς οἶδε. Ποῖον δὲ τὸ κατόρθωμα τῶν ἐν Ἀθήναις συναθροισθέντων πληρεξουσίων οὔτινες εἶχον ὅλην τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ ἐλεύθερον, ἵνα καταργήσωσι καὶ ἀλλοιωσωσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας δι' ὁδηγίας τῆς Ἀγγλίας τεθὲν ὀλεθριώτατον καὶ ἀπαίσιον σύστημα; Ὅλοι οἱ κωμικοὶ καὶ σκανδαλοποιοὶ λόγοι, καὶ οἱ ὑποκεκρυμμένοι ἀγῶνες αὐτῶν περιωρίζοντο εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἵνα νομοθετήσωσι τὴν κατάργησιν τῆς Ὀρθόδοξου πίστεως, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀγγλικῆς θρησκείας τοῦ Καλβινισμοῦ, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ λαοῦ περὶ τούτου γενομένη γενικὴ ταραχὴ, συνέστειλεν αὐτοὺς πρὸς ὀλίγον. Τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας ὅμως γινόμενον σύστημα δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς ἔλαβεν ἀπὸ τότε καὶ λαμβάνει πολὺ περισσοτέραν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, τοσοῦτον τυραννικώτατον, ὀλεθριώτατον καὶ ἀπαίσιον καθ' ὅλα ὅσα μάλιστα ἀφορῶσι τὴν θρησκείαν, τὸν Ὀρθόδοξον κληρον, τὴν μόρφωσιν δὲ καὶ ἀνατροφὴν τῆς Νεολαίας, ὅποιον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη εἰς ἄλλο Κράτος. Μήπως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔχη ὑπουργούς, ἢ ὑπαλλήλους, καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἔθνους, καὶ ὡς ἐκ τούτου διὰ τοῦ φόβου καὶ διὰ τῆς βίας ἀπαγορεύη τὰ καλὰ καὶ κοινωφελῆ, καὶ νομοθετῆ ὅσα αὐτὸς θέλη; Καὶ εἰς ποῖον συνετὸν καὶ ὑγειόφρονα νοῦν, λαμβάνει χώραν, οὔτε κἂν ἢ ἐλαχίστη περὶ τούτου ἀμφιβολία; καὶ ὑποψία; Αὐτοί, τουτέστι τὰ ὄργανα τῆς Ἀγγλίας, ἐκίνησαν καὶ ἔφερον εἰς ἔργον τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, καὶ δι' αὐ-

τοῦ ἐνομοθέτησαν ὅσα αὐτὴ ἤθελε, καὶ ἐφαίνοντο κατάλληλα εἰς τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς αὐτῆς, ὅποια πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ ἐλευθερυτυπία, καθ' ὅσα ἀποβλέπουσι τῆς κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίας, τοὺς ἀδιαλείπτους ἐρεθισμοὺς εἰς τὸ κατὰ τοῦ βασιλέως μῖσος, εἰς τὰ σχίσματα, εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀναρχίας, εἰς σύστασιν τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῶν ὅσων αὐτὴ ἐνεργεῖ καὶ εἰς μύρια ἄλλα παραπλήσια τούτοις. Αὐτοὶ ἀπεδίωξαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἀποτόμως καὶ ἀσυστόλως τὸ Βαυαρικὸν στρατιωτικόν, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐπιβουλῆς, ἵνα ἐρεθίτη πολλῷ μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀποστασίαν, καὶ ἔδειξαν τόσα ἄλλα τολμηρὰ ἔργα εἰς πάγματα περιττά, καὶ ἔπειτα δὲν εἶχον τάχα τὸ ἐλεύθερον ἵνα καταργήσωσι τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τεθὲν φρικτὸν, καὶ ὀλεθριώτατον σύστημα, καὶ τὰ ὅσα ἐκρίνοντο ἀναγκαῖα εἰς ἀσφάλειαν τῆς πατρῴας θρησκείας, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖτον πρόοδον τοῦ ἰδίου Κράτους; Καὶ εἰς ποῖον ὑγειῇ νοῦν, λέγω πάλιν, γίνεται τὸ τοιοῦτον, οὔτε κἂν διὰ μίαν στιγμὴν πιθανόν;

22 Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ὡς κατὰ πάντα διευθύνουσα πρὸ πολλοῦ, κατὰ τοὺς ἀπαισίους αὐτῆς σκοπούς, τὰ πράγματα ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, αὐτὴ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας ἔφερεν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦτο τὸ ὅλως Σατανικὸν Σύστημα, ὅμοιον κατὰ πάντα καὶ ἀπαραλλάκτον ὡς ἐκεῖνο τῆς Ἐπτανήσου, διὰ τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ διὰ τὸ γενικὸν ναυάγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Αὐτὴ πρὸς

τοῖς ἄλλοις ἔχει συστηματικῶς πολλὰ ὑποκεκρυμμένα ὄργανα τὰ ὁποῖα περιστοιχοῦσι τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ὑποκρινόμενα τὸν φίλον αὐτοῦ, τὸν πατριωτισμὸν, τὴν φιλογένειαν, τὸν ἀντίπαλον τάχα καὶ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἀγγλίας, καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ καὶ φέρει εἰς ἔργον τὰ ἴδια αὐτῆς σχέδια καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις φέρει εἰς αὐτὸ τὸ σύστημα στηριγμὸν, ὑπεράσπισιν περισσοτέραν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, καὶ συγχρόνως εὐρίσκει τὴν ἀφορμὴν καὶ ἐρεθίζει τοῦτον τὸν ἀπειροκάκον λαὸν εἰς νέαν ἀποστασίαν, ὅπως δι' αὐτῆς φέρῃ εἰς ἔκβασιν τοιούτους τρομεροὺς ἀπαισίους αὐτῆς σκοπούς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει προπαρασκευασμένας καὶ ὄλας τὰς ἄλλας Αὐλὰς, διὰ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ραδιουργίας, καὶ διήγειρε καὶ ἠρέθισε τὰ μέγιστα τὴν τούτων ἀντιζηλίαν, κατὰ τῆς Ῥωσσίας, καθ' ὅποιασδήποτε ἄλλης δυνάμεως ἐκτὸς τῆς Βρετανικῆς: "Ἐνεκα τούτου ὁσάκις ὁποιαδήποτε δύνამις, κινηθῆ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐρεθίζει καὶ κινεῖ ὅλας τὰς ἄλλας κατ' αὐτῆς, ἐπειδὴ ἐν ᾧ εἰς ὅλας ὑπενεργεῖ καὶ ἐτοιμάζει καταστροφὰς καὶ ναυάγια, πρὸς ὅλας ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον, καὶ εἰς ὅλας γίνεται ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος. Δι' αὐτῆς τῆς ραδιουργίας μόνη ἢ τῆς Ἀγγλίας ἐπιρροή καὶ σχέσις εἰς τὴν Ἀνατολήν φέρει ὀλιγώτερον σκάνδαλον, καὶ γίνεται πλέον ὑποφερτὴ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Αὐλὰς. Αὕτῃ ἢ ἐπιβουλῇ πρὸς τὸν περίπου ἐτῶν, ἐκίνησε καὶ ἔχει ἀπὸ τότε εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς ἀδιάλειπτον πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος ἴδια αὐτῆς σχέδια, ὥστε ἀπὸ τότε

ἔλαβε, μέχρι τοῦδε τοσαύτην ἐπιρροὴν καὶ σχέσιν, εἰς ὅλα τὰ πράγματα θρησκευτὰ τε καὶ Κοσμικὰ, καὶ πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν ὅλης ἐν γένει τῆς νεολαίας, ὅποια εἰς οὐδεμίαν ἄλλην αὐτῆς ἀποικίαν ἔλαβε, καὶ συγχρόνως ἐπενόησε ῥαδιουργίας καὶ τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων, οὐ μόνον κρατεῖ εἰς τὸν πρὸς ἀλλήλοις ἐρεθισμόν, εἰς ἀδράνειαν καὶ εἰς ὕπνον βαθὺν, ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ τὰς αὐλάς, ἀλλὰ πρὸς τούτοις κινεῖ αὐτὰ καὶ ὑποσκιάπτουσι προθύμως καὶ ἀνθαιρέτως, τὸν λάκκον τῆς ἰδίας αὐτῶν πτώσεως καὶ καταστροφῆς. Εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς ἐνεργεῖ ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως, τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας, τὴν ἔκτασιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, διὰ τῶν Σχολείων καὶ διὰ τῶν ἑταιριῶν, διὰ πασῶν τῶν θέσεων Ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν, διδασκαλικῶν καὶ μερικῶν, καὶ δι' ἄλλων μυρίων ῥαδιουργιῶν, τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, τὰ ἐμφύλια σχίσματα, τὰς κλοπὰς, τὰς ἱεροσυσίας καὶ τὰς ληστείας, τὴν γενικὴν ἔνδειαν καὶ πτωχείαν, ἀνοίγει κατὰ καιροὺς καὶ τόπους νέας Σκηνάς, καὶ ἐμφυλίους πολέμους διὰ τὸν κατὰ μικρὸν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ ἐπὶ σκοπῶ ἵνα δείξῃ αὐτὸ εἰς τὸν λαὸν τῆς Ῥωσσίας ὅπως ἀνίκανον, καὶ ἀνάξιον αὐτονομίας, καὶ ἀνεξαρτησίας, καὶ τὴν ἀνάγκην ξένης δυνάμεως, εἰς αὐτὸ καὶ συγχρόνως εἰς ὅλα ταῦτα ἔχει προπαρασκευασμένα τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ προπαρασκευάζει τὴν γενικὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ πολλὰς ἄλλας ἀφορμὰς, ἵνα προτιμηθῇ αὐτὴ κατ' ἐξαιρέσιν ὄλων

τῶν ἄλλων Αὐλῶν, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον εἶχε σκοπὸν, ἵνα περιορίσῃ κατ' ἀρχὰς εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τινὰς Νήσους. Εἰς εὐστοχον ἐπιτυχίαν τοιούτου, σπουδαίου καὶ μεγάλου σκοποῦ, οὐ μόνον ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς τὴν κατὰ πασῶν τῶν Αὐλῶν τε καὶ τῶν λαῶν τοῦ Ὁρθοδόξου, καθὼς καὶ τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἐπιβουλὴν, Ἑβραίους, Ὀθωμανοὺς καὶ ὅλα τὰ Λουθηρο-Καλθινικὰ Κράτη, καὶ πάλιν ἐκτὸς τούτων καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος, εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἐσχισμένα καὶ ἡρεθισμένα εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα ἐπιβουλὴν, ἐπὶ σκοπῶ, ἵνα μὴ συνέλθωσι ποτὲ εἰς γενικὴν κατὰ τῶν Λουθηρο-Καλθινικῶν λαῶν συμμαχίαν, πράγμα τὸ ὁποῖον διὰ περισσοτέρας μανίας καὶ τέχνης, ἐνεργεῖ εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὀρθοδόξους. Οἶδε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι δι' αὐτῆς τῆς βραδύουργίας κινεῖ τοὺς ἐπιβουλευομένους λαοὺς, ὅπως θέλει, καὶ ὅτι φέρει εὐστοχώτερον τὴν τούτων κατασεροφὴν. Ἐχομεν πολλὰ διδόμενα ἐξ ὧν εὐλόγως καὶ πολὺ πιθανῶς συμπεραίνομεν, ὅτι ἀφ' οὗ ἀνεβίβασεν ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας τὸν Φίλιππον, καὶ ἔλαβε δι' αὐτοῦ τὸν ἐκεῖσε λαὸν πρόθυμον συναγωνιστὴν, εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν, ὅτι, δηλαδή, ἀπὸ τότε ἔχει αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης, καὶ εὐστοχον καὶ δραστήριον συναγωνιστὴν, διὰ τὴν κατασεροφὴν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη τοῦ δυτικοῦ δόγματος, καὶ ἰδοὺ πῶς, καὶ ὑπὸ ποῖον

ἀπατηλὸν πρόσχημα. Ἐγένετο, δηλαδή, μεταξύ Γαλλίας καὶ Βρετανίας αὐτὴ ἡ μυστικὴ συμφωνία, ἵνα φέρωσιν ἐκ συμφώνου τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας, τὴν καταστροφὴν τῆς Ῥωσικῆς Μοναρχίας, τὴν καταστροφὴν τῆς Αὐστρίας, καὶ τὸν ὄλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μὲν Γαλλία παραλάβῃ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Πορτογαλίαν, καὶ ἄλλα τινὰ Κράτη τῆς Δύσεως, ἡ δὲ Ἀνατολὴ, παραχωρηθῆ εἰς τὴν Βρετανίαν, καὶ ἰδοὺ ὁποίους σκοποὺς φέρει εὐστόχως εἰς ἔκβασιν δι' αὐτῆς τῆς βασιουργίας.

23 Πρῶτον μὲν, φέρει τὴν κατάργησιν καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καθ' ὅλην τὴν Δύσιν, ἐπειδὴ, αἱ εἰς ὅλα τὰ Κράτη γινόμενα ἀποστασία, ὅλα: ἐν γένει, κινούμενα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας, ἀφ' ὅλων δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς φαίνεται ἀχώριστον τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τοῦ θείσμου, καὶ τῆς κατὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κλήρου συνομοσίας.

24 Δεύτερον δὲ φέρει τὴν φθορὰν καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ κράτη καὶ τοὺς λαοὺς, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς τῆς πλάνης, ἐξ ἀνάγκης διαδίδεται τὸ πνεῦμα τῆς διαφθοράς, τῆς ἰδιοτελείας, τῆς κοινῆς προδοσίας, τὰ σχίσματα, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, ἡ ἀποστασία ἐξ ὧν ἀκολουθοῦσι πᾶν εἶδος κακίας, καὶ γενικῆς συμφορῆς.

25 Τρίτον δὲ, ἡ ἐκ τῆς Μ. Βρετανίας ἐπιβουλὴ, ἔχουσα τοιοῦτον συναγωνιστὴν τὴν Γαλλίαν, φέρει εἰς ἔργον εὐστόχως, τὰ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνα-

τοῖς αὐτῆς σχέδια, καὶ πρὸς τούτοις τῆς Αὐστρίας τὴν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν.

26 Ἐκ τῶν ὄσων ἄλλων πολλῶν, δολίων καὶ μεγάλων βραδουργιῶν μετέρχεται ἡ περὶ τῆς ὀ λόγος ἐπιβουλή, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ρωσσίας, ὑπάρχει καὶ τὸ διαθρυλούμενον Σύνταγμα, καὶ ἔπειτα ἡ Δημοκρατία. Εἰς αὐτὸ τὸ ὀρθόδοξον Κράτος κινεῖ αὐτὴ ἀμέσως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας καὶ δι' ἄλλων Λουθηρο-Καθολικῶν λαῶν γίνεται ὁ μυστικὸς διοργανισμὸς τῶν ἑταιριῶν, ὑπὸ τὸ δελεαστικὸν ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτὰς διὰ πολλῆς καὶ ποικίλης βραδουργίας τὸν πόθον καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς σύστασιν Συνταγματικῆς ἀρχῆς, καὶ συγχρόνως ἐνεργεῖ καὶ γίνονται πολλὰ παραδείγματα, διὰ περισσότερον σκάνδαλον, καὶ κινεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὰς ἐφημερίδας, καὶ τόσους συστηματικούς σπερμολόγους, καὶ ὑπερπεινοῦσι μέγαν τὸ πρῶγμα. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος, ἀνεβίβασε ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας τὸν Φίλιππον, καὶ ἐκίνησε τὴν ἀποστασίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ εἰς τόσα ἄλλα Κράτη τῆς Δύσεως. Δι' αὐτὸν καὶ δι' ἄλλους καὶ ὀλεθρίους σκοποὺς ἐκίνησε, καὶ τὸ κατὰ τὸ βασιλείον τῆς Ἑλλάδος λεγόμενον Σύνταγμα, διὰ τοῦ ὀποίου ἔφερε καὶ φέρει πολλὰ, καὶ ἀπαίσια δεινά, ἀλλὰ πολλὰ ὀλιγώτερα καὶ μετριώτερα ἐκ τῶν ὄσων ἠλπιζε. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις, μετὰ τὸν ἀποσκορακισμὸν ἐκ τῆς ἰδίας θέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Γκιζώτου, ἐκίνησε ἤδη προσφάτως τὴν λεγομένην Δημοκρατίαν εἰς τὴν Γαλλίαν,

καὶ τόσας ἄλλας φορικτὰς καὶ ἀπαισίους Σκηναὺς εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, καὶ ἀμέσως ἐκίνησε καὶ κινεῖ τὰ ἴδια αὐτῆς ὄργανα, ἡφμεριδογράφους, καὶ σπερμολόγους, ἐκ-θραΐζοντας καὶ ὑπερεπαινοῦντας τὸ πρᾶγμα, εἰς ἐρεθισμόν μιμησεως, καὶ διὰ σκάνδαλον νέας ἀποστασίας. Εἰς τοῦτο τὸ νέον δρᾶμα ἐλπίζει, ἵνα φέρῃ νέαν ἀποστασίαν τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Αἰγίαν, καὶ τὰς ὅσας ἐκείθεν μεγάλας καὶ φορικτὰς σενεπείας φαντάζεται, νέαν ἀποστασίαν εἰς τὸ Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' οὗ δι' αὐτῆς φέρῃ νέον ὄλεθρον καὶ σφαιρὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τῶν ἐμφυλίων Πολέμων, ἐκτείνῃ τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῆς ἐκ τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τινὰς Νήσους, τὸ δὲ κατὰ τὴν στερεάν Ἑλλάδα μέρος, παραχωρήσῃ πάλιν εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν ἐξουσίαν, ἕως οὗ παρασκευάσῃ νέας ἀρορμάς, διὰ τὴν περαιτέρω αὐτῆς ἔκτασιν.

27 Πρὸ πολλοῦ ἀγωνίζεται, ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον τοιοῦτους σκοπούς, διὰ τοῦτο καὶ πρὸ πολλοῦ ἐρεθίζει μυριοτρόπως, τὸν μεταξὺ τῶν λεγομένων ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων, καὶ Ὄθωμανῶν πόλεμον δι' αὐτὸ τὸ τέλος, τῶν ὁποίων ἡ ἔκ-θασις ἐβράδυνε μέχρι τοῦδε, διὰ τὸ ἀπερίσκεπτον καὶ διὰ τὴν δειλίαν τῆς Ὄθωμανικῆς Πόρτας, ἀλλ' ἐλπίζει τὸ ἔργον αὐτὸ μετ' ὀλίγον. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔλαβε ὁ Κάν-νιγκ νέας καὶ μυστικὰς ὁδηγίας, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου, καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μυρίας δι' ἄλλας δολίας καὶ ὑποκεικρυμμένας ῥαδιουργίας μετέρχεται συ-στηματικῶς, ἀπ' ἀρχῆς, διὰ τὴν πτώσιν καὶ τὴν κατα-στροφὴν τῆς Ρωσσίας, τὴν ὁποίαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐθιῶ-

ρησε καὶ θεωρεῖ μέχρι τοῦδε, ὡς μέγα πρόσκομμα, ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν λαμπρῶν καὶ μεγάλων αὐτῆς σχεδίων. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅλους δὲ τοὺς λαοὺς ἐν οἷς διέδωκε καὶ ἐμπνέει ἀδιαλείπτως ὑπὸ τὸ πρόσ-
 γημα τῆς ἐλευθερίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας, κατέ-
 στησε τόσα θηρία αἰμοβόρα ἀδυσώπητα κατὰ τῆς Ρωσ-
 σικῆς Μοναρχίας, ἐπειδὴ ψιθυρίζει καὶ περιθρυλλεῖ ἀπ' ἀρχῆς εἰς αὐτούς, ὅτι καθὼς ὁ Ρωσσικὸς θρόνος διατηρεῖ καὶ ὑπερασπίζει τὰς ἐπὶ τῶν λαῶν τυραννίας, καθ' ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, καὶ ἐν ὅσῳ σώζεται ἡ τῶν λαῶν ἐλευ-
 θερία ἀποβαίνει ὅλως ἀδύνατος, καὶ ἀκατόρθωτος, ὡσαύ-
 τως, ἡ τούτου καταστροφή καὶ ἡ πτώσις, ὡς αὐτὴ λέ-
 γει· ὑπόσχεται γενικὴν καὶ αἰσιωτέραν μεταβολὴν καὶ ἀλλοίωσιν, καθ' ὅλα τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς.

28 Ἐπειδὴ δὲ ὅλη ἡ δύναμις καὶ ἡ πανοπλία, τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιβουλῆς, ὑφίσταται εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς τὴν τέχνην, καὶ εἰς τὴν βραδυσουργίαν, δι' ὧν, οὐ μόνον κλέ-
 πτει τὸν νοῦν τῶν ἐπιβουλευσμένων, καὶ οἰκονομεῖ αὐτοῖς τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν ὕπνον, ὡς πρὸς τὸν ἐπιχειρῆμενον αὐ-
 τοῖς κίνδυνον, ἀλλὰ πρὸς τούτοις, κινεῖ αὐτούς καὶ σκά-
 πτουσιν αὐθόρμητοι καὶ προθύμως, τῆς ἰδίας αὐτῶν πτώ-
 σεως καὶ καταστροφῆς τὸν λάκκον, διὰ τοῦτο κρίνω ἀναγκαῖον ἵνα ἐκθέσω συνοπτικῶς καὶ ἐν μέρει, πρὸς μικρὰν νύξιν, εἰς ἀνακάλυψιν μυρίων ἄλλων ἔδη σιωπο-
 μένων τὰ ἐφεξῆς,

29 Α'. Ὀλίγας τινὰς ἐκ τῶν ὅσων μυρίων σκευωριῶν, μετέρχεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε εἰς ὅλα,

τὰ ἐπιβουλεύόμενα Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὀρθόδοξα·

30 Β'. Διατὶ προσδεύει καὶ εὐστοχεῖ εἰς αὐτά.

31 Γ'. Ποῖα κυρίως τὰ αἷτια τοῦ νῦν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ἐπικρατοῦντος καὶ προσδεύοντος, φοικτοῦ καὶ τρομεροῦ πειρασμοῦ.

32 Δ'. Ὅποια ἱαματικά καὶ διορθωτικά πράξεις γίνονται ἀναγκαῖαι, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ ἀσφαλείας, προσόδου καὶ εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

33 Ε'. Ὅποιον ἐλπίζεται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Ἐρχόμεθα δὲ εὐθύς εἰς ἔκθεσιν τοῦ πρώτου ἀντικειμένου, ὅποιοι δηλαδὴ εἰσὶν οἱ ὀβλιιοὶ τρόποι, τοὺς ὁποίους μετέρχεται. Τῶν τοιούτων ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων ὑπάρχουσι καὶ οἱ ἐφεξῆς.

Α'. Ὑπόκρισις καὶ μυστηκότης.

34 Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλή μετέρχεται τοιοῦτο βᾶθος ὑποκρίσεως, δόλου καὶ μυστικότητος, ὥστε, ὡς εἶπα πάλιν, φέρει μεγίστην ἀμνηγανίαν, καὶ φόβον, εἰς ὁποιονδήποτε συνετὸν ἄνδρα τύχη, καὶ γνωρίστη αὐτὰ ἐκ πείρας. Ἡ μυστικότης δὲ ὑπάρχει ταιαύτη, ὥστε, ἐνίοτε, καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπιστήμων Ἀγγλων, ἀγνοοῦσι τὸν σκοπὸν, τῶν ὅσον αὐτοὶ πολυτρόπως καὶ μανικῶς ἐνεργοῦσι, κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς μυστικὰς ἐντολάς. Φαίνεται ὅτι ἠθέλησεν οὐ μόνον ἵνα μιμηθῆ, ἀλλ' ἵνα ὑπερέβη τὴν ὠμότητα, καὶ τὴν μυστικότητα τῆ πολιτικῆς τῆς παλαιᾶς Σπάρτης. Ἐκτὸς τούτου, ὑπάρχει κατὰ πάντα ἀναγκαῖα ἡ μυστικότης, εἰς τὴν

πολιτικὴν τῆς Μεγ. Βρετανίας, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς τείνουσιν, εἰς ἔργα ὅλως κάκιστα, ὀλεθριώτατα, καὶ Σατανικά. Αὐτὴ ἡ ὑπόκρισις, φαίνεται συστηματικῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄργανα, καὶ εἰς τὸν προσηλυτικὸν αὐτῆς, ἐξαιρουμένου ὀλίγου μέρους, τοῦ ὁποίου ἡ πλάνη, μένει ἐπίτηδες ἀνακεκαλυμμένη, διὰ σκάνδαλον, πρὸς ἀπόπειραν τοῦ λαοῦ, καὶ δι' ἄλλους δολίους σκοποὺς. Εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν προσηλυτικὸν τῆς ἐπιβουλῆς, καθὼς ὅστις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους εὐστοχεῖ, κατὰ τὴν ὑπόκρισιν, νομίζεται παρ' αὐτοῖς ὡς ὁ ἀξιώτερος, καὶ ἐπαινετώτερος, ὡσαύτως, τὸ ἐπιβλαβέστερον παρ' αὐτοῖς σφάλμα, θεωρεῖται ἢ κατὰ τοῦτο ἀνικανότης καὶ ἀστοχία. Ἡ ἐπιβουλὴ ἐπειδὴ οἶδεν ἐκ τῆς Ἱστορίας πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅλοι οἱ ἀνακεκαλυμμένοι καὶ φανεροὶ διωγμοὶ τῆς πίστεως, οὐ μόνον ἐματαιώθησαν, ἀλλ' ἔδωκαν ἀφορμὴν, εἰς πλείον ἐπίσημον θρίαμβον τῆς ἀληθείας, ἐπενόησε διὰ τοῦτο τοὺς βαθυτέρους καὶ τεχνικωτέρους τρόπους, ἐπὶ σκοπῶ καὶ ἐλπίδι, ἵνα φέρῃ δι' αὐτῶν ἀνεπαισθήτως, τὴν γενικὴν καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδοξίας. Εἰς τὸ θρησκευτικὸν σύστημα τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὑπόκρισις οὐ μόνον νομίζεται θεμιτή, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔργον ἀπαραίτητον, πρωτίστως καὶ μεγάλως ἀνάγκης, λαβοῦσα καὶ κατὰ τοῦτο τὸν τύπον, καὶ τὸ παράδειγμα, τῶν πρώτων αὐτῆς Λουθηρο-Καλθινικῶν ψευδοδιδασκάλων, οἵτινες ἐπὶ Ἀρρίγου Η'. διὰ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον, ὑπεκρίνοντο ἐν ἔργῳ καὶ συστηματικῶς, ὅλα τὰ δόγματα καὶ τὰς τελετὰς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐλάχιστον

μέρος, ἐκ τοῦ ἑαυτῆς προσηλυτισμοῦ ἢ ἐπιβουλῆ, κινεῖ καὶ γίνεται φανερόν, ἔπειτα ἐν ἄλλο μέρος ἐκ τῶν ὑποκριτῶν, κινεῖ καὶ ἀντιφέρεται πλαστῶς κατ' αὐτοῦ, καὶ δεικνύει κατ' ἀρχὰς ὅλα τὰ δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς πίστεως ζήλου, δι' ἔργου, διὰ λόγου, καὶ γραφῆς. Τούτους ὑποκρίνεται ἡ ἀρχὴ ὅτι ἀποστρέφεται καὶ καταδιώκει, ὥστε ἐνίοτε ἀποστέλλει τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς πλαστὰς ἐξορίας, καθὼς τοὺς πρώτους τοὺς φανεροὺς προσηλήτους αὐτῆς, καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνακεκαλυμμένην καὶ φανεράν τὴν διαφορὴν βραβεύει, καὶ προβιβάζει συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς θέσεις, διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον, εἰς μίμχσιν τῆς τούτων πλάνης καὶ τῆς διαφορῆς. Δι' αὐτῆς τῆς Σκλητῆς πρῶτον μὲν διασκηδάζει τὸν λαόν, τόσον, ἐπειδὴ πιστεύει ἐκ τούτου, ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς τῆς πλάνης, περιορίζεται εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους, ὅσον καὶ διότι νομίζει, ὅτι ἔχει κηδεμόνας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, δι' εἰλικρινοῦς ζήλου· δεῦτερον δέ, κατασκευάζει δι' αὐτῶν τῶν ὑποκριτῶν, κατασκόπους, ὠτακουστάς, καὶ δημαγωγούς τοῦ λαοῦ· καὶ τρίτον οἰκονομεῖ πολλὰ σκάνδαλα, γινόμενα ἀφορμὴ πτώσεως εἰς πολλοὺς, τόσον ἐκ τῶν φανερῶν προσηλύτων τῆς πλάνης, ὅσον καὶ διότι αὐτοὶ οἱ ὑποκριταί, ἀναιροῦσι καὶ ἀνατρέπουσιν, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ὅσα ἐσύστησαν κατ' ἀρχὰς, ὡς θεῖα καὶ ἀληθῆ. Ἴνα ἐκθέσῃ τις, φέρων παραδείγματα πραγματικά, ἐκ τῶν ὅσων τοιούτων ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς ἢ ἐπιβουλῆ, εἰς τὸ Κράτος τῆς Ἑπτανήσου, τῶν ἐποίων, τ' ἀπαρτί-

λακτα αντίτυπα, βλέπομεν ἰδίους ὀφθαλμοῖς, εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, μέρος δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, ἀκούομεν ἐνεργούμενα, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιβουλεύόμενα Κράτη, ἢ ὕλη ἀποβαίνει τσοῦτον ἐκτεταμένη, ὥστε δὲν ἐξαρκεῖ βιβλίον ὁλόκληρον εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτης. Μία ἐκ τῶν ὅσων ἄλλων σκηνῶν, παριστάνει τὸ ὄραμα αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς ραδιουργίας, θεωρεῖται καὶ ἡ ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ πρὸ πολλοῦ, γενομένη πλαστὴ ἀνάκρισις, καὶ ἐξορία, τοῦ δυσωνύμου καὶ ἐπαράτου Καίρη, ὁμοία κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος, εἰς πολλὰς ἄλλας τῆς Ἑπτανήσου. Περὶ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ραδιουργίας, λέγομεν ἔπειτα εἰς ἄλλον παράγραφον, ὀλίγα τινά.

**Β'. Ἡ Δημιουργία τῆς κοινῆς φήμης
καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.**

Ἔπειδὴ οἶδεν ἡ ἐπιβουλὴ καλῶς, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς κοινῆς φήμης, καὶ γνώμης, ὀδηγοῦνται εἰς τὰ ἴδια πρακτικὰ, διὰ τοῦτο ἐπενόησε τρόπους, καὶ γίνεται αὐτῇ ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ ποιητὴς τούτων· ἐξ ὧν οἱ σημαντικώτεροι, ὡς ἐγὼ νομίζω, ὑπάρχουσιν οὗτοι οἱ τρεῖς. Πρῶτον μὲν, ἡ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς καινοτομίας, τῆς πλάνης, τῆς στρεβλώσεως, καὶ τῆς ἀνωμαλίας, νόθευσις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ φιλολογικοῦ συστήματος, περὶ οὗ γράφω τινὰ κατωτέρω· δεῦτερον δὲ, οἱ ἐφημεριδογράφοι· καὶ τρίτον πολλοὶ μισθωτοὶ σπερμολόγοι, ἐκ τοῦ κεκουμμένου προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβουλῆς. Ἐκ τούτων ἄλλοι ἀποστέλλονται καὶ παρευρίσκονται πάντοτε συστη-

ματικῶς, εἰς ὅλας, γενικὰς καὶ μερικὰς ὑπεχύρις τὰς τῶν ἐπιβουλευομένων λαῶν, ἄλλοι δὲ περιστοιχοῦσι πρὸ πάντων, ὅλας τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ ἐπιβουλευομένου λαοῦ, κληρικῶν τε, κοσμικῶν τε, καὶ πολιτικῶν, ἐξ ὧν τινὲς δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ δι' ἄλλους τοιοῦτους δολίους σκοποὺς, λαμβάνουσι θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς. Ἐκ τούτων οἱ τῶν ἄλλων τεχνικώτεροι, καὶ δολιώτεροι, περιστοιχοῦσι τοὺς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς καὶ λοιπούς, ἐκ τῶν ὁποίων κατατίθενται τινὲς καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἐρχογον πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, τῶν τοιοῦτων ἐστίν, ἵνα διεγείρωσι τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν πόθον τῶν ἐπιβουλευομένων, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς, εἰς ὅλα τὰ ὀλέθρια καὶ τὰ καταστρεπτικὰ ἔργα, εἰς τὸ μῖσος, καὶ εἰς τὴν περιφρόνησιν, ὄλων τῶν ἐν ἀληθείᾳ σοφῶν, καὶ ὀρθοφρονούτων, καὶ ὄλων ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι, γνήσια αἰσθήματα Πατριωτισμοῦ καὶ φιλογενείας, καὶ ἐξ ἐναντίας δι' αὐτῆς τῆς κινῆς φήμης, συνιστᾷ εἰς τὸ κοινόν, ὡς ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἀγωνιστὰς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ὅλα τὰ βδελύγματα τῆς πλάνης, καὶ ὅλα τὰ ἐπάρατα καὶ ἀπαίσια ὄργανα, τῆς κοινῆς προδοσίας. Δι' αὐτῆς συνιστᾷ ἢ ἐπιβουλῆ εἰς τὰ Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, ὅλα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι, ὑποκρύπτουσι τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, τὴν καταστροφὴν, τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ γενικὰ ναυάγια, καὶ ἀποσκορακίζεῖ ὅλα, ὅσα ὑπόσχονται τὰ ἐκ διαμέτρου τούτων, ἀντικείμενα ἀγαθὰ, τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, εὐ-

δαιμονίαν καὶ σωτηρίαν, τὸν στριγμὸν τῆς πίστεως, καὶ πᾶν ἄλλο γενικὸν ἀγαθόν. Δι' αὐτῆς τῆς ραδιουργίας τὰ ὅσα αὐτὴ θόλια, μεγάλα καὶ γενικὰ δεινὰ, ἐνεργεῖ εἰς ὅλα τὰ Κράτη, προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλα ὄργανα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸν κληῖρον, εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς ἄλλους, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ ἐρεθίζει εἰς τὰ σχίσματα, καὶ εἰς τὴν ἀποστασίαν. Δι' αὐτῆς ἔφερε καὶ φέρει ἀδιαλείπτως, εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους, πολλὰ καὶ ὀλέθρια σκάνδαλα, καὶ κινεῖ αὐτούς καὶ πίπτουσιν αὐθόρμητοι, εἰς τὰ δίκτυα τῆς πλάνης, τῆς ἀπωλείας, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς καταστροφῆς. Αὐτὴ ἡ ἐπιβουλὴ ἐκίνησε, καὶ ἀνεφάνισαν δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, τόσοι ἐφημεριδογράφοι, εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἔχει πρὸς τούτους, καὶ πολλὰ ἄλλα ὄργανα κερυμμένα, παρευρισκόμενα εἰς αὐτούς, οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἔχοντα, εἰμὴ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐφημερίδων, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ Συντάγματος, ἐνομοθέτησε τὴν ἐλευροτυπίαν. Διὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ διὰ τῶν σπερμολόγων, διέγειρε πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ γενικὸν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου μῖσος, ἕως οὗ ἔφερε τὴν τούτου δολοφονίαν. Παρατηρεῖται, ὅτι ἡ ἐπιβουλὴ, ἀναδιβάζει τὰ ἔδρα αὐτῆς ὄργανα, συστηματικῶς, εἰς ὅλας τὰς θέσεις, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὰς διδασκαλικάς, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐφημεριδογραφίας. Ὅλον τὸ ἔργον πολλῶν ἐφημεριδογράφων, συστηματικῶς, τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ἐκτὸς τῶν ὄσων ἐξέθετα ἀνωτέρω, εἰς τὰ κατὰ τῆς πίστεως σκάνδαλα, εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀργάνων, εἰς τὸν ἐρεθι-

σμών, εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων ἐχθρικά σχίσματα, εἰς τὸ κατὰ τοῦ Βασιλέως μῖσος, προσάπτοντες εἰς αὐτὸν, τὰ ὅσα ἢ ἐπιβουλὴ ἐνεργεῖ, εἰς τὸν ἐρεθισμόν τῆς ἀποστασίας, καὶ εἰς τὰ παραπλήσια. Τὸ βᾶθος, ἡ τέχνη, καὶ ἡ ποικιλία τῆς ὑποκρίσεως καὶ τῆς βραδουργίας, τὰ ὅποια ὑπάρχουσι συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ ὄργανα, καὶ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, αὐτὰ θεωροῦνται καὶ εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους. Ἐνίοτε διαθρυλλοῦσι κατ' ἀρχῆς μίαν ἀλήθειαν, ἵνα φανῶσι ζηλωταί, καὶ φιλογενεῖς τάχα, καὶ ἔπειτα μετὰ καιρὸν ἀναιροῦσιν αὐτήν, διὰ τῶν ὅσων περιθρυλλοῦσι καὶ συνιστῶσι, τὰ ὅσα ἢ ἐπιβουλὴ ἐμμέσως δι' ἄλλων ὑποκριτῶν, ὑπαγορεύει αὐτοῖς. Ἄλλοτε ὑποκρίνονται τὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως ζηλωτῆν, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τούτου, διακηρύττουσι πολλὰς καὶ μεγάλας βλασφημίας τῶν ἄλλων, διὰ σκάνδαλον, εἰς πτώσιν τῶν ἀστηρίκτων. Ἐνίοτε δὲ στηλιτεύουσι μικρά τινα ἔργα, καὶ ἀσήμαντα τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπὶ σκοπῶ, ἵνα συσκιάζωσι, καὶ ἀποκρύπτωσι τὰ μεγάλα. Διὰ τούτου τοῦ εἶδους τῆς βραδουργίας, συνεσκοπήθη καὶ ἐνοθεύθη, τοσοῦτον ἤδη, ἡ κοινὴ φήμη, ὥστε πᾶς ἄνθρωπος φρόνιμος, καὶ συνετὸς, ἵνα μὴ πέσῃ καὶ περιτελιχθῆ εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἐπιβουλῆς, ἀνάγκη τὴν σήμερον, ἵνα κρίνῃ ἀντιθέτως, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ πράγματα, καὶ μάλιστα τὰ γενικὰ καὶ σπουδαῖα, παρ' ὅσον ἡ κοινὴ φήμη μαρτυρεῖ, καὶ διαθρυλλεῖ αὐτά. Ἥτις παραστάνει τὸ φῶς ὡς σκότος, καὶ τὸ σκότος ὡς φῶς κτλ. Δι' αὐτῆς τῆς κοινῆς φήμης πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, ὅσον περιθρυλλεῖται καὶ εὐση-

μίζεται, ἢ μετὰ τὴν Λουθηρο-Καλδινικὴν αἵρεσιν, πρὸ 300 περίπου ἐτῶν ἐποχῇ, ὡς ἐποχῇ φωτισμοῦ τάχα, ἀναπτύξεως, ἐξευγενισμοῦ, καὶ ἐλευθερίας. ἐπαγγελομένη γενικῶς, καὶ μεγάλας μεταρρυθμίσεις, εἰς ὅλα τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαούς, τόσον γλιευάζεται, ἐμπαίζεται καὶ κατηγορεῖται, ὅτι ἢ προλαβοῦσα ἐποχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς λεγομένη, Μεσαιῶν, ὡς ἐποχῇ ὄψιν βαρβαρισμοῦ, σκοτασμοῦ, προλήψεων, δεισιδαιμονίας, καὶ τυραννίας. Ὁ σκοπὸς δὲ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ κατὰ τοῦτο, τείνει, ἵνα εἰσάξῃ εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, τὸ πνεῦμα τῆς καινοτομίας, τῆς πλάνης, τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀποστασίας, καὶ τὰ ἐκ τούτων ναυάγια. Τὰ ὅσα δεινὰ ἔφερε καὶ φέρε, διὰ τούτου τοῦ εἴδους τῆς βραδουργίας, ὑπάρχουσι πάμπολλα, καὶ σχεδὸν ἀπερίγραπτα, ἂν καὶ ἀγνοούμενα παρὰ πᾶσι.

Γ'. Ἡ νόθευσις κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ στρεβλώσεως τῆς νέας φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας.

36 Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιβουλῆς, ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἔπεινε πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, καὶ τείνει, ἵνα στρεβλώσῃ τὸν νοῦν, καὶ φθείρῃ τὰ ἦθη τῶν ἐπιβουλευομένων, διότι οἶδεν, ὅτι ἐκ τούτου, εὑρίσκει περισσοτέραν χώραν, ἢ ὑπ' αὐτῆς δεδομένη πλάνη, δι' ἧς ἀκολουθεῖ ἢ τούτων καταστροφῇ, καὶ ἡ πτώσις. Εἰς τοῦτο ἐπενόγησεν, ἵνα νοθεύσῃ τὴν ὕλην τῆς διδασκαλίας, καὶ στρεβλώσῃ τὴν μέθοδον, καὶ ὑποκρύψῃ ἐν αὐτοῖς, ὅλα τὰ σκάνδαλα τῆς πλάνης, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀνωμαλίας, καὶ τῆς διαφθορᾶς. Καθὼς καὶ

εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ῥαδιουργίας, ὡσαύτως καὶ κατὰ τοῦτο, ἐνεργεῖ διὰ τρόπου, ὅλως δολίου, καὶ ὑποκεκρυμμένου, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ καλοῦ, κατ' ἀρχάς, καὶ τὸ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, κατάλληλον σύστημα, καὶ ἔπειτα προοδεύει ἀνεπαισθήτως. Φ. ὁ Βάκχων, ἔπειτα δὲ I. ὁ Νεύθων, ὁ Οὔμης Ἀώκιος, καὶ ἄλλοι Ἕλληνοὶ, ἤνοιξαν ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, νέον στάδιον, καὶ νέαν μέθοδον, τοῦ φιλοσοφεῖν, καθὼς μετὰ ταῦτα, ὁ Βλαίρ τῆς φιλολογίας, ὅστις παραλληλίζει τοὺς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ποιητὰς συστήματα, δι' ὧν πρὸς τοῖς ἄλλοις περιορίζονται, ὅλαι αἱ γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς αἰσθήσεις, καὶ καταργεῖται ὡς ἀπάτη καὶ πρόληψις, πᾶσα ὑψηλὴ, μεταφυσικὴ, καὶ πνευματικὴ ἰδέα. Ἐκ τούτων, καὶ δι' ἐμμέσου ὑπαγορεύσεως τῆς Ἀγγλικῆς ῥαδιουργίας, ἔλαβον τὴν νύξιν καὶ τὴν ἀφορμὴν, ὁ Καρτέσιος, ὁ Ἐλβέτιος, ὁ Κολδυλιάκ, καὶ ὅλοι οἱ περὶ αὐτοῦς Γάλλοι, καὶ πρὸ πάντων ὁ Ρουσσῶ, εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ἀπαίσια, καὶ ἀντιχριστιανικὰ Συγγράμματα, δι' ὧν διεδόθη ἡ πλάνη τοῦ θείσμου, καὶ ἡ αἰτία πάσης ἀποστασίας εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκείθεν δὲ, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Δύσεως. Πόσον δὲ ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ νενοθευμένα, καὶ ἐστρεβλωμένα, ὅλα τὰ εἶδη τῆς φιλολογικῆς τέχνης, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν, καθ' ὅλα τὰ Κράτη τοῦ Δυτικοῦ δόγματος, διὰ τῆς ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, ἐνεργουμένης ῥαδιουργίας, εἰςὶ πᾶσι τοῖς υἱειόφροσι καὶ τοῖς συνετοῖς γνωστὸν, καὶ φαίνονται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκ τῶν ἐκεῖ μαθητευσάντων, καὶ μαθητευομένων νέων.

37 Αὐτὴ ἡ ῥαδιουργία ἐνεργεῖται συστηματικώτερον, εἰς ὅλα τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, διὰ τοῦτο περιθουλοῦνται, καὶ ὑπερεπαινοῦνται, διὰ τῆς κοινῆς φήμης, ἐνεργεῖα τῆς ἐπιβουλῆς, ὅλοι οἱ εἰρημένοι ψευδοφιλόσοφοι, καὶ οἱ περὶ αὐτοῦς, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα βδελύγματα, τῆς πλάνης, ὅσα αὐτὴ ἡ ἐπιβουλὴ, ἐνόθευσε, καὶ ἐστρέβλωσεν, ὡς ἄνδρες τάχα μεγάλοι, καὶ ὡς σωτήριοι μεταρρυθμισταί, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου διαβάλλονται, ὅλοι οἱ ἐν ἀληθείᾳ σοφοί, καὶ ὀρθόδοξοι. ὡς προληπτικοί, ὡς δεισιοδαίμονες, καὶ ὡς ἀμαθεῖς. Τοῦτο ἐγνωρίσθη ἐναργέστερον, εἰς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπειδὴ παρετήρησεν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, ὅτι οἱ φιλόθεοι καὶ φιλογενεῖς διδάσκαλοι. Εὐγ. ὁ Βούλγαρις, ὁ Ν. Θεοτότης, καὶ ἄλλοι ὁμόφρονες τούτων, διὰ συνεργείας τῶν ἀοιδίμων Ζωσιμάδων, διέδωκαν εἰς τὸν λαὸν τῆς ἀνατολῆς, ἀφορμὴν εἰς ἀναγέννησιν, καὶ εἰς χριστιανισμὸν τῆς Παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσης, πολλὰ συγγράματα, εἰς στιριγμὸν, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ πολλὰ σπέρματα ἀληθινοῦ φωτισμοῦ, τείοντα, ὅλα εἰς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἀποκατάστασιν, καὶ εἰς πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐπενόησε διὰ τοῦτο εὐθύς, τρόπους, ὅπως δι' αὐτῶν, οὐ μόνον ἀποματαιώσῃ, τοιούτους θεοφιλεῖς, καὶ σωτηρίους σκοπούς, ἀλλ' ἵνα φέρῃ πρὸς τούτοις, τοὺς ἐκ διαμέτρου, ἀντικειμένους καρπούς. Δι' αὐτὸ τὸ τέλος προπαρασκεύασε, κατὰλληλα ὄργανα καὶ στρατιώτας, ἑποῖος πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ Κοραῆς, ὁ Κούμας, ὁ Ν. Δούκας. ὁ Α. Γαζής, ὁ Βάμβας, καὶ ὅλοι οἱ περὶ αὐτούς. Εἰς ὅλην τὴν ἐκ τούτων ἀναφανεῖσαν, νέαν φιλολογίαν, ὡς καὶ εἰς αὐτάς

τὰς Γραμματικάς, θεωρεῖται, τοιαύτη νενοθυμένη, ἀνωμαλία, διὰ τὴν συστηματικὴν στρέβλωσιν, καὶ φθορὰν τοῦ πνεύματος τῆς νεολαίας, ὥστε φέρει φρίκην, καὶ ἔκπληξιν, εἰς ὅποιονδήποτε νουνεχῆ καὶ ὀρθόδοξον. Ἐκτὸς τούτου, εἰς ὅλην αὐτὴν, ὅν φαίνεται ἄλλο τι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἴμῃ τὰ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως σκάνδαλα, ἢ ἐκ πλαγίου σύστασις τῆς πλάνης, τοῦ Λουθηρο-Καλβινικοῦ, καὶ τοῦ θεΐσμου, ἢ σύγχυσις, καὶ ἢ νόθευσις, τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, καὶ ὁ ἐρεθισμὸς εἰς τῆς καινοτομίας τὸ πνεῦμα, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ τοῦ Κοραΐ, ἔργα, ὥστε καὶ διὰ τοῦτο ἐκθειάζονται, καὶ ὑπερεπαινοῦνται, μέχρι τῆς σήμερον, διὰ τῆς κοινῆς φήμης, ἐνεργεία τῆς ἐπιβουλῆς. Δι' αὐτῶν ἔσυρε πρὸ πολλοῦ ἡ συνωμοσία, εἰς τὸ ναυάγιον τῆς πλάνης, καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπιβουλήν, ὅλην σχεδὸν τὴν τάξιν, τῶν νομιζομένων, καὶ λεγομένων ἐλλογίμων, καὶ διδασκάλων, ὅλης τῆς Ἀνατολῆς. Διὰ τούτων ἐνήργησεν, ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή, καὶ ἀπεσκορακίσθησαν πρὸ πολλοῦ, ἐκ πάντων τῶν Σχολείων τῆς Ἀνατολῆς, ὅλα τὰ βιβλία, τὰ συντεταγμένα, ὑπὸ ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ συνετῶν, καὶ ἐπαγγελλόμενα, εἴτε πολλήν, εἴτε ὀλίγην ὠφέλειαν εἰς τὴν νεολαίαν, ἢ συγγεγραμμένα ὑπὸ ὅποιουδήποτε, εἴτε παλαιῶ, εἴτε νέου ὀρθοδόξου διδασκάλου, καὶ ἀντισήχθησαν ἄλλα, ἄλλως κεκολλεωμένα, ἀνώμαλα, καὶ ἐστρεβλεμένα, ἢ γεγραμμένα ὑπὸ Λουθηρο-Καλβίνων, καὶ μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ. Ἄλλα δὲ πάλιν, συνερανίσθησαν ἐκ τῶν πάλαι Ἑλληνικῶν Συγγραφέων, καὶ συνετάχθησαν

δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, τούτέστι, διὰ τὴν στρέβλωσιν, καὶ σύγχυσιν, τοῦ πνεύματος τῆς νεολαίας, καὶ διὰ τὰ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως σκάνδαλα, ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἡ λεγομένη Ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ Φαρμακίδου, συντεταγμένη, ἐπὶ τούτῳ σκοπῷ, ὑπὸ τινος Γερμανοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. Αἱ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, φρικταὶ καὶ ἀλόκοτοι βλασφημίαι, κατὰ τὴν δόξαν τῶν Λουθηρο-Καλβίνων, εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ Κοραΐ ἐκδοθέντα βιβλία, κατ' εἰσήγησιν καὶ ὑπαγόρευσιν τῆς ἐπιβουλῆς, τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Λούκα βλασφημῶς συντεταγμένον βιβλίον κατὰ τῶν ἔργων τοῦ ἀγιασμοῦ, τούτέστι, κατὰ τῆς νηστείας καὶ παρθενείας, τὰ ὅσα δὲ πάλιν Α. ὁ Γαζής βλασφημεῖ κατὰ τοῦ μοναδικοῦ βίου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην, ταῦτα λέγω, καὶ ἄλλα πολλὰ, παραπλήσια τούτοις, ὑπάρχουσι γνωστὰ, καὶ ἄλλα σχεδὸν τοῖς πᾶσι. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μεταφράσθη, ὑπὸ τοῦ Κούμα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἡ δωδεκάτομος Γενικὴ Ἱστορία, συντεταγμένη ὑπὸ Λουθηροβαλβίνου, καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Λεξικά, τόσον τούτου, ὅσον καὶ τὸ τοῦ Γαζή, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν, ἐξηλείφθη ὁποιαδήποτε λέξεις, Θεολογικῆ καὶ Ἐκκλησιαστικῆ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφράσθη ὑπὸ τοῦ Κοραΐ, καὶ ἡ λεγομένη Κατήχησις τοῦ Πλάτωνος, ἥτις καὶ πάλιν ἐξεδόθη ἐν Κερκύρα, ὑπὸ ἄλλων ὀργάνων τῆς ἐπιβουλῆς. Εἰς τὰ ἐν αὐτῇ προστεθέντα σχολία, ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ, πάντοτε εἰς ὅλα τὰ ἐκεῖ, μνημονεύμενα ῥήτᾶ, τῆς Π Διαθήκης, ἐπιφέρει διόρθωσιν, κατὰ τὸ λεγόμενον ἑβραϊκὸν κείμενον, ἐπὶ σκοπῷ σκανδάλου, εἰς τοὺς ὀρθο-

ὀξόους, ἵνα νομίσωσι, δηλαδή, ὅτι ἡ τῶν ἐβδουήκοντα
 μετάφρασις ἦν ἡ κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησία ἔχει καὶ κρατεῖ
 ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῆς ὥρας, ἐστὶν
 ἐσφαλμένη τάχα, καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἀνάγκη ἵνα παρα-
 δεχθῶμεν τὴν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ, τὴν ὁποίαν ἔπειτα προσέ-
 φερων εἰς ἡμᾶς διὰ τόσου θορύβου καὶ τέχνης, οἱ ἐκ τῆς
 Ἀγγλίας ψευδαπόστολοι Δι' αὐτῆς τῆς τοῦ Πλάτωνος
 Κατηγήσεως, εὐρίσκουσιν ἀφορμὴν οἱ ψευδοδιδάσκαλοι
 τῆν νῦν ἐποχῆς, κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ διε-
 γείρουσιν εἰς τὴν ἀστήρικτον νεολαίαν, πολλὰ κατὰ τῆς
 ὀρθοδόξου πίστεως σκάνδαλα, καὶ πολλὰς συστάσεις,
 εἰς πολλὰ βλάβηματα καὶ ἀντιχριστιανικὰ δόγματα τῆς
 Λουθηρι-Καλβινικῆς πλάνης. Σιωπῶ πάμπολλα ἄλλα
 τοιαῦτα. Ἡ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ βραδιουργία τῆς ἐπιβου-
 λῆς, ὡς πρὸς τὴν νόθευσιν ὅλων ἐν γένει τῶν βιβλίων
 τῶν ὀρθοδόξων, ἐχώρησεν, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εἰσῆλθε
 καὶ εἰς αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον, ἵνα νοθεύσῃ, δηλαδή καὶ
 αὐτὰ τὰ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν Ἱερὰ βιβλία, ἀναγινωσκό-
 μενα ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διορθώ-
 σεως. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει ἡ ἐπιχείρησις τοῦ
 ψευδοδιδασκάλου καὶ ὑποκριτοῦ Β. Κουτλουμουσιάνου, εἰς
 διορθωσιν δὴθεν τοῦ Ὄρωλογίου, τῶν Μηναιῶν, καὶ ἄλλων
 ὁμοίων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. Ἡ τυπογραφία ὅλης
 ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπότης, καὶ
 μάλιστα οἱ ἐφημεριδογράφοι, διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς
 ἐπιβουλῆς ἀγωνίζονται, καὶ συγχρόνως δι' ἄλλης βραδι-
 ουργίας καὶ τέχνης, κινεῖ τὸν ἀποίμαντον καὶ ἀπροστά-

τευτον, τὸν ἀπλοῦν καὶ ἐπιβουλεύμενον λαόν, καὶ ἀναγινώσκει ἀδιαλείπτως μετὰ πολλοῦ καὶ θερμαῦ ζήλου αὐτάς, ἐν ᾧ ἐφαίνετο ἀναγκαία, τοιαύτη ἀπαγόρευσις εἰς αὐτάς, ὅποια φαίνεται ἀναγκαία εἰς τοὺς γονεῖς, ἵνα πράττωσι εἰς τὰ ἴδια τέκνα, εἰς ἀπαγόρευσιν ὄλων τῶν ὀλεθρίων καὶ θανατηφόρων βρωμάτων καὶ φαγιτῶν, τὰ ὅποια προσφέρει αὐτοῖς ἀδιάλλακτος καὶ ὑποκεκρυμμένος ἐχθρὸς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας. Σιωπῶ πάμπολλα ἄλλα βλάσφημα, καὶ Σατανικὰ βιβλία, ἔχοντα ἀποκεκαλυμμένας τὰς κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίας, τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς, τοῦ σκοπισμοῦ, τῆς κακίας, καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, ὁ λόγος ἀποβαίνει πολὺ διεξοδικός, καὶ δὲν ἐκτείνομαι ὡς πρὸς αὐτὸ περαιτέρω, ἀλλὰ μεταβαίνω εἰς ἄλλο.

Δ'. Ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξευγενισμοῦ διέχουσις τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς καὶ ἡ ἐκ ταύτης κοινὴ ἐνδεῖα καὶ πτωχεῖα.

38 Συγχρόνως εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, ἐνεργεῖ καὶ ἐκείνην τῆς διαφθορᾶς, ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο αὐτὰ βοηθοῦνται ἀμοιβαίως, τόσον ἡ πλάνη, δηλαδὴ φέρει πρόοδον καὶ πλεονασμὸν εἰς τὴν διαφθοράν, ὅσον καὶ ἡ διαφθορὰ φέρει τὰ αὐτὰ εἰς τὴν πλάνην. Ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ διαφθορὰ, πρὸς τοῖς ἄλλοις παύει τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ζῆλον, καὶ φέρει ἀναπορεύκτως τοὺς πεπτωκότας εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν.

καὶ ἐπιρροπαῖς εἰς τὰς κοινὰς προδοσίας, κατ' ὁποιανδή-
 ποτε, κἄν μικρὰν προσβολὴν πειρασμοῦ ὑπὸ ξένης ἐπι-
 βουλῆς, Τοῦτο πολλῶ μᾶλλον ἀκολουθεῖ, εἰς ὅποιον λαὸν
 λάβῃ χώραν, πρῶτον ἡ τροφή καὶ ἡ πολυτέλεια, ἔπειτα
 δὲ ἡ κοινὴ ἔνδεια καὶ πτωχεία, γινόμενα τότε ὅλως ἀνυ-
 πόφορα καὶ δεινὰ εἰς τοὺς πάσχοντας, καὶ μάλιστα ὅσους
 ἐπισκιάσῃ ἡ πλάνη τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ ἔχωσι μίαν ὅλως
 ἐστρεβλωμένην καὶ ἐλεεινὴν μόρφωσιν, τὰ ὅποια ὅλα
 συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβουλὴ, εἰς ὅλα τὰ ὀρθόδοξα
 Κράτη, πρὸ πάντων δὲ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς.
 Ἐκτός τούτου οἶδε καλῶς, ὅτι ἡ γενικὴ διαφθορὰ ἐξ ἀνάγκ-
 ης φέρει τὴν ἀνωμαλίαν, ὅλα τὰ εἶδη τῆς κακίας, τὴν
 κοινὴν ἔνδειαν, τὴν καταστροφὴν, καὶ τὰ ναυάγια εἰς
 τὰ ἔθνη, καὶ εἰς ὅλα τὰ Κράτη. Καθὼς τὴν πλάνην,
 ὡσαύτως καὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν διαφθοράν, ἐνεργεῖ
 καὶ διαδίδεται πάντοτε συστηματικῶς, κατὰ πρῶτον
 εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους, εἰς τὰς Πρωτεούσας τῶν
 πόλεων, ἔπειτα δὲ εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς ὅλας τὰς κεν-
 τρικάς θέσεις, εἰς ὅλην τὴν ἀνωτέραν τοῦ λαοῦ τάξιν
 καὶ εἰς τὴν νεολαίαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἐκεῖθεν εὐστόχως
 καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐκτείνεται τὸ κακὸν εἰς ὅλας τὰς τάξεις
 τοῦ λαοῦ. Ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς, θεωρεῖται πρὸς
 τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ἡ κατὰ τὸν ἡ' αἰῶνα ἐπιπολά-
 σατα διαφθορὰ, εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Γαλλίας, καὶ
 ἡ ἐκεῖθεν διάδοσις εἰς τὸν λαόν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα
 ἀλλόκοτα, καὶ ἀπαίσια σκάνδαλα ἀκολουθοῦσι καὶ γί-
 νονται, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιβουλευόμενα Κράτη.

μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκ τῶν ὕσων ἄλλων ῥαδιουργῶν, μετέρχεται συστηματικῶς, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν θεωροῦνται καὶ αἱ ἐφεξῆς.

39 1 Ἀποστέλλει ἀνθρώπους ἐκ τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος φύλου, τεχνίτας καὶ ἐρεθιστάς τῆς διαφθορᾶς, εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους. Ἐνίοτε δὲ ἀποστέλλονται Λόρδοι εὐπρόσωποι καὶ ὠραῖοι, εἰς τοὺς βασιλικούς οἴκους δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

40 2 Κινεῖ αὐτοὺς δι' ἄλλων κεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων, καὶ συγκροτοῦσι πολλάκις καὶ συστηματικῶς συμπόσια ἐπίσημα, πολυτελῆ καὶ ὄλως σκανδαλοποιᾶ, ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, χορούς, θέατρα, συγκρότησιν γενικῶν ὁμηγύρεων, χωρὶς εὐλόγου καὶ μεγάλης αἰτίας διὰ μεγαλοπρεπῶν ἐπιδείξεων κ. τ. λ.

41 3 Εἰς τὴν Ἐπτάνησον συστηματικώτερον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον προβιβάζει εἰς ὅλας τὰς θέσεις Ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς διδασκαλικὰς, ὅλην τὴν πλάνην καὶ τὴν διαφθοράν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς κατὰ πρῶτον, ἀδρούς καὶ μεγάλους μισθοὺς, καὶ πολυπλασιάζει τὰς θέσεις. Ἐκ τούτου πρὸς τοῖς ἄλλοις, οἰκονομεῖ πολλοὺς ἀπαισίους σκοπούς, πρῶτον μὲν ἐνεργεῖ δι' αὐτῶν τὴν ἀφορμὴν καὶ τὰ σκάνδαλα, εἰς διάδοσιν γενικὴν τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς, δεύτερον δὲ φέρει τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ κοινοῦ ταμίου, δι' ἄλλους ὀλεθρίους σκοπούς· καὶ τρίτον μισθοδοτεῖ ἀδρῶς κατὰ πρῶτον τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας, γενόμενα

ἐκ τούτου προθυμότερα καὶ πλέον ἀφοσιωμένα εἰς τὰς μυστικὰς αὐτῆς εἰσηγήσεις. Εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη τῆς Ἐπτανήσου, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸ Βασίλ. τῆς Ἑλλάδος, ὅλον τὸ ταμεῖον σχεδὸν ἐξοδεύεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνεργοῦντα ἀδιαλείπτως εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, τὸ γενικὸν ναυάγιον. Μισθοδοτεῖ φέρ' εἰπεῖν ψευδοδιδασκάλους, τῶν ὁποίων ὅλον τὸ ἔργον καὶ οἱ ἀγῶνες, ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ὄλως ἐστρεβλωμένην, καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, μόρφωσιν τῆς νεολαίας, καὶ μόνον τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, ἄνθρωποι τῶν ὁποίων οὐ μόνον ἡ διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλή συναναστροφή, γίνεται φθορὰ καὶ μολυσμὸς, τῆς κοινωνίας, ἔχει καὶ μισθοδοτεῖ, δασονόμους καὶ δασοφύλακας εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνεργοῦσι κατὰ καιροὺς καὶ τόπους, ἐὰν ὣσιν, ἀλλόφυλοι, κατὰ τὰς δοθεῖσας αὐτοῖς μυστικὰς ἐντολάς, ὁλίως πως καὶ ἐμμέσως δι' ἄλλων, τὴν πυρκαϊὴν καὶ τὴν φθορὰν εἰς τὰ δάση. Σιωπῶ μυρία ἄλλα, σπουδαιότερα καὶ φρικωδέστερα τούτων, διότι αὐτὰ ἀρκοῦσιν εἰς μικρὰν νύξιν, πρὸς ἔρευναν καὶ γνῶσιν τῶν ἄλλων. Τοιαῦτας καὶ ἄλλας πολλὰς ῥαδιουργίας, μετέρχεται συστηματικῶς ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή, ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς τρυφῆς, τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Συγχρόνως δὲ εἰς ταῦτα ὑπενεργεῖ διὰ νόμου, καὶ φέρει τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τῶν ὁποίων παρασκευάζει καὶ φέρει τὴν γενικὴν ἔνδειαν καὶ πτω-

χείαν. Τὴν κοινὴν ἔνδειαν ὅμως πάντοτε ἐνεργεῖ, ἀφ' οὗ πρότερον ἐνεργήσῃ, καὶ φέρῃ τὴν τρυφὴν καὶ τὴν πολυτέλειαν, γενόμενα ἕξεις, ἐπειδὴ τότε ἡ πτωχεία ἔστιν ὅπως ἀνυπόφορος καὶ δεινή, καὶ οἱ πάσχοντες γίνονται πλέον εὐόλισθοι, εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, εἰς ὅποιανδήποτε καὶ μικρὰν προσβολὴν πειρασμοῦ, ἐπ' ἐλπίδι καὶ μικροῦ κέρδους. Ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τούτου ἀρροῦσι ταῦτα, καὶ ἔρχονται εἰς ἕκθεσιν ἄλλου εἶδους ῥαδιουργίας,

Ε'. Ἡ διέδοσις τοῦ πνεύματος τῆς Γαλλίας.

421. Σύστημα ἀμετάτρεπτον τῆς ἐπιβουλῆς ἐστίν, ἵνα προετοιμάξῃ μίαν μικρὰν ζύμην τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῆς, ἐνεργεῖ καὶ γίνεται γενική, εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους λαούς, καὶ φέρει τὰ γενικὰ ναυάγια. Ἀφ' οὗ κατὰ τὸν 17. αἰῶνα ἐνόθευσε τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς κατὰ τῆς πίστεως, καὶ τῆς κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίας τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀναρχίας, καὶ δι' αὐτῶν ἤνοιξεν εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος, ἐκείνην τὴν τρομερὰν τραγωδίαν, ἀπὸ τότε συστηματικῶς, ἐπένοησε πολλοὺς τρόπους, δολίους καὶ ῥαδιουργίας, δι' ὧν ἐνεργεῖ καὶ διαδίδεται, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα ἔθνη, ὁ πόθος καὶ ἡ μίμησις ἐκείνου τοῦ πνεύματος, ὅπου φέρῃ εὐστόχως δι' αὐτοῦ, τὴν καταστροφὴν εἰς αὐτά. Δι' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἐκίνησε, τὸν διοργανισμὸν τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, εἰς τὸν πρῶτον ἀγνόν, ἀσθόδοξον καὶ ἅγιον λαόν

τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου βλέπομεν ἡμέρα τῆ ἡμέρα, ἀπὸ τότε, τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, ἐπαπειλοῦσαν τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τὸν ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς, κατὰ μικρὸν ὄλεθρον, καὶ ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀνειροπολεῖ, ἵνα οἰκοδομήσῃ τὰ πλέον λαμπρά, καὶ ὑψηλά ὑπὲρ ἑαυτῆς σχέδια. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐμπνέει ἀπὸ τότε καὶ ὑπενεργεῖ τὴν τούτου διάδοσιν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπιβουλευομένους λαούς, διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων ῥαδιουργιῶν, ἐξ ὧν πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ αὐτὴ ἐφεξῆς.

43 2. Ἡ εἰς αὐτοὺς διάδοσις καὶ γενικὴ χρῆσις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

44 3. Τὰ σχολεῖα περὶ τῶν ὁποίων ἔπειτα γράφομεν ὀλίγα τινὰ συνοπτικῶς.

45 4. Ἡ διαφθορά, τῆς ὁποίας τὴν διάδοσιν ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω συστηματικῶς ἐνεργεῖ εἰς αὐτούς.

46 5. Ἡ κοινὴ φήμη, δι' ἧς εἰς τὰ κοῦρα καὶ ἀδύνατα πνεύματα, ἐπαινεῖται ἐκείνη ἢ ἐποχὴ, ὡς ἐποχὴ τάχα φωτισμοῦ ἐλευθερίας κ.τ.λ.

47 6. Ἡ διάδοσις τῶν ὅσων βλασφημιῶν, καὶ διεφθαρμένων βιβλίων, ἐξεδόθησαν τότε εἰς τὴν Γαλλίαν, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ψευδοφιλοσόφων, διὰ μυστικῆς ἐνεργείας, καὶ συνδρομῆς τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας, τὰ ὁποῖα καὶ πάλιν μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ναπολέοντος, ἐξέδωκε διὰ τοῦ τύπου, ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, καὶ διέσπειρε πολλὰς χιλιάδας, καὶ μυριάδας, εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Δύ-

σεως, τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ μάλιστα τῶν τοῦ Ρουσσώ, μετέφρασε διὰ τοῦ Κοραΐ, καὶ ἄλλων αὐτῆς ὀργάνων καὶ εἰς τὸ Γραικικόν. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, δι' ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς, κατήντησεν εἰς τὸ ὀρθόδοξον Κράτος τῆς Ῥωσσίας, γενικὴ ἢ χρῆσις τῆς Γαλλικῆς γλώττης, καθὼς καὶ εἰς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἐνεργεῖ τὰ αὐτὰ πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐκτός τούτου, προ-παρασκευάζει πολλὰ ἐρίφια ἐσκοτισμένα, ὡς μιμητὰς τάχα, τῶν τότε ψευδοφιλοσόφων τῆς Γαλλίας, ὅποιοι ἐκτός πολλῶν ἄλλων, οἱ νῦν Καίριδες, Σοφιανόπουλοι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα βδελύγματα, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, τὰ ὅποια ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐνεργεῖ, καὶ ἐπαινοῦνται ὡς ἄνδρες σοφοὶ καὶ ἐπίσημοι τάχα.

48 Ὁ καταλληλότερος τρόπος καὶ ὁ ὀλεαστικώτερος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιβουλὴ εἰσάγει, εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους λαούς, αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλίας, ἐστὶν ὁ διοργανισμὸς τῆς ἀποκρύφου καὶ μυστικῆς ἐταιρείας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, περὶ τῆς ὁποίας ἤδη γράφω ὀλίγα καὶ ἐν συνόψει.

Γ'. Ὁ διοργανισμὸς τῶν ἐταιρειῶν.

49 Μία ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων καὶ ὀλεθριωτέρων βραδουργιῶν τῆς ἐπιβουλῆς, δι' ἧς πρὸ πολλοῦ ἐτοιμάζει, ἵνα φέρῃ τὰ γενικὰ ναυάγια εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους λαούς καὶ τὰ Κράτη, ἐστὶν ὁ μυστικὸς διοργανισμὸς τῶν ἑτεριῶν. Δι' αὐτῶν κινεῖ καὶ γίνεται ὑπὸ τὸ προσχημα τῆς ἐλευθερίας, ἢ κατὰ τῆς πίστεως, ἢ κατὰ τοῦ κλήρου,

ἢ κατὰ τῶν θρόνων, καὶ ἢ κατὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσία, Δι' αὐτῆς τῆς ῥαδιουργίας ἐνεργεῖ εὐστόχως, καὶ ἀνυπόπτως, τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης τῆς διαφθορᾶς, τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ πάσης ἄλλης κακίας, τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, τὸν ὄλεθρον τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐπὶ τέλος καταστροφὴν καὶ πτώσιν, εἰς τὰ ἐπιβουλεύόμενα ἔθνη. Αὕτῃ διὰ τῶν προειρημένων ῥαδιουργιῶν, νοθεύει καὶ παρασκευάζει ὀλίγα ἄτομα, δι' ἀποκρύφου ὄλως καὶ μυστικοῦ τρόπου, καὶ ἔπειτα αὐτὰ κινεῖ καὶ γίνονται οἱ πρόξολοι καὶ οἱ κορυφαῖοι, τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐταιριῶν. Ταύτας ἐνεργεῖ καὶ κατασκευάζονται, εἰς διαφόρους βαθμούς, ἀγνοοῦντες ὄλως οἱ κατώτεροι, τὸν κύριον σκοπὸν καὶ τὰ μυστικὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, καὶ πολλῶ μᾶλλον τὸν πρῶτον δημιουργὸν καὶ διοικητὴν αὐτῶν.

§0 Δύο εἶδη ἐταιρίας κινεῖ καὶ διοργανίζονται, τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τῆς ὑλοφροσύνης, καὶ τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ τῆς ἀθεΐας, τὸ δὲ κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν θρησκείαν τῶν διαμαρτυρουμένων. Τὸ μὲν πρῶτον ὡς πλεόν κατάλληλον, εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον τοῦ λαοῦ, ὡς πλεόν εὐστόχον εἰς τὴν διάδοσιν, ἐπειδὴ κινεῖται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὡς προπαρασκευαστικόν, εἰς ἀποδοχὴν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἰρέσεως, οὕσα μικρὰ ἢ διαφορὰ, καὶ ἢ κατὰ πάντα ὁμοίωσις, ὡς πρὸς τὸ πρακτικὸν μέρος. Καὶ εἰς τὰ δύο εἶδη ὅμως, ὡς ὑπὸ ταῦ αὐτοῦ ὁδηγοῦ γινόμενα καὶ ὁδηγούμενα, φαίνονται κατὰ

πάντα ὅμοια τὰ πρακτικὰ καὶ εἰ λόγοι· ἡ ὑπόκρισις, ἡ δόλος, ἡ διαφθορά, ἡ περιθρύλλησις, τοῦ παρ' αὐτοῖς λεγομένου φωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἡ γλεύκη καὶ ὁ ἐμπαιγμός, τοῦ κατ' αὐτοὺς λεγομένου Μεσαιῶνος, ὁ ἔπαινος τῆς νῦν ἐποχῆς, ὡς ἐπαγγελλομένης μεγάλης δῆθεν μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ἡ πρὸς ὅλους τοὺς προβεβηκότας, κατὰ τὴν ἡλικίαν, ὀρθοδόξους περιφρόνησις, ἐμπαιγμοί, καὶ ἐλεεινολογίαι, ὡς δεισιδάιμονας καὶ προληπτικούς, ἡ συνεχῆς στηλίτευσις τῶν δεισιδαιμονιῶν, τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν τυραννιῶν τῶν Πάπων, τῆς Π. Ῥώμης, ἔπειτα δὲ ἀνυπόπτως καὶ τεχνικῶς, καὶ ἡ κατὰ τῆς τοῦ ὀρθοδόξου, καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου συκοφαντίας, καθ' ὅλα ταῦτα, ἡ κλίσις καὶ ἡ ἀφοσίωσις, εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς καινοτομίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ κρείττον μεταρρυθμίσεως τῶν πραγμάτων, ἡ τελεία καὶ ἀδιάλλακτος ἀποστροφή, καὶ τὸ μῖσος, κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Ῥωσσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ πόθος, καὶ ἡ ἀφοσίωσις, πρὸς αὐτὸν τὸν Σατανᾶν τὴν Ἀγγλίαν. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ φαίνονται, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ γνωρίσματα, καὶ εἰς τὰ δύο εἶδη, αὐτῶν τῶν ἐταιριῶν.

51. Συγχρόνως δὲ εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῶν τῶν ἐταιριῶν, ἐπινοεῖ τρόπους, δι' ὧν ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε, ὑποκρίνεται τὸν φίλον, καὶ σύμμαχον εἰς τοὺς θρόνους, ἐκ τοῦ ὁποίου εὐρίσκει τὴν εὐκολίαν εἰς πολλὰ ἄλλα ἔργα, ἀναγκαῖα εἰς ἔκθεσιν τοῦ ἰδίου σκοποῦ, καὶ φέρει εἰς ἔργον, ἐξ ὧν καὶ τὰ ἐφεξῆς.

52 1. Ἐνεργεῖ εἴτε αὐτὴ ἀμέσως, ἐμμέσως, δι' ἄλλων

ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων, καὶ προβιβάζεται εἰς θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰς ἓκ τῶν ἀξιωτέρων, διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς πλάνης, καὶ τῆς κατὰ τῆς ἀρχῆς συνωμοσίας, καὶ ἔκ τῶν πλέον πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων εἰς τὰ σχέδια, καὶ εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῆς ἐπιβουλῆς.

§ 2. Δι' αὐτοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐνεργεῖ καὶ προβιβάζεται, εἰς τὰς πλέον σημαντικὰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, καὶ ἐξαιρέτως τὰ διδασκαλικά, ὅλη ἡ κεκρυμμένη ζύμη τῆς συνωμοσίας, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ εὐστοχώτερον, τὴν ἔκτασιν τῆς πλάνης καὶ τῆς συνωμοσίας, ἐπιφέρει νόμους ὀλεθριωτάτους, διὰ τὸ γενικὸν ναυάγιον, καὶ δι' αὐτῶν κινεῖ κατὰ πάντα, καὶ διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπαισίους αὐτῆς σκοπούς, τὸ ἐπιβουλευόμενον Κράτος.

§ 3. Διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κινεῖ καὶ γίνεται ἡ λεγομένη μυστικὴ Ἀστυνομία, οὐχὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἵνα προλαμβάνη, ἵνα μὴ φθάσωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀρχῆς, ὅλα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα καὶ τὰ διδόμενα, δι' ὧν ἐνδέχεται, ἵνα ἀνακαλυφθῇ, ἡ κεκρυμμένη συνωμοσία.

§ 4. Ἐνίοτε κινεῖ καὶ γίνεται ἀποστασία εἰς ἓν Κράτος, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν κινεῖ τοὺς ἡμεριδωγράφους, καὶ τοὺς μισθωτοὺς σπερμολόγους, καὶ ἐκθειάζουσι καὶ ὑπερεπαινοῦσι τὸ ἔργον, εἰς ἄλλο ἐπιβουλευόμενον, διὰ σκάνδαλον, καὶ συγχρόνως κινεῖ διὰ τῶν πρωθυπουργῶν τοὺς θρόνους, καὶ ἐπιβαρύνουσι τὸν ζυγὸν τοῦ ὑπηκόου, πρὸς ἐρεθισμὸν αὐτοῦ εἰς ἀποστασίαν.

56 5 Εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, ἔχει κερυμμένα ὄργανα καὶ προπαρασκευασμένα, ἵνα ἀναβαίνωσιν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνεργοῦντα ἀδιαλείπτως, τοὺς Σατανικοὺς καὶ ὀλεθρῖους σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοιοῦτω σκοπῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις, κινεῖ τοὺς ἐφημεριδογράφους καὶ σπερματολόγους καὶ ὑπεραπαινοῦσι, καὶ περιβρῦλοῦσιν αὐτὰ, ὡς ἄνδρας τάχα σοφοὺς, μεγάλους, ἠθικοὺς, καὶ ὡς ἔχοντας δῆθεν, ὅλην τὴν φιλογένειαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν. Ἐνίοτε δὲ, τυχούσης ἀνάγκης, κινεῖ αὐτὰ καὶ ὑποκρίνονται τὸν κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἀντίπαλον. δι' ἄλλους δολίους καὶ πονηροὺς σκοποὺς.

57 6 Ὅταν ἡ εἰρημένη τῆς συνωμοσίας ἐταιρία λάβῃ ἱκανὴν ἔκτασιν, καὶ ἐγγίξει ἡ ἔκρηξις τῆς ἀποστασίας, τότε πρώτη αὐτῇ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς θρόνους, καὶ προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. Ἐκ τούτου δὲ λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν, καὶ ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον, τόσον εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ τὴν ἀρχὴν ὀδηγεῖ εἰς ὄλεθρον τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀποστασίαν ἐρεθίζει συγχρόνως, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου. Περὶ τούτων ἀπάντων, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν, ἔχομεν ἀποδείξεις πολλὰς, ἀλλὰ καὶ ὅστις θέλει πειθεται εἰς αὐτὰ, ἔαν κατὰ βᾶθος ἐξετάσῃ, καὶ φέρῃ κατὰ νοῦν τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, τόσον εἰς τὴν ἀποστασίαν τῆς Γαλλίας, καὶ εἰς ὅσας ἄλλας μετὰ ταῦτα, ἐκίνησεν εἰς τὴν Δύσιν,

ὅσον καὶ εἰς ὅσας ἄλλας Σκηνάς, ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἕως τῆς ὥρας ταύτης.

§ 8 7 Αὐτὰς τὰς ἑταιρίας κινουσι καὶ διοργανίζονται συστηματικῶς εἰς τὴν Ἐπτάνησον, οἱ κατὰ καιροὺς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Λονδίνου ἀποστελλόμενοι Ἀρμοσταί, γινόμενοι ἀοράτως μυστικοὶ ὁδηγοί, καὶ διευθύνται αὐτῶν, διὰ τὴν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ κλήρου συνωμοσίαν, διὰ τὴν διαφθοράν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπὶ σκοπῶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἵνα κητασκευάζωσι κατασκόπους, ὠτακουστὰς καὶ διημαγωγούς τοῦ λαοῦ, καὶ εὔστοχα ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. "Οἱ οἱ τοιοῦτοι, ἔχουσιν εἰς τὴν ἰδίαν διαγωγὴν καὶ ἐπὶ στόματος, ὅλα τὰ προειρημένα γνωρίσματα, ὅσα ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν. Ὑπερεπαινοῦσι πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅλα τὰ ἀντιχριστιανικὰ συγγράμματα τῶν ἀσεβῶν Γάλλων, καὶ πρὸ πάντων τὰ τοῦ Βολταίρου καὶ τοῦ Ρουσσώ, καὶ συνιστῶσιν αὐτὰ εἰς πάντας, ἔχουσιν ἐπὶ οἰκίας ἀγάλματα, καὶ βεβήλους εἰκόνας τοῦ Ναπολέοντος, καὶ ἄλλων ἀσεβῶν, τὸ ὁποῖον ἐστὶν ἐν τῶν ἄλλων πολλῶν γνωρισμάτων, καὶ χαρακτηριστικῶν, τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συνωμοσίας. Τούτους οἱ ἐκεῖ Ἀρμοσταί Ἀγγλοὶ βραβεύουσι συστηματικῶς, καὶ εἰς τούτους ἀποκλειστικῶς ἀπονέμουσιν ὅλας τὰς θέσεις, οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ἔχοντας πραγματικῶς, εἰμὴ τὸ ὄνομα, τοὺς μισθοὺς, τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, καὶ τὸ ἔργον τοῦ κατασκόπου καὶ τοῦ ὠτακουστοῦ, καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐμπαίζονται, περιφρονοῦνται καὶ καταδιδῶκονται ποικιλοτρόπως, ὅσοι δεικνύουσιν

εὐλικρινῶς τὴν ἀφοσίωσιν, καὶ τὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἣ ἔχουσιν εὐλικρινῆ αἰσθήματα, φιλογενείας καὶ πατριωτισμοῦ.

59 8 Ἐρωτῶσι δὲ τίνες καὶ εἰς ποῖον λαὸν κινουσι τὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας μυστικὸν διοργανισμὸν αὐτῶν τῶν ἑταιριῶν;... Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταί, οἵτινες ἀκολουθοῦσι ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς τοιαύτην ἐπέμγασιν, αὐθαριεσίαν, διωγμὸν καὶ ἐπιβουλήν, εἰς ὅλα τὰ θεία καὶ ἱερὰ τῆς θρησκείας, τοῦ πρεστατευομένου λαοῦ, ὅποια οὐδεὶς ἀπ' αἰῶνος διώκτης, καὶ τύραννος ἐπένόησεν, ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταί, οἵτινες ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον παντὸς ἄλλου Ἄγγλου, Μητροπολίται, Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς, Νομοθέται, Βουλευταί, καὶ χωροφύλακες φαίνονται μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀξίας, καὶ ὡς ἄχυρα καταπατούμενα. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταί, οἵτινες πολλὰκις δι' ἀπλήν ὑποψίαν, ἐθανάτωσαν ἱερεῖς, ἐλεεινὸν καὶ τραγικὸν θάνατον, ἄλλους δὲ ἐξύρισαν, καὶ ἔδειραν ἐπισήμως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταί, εἰς τῶν ὁποίων τὸ αὐθαίρετον, κρέματα ἢ ἰδιοκτησία, ἢ ἐλευθερία τοῦ πράττειν, ἢ λέγειν τι, καὶ ἢ ζῶν, οἵτινες πολλὰκις δι' ἀπλήν ὑποψίαν ἢ δι' ἀπλοῦν λόγον κατ' ἰδίαν ψιθυρισθέντα, συλλαμβάνουσιν ἐν καιρῷ νυκτός, φυλακίζουσι, καὶ ἐξορίζουσι, ἀφ' ὁποιασδήποτε τάξεως ἀνθρώπων. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνέπνευσαν διὰ τῆς τυραννίας, καὶ διὰ τῶν πανταχοῦ διεσπαρμένων ὠτακουστῶν, τοιοῦτον φόβον, εἰς τὸν λαόν, ὥστε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγκάζονται, ἵνα ἐπαινώσι δημοσίως, τὰ ὅσα

ἰσωτερικῶς ἀποστρέφονται καὶ ἐλεεινολογοῦσι. Ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπαγορεύουσι μέχρι κεραίας, ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν νομοθεσίαν, καὶ ἔπειτα ἐφαρμύζουσιν αὐτὴν ὅπου θέλωσι, καὶ ἐρμηνεύουσιν αὐτὴν ὅπως θέλωσι. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐσφετερίσθησαν, ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ποιῶντες εἰς αὐτὰ ὅποιαν χρῆσιν θέλωσι, καὶ παραχωροῦντες αὐτά, εἰς ὅτους θέλωσι, πολλὰ τῶν ὁποίων εἰς τινὰς Νήσους ἐδόθησαν, καὶ ἐγένοντο ἰδιοκτησίαι Βρετανικαί, συγκατοικοῦντες σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις, εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους τῶν Μοναστηρίων, ἀλλόφυλοι Ἄγγλοι, καὶ ἔχοντες ὡς σταύλους καὶ ἵπποστάσια, τοὺς ἐν αὐτοῖς Ναούς. Ἐκεῖνοι λέγω οἱ Ἄρμισταί οἵτινες, ἐπέβαλον τοιαύτας φοικτάς καὶ ἀνηκούστους βίας, εἰς τὴν ἀγγαρίαν τῆς ὁδοποιΐας, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὥστε πολλοὶ ἐκ τῶν πασχόντων ἐγένοντο θυσίαι τῆς τυραννίας τινὲς δὲ σώζονται εἰσέτι, ὡς μικρὰ δεῖγματα ἐκείνης τῆς τρομερῆς τυραννίας. ἐστρεβλωμένοι καὶ κεκολοβωμένοι, εἰς πολλὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅλοι δὲ ἐνθυμούμενοι τὸ πρᾶγμα, φέρει μέχρι τῆς ὥρας αὐτοῖς φόβον καὶ τρόμον, καὶ πικρὰ δάκρυα. Ἐκεῖνοι οἱ Ἄρμισταί τέλος πάντων, οἵτινες, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὁμογενεῖς αὐτῶν, φέρουσι τοιαύτην περιφρόνησιν, ἀποστροφὴν καὶ μῖτος, εἰς τὸν προστατευόμενον λαόν, ὅποια οὐδέποτε βάρβαρος καὶ ἀντίπαλος, φέρει πρὸς τὸν ἐπιβλαβέστερον, καὶ πλέον ἀδιάλλακτον κατ' αὐτοῦ ἐχθρόν. Καὶ εἰς ποῖον λαόν; Εἰς λαὸν εὐπειθῆ καὶ ὑπήκοον, ὡς οὐδένα ἄλλον, καὶ εἰς λαὸν τοῦ ὁποίου ἐνεπιστεύθη τὴν ἀπλήν προστασίαν, ὑπὸ τῶν

ἄλλων δυνάμεων, κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις γενομένην συν-
 ῥήκην μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος.

60 9. Ἀλλὰ τὴν περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ἔκθεσιν,
 ἥτις ὅσον ἀποβαίνει τὰ μέγιστα εὐρύχωρος καὶ ἐκτετα-
 μένη, τόσον καὶ ἀναγκαιοτάτη, ἐπειδὴ εἰς τὸ σύστημα
 τῆς Ἑπτανήσου, ὅστις ἐξετάσῃ αὐτό, οὐχὶ ἐπιπολαίως,
 ἀλλὰ κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῶς, βλέπει πραγματικῶς τὰ
 δείγματα, καὶ τῆς ραδιουργίας, δι' ὧν ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας
 ἐπιβουλὴ, ὑπενεργεῖ καὶ ἐτοιμάζει τὰ γενικὰ ναυάγια τῶν
 ἄλλων ἐθνῶν, καὶ πρὸ πάντων ὅλων ἐν γένει τῶν ὀρθοδό-
 ξων, τὴν περὶ τούτου λέγω ἔκθεσιν, παραλείπω εἰς ἄλλους,
 καὶ ἐπανέρχομαι εἰς τὸν περὶ τῶν ἑταιριῶν λόγον.

61 10. Τούτων ἡ κατασκευὴ, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, γί-
 νεται εἰς διαφόρους βαθμούς, ἔχοντας διάφορα ἔργα καὶ
 ἀντικείμενα, εἰς τοὺς ἰδίους ἀγῶνας ὅλα καταστρεπτικά,
 ἀλήθεια καὶ ὅλως Σατανικά. Ἐκ τούτων καὶ ἡ ἰδιαιτέρα
 κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία, ἥτις ὡς ὑπό τινων διεφθ-
 μίσθη, συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν εἰκοστὸν
 πέμπτον βαθμόν. Ἐκ τῶν τοιούτων τινές, κατὰ μυστικὴν
 εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς διατηροῦσι τὰ γένεια, κατὰ τὸ
 μᾶλλον καὶ ἥττον, τινές δὲ ἀφίνουσιν ἀκούρευτον καὶ τὴν
 κόμην τῆς κεφαλῆς διὰ σκάνδαλον, καὶ εἰς περιφρόνησιν
 τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν δι' ἐνερ-
 γείας τῆς ἐπιβουλῆς, εἰσήχθη αὐτῇ ἡ νέα ἐθιμοταξία τῶν
 ἀκουρευτῶν καὶ ἀξυρίστων, κατὰ πρῶτον εἰς τὸν λαὸν
 τῆς Γαλλίας, εἰδοῦσα, ὅτι ἐκείθεν διαδίδεται εὐστοχώτε-
 ρον, καὶ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους λαούς. Πολλοὶ δὲ ἀκολουθοῦσι

τὴν μίμησιν ταύτης ἐν ἀγνοίᾳ. Πολλὰς δὲ καὶ ποικίλας
 ῥαδιουργίας ἐπενόησεν ἀπ' ἀρχῆς ἢ ἐπιβουλῆ, διὰ τὴν γε-
 νικὴν ἔκτασιν αὐτῶν τῶν ἑταιριῶν, καθ' ὅλας τὰς τάξεις
 τοῦ λαοῦ, ἐξ ὧν πρὸς ταῖς ἄλλαις πολλαῖς καὶ αἱ ἐφεξῆς

**1. Τὰ Σχολεῖα, περὶ ὧν, κατωτέρω
 ἐκθέτομεν ὀλίγα τινα.**

62 2. Ἡ ἀλλεπάλληλος καὶ ἀμοιβαία βοήθεια, εἰς
 τὰς ἀνάγκας τοῦ ἑταιριστοῦ, ὅλα τὰ ταμεία καθ' ὅλα
 τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν
 ἐξοδεύονται.

63. Προβίβασμοί συστηματικοὶ κατὰ πρῶτον, εἰς
 ὅλας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς, διδασκαλικὰς, πολιτικὰς, καὶ
 ἄλλας μερικὰς θέσεις. Ἐκ τούτου καὶ τὸν ἐπιβουλευόμε-
 νον λαὸν δελεάζει, καὶ συσσωματοῦται εἰς τὴν συνωμο-
 σίαν αὐτῶν τῶν ἑταιριῶν, καὶ συγχρόνως δι' αὐτῶν διευ-
 θύνει, κατὰ τοὺς σατανικοὺς αὐτῆς σκοπούς, τὸ ἐπιβου-
 λευόμενον Κράτος.

64. Προβίβασμοὶ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῶν ἑται-
 रिῶν, καὶ βραβεῖα ἀναλόγως εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς πλά-
 νης, καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσηλυτισμοῦ, τὰ ὅποια
 ἕκαστος τῶν ἑταιριστῶν κατορθώσῃ. Φαίνονται πάμ-
 πολλα καὶ ἀνεκδιήγητα, τὰ ὅσα ἄλλα εἶδη ραδιουργίας
 μετέρχεται συστηματικῶς ἢ ἐπιβουλῆ, τόσον ὡς πρὸς τὴν
 ἔκτασιν αὐτῶν τῶν ἑταιριῶν. Ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ βά-
 θος καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς ὑποκρίσεως, τὰ ὅποια φέρει ἐν
 αὐτῷ ὅλος οὗτος τῆς διαβολικῆς πλάνης ὁ προσηλυτι-
 ΚΟΣΜΑ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ.—ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΣΗΘΥΛΑΙΑ 6

σμός, δι' εισηγήσεως καὶ ὁδηγίας αὐτῆς. Εἰς ὅλους τοὺς νεωστὶ εἰσαχθέντας, εἰς αὐτὰς τὰς ἑταιρίας, ἀδιαλείπτως καὶ μεγάλως περιθρυλλοῦσιν οἱ ἄλλοι, ἵνα διατηρῶσι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων τὴν πατρῶαν θρησκείαν, καὶ τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχίαν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ἔπειτα δὲ τεχνικῶς καὶ κατὰ μικρὸν φέρουσι αὐτοὺς εἰς τὴν κατὰ τούτων συνωμοσίαν. Ἄλλοτε δὲ κινεῖ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ γίνεται ὁ διοργανισμὸς τῆς ἑταιρίας, εἰς ὑπεράσπισιν τάχα τῆς θρησκείας, ὅθεν εἰς τὰ πρῶτα ἔγγραφα συστατικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ, τούτων φέρουσι τινὰ ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Γραφῆς, τὰ ὅποια ἔπειτα εἰς τὸν προβιβασμὸν τοῦ βαθμοῦ, παρεξηγοῦντες οἱ ἄλλοι οἱ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ὄντες, συνεφέλκουσιν αὐτοὺς πλέον εὐστόχως, εἰς τὴν κατ' αὐτῆς συνωμοσίαν. Μία ἐκ τῶν ὅσων ἄλλων φρικτῶν βλασφημιῶν, ἡ ἐπιβουλὴ ἐπιθύρσει καὶ ψιθυρίζει, εἰς ὅσα κοῦφα καὶ ἐλεεινὰ πνεύματα εἰσάγει, ἐμμέσως δι' ἄλλων εἰς αὐτὰς τὰς ἑταιρίας ἐστίν, ὅτι τοιαύτη τάχα ἑταιρία ὑπῆξεν, ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐκτὸς τούτων ἡ ἐπιβουλὴ ἐπενόησε πολλοὺς τρόπους, ἵνα διατελῶσι διὰ βίου ἀμετάβλητοι καὶ ἀναπόσπαστοι, ὅσοι ἄπαξ συσσωματωθῶσιν εἰς τὰς τοιαύτας ἑταιρίας. Εἷς ἐκ τῶν ἄλλων πολλῶν ἐστίν, ἵνα φονευσθῶσιν οἱ ἄλλοι διαβολικοὶ ἀδελφοὶ τὸν τοιοῦτον ἀδελφόν, ὡς ἠκολούθησε πολλάκις καὶ ἀκολουθεῖ, διὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ λαοῦ. Τοιαύτη ἐστίν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Σατανᾶ. Τίς ἀρχιδιδάσκαλος τοῦ ἐν Ἰθάκῃ τῆς Ἑπτανήσου Γυμνασίου Σώλερ

καλούμενος, περὶ τὸ 1837 ἔτος, κατὰ μυστικὴν ἐντολὴν τοῦ ἐν Κερκύρα Ἀρμοστοῦ Ἄγγλου, ἔσφαξε μίαν νύκτα, τὴν ἀμόξυγον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔλαβεν ὑποψίαν, ὅτι ἀνεκαλύψαν εἰς τὸν ἐκεῖσε ὀρθόδοξον λαὸν τινὰ πρακτικὰ, ἐξ ὧν ἀνεκαλύφθη ἡ ἐταιρία αὕτη, καὶ οἱ σκοποὶ αὐτῆς, ὡς τὸ πρῶτον ὑπάρχει γενικῶς, καὶ ἐπισήμως γνωστὸν, ἂν καὶ τότε τοῦτο διαθρυλλοῦσι τὰ ἄλλα ὄργανα τῆς πλάνης ὅτι ἐσφάγησαν παρὰ τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν. Ἐὰν οἱ χριστιανοὶ εἰσῆρχοντο ἐκεῖ, ἔσφαζον αὐτὸν τὸν ἔνοχον τῆς πλάνης, οὐχὶ δὲ αὐτοὺς τοὺς ἀθώους. Παρατρέχω πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα διδόμενα.

65. Αὐτὰς τὰς ἐταιρίας ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ, κινεῖ πρὸ πολλοῦ καὶ διοργανίζονται, διὰ τρόπου ὄλως δολίου καὶ κεκρυμμένου, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὀρθόδοξα, ἐξ αὐτῶν προβίβαζονται εἰς ὅλας τὰς θέσεις, ἐτοιμάζοντες καὶ ὑπενεργοῦντες τὴν ἀθροάν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως, τὴν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς τοὺς θρόνους, καὶ τὸν διὰ τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας ὄλεθρον τῶν λαῶν. Αὐτὰς πρὸ πάντων κινεῖ καὶ διοργανίζονται εἰς τὴν Ἑπτάνησον, εἰς τὸ βασιλείον τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, καὶ συγχρόνως, εἰς μὲν τοὺς Ἑλληνας, ἐνεργεῖ τὴν διαφθοράν καὶ τὰ σχίσματα, τοῦ δὲ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ὑπενεργεῖ τὴν γύμνασιν καὶ τὴν εὐταξίαν, ὅπως δι' αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων. φέρη τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους,

66. Εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ραδιουργίας τῆς διὰ τῶν

ἑταιριῶν, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ, φαίνεται ὅτι ἡ Λουθηρο-Καλθβινικὴ αἵρεσις ἔδωκε τὴν πρώτην ἀφορμὴν. Καθὼς τὰ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, ἔδωκαν τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς τῆς αἵρέσεως, ὡσαύτως καὶ ἡ αἵρεσις αὕτη, ἔφερε τὴν πλάνην τοῦ θεϊσμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας, καὶ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῶν τῶν ἑταιριῶν, καὶ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλὴν. Ἡ Λουθηρο-Καλθβινικὴ αἵρεσις, ἔδωκε πρὸς τρεῖς ἄλλοις τὴν αἰτίαν καὶ νύξιν, εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν περὶ τὰ μέσα τοῦ 15' αἰῶνος, ἤνοιξεν ἐκεῖ ὁ Πρεσβυτεριανὸς Κρόμβελλ, ὡς καὶ πρότερον ἐμνημόνευσα περὶ τούτου. Ἐξ αὐτῆς ἐδιδάχθη ἡ διπλωματία τῆς Μεγ. Βρεττανίας τὸ ὀλεθριώτατον, τοῦτο μάθημα, δι' οὗ ἐπενόησεν ἵνα φέρῃ εὐστόχως, ἀκινδύνως καὶ ἀνυπόπτως, τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν, εἰς ὅσα τὰ ἐπιβουλεύόμενα Κράτη. Ἀλλὰ περὶ τούτου ὁ λόγος, ὑπάρχει τὰ μέγιστα ἐκτετακμένως καὶ διεξοδικῶς, καὶ δὲν ἐκτείνομαι περαιτέρω, ἀλλὰ μεταβαίνω εἰς συνοπτικὴν ἔκθεσιν, ἄλλου εἶδους ραδιοουργίας, τὸ πάντων τῶν ἄλλων, ἀπαισιώτατον καὶ ὀλεθριώτατον ὅποιον ἐστίν.

Ζ'. Ἡ ἐστρεβλομένη καὶ ἡ κατὰ πνεῦμα
τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης
μόρφωσις τῆς νεολαίας.

67 Τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῆς ἐπιβουλῆς, δι' ὧν ἔφερε καὶ φέρει ἀδιαλείπτως, γενικωτέρους καὶ ὀλεθριωτέρους

καρπούς και καταστροφάς, θεωρούνται ταῦτα τὰ δύο. 1. Αἱ ἑταιρίαι, καὶ 2. τὰ σχολεῖα, διὸ τόσον εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτῶν τῶν Σχολείων, ὅσον καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν ἑταιριῶν, φαίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τοῦτέστιν, ἡ κατὰ τῆς πίστεως, ἡ κατὰ τοῦ κλήρου, ἡ κατὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσία, ὁ δόλος, ἡ ὑπόκρισις, ἡ διαφθορά, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα χαρακτηριστικὰ καὶ γνωρίσματα, μέρος ὀλίγον ἐκ τῶν ὁποίων ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω, εἰς τὸν περὶ ἑταιρίας λόγον. Ταῦτα τὰ δύο βοηθοῦνται ἀμοιβαίως, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἑταιριῶν συστηματικῶς χειροτονοῦνται Καθηγηταὶ τῶν Σχολείων, καὶ πάλιν τὰ Σχολεῖα ἐτοιμάζουσι, καὶ καταρτιζουσι νέα μέλη, εἰς περισσοτέραν ἑκτασιν τῶν ἑταιριῶν, καὶ εἰς πρόοδον πλάνης, καὶ τῆς συνωμοσίας. Ἔνεκα τούτου εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, ἀπαγορεύεται διὰ νόμου τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου, εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἐν γένει, καὶ ἐπιτρέπεται εἰς ὅσους ἐγκρίνη ἡ ἀρχὴ ἐκτὸς τούτου ἐνομοθετήθη, καὶ ἀπαγορεύονται ὅλα τὰ ὑπὸ ὀρθοδόξων συντεταγμένα βιβλία, καὶ ἐπιτρέπονται τινὰ ἐκ τῶν νεωτέρων ἐστρεβλωμένα, ἀνώμαλα καὶ νοθευμένα, ἔχοντα ἀφορμὰς καὶ σκάνδαλα, τῆς πλάνης καὶ τῆς διαφθορῆς. Ὅτι τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου ἀπαγορεύεται, εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τοὺς ὀρθόφρονας, καὶ ἐπιτρέπεται συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅλα τὰ εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς, τὸ πρᾶγμα ἐγνωρίσθη ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἀποτε-

λεσμάτων, καὶ ὑπάρχει γνωστὸν πρὸ πολλοῦ, καὶ διαφτιμίζεται γενικῶς παρὰ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις. Τοῦτο τὸ διὰ νόμου, σύστημα, ὡς πρὸς τὴν μαθήτευσιν, καὶ ἀνατροφὴν τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας, οὐδεὶς ἄλλος ἀπ' αἰῶνος τύραννος, καὶ διώκτης ἐτόλμησεν, ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, εἰμὴ μόνη ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆ, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων τοιούτων. Πρῶτον μὲν ἐπενόγησε καὶ προητοίμασεν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν, ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Δύσεως, διὰ τὴν νόθεσιν ὅλης τῆς ἐκείσε ἀπερχομένης, ὀρθοδόξου νεολαίας, διὸ καὶ παρατηρεῖται, ὅτι ὅση ἐκεῖ ἀπὸ τότε ἐμορφώθη ὅτι οὐδεμίαν βásiμον, τακτικὴν, καὶ ἐπιστημονικὴν γινῶσιν ἔλαβεν, ἀλλὰ μόνην τὴν ἰδιοτέλειαν, τὴν φιλαργυρίαν, τὸν θεῖσμόν, τὴν ἀποστροφὴν, καὶ τὴν συνωμοσίαν, κατὰ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας. Ἡ ἐξαιρέσις γίνεται σπανιωτάτη, γενομένη, διὰ πολὺ ἐκτάκτους αἰτίας. Τοιούτους πρὸ πάντων κατεσκεύασε, τοὺς ὅσους ἔμελλον γενέσθαι Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι, εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὀρθοδόξα Κράτη, καὶ ἐκείνους διὰ τῶν ὁποίων ἐνόθευσε, καὶ ἐστρέβλωσε τὴν νέαν φιλολογίαν. Ἐχομεν εἰς τοῦτο μέγα πλῆθος πραγματικῶν ἀποδείξεων, τόσον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ὅσον καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν. Τοιοῦτοι πρὸς τοῖς ἄλλοις θεωροῦνται, ὁ Κοραΐης, ὁ Κούμας, ὁ Ν. Δούκας, ὁ Γαζής, ὁ Βάμβας, ὁ Καίρης, καὶ ὅλοι ἐν γένει, οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ μετ' αὐτούς, ὥστε πρὸ πολλοῦ ἐναυάγησεν, ὅλη αὐτὴ ἡ τάξις τῶν ἐλλογίμων καὶ διδασκάλων, ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, διατελοῦντες μέχρι τῆς ὥρας, εὔστοχα καὶ πρόθυμα ὄργανα τῆς ἐπι-

βουλῆς, καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, ἐν ἀγοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης. Τὸ πρᾶγμα ἐχώρησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόλις εὐρίσκονται τὴν σήμερον, πέντε ἢ ἕξ ὀρθόδοξοι διδάσκαλοι εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἐκ τῶν γερόντων καὶ πρεσβυτέρων, καὶ αὐτοὶ ἡμελημένοι περιφρονούμενοι, καὶ δολίως πως καταδιωκόμενοι. Ὅταν ἐκίνησε τὴν κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας συνωμοσίαν, καὶ προπαρασκεύασεν ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ τὰ Σχολεῖα τῆς Δύσεως, τότε διὰ τῆς κοινῆς φήμης, διεθρύλλησεν εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀνατολὴν, τὸν ψευδώνυμον φωτισμὸν τῆς Δύσεως, διέδωκε τὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὴν νεολαίαν καὶ τὸν πόθον, ἵνα συντρέχη ἀδιαλείπτως ἐκεῖ, εἰς ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ νομιζομένου φωτισμοῦ, καὶ εἰς μαθητέυσιν τῶν δύο γλωσσῶν, πρὸ τῶν ἄλλων, Γαλλικῆς τε καὶ Γερμανικῆς. Καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἑταιρείας, δύο εἶδη τῆς πλάνης συστηματικῶς παραδίδονται, τὸ τῆς ὑλοφροσύνης, καὶ τὸ τῆς αἰρέσεως τῶν διαμαρτυρομένων. Τοῦτο ὅμως ἀκολουθεῖ εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, εἰς δὲ τοὺς λαοὺς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, εἰς μόννας τὰς ἑταιρείας ἐνεργοῦνται, καὶ τὰ δύο εἶδη τῆς πλάνης, εἰς δὲ τὰ Σχολεῖα ἢ πλάνη τοῦ θεϊσμοῦ, διὰ τῆς ὁποίας προπαρασκευάζει ὡς ἐλπίζει, τὰ πνεύματα εἰς ἀποδοχὴν, μετὰ ταῦτα τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Κρήτη συστέλλεται, μήπως ἀνακαλυφθῶσιν οἱ σκοποὶ καὶ αἱ ραδιουργίαι τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ματαιωθῶσι.

68 Τοιούτου πνεύματος ἦσαν, καὶ ὅλα τὰ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Σχολεῖα, ὅλγες σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἔχοντα τὸ πνεῦμα τῆς φιλικῆς ἑταιρείας,

ὡς πρὸς τὴν κατὰ τῆς πίστεως, καὶ τὴν κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίαν. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς αὐτῆς τῆς φιλικῆς ἑταιρίας, διέδωκεν ἐμμέσως δι' ἄλλων, ἐκείνην τὴν ὀλιγὸς ἀντίθετον καὶ πεπλανημένην ἰδέαν, ὅτι τάχα τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὑποπέσον πρὸ Χριστοῦ εἰς τὸν ζυγὸν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ἕνεκα τοῦ χριστιανισμοῦ, δὲν ἦλθεν εἰς ἀποκατάστασιν καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ὅτι ἔπειτα πάλιν, ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, κατεστράφη, καὶ ὑπέπεσεν ὁ λαὸς αὐτῆς ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Τυραννίαν, καὶ ὅτι ἀποβαίνει ὄλως ἀδύνατος καὶ ἀκατόρθωτος, ἢ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐν ὧσιν δὲν ἀπαλλαγθῆ ἐξ αὐτῶν. Αὐτὴ ἡ πεπλανημένη, καὶ ἀσύστατος γνώμη, ἐπειδὴ διεδόθη εἰς ἀνθρώπους σαρκικούς, καὶ ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς, ἐρριζώθη βαθέως εἰς τὸν νοῦν, καὶ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ ἐνομίσθη ὡς ἄλλος χρησμὸς παρ' αὐτοῖς, ὥστε ὅλοι οἱ κερκρυμμένοι σκοποὶ, τῶν Συγολείων καὶ τῆς ἑταιρίας, ἐξ ἧς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγίνοντο οἱ Καθηγηταί, δὲν ἦσαν κυρίως ἄλλοι, δι' ἐνεργείας καὶ εἰσηγήσεως ἀοράτου τῆς ἐπιβουλῆς, εἰμὴ ἡ κατάργησις τοῦ κλήρου καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, ἐπειδὴ ἐκ τούτου, ἠλπίζετο, ὡς ἐνόμιζον, καὶ ἡ γενικὴ τοῦ γένους ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐλευθερία. Ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ λοιπόν, ὅλα τὰ Συγολεῖα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, μέχρι τῆς ὥρας, αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὑποκρύπτουσι. Τὸ πρῶτον ὅμως τότε ἐγίνετο διὰ τρόπον ὑποκεκρυμμένου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐλάμβανον τοῦλάχιστον τινὰ φιλολαγικὴν γνῶσιν, ἀλλ' ἤδη

πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἑπτάνησον, εἰς δὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Ἀντιβασιλείας, μετὰ ταῦτα δὲ, καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, ἐνεργεῖται πλέον ἀνακεκλυμμένως, διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, τόσον ἢ πλάνη, ὅσον καὶ ἡ στρέβλωσις.

ὁ θ'. Ἐν τοσούτῳ, ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ, ἐν καιρῷ ὅτε, διὰ τῶν ἐταιριῶν καὶ Σχολείων, ἐλάμβανεν ἀδιαλείπτως, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐπιβουλευομένων, ἕκτασιν ὁ προσηλυτισμὸς αὐτῆς, ἔκρινεν ἀναγκαῖον, ἵνα μορφώσῃ, καὶ μίαν ἄλλην συστηματικωτέραν ζύμην, ἐν γνώσει, ἐκ τῆς νεολαίας τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως δι' αὐτῆς φέρῃ εἰς ἀνάπτυξιν, καὶ καταρτισμὸν, τὴν ἕως τότε διὰ τῆς πλάνης τοῦ θείσμου, προπαρασκευασθεῖσαν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Εἶχε συγχρόνως συνεργοῦντας εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἵρέσεως, δι' ἐκδόσεως νέων, δι' αὐτὸ τὸ τέλος βιβλίων, τὸν Κοραῆν, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, ἐξ ὧν ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω. Διὰ τοιοῦτον σκοπὸν, ἀποστέλλει πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸν διαβόητον Λόρδ Γκιλφὸρδ, ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας, καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ, παρέλαβε καὶ ἐμόρφωσε δι' ἰδίων ἐξόδων, τινὰς ἐκ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ Ἑλληνικῆς νεολαίας. Τοιοῦτοι ὑπάρχουσι, τόσοι Φαρμακίδαι, Τριχοῦπαι, Τυπάλδοι, Πηλαρινοί, Ἀσώπιοι, Φιλισταί, Μανιάκαι καὶ ἄλλοι. Τούτων τὰ φρονήματα, κατήντησαν τοῖς πᾶσι γνωστά, ὥστε καὶ ἡ περὶ τούτου παρ' ἐμοῦ μαρτυρία, ἀποβαίνει περιττή, ἂν καὶ ὑπερασπιζόμενοι, καὶ συνιστώμενοι ἀμοιβαίως, ὑπὸ πλείστων ἄλλων αὐτῆς ὁμοφρόνων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐπι-

βουλῆς, διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς βραδιουργίας, συσκιάζε-
ται ὁ χαρακτήρ, καὶ τὰ φρονήματα αὐτῶν, εἰς τὸν εὐα-
πάτητον καὶ ἀπλοῦν λαόν.

70 Μετὰ τὴν ἐτοιμασίαν τούτου τοῦ ἰδιαίτερου, καὶ
συστηματικωτέρου προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβουλῆς, ὁ εἰ-
ρημένος Γκιλφόρντ, καθιδρεύει ἐν Κερκύρα τῆς Ἑπτανήσου,
τὸ διαβόητον Σεμινάριον, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι μέλλει ἵνα μορ-
φώσῃ, πεφωτισμένον, καὶ ἄξιον κληρον τῆς Ἑπτανήσου.
Εἰς τὴν καθίδρυσιν τούτου, οἱ ἐκεῖ Ἀρμοσταὶ Ἄγγλοι, ἵνα
μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν ὑποψίας εἰς τὸν ἐκεῖ ὀρθόδοξον λαόν,
κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, προσποιοῦνται ὅτι ἀποστρέ-
φονται τάχα, διὰ φθόνον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τοῦ Σχολείου,
ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι φέρουσιν, ὄλον τὸν ὑπὲρ
αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν προστασίαν. Συγχρόνως δὲ, διασπεί-
ρουσι πολλοὺς σπερμολόγους, ὑπερεπαινοῦντας αὐτό, καὶ
ἐπαγγελιομένους, μεγάλας καὶ γενικὰς, ἐξ αὐτοῦ ὠφε-
λείας. Ἐκ τούτου ἀκολουθεῖ, ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνθουσιασμός,
καὶ συντρέχει εὐθύς, ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς τῶν νέων, εἰς
μαθητεύσιν, ἐκ τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλ-
λάδος. Ἐφορος τοῦ Σεμιναρίου διετέλεσε διὰ βίου, αὐτὸς
ὁ Μιλόρδος Γκιλφόρντ, τοῦ ὁποίου ψηφίζει Καθηγητὰς, ἐκ
τῶν ὄσων αὐτὸς ἐμόρφωσε Κ. Τυπάλδον, καὶ Θ. Φαρμα-
κίδην, ἔχοντες καὶ οἱ δύο ὄνομα καὶ σχῆμα, Ἱερέως καὶ
κληρικοῦ. Μετὰ ταῦτα, τὸν μὲν δεύτερον, ἀποστέλλει ἐν
καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅστις πρὸς
τοῖς ἄλλοις, ἀνεφάνη καὶ ὁ πρῶτος ἐφημεριδογράφος, καὶ
ἀναπληροῖ τὸν τόπον αὐτοῦ, ὁ Ν. Βάμβας. Μετὰ δὲ τὴν

δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, ἀποστέλλεται καὶ οὗτος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς Καθηγητῆς, καὶ ὡς φανερός συναγωνιστῆς τῶν λεγομένων Ἀμερικανῶν, καὶ ἐμβαίνει εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ Κουτλουμουσιάνος, ὅστις μετὰ ταῦτα, ἀποστέλλεται καὶ αὐτὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ γίνεται Καθηγητῆς, τοῦ ἐν Χάλκῃ Σχολείου, διὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεστάλησαν οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ Κ. Τυπάλδος, διετέλεσεν εἰς τὸ ἐν Κερκύρα Σεμινάριον, ὡς διδάσκαλος ἀμετάθετος, περὶ τὰ 20 ἔτη. Πολλὰ φαινόμενα ἀπαίσια, φορικτὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος ἀνήκουστα, ἤκουσεν, ἴδε καὶ βλέπει, μέχρι τῆς ὥρας, ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἑπτανήσου, εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς μαθητάς, αὐτοῦ τοῦ Σατανικοῦ καὶ ὀλεθριωτάτου Σχολείου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμόλυνε, καὶ ἐνόθευσε, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης, καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, μέγα καὶ πολὺ μέρος, τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ καθυποβάλλονται εἰς ὄρκομοσίας, ἵνα φυλάξωσι διὰ βίου πίστιν, καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Οὗτος ὑπάρχει ὁ πρῶτος ὄρκος γνωστός εἰς ὅλους, τὸν ὁποῖον οἱ μαθηταὶ δίδουσι, κατ' ἐντολὴν τῶν Καθηγητῶν, εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Σχολείων.

71. Ἐπειτα βαθμηδὸν, κατὰ τὴν πρόοδον τῆς πλάνης, καθυποβάλλονται καὶ εἰς ἄλλους ὄρκους, πλέον μυστικούς καὶ βλασφήμους. Ἐβλεπέ τις ἀπ' ἀρχῆς νέους. τὰ μέγιστα ἠθικούς ἀφοσιωμένους εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ζηλωτάς, καὶ ἅμα εἰσήρχοντο εἰς αὐτὸ τὸ Σε-

μινάζιον ὡς μαθηταί, μετὰ μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας, ἐφαινετο εἰς αὐτοὺς μία φρικτὴ καὶ τρομερὰ ἀλλοίωσις, εἰς τὸν δόλον, εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς ὅλην τὴν ἀθρόαν στήλιν τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης, καὶ πάσης ἄλλης κακίας. χιλιάδες νέοι, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε, ἐμαθήτευσαν εἰς αὐτὸ, καὶ δὲν ἐφάνη, οὔτε εἰς ἓνα καὶ μόνον ἢ ἐξαίρεσις, ἵνα μὴ ναυαγήσῃ, δηλαδὴ, εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ εἶδη, τῆς πλάνης, καὶ τῆς κακίας. Διαθρυλλεῖται, εἰς ὅλον τὸν ἔτι ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἑπτανήσου, γενικὴ φήμη, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ μαθηταί, μετὰ τὸν ἐν αὐτοῖς καταρτισμὸν τῆς πλάνης, καὶ τῆς κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας συνωμοσίας, σφραγίζονται μίαν μυστικὴν σφραγίδα, εἰς ἓν μέρος τοῦ σώματος, τὴν ὁποίαν τινὲς ἐβεβαίωσαν μεθ' ὄρκου, ὅτι ἴδον εἰς αὐτοὺς, καὶ τὴν ὁποίαν πολλάκις, ὁ λαὸς στήλιτεύει αὐτοῖς κατὰ πρόσωπον. Διαθρυλλεῖται λόγος κοινός, ὅτι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τοῦ σχολείου, συγκροτεῖται ὁ 25 βαθμὸς τῆς μυστικῆς ἑταιρίας, ἐξ οὗ ἀπαρτίζετα. ἢ κατὰ τοῦ μοναδικοῦ βίου, καὶ ἢ καθ' ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου συνωμοσία. Εἷς τινὰς ἐκ τῶν τῆς ἑταιρίας, ἔπεσε λόγος ἐπίσημος, ὅτι ὁ εἰρημένος Καθηγητὴς τοῦ Σεμιναρίου Κ. Τ. προεβίβασθη εἰς ὑπεροχὴν 4 βαθμῶν ἀνώτερος, τοῦ Ἄγγλου Ἀρμοστοῦ Δούγλα, ὡς πρὸς τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς τῆς μυστικῆς ἑταιρίας. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ διαφημίζονται εἰς τὴν Ἑπτανήσον, περὶ τοῦ αὐτοῦ Σεμιναρίου, ὥστε καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Σεμιναριστοῦ, εἰς ὅλον τὸν ἐκεῖ ὀρθόδοξον λαὸν, φέρει πλέον ἀπαίσιον καὶ ἀποτρόπαιον

ιδέαν, παρὰ τὸ ὄνομα τῶν σταυρωτῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦ προδότου Ἰούδα. Κατ' ἀρχὰς ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ παραπλήσια, ἦσαν ὅλως κεκρυμμένα, καὶ ἀδηλα τοῖς πᾶσι, μετὰ καιρὸν δὲ ἀνεκαλύφθησαν, ὀλίγα τινὰ καὶ εἰς ὀλίγους, ἀλλὰ πρὸ 20 ἐτῶν ἀνεκαλύφθησαν γενικῶς, γενόμενα φανερὰ καὶ γνωστὰ εἰς ὅλους. Τοὺς μαθητάς αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου, διώριζεν ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς ἢ ἐπιβολή, εἰς τρία ἰδιαίτερα ἔργα, τὰ ἐφεξῆς.

72 Α'. Ἐν μέρος ἐξ αὐτῶν, κατ' ἀπόλυτον καὶ δεσποτικὴν ἐντολήν, τῶν ἐκεῖ Ἀρμοστῶν Ἁγγλων, ἐχειροτονοῦντο ἱερεῖς, καὶ οὗτοι ἐδιδάσκοντο συστηματικώτερον τὴν ὑπόκρισιν. Ἐκ τούτων πάλιν, ἄλλοι ἐψηφίζοντο ὑπὸ τῶν Ἀρμοστῶν ὡς Γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς, τῶν ἐκεῖ ἐπιψιλῶ ὀνόματι Ἐπισκόπων, ἔχοντες μυστικὰς ὁδηγίας, ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν θρησκευτῶν, ἄλλοι δὲ ὡς ἐφημέριοι ἐπιστήμων Ἐκκλησιῶν, ἄλλοι δὲ ὡς Διδάσκαλοι τῶν Κορασιῶν, καὶ ἄλλοι ὡς ἡγούμενοι, τῶν κατ' ἀρχὰς διατηρουμένων Μοναστηρίων, διὰ τῶν ὁποίων ἔφερον ἐντέχνως καὶ εὐλογοφανῶς, καὶ τὴν τούτων διάλυσιν. Ἔργον πρὸς τοῖς ἄλλοις τούτων τῶν ὑποκριτῶν, ἦν ὁ ὑποσκελισμὸς εἰς αὐτὸ τὸ ναυάγιον τῆς πλάνης, καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ πολλῶν ἄλλων ὀρθοδόξων κληρικῶν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἔχοντες σχῆμα καὶ ὄνομα κληρικοῦ, ἐφύλαττον αὐτὰ μέχρι τινὸς καιροῦ, ἔπειτα ἐγένοντο φανεροὶ ἀποστάτοι τοῦ σχήματος, καὶ ἀνελάμβανον τὸ τοῦ λαϊκοῦ, κηρύττοντες ἀναφανδόν, τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν

πλάνην, καὶ τοῦτο διὰ περισσότερον σκάνδαλον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

73 Β'. Ἐν ἄλλο μέρος ἐξ αὐτῶν τῶν μαθητῶν, ἀπέστειλεν ἀπ' ἀρχῆς ἢ ἐπιβουλῇ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς, λαμβάνοντες διαφόρους θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, καὶ πρὸ πάντων τὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ τοῦ ἡμεριδογράφου. Τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἀπεστῆλοντο καὶ εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, Βουλγαρίαν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ εἰς ὅλα τα Κράτη τῆς Δύσεως, ὅπου ὑπάρχουσι ἔνοικοι, καὶ παρεπιδημοῦντες ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, γενόμενοι ἀμέσως, δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς, διδάσκαλοι τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας, τινὲς δὲ καὶ ἡμεριῶται τῶν ἐκεῖσε Ἐκκλησιῶν, ὡς εἰς τὴν Βενετίαν, εἰς τὸ Τριέστι, εἰς τὴν Λιβόρνον, εἰς τὴν Βιέννην τῆς Ἀουστρίας, καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα μέρη. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιβουλῆς τείνει, ἵνα μὴ ἀφήσῃ οὔτε κἂν μικρὸν μέρος, ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξου καὶ Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἀνόθευτον, ἀλλ' ἵνα εὐρεθῇ μίαν ἡμέραν, ὅλη ἢ ἔσομένη γενεά, ἀθρόως καὶ ἀνεπαισθήτως, εἰς αὐτὸν τὸν λάκκον τῆς πλάνης, καὶ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας.

74 Γ'. Ἐν ἄλλο μέρος τέλος πάντων, ἐκ τούτων τῶν μαθητῶν τοῦ Σεμιταρίου, ἐψήφισον οἱ Ἀρμοσταὶ ὡς διδασκάλους, εἰς τὰ τῆς Ἑπτανήσου Γυμνάσια, διὰ τῶν ὁποίων ἐνόθευσε καὶ νοθεύει, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης, καὶ τοῦ ἰδίου προσηλυτισμοῦ τὴν ἐκεῖ νεολαίαν. Εἰς ταῦτα πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔχουσι συστηματικῶς, τὴν λεγομένην Ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ Φαρμακίδου, ἧτις ὡς εἶπα

καὶ ἀνωτέρω, συνερανίσθη ἐπὶ τοιούτῳ σκηνῶ, ὑπὸ τινος Λουθηρο-Καλβίνου Γερμανοῦ, κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβου-
 λης, διὰ τὰ κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας σκάνδαλα, εἰς τὴν ἀσθενῆ
 καὶ ἀστήρικτον νεολαίαν. Εἰς αὐτὴν φαίνεται μία τις ἀνώ-
 μαλος, καὶ ἄτακτος συλλογὴ, τινῶν περικοπῶν, ἐκ δια-
 φόρων Ἑλληνικῶν συγγραφέων, Πεζογράφων καὶ Ποιητῶν,
 ὅσαι φαίνονται προσφευῖς καὶ κατάλληλοι, ἵνα παραλλη-
 λίζωσιν οἱ Καθηγηταί, ἐντέχνως πως καὶ ἀνυπόπτως, ὅλα
 τὰ δόγματα, μυστήρια, ἔθιμα, καὶ τελετάς, τῆς ὀρθοδό-
 ξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὰς μυθολογίας,
 τῆς παλαιᾶς Εἰδωλολατρίας, Παραλληλίζουσιν οἱ ἐπά-
 ρτατοι, καὶ τοῦ αἰωνίου ἀναθέματος ἄξιοι, πρὸς τοῖς ἄλλοις,
 τὴν ὑπεραγίαν, καὶ Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, πρὸς τὴν
 Ἀθηνᾶν καὶ Ἄρτεμιν, τὰς ψευδοθεάς τῶν ἐθνικῶν, τὰς
 ὁποίας, οἱ Ποιηταὶ τῶν Ἑλλήνων ἐγκωμιάζουσιν ὡς παρ-
 θένους. Τοὺς διάφορους ψευδωνύμους θεοὺς τῶν Ἑλλήνων,
 καὶ τοὺς ἐπισήμους ἀνδρας, Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους, καὶ
 τὰς τούτων βιογραφίας τοῦ Πλουτάρχου, πρὸς τοὺς ἀγίους
 τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς τὰς τούτων Ἐκ-
 κλησιαστικὰς βιογραφίας. Τὰ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου,
 ἢ παρ' ἄλλων Ἑλλήνων μνημονεύόμενα ἔργα, ὡς ὑπερ-
 φυῆ καὶ τεράστια, δι' ἐνεργείας τῶν ψευδωνύμων
 θεῶν, πρὸς τὰ ἀπ' αἰῶνος καὶ μέχρι τῆς σήμερον, τε-
 λούμενα καὶ μαρτυρούμενα, παρὰ πᾶσι τοῖς ὀρθοδό-
 ξοις θαύματα, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν. Τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Ὁμήρου ὕμνους, τῶν ψευδωνύμων θεῶν, πρὸς τὰ ἄσματα
 καὶ ψαλμωδίας, τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κ.τ.λ. Ἐκ

τούτων καὶ τῶν τοιούτων περικοπῶν, φαίνεται συντηρη-
 σμένῃ, ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ Φαρμακίδου,
 καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ παραλληλισμοῦ, ῥίπτουσιν αὐτοὶ οἱ ψευ-
 δοδιδάσκαλοι, εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, τὴν ὀρθόδοξον
 νεολαίαν, καὶ ἔπειτα προβιβάζουσι τοὺς πεπτωκότας, εἰς
 διαφόρους βαθμοὺς τῶν ἑταιριῶν. Αὐτὰ τὰ λεγόμενα Λύ-
 κεια ἢ Γυμνάσια, προετοιμάζουσι κατ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 τῆς πλάνης, καὶ Καθηγητὰς τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν, ἐν
 οἷς, καθὼς καὶ ἀφ' ὄλων τῶν ἄλλων Σχολείων, ἀπαγορεύ-
 εται καὶ ἀποσκορακίζεται, πᾶν ἑπιονδῆποτε βιβλίον Ἐκ-
 κλησιαστικόν, ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως συντεταγμένον, ὑπὸ
 ὀρθοδόξου συγγραφέως, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἔχουσι βιβλιαρίδια,
 συντεταγμένα ὑπὸ Λουθηρο-Καλβίνων, καὶ μεταφρασθέντα
 ἐκ τοῦ Ἀγγλικῆ καὶ Γερμανικοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ Κοραΐ καὶ
 τῶν νῦν ὁπαδῶν καὶ ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κατὰ τοὺς σατα-
 νικοὺς σκοποὺς τῆς ἐπιβουλῆς. Ὅταν δὲ αὐτὴ ἢ ἐκ τῆς
 Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ἔφερε, κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως
 εἰς τὴν Ἑπτάνησον, αὐτὸ τὸ σύστημα, τότε ἔθεσε νόμον
 ὅμοιον, ὡς τὸν περὶ χειροτονίας τῶν κληρικῶν, ἀπὸ διακό-
 νου μέχρι Ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν. Ὅλοι αἱ θέσεις,
 καὶ τὰ ἐπαγγέλματα, καὶ πᾶν ἔργον, μέχρι αὐτοῦ τοῦ
 Φαρμακοπώλου, ἀπαγορεύονται διὰ νόμου, καὶ ἐπιτρέπον-
 ται εἰς ὅσους ἐγκρίνη ἢ ἀρχή, καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπονέμονται
 συστηματικῶς, εἰς μόνον τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβου-
 λῆς, καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅσους ἐξ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀξιώ-
 τεροι, ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς τοιαύτης πλάνης. Τοῦτο
 ὅμως διατηρεῖται ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα, εἰς ταῦτα τὰ δύο

πρῶτον εἰς τὴν ψήφον καὶ ἐκλογὴν τοῦ χειροτονηθησομένου εἰς βαθμὸν διακόνου ἱερέως, ἐπισκόπου καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν κληρικῶν· καὶ δεύτερον εἰς ὄλους ἐν γένει τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς Καθηγητάς, τοὺς ὀρισμένους εἰς μόρφωσιν καὶ διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας.

75 Ἐκ τῶν ὄσων ἄλλων πολλῶν, καὶ ποικίλων τρόπων, μετέρχονται οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τῆς νῦν ἀπαισίου καὶ φρικτῆς ἐποχῆς, κατὰ μυστικὴν καὶ ἑμμέσον εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς, διὰ τὴν πτώσιν ὅλης τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας, θεωροῦνται· καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

76 Α'. Συγχρόνως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς πλάνης, μετέρχονται πολλοὺς ἄλλους δολίους τρόπους, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, καὶ τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς.

77 Β'. Ἐνίοτε ὁ εἰς ἐκ τῶν ψευδοδιδασκάλων βλασφημεῖ ἀναφανδὸν, καὶ ἀνυποστόλως κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἄλλος δὲ τις ἐξ αὐτῶν, ἀναδέχεται ἐν ὑποκρίσει, τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀπολογία, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα διῶδῃ ἀφορμὴν περισσοτέρας βλασφημίας εἰς τὸν πρῶτον, καὶ διὰ σκάνδαλον τῶν ἀκροατῶν. Τοῦτο θεωρεῖται· καὶ εἰς τινὰς ἐκ τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς.

78 Γ'. Μετέρχονται συστηματικῶς ἐντέχνως πως καὶ δολίως, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, τὸν παραλληλισμὸν εἰς ὅλα τὰ θεῖα καὶ Ἱερὰ, ὡς πρὸς τὰς μυθολογίας τῶν ἐθνικῶν, καὶ τοῦτο γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ Γυμνάσια, τὰ ἄλλως λεγόμενα δευτερεύοντα Σχολεῖα.

79 Δ'. Ὁ πάντων τῶν ἄλλων, ὀλεθριώτερος, καὶ ὁ δολιώτερος τρόπος δι' οὗ φέρουσιν εὐστόχως, καὶ ἀνυπόπτως τὴν πτώσιν τῶν μαθητῶν καθ' ὅλα τὰ λεγόμενα Σεμινάρια ἢ Πανεπιστήμια ἐστὶν ὁ ἀκόλουθος. Ὁλος, δηλαδὴ, ὁ ἀγὼν καὶ τὸ ἔργον τῶν ψευδοδιδασκάλων ἐστὶν, ἵνα λέγωσιν, ἐπανειλημμένως, συ-

στηματικῶς, καὶ διδακτικῶς, τὰς ὄσας φρικτὰς βλασφημίας φέρουσι καὶ λέγουσιν οἱ Θεῖσται, οἱ ἄθεοι καὶ οἱ Λουθηρο-Καλθινοί, κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι μέλλουσιν ἵνα φέρωσιν ἐπειτα τὴν τούτων ἀναίρεσιν. Ἡ ἀπολογία ὁμῶς ὑπὲρ τῆς πίστεως, εἰς ἀναίρεσιν τῶν ὄσων μεγάλων καὶ πολλῶν βλασφημιῶν ἤκουσαν οἱ μαθηταί, οὐδέποτε γίνεται σχεδὸν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, καὶ ἐὰν ἐνίοτε εἴπη τις ὀλίγον τι περὶ τούτου ἢ ἀπολογία γίνεται ὄλιγος σύντομος, ἀσύστατος, ἐμπαικτικῶς, οὐχὶ πρὸς οἰκοδομίην, ἀλλὰ διὰ περισσότερον σκάνδαλον. Τούτους καὶ ἄλλους πολλοὺς, καὶ ποικίλους τρόπους μετέρχονται οἱ καθηγηταί τῆς νῦν ἐποχῆς, τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας.

80 Τοῦτο τὸ ὄλιγος ἀντίθετον καὶ ἀπαισιώτατον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἢ ἐπιβουλή ἔφερε πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐπτανήησον διὰ νόμου, τὸ αὐτὸ κατὰ πάντα ὁμοῖον καὶ ἀπαράλλακτον, ἔφερε διὰ νόμου, καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ἀντιβασιλείας καὶ διατηρεῖται μέχρι σήμερον, καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα ἔφερε κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν, καθ' ὅλον τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος, ἀλλὰ διὰ βαθυτέρας ὁπωσοῦν ραδιουργίας καὶ τέχνης.

81 Πρῶτον μὲν ἢ ἐπιβουλή παρεσκευάσεν μίαμίκανήν ζύμην τοῦ ἐν γνώσει καὶ συστηματικωτέρου προσηλυτισμοῦ αὐτῆς, διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπέστειλεν ὄργανα ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς ἄλλους ὀρθοδόξους λαοὺς, προπαρασκευάζοντας καὶ ἐκεῖ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἐπτανήησου συστήματος, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου πρὸ πολλοῦ τοιοῦτοι μαθηταί ἔλαβον ἐκεῖ ὄλιγος σχεδὸν, τὰς ἐπιστήμους διδασκαλικὰς θέσεις. Πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, ἀποστέλει ἢ ἐπιβουλή τὸν Κ. Β. Κουτλουμουσιάνον, τὸν ἔχοντα ἕως τότε θέσιν Καθηγητοῦ, εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Σεμινάριον, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀναδει-

κνύει: Καθηγητῆν εἰς ἐπίσημον Σχολεῖον τῆς Χάλκης. Δι' αὐτοῦ ὅστις ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους, εὐστοχεῖ εἰς τὴν ὑπόκρισιν, καὶ δι' ἄλλων πολλῶν, ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ ἀπεσταλμένων ἔργων, ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, ἐνεργεῖ τὴν ἐκείθεν φυγὴν καὶ ἀναχώρησιν, τινῶν σοφῶν ὄντων ἐν γνώσει τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως ζηλωτῶν, καὶ προπαρασκευάζει τρόπους, ἵνα καθιδρῦση εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐπιβουλή Σεμιναρίου, τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, ὁποῖου θεωρεῖται καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐν Κερκύρᾳ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμια. Τοῦτο ἐνομήσθη, ὡς τὸ ὑψηλότερον καὶ λαμπρότερον ἔργον, εἰς τὴν ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλήν, ἐπειδὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου, ἐπαπειλοῦνται αἱ γενικώτεραι συνέπειαι, καὶ τὰ ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα, διὰ τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διὸ καὶ προώρισεν ἀπ' ἀρχῆς ὡς Καθηγητῆν αὐτοῦ, τὸν Κωνσταντῖνον Τυπάλδον, ἔχοντα ὄνομα καὶ σχῆμα ἱερέως, ὅστις ἐμορφώθη ὑπὸ Λόρδου Γκιλφόρδου καὶ ἐχρημάτισε περὶ τὰ 20 ἔτη ψευδοδιδάσκαλος, τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω. Εἰς κατώρθωσιν τούτου τοῦ ἔργου, μετεχειρίσθη ἡ ἐπιβουλή, μυρίας προπαρασκευαστικὰς ἀφορμὰς, καὶ τὴν πλέον ποικίλην καὶ τεχνικωτέραν ῥαδιουργίαν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος τῆς Ἱστορίας, καταντᾷ περιέργως μὲν ἀλλὰ πολὺ ἐκτεταμένος καὶ διεξοδικός, καθὼς καὶ ἔφερεν εἰς ἔργον τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸ 1844 ἔτος.

82 Τούτου τοῦ νεωστὶ δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς, καθιδρυθέντος Σεμιναρίου, εἰς τὴν Χάλκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, σκοπὸς πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλοῖς, ὑπάρχει, ἵνα νοθεύσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, καὶ κατὰ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας, ὅλους τοὺς ἐσομένους Πατριάρχας, καὶ ὀλὴν ἐν γένει τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως μίαν ἡμέραν νομοθετηθῇ Οἰκουμενικῆς συνέδου ἢ κατάρχησις τῆς ὀρθοδοξίας,

καὶ ἡ ἀντεισαγωγὴ τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἰρέσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως ὄλα τὰ ἄλλα σχολεῖα, προπαρασκευάζουσιν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας, τόσας χιλιάδας, καὶ μυριάδας ὀμόφρονας καὶ συναγωνιστάς, κληρικούς, διδασκάλους τε καὶ λαϊκούς.

83 Δι' αὐτοῦ τοῦ ψευδοδιδασκάλου τοῦ κατὰ τὴν Χάλκην Σεμιναρίου ὅστις ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους, φαίνεται μεμυημένος τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, πλέον πιστὸς καὶ ὄλος ἀφοσιωμένος, εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐμπειρότερος καὶ τεχνικώτερος εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, τοῦ ὁποίου τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, ἐμόλυνε πρὸ πολλοῦ, καὶ αὐτὸν τὸν ἀέρα τῆς τῶν ὀρθοδόξων γῆς, δι' αὐτοῦ, λέγω, διευθύνει πλέον εὐστόχως, καὶ αὐτὴν τὴν μεγ. Ἐκκλησίαν, κατὰ τὰ ἀπαίσια αὐτῆς σχέδια, ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῇ. Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, ἐξεδόθη διαταγὴ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας, δι' ἣς ἀπαγορεύεται τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, καθ' ὅλην τὴν ἀνατολήν, καὶ ἐπιτρέπεται εἰς ὅσους αὐτῇ ἐγκρίνη. Καὶ τοῦτο μὲν, οὐχὶ διὰ τὸν στηριγμὸν, καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἐξεδόθη ὁ αὐτὸς νόμος πρῶτον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, διότι καὶ ἡ ἐκείσε ἀπαγόρευσις, ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι, γίνεται εἰς μόνους τοὺς ὀρθοδόξους Καθηγητάς, ἐξαιρουμένων ὀλίγων, ἐπειδὴ ὁποῖου φρονήματος καὶ χαρακτῆρος ὑπάρχουσιν, οἱ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον, καὶ οἱ κατὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ψευδοδιδασκαλοὶ, καὶ ὅποια βιβλία καὶ μέθοδοι μετέρχονται, τὰ αὐτὰ ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνονται, καὶ εἰς ὄλα τὰ Σχολεῖα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἡ διαφορὰ μόνον ὑπάρχει, ὅτι ἐκεῖ ἡ διάδοσις τῆς πλάνης, καὶ τῆς διαφθορᾶς, ἐνεργεῖται διὰ τεχνικωτέρας ῥαδιουργίας καὶ ὑποκρίσεως.

84 Καθὼς εἰς πάμπολλα ἄλλα ὡσαύτως καὶ εἰς τοῦτο, φαίνεται ἔργον μεγίστης ἀπορίας, καὶ φρίκης ἄξιον, ἢ αὐθάδεια, ἢ

καταδυναστεία, ὁ δόλος καὶ ἡ πρόδοσις, τῆς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλῆς, ἥτις πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἔθεσε νόμον διὰ τοῦ ὁποῦ αὐφαίρει τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὀρθοδόξων, ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν, καὶ μόρφωσιν τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ ἀρπάζει αὐτὰ ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν καὶ ρίπτει εἰς τὸ βάραθρον τῆς προσκαίρου καὶ τῆς αἰωνίου ἀπωλείας καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, μισθοδοτεῖ ἀδρῶς, ἐκ τῶν ἰδίων ἰδρώτων τῶν ἐπιβουλευομένων τοὺς φθορεῖς καὶ φονεῖς τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας!! Ὅσακις ὁμως τεθῆ τοιοῦτου ὀλεθρίου, καὶ ὑποκεκρυμμένου σκοποῦ νόμος, διασκεδάζουσι τοῦτον, τὸν ὅπως ἀπειρόκακον καὶ ἀπλοῦν λαόν, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι τοιοῦτο τάχα ὑπάρχει, τὸ σύστημα ἔλων τῶν κατ' αὐτοὺς πεφωτισμένων καὶ ἐξευγενισμένων λαῶν. Ὅποιον παχυλότατον ψεῦδος! Τοῦτο τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον, τῆς παιδικῆς ἀνατροφῆς κατὰ τὸ πνεῦμα διαφθοράς, καὶ τῆς πλάνης· οὐδεὶς ἄλλος τύραννος, ἢ διώκτης, ἐπενόησεν οὔτε ἐτόλμησεν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, εἰμὴ μόνῃ ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλῆ. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀπηγόρευσε μόνον τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς τὴν χριστιανικὴν νεολαίαν, ἔργον τὸ ὁποῖον παραβαλλόμενον, ὡς πρὸς τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου, εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἐπιτρέπεται, ἀποκλειστικῶς εἰς μόνὰ τὰ ὄργανα τῆς πλάνης, ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἄλλοις, νομοθετεῖται, καὶ περιορίζεται καὶ αὐτὴ ἡ ὕλη, καὶ ἡ μέθοδος τοῦ διδάσκειν, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ὡς πρὸς τοιοῦτον, λέγει νόμον, παραβαλλόμενον τὸ ἔργον Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, φαίνεται τοῦτο πολὺ μετριώτερον καὶ φιλανθρωπιώτερον.

8ῶ Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ὁμοίως ἢ ἐκ τῆς Βρετανίας ἐπιβουλῆ ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς, πλέον τεχνητῆ καὶ δραστήριος, ὅσον ἐφάνη εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ οἶδεν ὅτι δι' αὐτοῦ καὶ μόνου φέρει, οὐ μόνον τὴν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰ γενικά

ναυάγια, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ οἶδεν, ὅτι ἡ νεολαία ἀποβαίνει πλέον εὐδολισθος, τόσον εἰς τὴν πλάνην, ὅσον καὶ εἰς τὴν διαφθοράν, τὰ ὁποῖα συστηματικῶς μὲν, ἀλλὰ δολίως, καὶ τεχνικῶς, εἰς αὐτὴν ἐνεργοῦνται, κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς, ὡς ἔχομεν περὶ τούτου πλείστα, ὁμολογούμενα καὶ πραγματικὰ διδόμενα. Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἡ διαφθορά, καὶ ἡ πλάνη, ἀνατρέπει ἐξ ἀνάγκης ὅποιανδήποτε βάσιμον, καὶ ὑγιῆ παιδείαν καὶ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασθεῖσα ὕλη καὶ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας, τείνει συστηματικῶς ἵνα στρεβλώσῃ τὸν νοῦν τῶν μαθητευομένων, ὡς περὶ τούτου λαμβάνει πληροφορίαν, ὅστις κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσῃ αὐτά. Τρίτον δὲ, ἐπειδὴ οὐ μόνον διὰ τῆς τοιαύτης μορφώσεως σκοτίζεται, νοθεύεται, καὶ στρεβλοῦται ὁ νοῦς, καὶ φθείρονται τὰ ἦθη, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐμπνέεται συστηματικῶς εἰς τὴν νεολαίαν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀνυποσταξίας, τῆς ἀναρχίας, τῆς ἰδιοτελείας, ἢ ἀποστροφῆς πρὸς ὅλα τὰ ὄντως ἀγαθὰ, καὶ ὑφέλιμα, ἢ προσκόλλησις καὶ ἡ ἀφοσίωσις, πρὸς ὅλα τὰ κακὰ καὶ δλέθρια. Παρατηρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλοῖς, εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτῶν τῶν σχολείων, μία ἀδιάλλακτος κατὰ τοῦ κλήρου, καὶ κατὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἀποστροφῆς, μία ἐσχάτη περὶφρόνησις, πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῶν γονεῖς, ἐὰν ᾧσιν ὀρθόδοξοι, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς προβεβηκότας κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ ζηλωτὰς ὑπὲρ τῆς πίστεως, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπινοοῦσι, δι' ὀδηγίας τῶν Καθηγητῶν, μυρίους ἐμπαικτικῶς λόγους καὶ συκοφαντίας. Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς παρατηρεῖται, μία ἰδιαιτέρα προσκόλλησις, ἀφοσίωσις καὶ πόθος, πρὸς μόνην τὴν Ἀγγλίαν, κατ' ἐξάρισιν ὄλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ὅσάκις πέσῃ, κἂν μικρά τις κατηγορία κατὰ τῆς

Ἀγγλίας, εὐθὺς ἀναφαίνονται θερμοὶ ἀπολογηταί, καὶ ὑψηλοὶ πανηγυρισταὶ αὐτῆς. Τέταρτον δὲ, τέλος πάντων, ἐπειδὴ ὅλον αὐτὸ τὸ πνεῦμα, τῆς οὕτω μετῴρωμένης νεολαίας, ἐξ ἀνάγκης, μίαν ἡμέραν γίνεται γενικόν. Διὰ ταῦτα τὰ αἷτια λοιπόν, ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῇ, ἔλαθε πρὸ τόσου καιροῦ, καὶ ἐνεργεῖ τόσα τεχνικὰ, ποικίλα καὶ ἐνεργητικὰ μέτρα, ἵνα φέρῃ τοιαύτην μόρφωσιν, εἰς ἕλλην τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν.

86 Εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐκτός τῶν Σχολείων, εἰς αὐτὸν μόνον τὸν σκοπὸν τείνει, καὶ ἡ στρατιωτικὴ νεοσυλλεξία, διὰ τοῦτο καὶ ἐνεργεῖται διὰ τσαύτης δραστηριότητος. Δι' αὐτὸ τὸ τέλος ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὴν πυκνοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι ὄρκοι, εἰς εὐπαίθειαν τάχα, καὶ ὑπακοὴν πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἀρχῆς, καὶ ἢ διὰ βίας ἀθέτησις τῆς νηστείας. Εἰς αὐτὴν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τινὰς ψευδοίερεϊς, καὶ ἄλλα ὄργανα ἐνεργοῦντα διὰ λόγου καὶ ἔργου, τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Ἄλλ' εἰς τὸ στρατιωτικόν, σπανίως, καὶ εἰς ὀλίγους εὗρίσκει χάριν ἢ πλάνη. Καὶ ταῦτα μὲ περὶ τούτου, ὡς ἐν παρέργῳ. Ἡ δὲ τῶν Σχολείων ὄμιος ἐπιβουλῇ, ἐνεργεῖται πρὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος, ὁλίως καὶ συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ δυτικοῦ καὶ τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος. Εἰς ἐκεῖνα τῆς δύσεως, διὰ τῆς πλάνης καὶ τοῦ θεϊσμοῦ, ὡς πλεόν εὔστοχος, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας, καὶ τῶν ἀρχῶν, καὶ ὡς προ-παράσκευαστικὴ, εἰς ἀποδοχὴν τῆς Λουθηρο-Καλθινικῆς πλάνης. Εἰς δὲ τὰ ὀρθόδοξα, διαδίδονται συγχρόνως καὶ τὰ δύο εἶδη, αὐτῆς τῆς Σατανικῆς ἀπάτης. Ὅταν ὁ νέος δὲν δέχεται τὴν πλάνην τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ τῆς ἀθεΐας, τότε ἐπινοοῦσιν ἄλλους ὁλίγους καὶ τεχνικοὺς τρόπους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἀνεπαισθήτως, εἰς τὸν Λουθηρο-Καλθινισμόν. Πολλὰ ἐναργῆ διδόμενα ἔχομεν, καὶ μαρτυρίας ἐπισήμων καὶ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιβουλῇ ἐνεργεῖται, καὶ εἰς τὸ ὀρθόδοξον Ρωσικόν

Κράτος, δι' ἐνεργείας τῆς βρετανικῆς διπλωματίας, διὰ τρόπων ὅλως δολίων καὶ ὑποκεκρυμμένων, τόσον διὰ τῶν Σχολείων, ὅσον καὶ δι' ἔλων τῶν ἄλλων ραδιουργιῶν. Τὰ αὐτὰ διδόμενα ἐναργέστερον ἔχομεν, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη, Βουλγαρίας, Μολδοβλαχίας, Σερβίας καὶ ἄλλων. Εἰς ὅλην ὁμως τὴν Ἀνατολὴν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους, τοὺς καθ' ὅλην τὴν Ὄθωμανικὴν ἐξουσίαν, ἐνεργεῖται διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, ὁμοίως σχεδὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον, καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

87 Τὸ μόνον ὀρθόδοξον μέρος, τὸ ὁποῖον διατέλεσεν ἀνόθευτον, καὶ ἀμίαντον, ἐκ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλῆς μέχρι τινος, ἐφάνη τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἁθωνος, ὡς ἕλιγώτερον, καὶ ὅλως σχεδὸν ἀνεπίδεκτον τῆς πλάνης. Ἡ ἐπιβουλὴ ὁμως, ἐπενόησε δόλια, καὶ βαθέα μέτρα, ἵνα νοθεύσῃ καὶ τὴν ἐκεῖ νεολαίαν, ὅπως ἔπειτα δι' αὐτῆς φέρῃ εὐστόχως, καὶ ἀνυπόπτως, τὴν κατάργησιν ὅλου τοῦ ἐκείσε μοναδικοῦ τάγματος. Ἀπέστειλε πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ, ὑποκεκρυμμένα καὶ κατ' ἄλληλα ὄργανα, ἔχοντα ὄνομα καὶ σχῆμα κληρικοῦ, καὶ ἐνεργοῦντα τὰ σκάνδαλα, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Τὸ δὲ τῶν ἄλλων ὀλεθριώτερον ἐστίν, ὅτι ἐκίνησε τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγ. Ἐκκλησίαν, καὶ ἠνάγκασε τὰς ἐκείσε μονὰς, δι' ἐπανελημμένων καὶ αὐστηρῶν διαταγῶν, εἰς καθίδρυσιν γενικοῦ Σχολείου, συνεισφέρουσα ἐκάστη, τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, ἐκ τῶν ἰδίων ὑποτακτικῶν, καὶ τὴν μισθοδοσίαν εἰς τοὺς Καθηγητάς. Τὸ πρᾶγμα ὡς κινήθην ἐμμέσως δι' ἄλλων, ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς, ὅσον οἱ σκοποὶ αὐτοῦ φαίνονται, ὅλως ἀντιχριστιανικοὶ καὶ ὀλεθριώτατοι, τόσον καὶ ἐκτὸς τούτου, ἀπλῶς θεωρούμενον, ὑπάρχει μεγάλῃς λύπης καὶ φρίκης ἄξιον, ἵνα ἀναγκάζωνται, δηλαδὴ οἱ μοναχοί, οἱ κατ' εὐχὴν ἀπαρνησάμενοι τὸν Κόσμον, εἰς μαθήτευσιν τῆς τοῦ Κόσμου παιδείας, καὶ

πολλῷ μᾶλλον ὑπὸ τοιούτους Καθηγητάς, ὁποίους κατέστησε ὁ κοινὸς, καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, ὀλεθριώτατος τῆς Ἐκκλησίας ἐχθρὸς. Ὑπάρχει γνωστὸν καὶ ὁμολογούμενον παρὰ πᾶσι, τοῖς συνετοῖς καὶ ὀρθόφροσιν, ὅτι καθὼς τὰ Σχολεῖα ὄταν ὑπάρχωσι χριστιανικὰ καὶ ὀρθόδοξα, καὶ ἐπαγγέλλονται καὶ φέρωσι πραγματικῶς βᾶσιμον, ὀρθὴν καὶ ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ γνῶσιν τεχνῶν, φιλολογίας καὶ ἐπιστημῶν φέρουσι γενικὰς, λαμπρὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας, εὐδαιμονίαν καὶ πρόοδον, εἰς ὅλον τὸ Κράτος, ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐναντίου, φέρουσιν ἀναποφεύκτως, τέλειον ἀφανισμόν, καὶ καταστροφὴν, τὸν πρόσκαιρον καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον, εἰς ὅποιονδήποτε ἔθνος, ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν σχολείων, κινεῖται ἡ ἀσθενὴς καὶ ἀστήρικτος νεολαία, εἰς τὴν ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασίαν, ἐξ ἧς ἐξ ἀνάγκης πηγάζουσιν, ὅλα τὰ ἀπαισιώτατα εἶδη, πάσης διαφθορᾶς καὶ κακίας καὶ ἡ στρέβλωσις καὶ ἡ σύγχυσις, εἰς τὸ ἀδύνατον αὐτῆς πνεῦμα, ὡς ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς, ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, μάλιστα δὲ εἰς τὰ ὀρθόδοξα, καὶ πρὸ πάντων, εἰς ὅλον ἐν γένει τὸν ὀρθόδοξον τῆς Ἀνατολῆς λαόν.

88 Τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος, τῶν νῦν Σχολείων ἀνεκαλύφθη πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη πραγματικῶς, διὸ καὶ περιθρυλιεῖται ἐν ὀδύνη πολλῇ, καὶ λύπῃ, παρὰ πᾶσι τοῖς ὁμογενεσί καὶ ὀρθόδοξοις.

Ἄλλὰ τί πρῶτον, καὶ τί ὕστατον εἶπη τις, περὶ τούτου τοῦ μεγίστου, καὶ σπουδαιότατου ἀντικειμένου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πλήρη ἐκθεσιν, δὲν ἐξαρκοῦσι βιβλία πολλὰ καὶ μεγάλα; Τοῦτο μόνον λέγω, πρῶτον μὲν ὅτι, καὶ ἐὰν ἐδίδοτο κατὰ θεῖαν εὐδοκίαν ἤδη, μία πρόβλεψις καὶ κηδεμονία, φρόνιμος καὶ Πατρικὴ, εἰς διόρθωσιν τοῦ πράγματος εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὰ ὀρθόδοξα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ τῆς

Ἑλλάδος καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς, ἢ διόρθωσις ἀποβαίνει πολὺ δύσκολος, τόσον διὰ τὴν βαθυτάτην ὑπόκρισιν, ἣτις ἐπικρατεῖ συστηματικῶς, εἰς ὅλον τὸν προσγλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, ὅσον καὶ διότι ἡ νόθευσις, εἰς τοὺς νομιζομένους ἐλλογιμους, καὶ πεπαιδευμένους, κατήντησε τόσον γενικῆ, ὥστε σπαγιώτατοι τὴν σήμερον σὺζονται ὑγειόφρονες, ὀρθόδοξοι καὶ εὐλικρινεῖς, Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι· δεύτερον δὲ, διότι ἐὰν διαρκέσῃ ἔτι ὀλίγον, τοῦτο τὸ ἀπαισιώτατον καὶ σατανικὸν σύστημα τῶν Σχολείων, αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ ἵνα φέρῃ, τὸ γενικὸν τῆς Ἑκκλησίας ναυάγιον, καὶ τὴν τελείαν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν, εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη. Μεταβαίνω δὲ ἕδῃ, εἰς ἄλλο εἶδος ραδιούργιας τῆς ἐπιβουλῆς, ὅποιον ἐστίν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

89 Η'. Ἐν ἐκ τῶν ὀλεθριωτάτων ἔργων τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς ἐστίν ὅτι ἐνεργεῖ καὶ γίνονται νόμοι τὰ σατανικὰ αὐτῆς σχέδια τόσον διὰ τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδοξίας, ὅσον καὶ διὰ τὰς μεγάλας συμφορὰς καὶ διὰ τὰ ναυάγια τῶν ἐπιβουλευμένων ἐθνῶν. Καθὼς ὅλη ἡ εὐδαιμονία, ἢ ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόοδος ὁποιοῦδήποτε Κράτους ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὀρθοδόξου, σοφῆς καὶ σωτηρίου Νομοθεσίας, καὶ εἰς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας μεγίστη νήψις καὶ προσοχὴ καὶ ἡ ἐκλογή τῶν νομοθετῶν εἰς ἀνθρώπους οὐ μόνον πολὺ ἀξίους, καὶ σοφοὺς, ἀλλ' ἔχοντας πρὸ πάντων εὐλικρινῶς καὶ ἐσωτερικῶς τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, πατρικὴν δὲ ἀγάπην καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς τὸν νομοθετούμενον λαόν, ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲν ἄλλο ἔργον φαίνεται πλέον κατάλληλον ἵνα φέρῃ τὴν ἀθρόαν καταστροφὴν καὶ τὸ γενικὸν ναυάγιον ὁποιοῦδήποτε ἔθνους, ὅσον ἢ ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ γινομένη νο-

μοθεσία, και τοιαύτη ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τεθείσα, ἐνεργουμένη και προσδεύουσα. Συγχρόνως δὲ ἐνεργεῖ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους και ἀναγκάζει· ἡ ἀρχὴ τὸν ὑπὲρκοον ἵνα δώσῃ δι' ὄρκου ὑπόσχεσιν ἵνα διατηρήσῃ διὰ βίου αὐτὸ τὸ σύστημα και τοὺς νόμους. Φέρει μεγίστην φρίκην και λύπην εἰς ὅποιονδήποτε συνετὸν ἄνδρα ἐξετάσῃ και παρατηρήσῃ αὐτὰ κατὰ βάθος και ἀκριβῶς εἰς τὴν Ἐπτανήσον και εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ὅμοια κατὰ πάντα και ἀπαράλλακτα και ἐνεργούμενα κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥττον, εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν και εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη. Δὲν λέγω τὰ ἀπ' εὐθείας Ἑκκλησιαστικά και τὰ εἰς ἀνατροφὴν και εἰς μόρφωσιν τῆς νεολαίας τὰ πάντων τῶν ἄλλων φρικωδέστατα, ἀλλ' αὐτὴν ἀπλῶς τὴν πολιτικὴν νομοθεσίαν, τῆς ὁποίας ὅλον τὸ πνεῦμα και ὁ σκοπὸς τείνει· δολίως και πολυτρόπως ἵνα σβέσῃ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας, εἰς τὰ σκάνδαλα, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης και τῆς διαφθορᾶς, εἰς τὰ ἐμφύλια σχίσματα, εἰς τὴν κατὰ μικρὸν και ἀνεπαισθήτως ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας και τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν γενικὴν ἔνδειαν και πτωχείαν και εἰς τὰ παραπλήσια τούτοις. Περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ὁ λόγος ἀποβαίνει σφόδρα ἐκτεταμένος και παραλείπω τὸ ἔργον εἰς ἄλλους, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν πρὸς μικρὰν νῆξιν, ὅποια τὰ ἐφεξῆς.

90 Α'. Ὅσακις συμπέση συζήτησις περὶ διαζυγίου τοῦ γάμου ὅστις ἐστὶν ἐν ἑκ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς Ἑκκλησίας, και ἐπομένως τόσον ἡ ἄδεια τῆς τελετῆς, ὅσον και τὸ διαζύγιον τούτου, ἀνήκει· ἀπολειστικῶς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκόπου και ἄλλων κληρικῶν, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἔκθεσιν και κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ γενικοῦ Εἰσαγγελέως, κατὰ τὸν τύπον ὅστις φυλάττεται· και εἰς ὅλα τὰ πολιτικά ἀρχεῖα, εἰς δὲ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἡ συζήτησις και ἡ διαδικασία, ὅσον ἡ ἀπό-

φασις περι τοῦ διαζυγίου τοῦ γάμου γίνεται ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ὡς οἱ Λουθηρο-Καλβίνοι τῆς Ἀγγλίας. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιβουλῆς ἀποβλέπει ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν τὴν κατάργησιν ὄλων τῶν μυστηρίων καὶ προ πάντων τῶν ἄλλων τὸ τοῦ γάμου, διότι οἶδεν· οἶδεν· ἢ κατάργησις τοῦτου φέρε· πολλὰς ὀλεθρίους συνεπείας καὶ ἔπειτα ἔρχεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς ἀπαγορεύεται διὰ νόμου, πρὸ ὀλίγου καιροῦ τεθέντος καὶ αὐτὸ τὸ βᾶπτισμα εἰς τὰ βρέφη τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον ἐνομοθέτησεν ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ κ. τ. λ.

91 Β'. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐνομοθέτησεν ἡ ἐπιβουλὴ τόσους φρικτοὺς, πυκνοὺς καὶ ἀλλεπαλλήλους ὄρκους, ὅσοι οὐδέποτε ἀνεφάνησαν εἰς ἄλλο χριστιανικὸν Κράτος. Πρῶτον μὲν ἀπαγορεύει διὰ νόμου ὅποιανδήποτε θέσιν, ἐπάγγελμα καὶ ἔργον, Ἐκκλησιαστικόν, πολιτικόν, διδασκαλικόν, καὶ ὅποιονδήποτε ἄλλο μερικόν ὡς καὶ τὸ τοῦ Φαρμακοπώλου καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἀπαιτοῦνται προλαβόντως ἀντίθεοι ὄρκοι εἰς εὐπειθειαν καὶ ὑπακοὴν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν σκοπῶν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τεθέντων νόμων. Δεύτερον δὲ εἰς ὅλας τὰς ἀφορμὰς ὁποιασδήποτε δι· αδικασίας ἀπαιτοῦνται διὰ νόμου πολλοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι ὄρκοι· τόσον εἰς τοὺς ἐναγομένους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας. Ἐκτὸς τούτου, οὐδεμίᾳ ποτὲ ἀρχὴ ἐνομοθέτησεν ποινὴν εἰς τὸν μὴ θέλοντα ὁμῶσα· περὶ οἰασδήποτε αἰτίας, εἰμὴ μόνον ἢ ἐπιβουλῆ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον ὁ μὴ θέλων δοῦναι τὸν ὄρκον εἰς ὅποιανδήποτε κᾶν μικρὰν ἀφορμὴν, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὴν διὰ βίου φυλάκισιν, εἰς δὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐπιβάλλονται ἀλλεπαλλήλως βαρύτερα πρόστιμα, ἕως οὗ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος. Εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλά-

δος εἰς ὅποιανδήποτε νέαν Σκηηνὴν ἀναδείξει, ἐπινοεῖ ἄλλοτε ἐκτάκτους, τρόπους, δι' ὧν ἀπαιτοῦνται ὄρκοι γενικοὶ παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὡς εἰς τὸ λεγόμενον Σύ/ταγμα καὶ εἰς ἄλλα, συγχρόνως δὲ ἀπειλαὶ καὶ φόβητρα, εἰς ὅποιον δεῖξει σημεῖον παρακοῆς εἰς τούτο. Οἶδε καλῶς ἡ ἐπιβουλή ὅτι οἱ πολλοὶ ὄρκοι ἐξ ἀνάγκης φέρουσι καὶ τὴν ἐπιτοκίαν, δι' ὧν ἀκολουθεῖ ἡ τῆς πίστεως ἄρνησις, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φαίνεται πλέον εὐστοχον, καὶ κατάλληλον εἰς ἀναίρεσιν τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας, τῆς ἀμοιβαίας πίστεως εἰς τὴν τοῦ λαοῦ κοινωνίαν καὶ πάσης ἀρετῆς, καὶ εἰς διόδον πάσης κακίας, ὡς οἱ πολλοὶ ὄρκοι. Τούτου ἕνεκα ὅλοι οἱ σοφοὶ νομοθέται ὄσων οἱ σκοποὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ εὐδαιμονίαν, σπανιώτατα καὶ εἰς πολὺ σπουδαίας καὶ μεγάλας περιστάσεις ἀπαιτοῦσι διὰ νόμου τοὺς ὄρκους. Τὸ Εὐαγγέλιον ὁμως ἀπαγορεύει ἀπολύτως, ὅποιονδήποτε ὄρκον, καὶ διὰ τοῦτο ὁσάκις γίνεται ὄρκος, γίνεται συγχρόνως ἡ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποστασία. Ἐνεκα τούτου καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν αἰώνων εἰς ὅλον τὸν ἐρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς σπανιώτατα ἐγένετο παρ' αὐτοῖς ὄρκος, καὶ ὁσάκις ἐδίδοτο ὑπὸ τινος ἔφερε γενικὴν φρίκην καὶ λύπην εἰς τὸν λαόν, θεωρούμενον τὸ ἔργον ὡς ἄλλη ἄρνησις τῆς πίστεως.

92 Γ'. Εἰς ὅποιανδήποτε Κοσμικὴν ὑπόθεσιν, οὐδεμία διαφορά εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος πρὸ πολλοῦ δὲ καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν γίνεται μεταξὺ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν. Πολλάκις διὰ μίαν ἀπλὴν μαρτυρίαν καλοῦνται γέροντες Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς καὶ καθυποβάλλονται εἰς ὄρκους ὡς οἱ λαϊκοὶ, κρατοῦνται διὰ πολλὰς ἡμέρας ὑποπίπτουσιν εἰς κόπους βαρεῖς καὶ εἰς δαπάνας, ἐνίοτε δὲ καταδικάζονται, εἴτε ἀδίκως ὡς ἀθῶοι, εἴτε διὰ μικρὰν ἀφορμὴν καὶ φυλακίζονται. Ἐκτὸς τούτου, συνέσφιγξε τὸν κλῆρον εἰς

τοιαύτην σχέσιν και ἐξάρτησιν τῆς ἀρχῆς ὅποιαν ἔχει και τὸ στρατιωτικὸν πρὸς τὸν ἰδιον στρατάρχην. Ἀπαγορεύεται διὰ νόμου εἰς ὁποιοδήποτε κληρικὸν τῆς Ἑλλάδος ἵνα μεταβῆ κἄν πρὸς καιρὸν ὀλίγον ἐξω τοῦ Κράτους, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, και αὐτὴ πάλιν οὐ μόνον κρέματα ἐκ τῆς αὐθαιρεσίας τῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς τούτοις, και ἐὰν δοθῆ, ἵνα διατρέξῃ προλαβόντως, ἐν πολύμοχθον και πολυδάπανον στάδιον ἀγώνων ὁ βουλόμενος κληρικὸς μεταβῆναι δι' ὁποιαδήποτε αἰτίαν και ἂν τύχη ἢ ἀνάγκη. Και ταῦτα μὲν ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὰ ὅσα ἄλλα μυρία ἢ ἐπιβουλή ἐνεργεῖ κατὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐμμέσως πως και πλαγίως διὰ τῆς πολιτικῆς νομοθεσίας, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων και πολὺ ὀλεθριωτέρων τούτων τὰ ὅποια ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας και συστηματικῶς εἰς ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς θεία και ἱερά, ἐκ τῶν ὁποίων κατωτέρω εἰς ἰδιαίτερον παράγραφον ἐκτίθημι ὀλίγα τινά.

93 Ὅλα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε εἰρημένα και ἄλλα πάμπολλα τοιοῦτου σκοποῦ ἔργα, ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἢ ἐπιβουλή, τόσον διὰ τὸ ναυάγιον τῶν ἐπιβουλευομένων ὡς πρὸς τὰ πρόσκαιρα και τὰ πολιτικά ὅσον και διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως εἰς ἀντισταγωγὴν τῆς πλάνης εἴτε τῆς ὑλοφροσύνης και τοῦ θεισμοῦ εἴτε τῆς αἰρέσεως τοῦ Λουθηρο-Καλθινισμοῦ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν Λουθηρο-Καλθινισμὸν ἐνεργοῦνται και ἄλλα πολλὰ ἰδιαίτερα ἔργα και καινοτομίας, ἐξ ὧν και αἱ ἐφεξῆς.

Α'. Η ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ

94 Οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τοῦ κατὰ τὴν Ἀγγλίαν Λουθηρο-Καλθινισμοῦ, τὰς ὅσας εἴτε δικαίας, εἴτε ἀδίκους κατηγορίας λέγουσι κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὐτὰς προσάπτουσι και εἰς τὴν ὀρθόδοξον και Ἀνατολικήν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀπ'

ἀρχῆς τῆς ἰδίας αὐτῶν αἱρέσεως συκοφαντοῦσι τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης ὡς Ἀντίχριστον, ἔπειτα δὲ τὴν αὐτὴν βλασφημίαν προσάπτουσι καὶ εἰς τοὺς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Διαθρυλλεῖται δὲ παρ' αὐτοῖς λόγος νομιζόμενος ὡς ἄλλος χρησιμός, ὅτι, δηλαδὴ, ἐν ὧσιν ὁ χριστιανισμὸς ὑπάρχει ὑποκείμενος ὑπὸ τούτους τοὺς λεγομένους παρ' αὐτοῖς ἀντιχρίστους, οὐδέλλως εὐρίσκει χώραν ἢ κατ' αὐτοὺς ἀλήθεια, τοῦτέστιν ἡ Λουθηρο-Καλθινικὴ αἵρεσις. Ἐκτὸς τούτου τόσον οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἀγγλίας, ὅσον καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ψευδοδιδάσκαλοι, διὰ τῆς ἀναρχίας ἐλπίζουσιν ἵνα φέρωσιν εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, αἱ μὲν πρῶτοι τὴν πρόσκαιρον καταστροφὴν καὶ τὰ γενικὰ ναυάγια, οἱ δὲ δεύτεροι τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης, καὶ πολλῶ μᾶλλον εἰδότες ἐκ τῆς ἱστορίας πόσα δεινὰ ἔφερον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Δύσεως καὶ πόσους μεγάλους φόβους εἰς τοὺς Λουθηρο-Καλθινικοὺς λαοὺς ἢ ἄλλοτε ἐξουσία τῶν Πάπων τῆς Ῥώμης. Τούτου καὶ ἄλλων πολλῶν αἰτιῶν ἕνεκα, ἐν ἐκ τῶν μεγάλων καὶ ἐπισήμων ἔργων τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιβουλῆς ἦν ἀπ' ἀρχῆς τόσον ἢ ἐκ τοῦ Πάπα ἀποστασία τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, ὅσον καὶ ἡ ἐκ τῶν τεσσάρων Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Συγχρόνως δὲ τούτου ἐνεργεῖ τὴν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν καὶ ὄλου τοῦ λοιποῦ κλήρου, καὶ πρὸ πάντων τῆς ἱεραρχίας ἐπὶ σκοπῶ ἵνα φέρῃ καὶ τὴν τούτου ἀνεπαίσθητως κατάργησιν, περιορίζουσα, ὡς ἐλπίζει μίαν ἡμέραν τὸ ὄνομα καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ ὄλου τοῦ λοιποῦ κλήρου εἰς ὄλίγα κεκρυμμένα αὐτῆς ὄργανα ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὡς φαίνεται τὸ πρᾶγμα πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενον καὶ προοδεῖον εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Ἐχομεν πολλὰ διδόμενα καὶ σημεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἀκολουθεῖ μέγας φόβος καὶ ὑποψία, ἐὰν ᾗδῃ δι' ἐνεργείας τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς, ὑπάρχῃ ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν Ἀνατολήν.

Ὅσους ἐξ αὐτῶν κινήσῃ ἐμμέσως δι' ἄλλων αὐτῆς ὀργάνων καὶ φέροι εἰς τὸν προσηλυτισμὸν αὐτῆς, κινεῖ ἔπειτα καὶ φέρουσι πολλὰς ἀγρίας, καὶ τυραννικὰς καταχρήσεις καὶ σκάνδαλα, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα διεγείρῃ τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ γενικὸν κατ' αὐτῶν μῖσος καὶ τὴν ἀποστροφὴν, καθὼς καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ραδιουργίας ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν καὶ προοδεύει. Ἡ ἐπιβουλὴ ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, ὀδηγεῖται συστηματικῶς ὑπὸ τῆς ἱστορίας. Ἐπειδὴ οἶδε ὅτι αἱ πάσαι τυραννικαὶ καταχρήσεις καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν Πάπων καὶ τοῦ ἐκεῖ κλήρου, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐκεῖ λαὸν καὶ ἀπεστάτησαν ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐδέχθη τὸν Λουθηρο-Καλδινισμὸν, διὰ τοῦτο κινεῖ καὶ γίνονται, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν κλῆρον τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν..... Ὑπάρχει πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλοῖς γνωστὸν, ὅτι καὶ ὁ νῦν Πάπας τῆς Π. Ρώμης, ἐκ τῶν τοιούτων ἐστίν, ὡς μέλος τῆς μυστικῆς ἐταιρίας τῆς λεγομένης Φαρμασονίας, καὶ προβιβασθεὶς ἐπὶ θρόνου δι' ἐνεργείας ὑποκεκρυμμένης τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ὑπ' αὐτῆς ὀδηγούμενος κατὰ πάντα. Ἐκ τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐνεργουμένων ραδιουργιῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν διδομένων, γίνεται πολὺ πιθανὸν καὶ σχεδὸν ὁμολογούμενον καὶ ἀνατίνρρητον ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ κατὰ τὸ ὀρθόδοξον Κράτος τῆς Ρωσσίας, γενομένου ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νέου ἐκεῖ Πατριάρχου, ἡ γενομένη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17. αἰῶνος ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Αὐτοκράτορος Πέτρου τοῦ Α΄. καὶ ἄλλα ἀπὸ τότε ἐκεῖ ἐνεργούμενα, ὅμοια κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον, ὡς τὰ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος γίνεται, λέγω πάλιν πιθανὸν, μήπως καὶ ὅλα ταῦτα, ἐγένοντο ἀπὸ τότε δι' ἐμμέσου καὶ ὑποκεκρυμμένης ραδιουργίας τῆς Ἀγγλίας. Πρῶτον μὲν ἔφερον ἀνεπαισθήτως διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς εἰς τὴν Ἑπτανήσον τὸ ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας

σχίσμα, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποστασίαν, καὶ συγχρόνως ἐπενόησε πολλὰς ἄλλας βλαδιουργίας, ἵνα φέρῃ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ἐξέδωκε πρὸς τοὺς ἄλλοις βιβλιαριδία τυπωμένα ἐν Μελίτῃ, διὰ τῶν ὁποίων ἔλεγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας πολλὰς φρικτὰς βλασφημίας κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ εἰς σύστασιν τῆς Λαυθηρο-Καλδινικῆς πλάνης, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι ἐὰν διατελέσωσι τάχα ὑπὸ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὑποκείμενος ὢν αὐτὸς ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν φέρεῖ πάλιν τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῆς. Ἐπειτα ἐπὶ Κυβερνήτου ἐκίνησε τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ ἐδίασε τὸν Πατριάρχην καὶ ἔστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαταγὴν τῆς πειθαρχίας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα βεβαιώσῃ τὰ ὅσα εἶπε διὰ τῶν βιβλιαριδίων, καὶ ἵνα ἐρεθίσῃ ἔτι μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας εἰς τοῦτο τὸ Ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, ὡς ἔφερεν αὐτὸ ἐν ἔργῳ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, διὰ τῆς ἀυθαιρεσίας τοῦ Ἀμανσπεργου. Πόσον δὲ ἄεθριωτάτη καὶ ἀντιχριστιανικὴ ὑπάρχει αὐτῇ ἡ καινοτομία τοῦ σχίσματος, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὑπὸ τοὺς Πατριάρχας Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις ἐνομοθετήθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ διετηρήθη καθ' ἕλους τοὺς αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ, ὁ περὶ τοῦτου λόγος ὑπάρχει πολὺς καὶ παραλείπει αὐτὸν εἰς ἄλλους. Ὅπου σχίσμα, ἐκεῖ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀναρχία καὶ πᾶσα ἀνωμαλία, διὰ τῶν ὁποίων λαμβάνει χώραν πᾶσα καινοτομία καὶ πλάνη καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῆς Ὀρθοδοξίας. Καθὼς ὁποιοῦνδήποτε μέλος τοῦ ἀνθρώπου ὅταν κοπῇ ἐκ τῆς ὀλοκληρίας τοῦ σώματος, ἐξ ἀνάγκης ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ζωὴ, ὡσαύτως κατὰ πάντα ἀκολουθεῖ καὶ εἰς ὁποιοῦνδήποτε λαὸν σχισθῇ ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι ἐκ τῆς μιᾶς, ἀγίας, Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐστὶ σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ γε-

νόμενον ὁμως σχίσμα εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἔφερε συγχρόνως ἢ ἐπιβουλὴ τοιοῦτον ἀπαισιώτατον καὶ ἀντιχριστιανικώτατον φαινόμενον τὸ ὁποῖον οὐ μόνον, οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀλλ' ὑπάρχει πρὸς τούτοις κατὰ τὰς θείας Γραφὰς τὸ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἐναργὲς καὶ ἀναντίρρητον γνῶρισμα καὶ σημεῖον τῆς ἐπι-
 συντελείας τῶν αἰῶνων παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁποῖον ἐστίν.

95 Β'. Ἡ συγχώνευσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Κοσμικὴν ἐξουσίαν, δι' ἧς ἡ Ἐκκλησία καταντᾶ ὡς ὑπάλληλος τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς.

96 Δι' αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ συστήματος, ἐγένετο ἡ ἐκ Θεοῦ ἀποστασία καὶ ἡ πρὸς τὸν Σατανᾶν πειθαρχία καὶ ὑπακομή, ἔχων ἐκάτερος τοὺς ἰδίους ἀντιπροσώπους, ὁ μὲν Θεὸς τοὺς ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς νεκροὶ εἰς τὰ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καὶ ὅλοι πνευματικοὶ καὶ οὐράνιοι, ἐπειδὴ ὅ,τι εἶπεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους τὸ, «ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ» τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ εἰς ὅλους τοὺς γνησίους αὐτῶν διαδόχους, ὁποῖοι ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξοι Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιερεῖς. Ἐν τούτοις ἔρχεται ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας, «ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό». (Ἰωάν. ιδ'.)
 Ὁ δὲ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου, ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδίους ἀντιπροσώπους τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, δι' ὧν ἀπ' αἰῶνος καὶ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων ἐπιβουλεύεται καὶ καταδιώκει τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. «Πᾶσα ἐξουσία, κατὰ τὸν
 » Ἀπόστολον ἐκ Θεοῦ, εἴτε κατ' εὐδοκίαν, εἴτε ἐν ὀργῇ, εἴτε δι'
 » ἄλλους οἰκονομικοὺς λόγους, διὸ καὶ ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ
 » ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκε, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες,
 » ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται· ἀλλ' εἰς ποῖα; εἰς ὅλα τὰ κοσμικὰ
 καὶ πρόσκαιρα, καὶ εἰς ὅσα δὲν ἀντιφέρονται εἰς τὸν θεῖον νόμον,

ἀλλ' οὐδέποτε ὅταν γίνωνται νομοθέται καὶ Κριταὶ εἰς τὰ θεία, καὶ ἱερά, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ὑπακοὴ ἀναφέρεται ὅλη εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ τοῦτο οὔτε οἱ Ἀπόστολοι ἔφερον πειθαρχίαν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τῶν ἐθνῶν ὅταν ἐπρόκειτο λόγος περὶ τοῦτου, εἰπόντες αὐτοῖς τὸ, «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις (Πράξ. ε. 30) οὔτε ὅλος ὁ χριστιανισμὸς καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἀπὸ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν εἰς τοιαύτην περίστασιν. Τοῦτο τὸ σύστημα, ἵνα διοικῆται, δηλαδὴ καὶ νομοθετῆται ἡ Ἐκκλησία ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ὑπάρχει τοσοῦτον φρικτὸν καὶ ἀπαισιώτατον, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω ὥστε οὐδέποτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη εἰς ἄλλο ἔθνος, ἢ εἰς ἄλλην θρησκείαν εἴτε ὀρθόδοξον εἴτε αἰρετικὴν. Τοῦτο κατ' ἐξαίρεσιν ὄλων τῶν ἄλλων ἀπ' αἰῶνος ἐθνῶν, ἐφάνη εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ Ἀρρίγῳ Η'. τοῦ τότε ἐκεῖ βασιλέως ὡς εἶπα πολλάκις καὶ ἄλλοτε, ὅστις ἐπειδὴ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Πάπα τὴν συγκατάθεσιν εἰς ἓνα παράνομον γάμον, καὶ δὲν ἐδόθη, ἐρεθισθεὶς ἀπεσπᾶσθη καὶ ἐσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνομοθέτησε αὐτὸ τὸ τρομερὸν σύστημα, τὸ ὅποιον ἔφερε τότε μεγίστην φρίκην εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Δύσεως Παπικὰ τε καὶ Λουθηρο-Καλθινικὰ, καὶ ἐστηλιτεύθη ἐπισήμως καὶ γενικῶς, ὡς ὁμολογοῦμενον σύστημα τοῦ Ἀντιχρίστου, ὡς μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τοῦ τότε αἰῶνος. Οὗτος ὁ τότε Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἀρρίγος ὁ Η', ἦτο ὁμοῦ ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς τὰ δόγματα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅσον ὑπὲρ αὐτῆς θερμὸς ζηλωτὴς, τόσον ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος ἀδιάλλακτος κατὰ τῆς Λουθηρο-Καλθινικῆς πλάνης, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην καινοτομίαν ἔφερεν, εἰμὴ ταύτας τὰς δύο, πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ Πάπα σχίσμα, καὶ δευτέρον τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν. Αὐτὰ τὰ δύο ὁμοῦ ἔδωκαν χώραν εἰς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν, διότι

ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὄντες πολλοὶ ὑποκακρυμμένοι Λουθηρο-Καθινοὶ διὰ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον καὶ ἐνεργοῦντες δολίως εἰς τὴν νεολαίαν τὴν διάδοσιν αὐτῆς τῆς πλάνης, καὶ μὴ ὄντες ποι- μένες καὶ ἔφοροι εἰς ἀνακάλυψιν, εἰς στηλίτευσιν καὶ εἰς ἀναχαί- τησιν ταύτης, καὶ εἰς στηριγμὸν καὶ εἰς οἰκοδομίην τοῦ λαοῦ, διεδέθη τοσοῦτον, καὶ πολλῶ μᾶλλον εἰς τὸν διάδοχον τούτου καὶ εἰς ὄλην σχεδὸν τὴν λοιπὴν νεολαίαν, ὥστε μετὰ τὴν ἀπο- βίωσιν αὐτοῦ ἀνεφάνη ἡ αἵρεσις γενικὴ καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις καὶ εἰς τὸν κλήρον καὶ ἐγένετο συστηματικὴ διαρκοῦσα μέχρι τῆς σήμερον. Ἄπὸ τότε δὲ καὶ ἕως τοῦ νῦν σώζεται καὶ αὐτὸ τὸ ἀντιχριστιανικὸν σύστημα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς πρὸς τὴν θρησκευτικὴν διοίκησιν καὶ κρίσιν. Ὅστις τύχη ἐπὶ τοῦ θρόνου εἴτε βασιλεὺς, εἴτε βασίλισσα θεωρεῖται ὡς ἡ αἰσθητὴ κεφαλὴ τῆς κατ' αὐτοὺς Ἐκκλησίας καὶ ἐκτελεῖ ὅλα τὰ ἔργα καὶ τὰ καθήκοντα ὅποια ἐκτελεῖ καὶ ὁ Πάπας τῆς Π. Ρώμης. Τὸ παρ' αὐτοῖς ὑπουργεῖον μετὰ τοῦ θρόνου, ἐκτελοῦσι τὰ ὅσα ἐκκλησιαστικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἔργα καὶ καθήκοντα ἐκτελοῦσιν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ Κράτη αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι· οἱ κατὰ τόπους Διοικηταὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου ἐκπληροῦσι τὰ ὅσα καθήκοντα καὶ χρέη ἐκπληροῦσιν εἰς ὅλους τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς οἱ κατὰ τόπους Ἐπίσκοποι καὶ Ἄρχιερεῖς. Ὅλος ὁ παρ' αὐτοῖς ψευδώνυμος κλήρος, θεωρεῖται ὡς ὑπάλληλος τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀπολύτως ἐκλέγει, ψη- φίζει, μισθοδοτεῖ καὶ νομοθετεῖ αὐτὸν, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους πολιτικούς καὶ αὐτὴ ἐντέλλεται, εἴτε διὰ νόμου γραπτοῦ, εἴτε διὰ ζώσης φωνῆς τὰ καθήκοντα εἰς ἕκαστον κλη- ρικὸν, ὁποῖου βαθμοῦ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὴ πάλιν εἴτε ἐγκρίνει καὶ ἀποδέχεται, εἴτε ἀποβάλλει καὶ ἀποδοκιμάζει ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τοῦ κλήρου τὰ πρακτικὰ καὶ τοὺς λόγους.

97 Ἐπειδὴ δὲ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, καθὼς εἰς πολλὰ

ἄλλα, καὶ πολλῶ μᾶλλον, εἰς τὴν κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπιβουλήν, ὁδηγεῖται ὑπὸ τῆς Ἱστορίας, διὰ τοῦτο ἐπενόησε μυρίας ραδιοουργίας, δι' ὧν ἔφερε πρὸ πάντων τῶν ἄλλων, πρῶτον εἰς τὴν Ἐπτανήσον, ἔπειτα δὲ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ταῦτα τὰ δύο τοῦτέστι τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα, καὶ τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν. ἐν ᾧ συγχρόνως ἐνεργεῖ εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν γενικῶς τε καὶ συστηματικῶς, ἀλλ' ὑπόυλος καὶ ὑποκεκρυμμένως τὴν ἔκτασιν τῆς πλάνης, διὰ τῶν σχολείων, διὰ τῶν ἐταιριῶν, διὰ τῶν θέσεων καὶ δι' ἄλλων μυρίων σκευωριῶν, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ὅσα λείψανα μένωσιν ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τῶν ὄσων ἄλλων Σκηθῶν ὑπενεργεῖ ἵνα ἀνοίξῃ, εὐρεθῶσιν ὅλα ἀθρώως καὶ ἀνεπαισθήτως σύμμορφα κατὰ πάντα εἰς τὴν Λουθηρο-Καλθινικὴν πλάνην καὶ αἰώνια ἀνδράποδα τῆς ἐπιβουλῆς. Ἡ κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις, φαίνεται ὁμοία κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος ὡς ἐκεῖνη τῆς Ἐπτανήσου, τὴν ὁποίαν ἐνομοθέτησαν οἱ ἐκεῖ Ἀρμοσταί· καὶ πάλιν αὐταὶ αἱ δύο ὑπάρχουσιν ὁμοίαι· κατὰ πάντα, ὡς ἡ Λουθηρο-Καλθινικὴ τῆς Ἀγγλίας.

98 Εἰς μὲν τὴν Ἐπτανήσον ἄφ' οὗ ἄπαξ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ εἰσῆλθε διὰ νόμου εἰς τὰ θεῖα καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ὡς αὐθαίρετος κατ' ἀρχὰς συνεργὸς ὡς συμπαραστάτης καὶ ὡς ἐπικριτῆς, εὐθὺς ἀνεδείχθη ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι, ὡς Νομοδότης ὡς Διοικητῆς καὶ ὡς ἀπαίσιος τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ καὶ ἐσφετερίσθη ὅλα τὰ Ἱερὰ τοῦ θυσιαστηρίου καθήκοντα, οἱ δὲ ποιμένες κατήντησαν ὡς ὑπάλληλοι ὅλων τῶν πολιτικῶν βαθμῶν καὶ ἐπομένως ὡς ἀνδράποδα καὶ ὡς ὄργανα τυφλὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπιβούλων τῆς πίστεως. Οἱ ἐκεῖ Ἀρμοσταὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας ἐξέδωκαν αὐθαίρετως τοιαῦτα Νομοσχέδια Ἐκκλησιαστικὰ διὰ τῶν ὁποίων ἔφερον ἀνεπαισθήτως τὸ ἐκ τῆς

Μεγ. Ἐκκλησίας σχίμα καὶ ἀνέλαβον ἐν ἑαυτοῖς τοιαῦτα καθήκοντα θρησκευτικὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς Ἐπισκόπους, εἰς Μητροπολίτας, εἰς Πατριάρχας καὶ εἰς ὅλας τὰς τοπικὰς τε καὶ Οἰκουμενικὰς Συνόδους. Αὐτοὶ ἐκλέγουσι, ψηφίζουσι μισθοδοτοῦσι καὶ νομοθετοῦσι ὅλους τοὺς ἐκεῖ Ἐπισκόπους, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἰδιὸν ἔχουσιν εἰμὴ τὸν ἀπλοῦν τύπον, τὸ ὄνομα καὶ τοὺς χρηματικὸς μισθοὺς. Αὐτοὶ ἐγκρίνουσιν, ἢ ἀποδοκιμάζουσιν τὴν χειροτονίαν καὶ τὴν ἱεροπραξίαν ὅποιουδήποτε κληρικοῦ, καὶ προβιβάζουσιν ἢ καταβιβάζουσιν ὅπως θέλωσι. ὅταν θέλωσι καὶ εἰς ὁποῖους καὶ εἰς ὅσους θέλωσιν ὅλους τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς βαθμοὺς, ὅποιοι οἱ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅλων τῶν ἱερέων, οἱ τοῦ Ἱεροκήρυκος, Πρωτοσυγγέλλου, Ἀρχιερατοῦ, Ἡγουμένου, Γραμματέων καὶ Ὑπογραμματέων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ ἀπὸ διακόνου ἕως Ἐπισκόπου καὶ Μητροπολίτου ἀπονέμονται καὶ ἐπιτρέπονται ἀποκλειστικῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς μόνην τὴν ὑποκεκρυμμένην ζύμην τοῦ ἰδίου προσηλυτισμοῦ καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, τὰ ὅποια προλαβόντως παρασκευάζουσι διὰ τῶν Σχολείων, διὰ τῶν ἑταιριῶν καὶ δι' ἄλλων ἀναριθμήτων σκευωριῶν. Πρόκειται λόγος περὶ χειροτονίας ὑποψηφίου, ὀρθοδόξου, ἐναρέτου, πεπαιδευμένου, ἀγίου, ἔχοντος τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδίου Πνευματικοῦ Πατρὸς, τὴν γενικὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ζητεῖται κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τεθέντας νόμους, δι' ἀναφρῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς ἢ ἀδεια τῆς χειροτονίας ;..... Τὸ πρᾶγμα ἀποδιδόναι ὅλως ἀδύνατον, διότι τοῦτο ἀντιβάλλει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας. Ἔρχεται ἐξ ἐναντίας ἀνωτέρα διαταγὴ τῆς ἀρχῆς ἐκ Κερκύρας περὶ χειροτονίας ὑποψηφίου ἐγνωσμένου γενικῶς ὡς ἀσεβοῦς, ὡς αἰρετικοῦ, ὡς διεφθαρμένου, ὡς ὠττακουστοῦ καὶ προδότου ; — Οὐαὶ εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἐὰν βραδύνη τὴν χειροτονίαν, ἢ ἐὰν προσφέρῃ κἄν μικρὸν λόγον μέμ-

φειως και δυσαρρεσκείας. Και διατί; Διότι εἰς τοῦτο τείνουσι τὰ μυστικά σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς, ἵνα νοθεύσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ ἀνεπαίσθητως ὄλον τὸν Ἀνατολικὸν κλῆρον.

99 Κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἐπιτάνησον ἕως οὐ ἐτοιμάσῃ ζύμην τῆς προδοσίας καὶ τῆς πλάνης, οἱ Ἀρμοσταὶ ἀπηγόρευσαν ἀπολύτως τὴν χειροτονίαν εἰς διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐμῆλλον ἵνα μορφώσωσι ἄξιον κλῆρον διὰ τοῦ ἐν Κερκύρα Σεμναρίου, ὥστε πολλοὶ Ἐκκλησιαῖαι ἔμενον χηρευούσαι, πάντοτε βρέφη ἀπέθανον ἀθάπτιστα δι' ἔλλειψιν ἱερέων, καὶ πάντοτε χριστιανοὶ ἀπεβίωσαν ἀνεξομολόγητοι καὶ ἀκοινώνητοι τῶν μυστηρίων δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων ἐτῶν ἀφ' οὗ παρεσκευάσεν ἱκανοὺς προσηλύτους, ἐπιτρέπει τὴν ἄδειαν τῆς χειροτονίας, ἀλλ' ἀνάγκη τόσον ὁ ὑποψήφιος, ὅσον καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἵνα φυλάξωσι τὸν τύπον τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον περὶ τούτου ἐνομοθέτησαν οἱ Ἀρμοσταί. Ἐκ τῶν ὅσων ἄλλων πολλῶν ἀπαιτοῦνται παρὰ τοῦ ὑποψηφίου, ζητεῖται πρὸς τούτους ἵνα ἔχη ἀποδεικτικὸν ὅτι ἐμαθήτευσεν εἴτε πολὺ εἴτε ὀλίγον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς συστημένα καὶ νεοθευμένα Σχολεῖα. Ἐὰν τοῦτο μόνον τὸ μαρτυρικὸν λείψῃ ὅλα τὰ ἄλλα ἀποβαίνουσι φροῦδα καὶ μάταια καὶ οὐδέποτε ἐρχεται ἢ ἐκ τῆς Κερκύρας ἄδεια τῆς χειροτονίας ὁποιοῦδήποτε κληρικοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ὑποψήφιος δὲν ἐμαθήτευσε συστηματικῶς εἰς αὐτὰ τὰ Σχολεῖα καὶ ὑπάρχῃ προβεβηκῶς εἰς τὴν ἡλικίαν, ἀνάγκη καὶ τότε ἵνα ἔλθῃ εἰς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαν μετὰ τοῦ ψευδοδιδασκάλου, τοῦλάχιστον μίαν, ἢ δύο ἐβδομάδας. Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα κατηγεῖ αὐτὸν τὴν πλάνην γενικῶς καὶ συνεπτυγμένως, δελεάζει αὐτὸν διὰ πολλῶν καὶ λαμπρῶν ὑποσχέσεων, καθυποβάλλει αὐτὸν εἰς μυστικὸς ὄρκους ἵνα διατελέσῃ πιστὸς εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ βίου, δίδει αὐτῷ ὁδηγίαν ὡς πρὸς τὰ ἔργα τοῦ

ὠτακουστοῦ, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα καὶ ἄλλα ὀδηγεῖ αὐτὸν ἀμέσως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Οὗτος δὲ πάλιν ἐνδεδυμένος τὰ ἀρχιερατικὰ ἄμφια ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑποψήφιον ἀφορισμὸν ἐὰν τολμήσῃ ποτὲ καὶ εἶπῃ εἰς ἄλλον τινὰ τὰ ὅσα ἤκουσε παρὰ τοῦ ψευδοδιδασκάλου, καὶ τότε ἀπαφίεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποδεικτικὸν τὸ ὁποῖον συνάπτει σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποδεικτικαῖς καὶ καθυποβάλλει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον δι' ἀναφορᾶς. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος καθυποβάλλει εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπαρχόν, Ἰθαγενῆ Ἐπτανήσιον, ὅστις φέρει ὀπωσοῦν τὸν τύπον τοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα Δημάρχου. Ὁ δὲ Ἐπαρχος καθυποβάλλει ὅλα ταῦτα εἰς τὸν κατὰ τόπον Διοικητὴν Ἀγγλον, ὅστις φέρει τὸν τύπον, ἀλλὰ διὰ πληρεστέρας ἐξουσίας, τοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου, οὗτος δὲ πάλιν ἢ ἐγκρίνει αὐτὰ καὶ διευθύνει πρὸς τὴν ἐν Κερκύρα γενικὴν ἀρχὴν, ἢ ἀποβάλλει καὶ ἀποδοκιμάζει· καὶ δὲν χωρεῖ περαιτέρω τὸ πρᾶγμα. Ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς πάλιν ἔρχεται διὰ τῆς αὐτῆς σειρᾶς εἴτε ἢ ἐγκρισίς, εἴτε ἢ ἀποδοκιμασίᾳ τόσον τοῦ περὶ χειροτονίας, ὅσον καὶ περὶ οἰουδήποτε ἄλλου Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ζητήματος. Ἐκείθεν δὲ ὡσαύτως ἔρχεται καὶ πᾶσα ἄλλη ποινὴ εἰς τοὺς κληρικούς δι' ὁποιοῦνδήποτε νομιζομένην παράβασιν ἢ αὐθαιρέτως χωρὶς τινὸς λόγου. Οἱ τῆς Ἐπτανήσου Ἀρμοσταὶ καὶ Ἀπόστολοι τῆς Ἀγγλίας ἀνέλαβον ἐν ἑαυτοῖς τοιαῦτα θρησκευτικὰ καθήκοντα εἰς τὴν ἐκεῖ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅποια οὐδέποτε Πατριάρχης, Μητροπολίτης ἢ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀνέλαβον, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἀπ' ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ κατὰ τὰ ἔθιμα, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν παράδοσιν καὶ κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε Μητροπολίτης, οὔτε Πατριάρχης, οὔτε Σύνοδος ἐπεμβαίνουνσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντα τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε ὡς πρὸς τὴν χειροτονίαν, ἢ ὡς πρὸς τοὺς προβιβασμούς καὶ καταβιβασμούς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν,

οὔτε ὡς πρὸς τὴν ποινὴν καὶ κρίσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν κληρικῶν, ἀλλ' εἰς ὅλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις ἔχει ἀπόλυτον καὶ ἀνεξάρτητον τὴν ἐξουσίαν ὁ κατὰ τόπον Ἐπίσκοπος. Ἐὰν ἀναφανῆ ποτὲ ἔνοχος τινὸς παραβάσεως ἢ καταχρήσεως ἐπιτρέπεται ἢ ἄδεια εἰς ὅποιονδήποτε εἴτε κληρικὸν εἴτε λαϊκὸν καὶ καταμηνύει αὐτὸν εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, καὶ γενομένης Συνόδου, κρίνεται καὶ τότε ἢ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν ἢ ἀνήκουσα ποινὴ πρὸς διόρθωσιν, ἢ καθαιρεῖται καὶ χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος. Ἐν ὅσῳ ὁμως διατελεῖ Ἐπίσκοπος ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Ἐπαρχίαν.

100 Οἱ Ἄρμοσται ὁμως τῆς Ἀγγλίας οὐ μόνον αὐτὰ πράττουσιν διὰ νόμου τεθέντος ὑπ' αὐτῶν καὶ ἄλλα πλεῖστα αὐθαίρετως καὶ τυραννικῶς εἰς τὴν Ἐπτάνησον, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐσφετερίσθησαν ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τῶν Πατέρων, ὅσα ἐσώζοντο εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ ἔστειλαν ὅλα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οὐ μόνον διέλυσαν τὰ Μοναστήρια, διατηρούμενα ἔτι ὀλίγα ὡς κτήματα τῆς ἀρχῆς, οὐ μόνον ἐσφετερίσθησαν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐγένοντο φανερώς ἰδιοκτησίαι τῶν Ἀγγλῶν, πανοικί ἐκεῖ κατοικούντων, ἀλλὰ καὶ ἐπέβαλον ἀποτίμησιν καὶ δασμοὺς εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ ἐγγραφα τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἀποταμιεύονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἐνομοθέτησεν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα πολιτικὰ ἀρχεῖα, καὶ ἔπειτα δι' ὀλίγου μέρους ἀφ' ὧν αὐτῶν μισθοδοτοῦσι τοὺς Ἐπισκόπους καὶ ἄλλα ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Σιωπῶ δὲ πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα ἀπαίσια φρικτὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος ἀνήκουστα ἱερόσυλα ἔργα τῶν Ἄρμοστών καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῖς Ἀγγλῶν. Ἐνίστε ἠνάγκασαν καὶ ἀναγκάζουσιν Ἀρχιερεῖς ἐπὶ δικαστηρίου ἵνα μαρτυρήσωσι

τὴν ἐξομολόγησιν τινῶν διαδικαζομένων χριστιανῶν διὰ σκάνδαλον, ἀφορῶν τὴν κατάργησιν τούτου τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἄλλοτε πάλιν ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ γίνονται πνευματικοὶ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς προσηλύτων τῶν ὑποκεκρυμμένων ἐν ὑποκρίσει, καὶ ἔπειτα κινεῖ αὐτοὺς καὶ οὐ μόνον ἀνακαλύπτουσι τὴν γενομένην ἐξομολόγησιν, ἀλλὰ προσθέτουσι διὰ σύκοφαντίας καὶ ἄλλα φρικτὰ ἐγκλήματα, καὶ τούτο διὰ σκάνδαλον τῆς γενικῆς διαφθορᾶς καὶ εἰς κατάργησιν τῆς ἐξομολογήσεως.

101 Οἱ ἀφορισμοὶ θεωροῦνται ὡς τὰ μόνα πνευματικὰ ὄπλα κατὰ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας γινόμενοι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ποιμένων, καθὼς εἰς αὐτοὺς ἀνήκει καὶ ἡ διάκρισις τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πλάνης. Αὐτοὶ ὅμως οὐδὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ διὰ προλαβούσης καὶ αὐθαιρέτου διαταγῆς τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο ἠκολούθησε μέχρι τινός, διότι μετὰ ταῦτα δι' ἄλλου νόμου ὑπαγορευθέντος ὑπὸ τῶν Ἀρμοστῶν ἀπαγορεύονται ὅπως οἱ ἀφορισμοί, εἰμὴ εἰς ἔκτακτον ἀνάγκην αὐτῶν, δι' ἀνακάλυψιν τινός εἰς τὸν λαὸν μυστικοῦ, οἵτινες πρὸς τοῖς ἄλλοις θέτουσι νόμους, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ θέλωσιν φαίνονται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐρμηνεύονται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ὅταν δὲν θέλωσι μένουσιν ἐν ἀργίᾳ, ἢ ἐρμηνεύονται ἄλλως πως.

102 Τοῦτο τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐλεθριώτατον καὶ ἀπαισιώτατον σύστημα τῆς Ἐπτανήσου ὡς πρὸς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἐνομοθέτησεν ἡ ἐπιβουλὴ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας διὰ τοῦ Ἀμανσπέργου καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα, καὶ φαίνεται κατὰ πάντα ὅμοιον καὶ ἀπαράλλακτον εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν σκοπὸν, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι. Εἰς

τινὰ μὲν μικρὰ καὶ ὀλίγα φαίνεται μετριώτερον, εἰς ἄλλα δὲ πολλὰ ὀλεθριώτερον καὶ ἐκείνου. Εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος περιώρισε ὅλα τὰ ἱερά καὶ θρησκευτικὰ καθήκοντα τῶν Ἐπισκόπων εἰς μὴν τὴν ἐν Ἀθήναις λεγομένην Σύνοδον, ὅλοι δὲ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς, ἔτι ὀλίγοι λεγόμενοι Ἐπίσκοποι, ἔχουσι τοιαύτην σχέσιν καὶ ὑπαλληλίαν ὡς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Σύνοδον, ὅποῖαν εἶχον ἄλλοτε οἱ Ἱεροδιάκονοι πρὸς τοὺς ἰδίους Ἐπισκόπους καὶ Ἀρχιερεῖς. Ὅποῖαν δὲ πάλιν σχέσιν καὶ ὑπαλληλίαν ἔχουσιν οἱ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον λεγόμενοι Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιερεῖς πρὸς τὴν ἐκείσε πολιτικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλήν, τοιαύτη θεωρεῖται καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Σύνοδον, ὡς πρὸς τὴν ἐκείσε πολιτικὴν ἀρχὴν, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκείσε εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγγλίας. Τοῦτο μόνον τὸ σύστημα, καὶ ἐὰν ἔλλειπε καθ' ὑπόθεσιν, πᾶσα ἄλλη κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς καινοτομία καὶ ραδιουργία, φαίνεται ἰκανὸν καὶ κατάλληλον διὰ τὴν ἐντὸς ὀλίγου ἀνεπαίσθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ διὰ τὴν γενικὴν ἔκτασιν καὶ εἰσαγωγὴν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ νοθεύει κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, τὴν ἱεραρχίαν καὶ ὅλον τὸν κλῆρον εὐστόχως, ἀνυπόπτως καὶ συστηματικῶς, καταργεῖ τὸ μοναδικὸν τάγμα, κατὰ καιροῦς δὲ καὶ κατὰ μικρὸν καὶ ὅλα τὰ δόγματα, μυστήρια, τελετὰς καὶ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεισάγει ὅλας τὰς καινοτομίας τῆς πλάνης, ὡς περὶ τούτων ἀπάντων ἔχομεν πολλὰ πράγματα καὶ ὁμολογούμενα δεῖγματα καὶ ὡς ἕκαστος ὑγειόφρων καὶ λογικὸς συμπεραίνει. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἐν ἐκάστη τῶν Νήσων ἔχει Ἐπίσκοπον νομοθετημένον ὑπὸ μισθὸν καὶ ὑπάλληλον τοῦ κατὰ τόπον Ἐπαρχου, οὗτος δὲ πάλιν ὑπάλληλος τοῦ κατὰ τόπον Διοικητοῦ Ἀγγλοῦ αὐτὸς δὲ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γενικοῦ Ἀρμοστοῦ ἐνερ-

γούντος διὰ τῆς λεγομένης Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ὁ δὲ Ἀρμοστής ὁδηγεῖται καθ' ὅλα κατὰ τὰς διδομένας αὐτῷ ἐντολάς ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ ὑπουργείου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐγένετο καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία. Τὴν αὐτὴν ἀπαράλλακτον ἐπιβρόχην καὶ σχέσιν αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον ἔχει καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ τὰ αὐτὰ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἀπὸ Ἀντιβασιλείας ἕως τῆς ὥρας ταύτης, ὅπου φαίνεται ἐνεργούμενον τὸ αὐτὸ, ὁμοίον κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτον σύστημα. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐν μέρει φαίνεται πρὸ πολλοῦ δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλής καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη, καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα παρασκευάζει πρὸ πολλοῦ ἵνα φέρῃ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς καὶ εἰς ἕλλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν καὶ καθ' ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος εἰς τοὺς ὀρθόδοξους, ὅπου ἀναφαίνονται ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ καιροὺς τοιαῦτα ἀπαισιώτατα φαινόμενα, ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν.

103 Εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου ὀρθόδοξα Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν, φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιβουλή ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ τὴν ἐλάττωσιν τῆς Ἱεραρχίας ὅπου οὐτε τὸ δεκατημέριον τῶν Ἐπισκόπων δὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν ὅσων ἦσαν ἀναγκαῖοι, κατὰ τὸ σύστημα καὶ τὴν τάξιν ὄλων τῶν παρελθόντων αἰώνων. Τοῦτο δὲ ἐνεργεῖ ἴσως ἢ διότι ὑποτρέφει σκοπὸν ἵνα φέρῃ τὴν ἐξ ὀλοκλήρου κατάργησιν ταύτης, καὶ εἰσάξῃ ἐκ τούτου τὸ ἐκ τῆς Λουθηρο-Καλθινικῆς πλάνης σύστημα τῶν λεγομένων Πρεσβυτεριανῶν διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀναρχίαν, ἣ διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν τῆς διαφθοράς, ἐπειδὴ ὅσῳ ἄλιγώτεροι τὸν ἀριθμὸν οἱ Ἐπίσκοποι, τόσο μᾶλλον εὐκολύνεται ἵνα παρασύρῃ αὐτοὺς εἰς τὸν ἰδίον προσηλυτισμόν. Τὸ αὐτὸ συστηματικῶς πρὸ πολλοῦ ἐνεργεῖ ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν καὶ ὄλου τοῦ

ὑπαλληλικοῦ κλήρου τῶν ἱερέων ἐπὶ σκοπῇ πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅπως δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς νομοθετηθῆ μίαν ἡμέραν καὶ εἰς αὐτοὺς χρηματικὸς μισθὸς ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τούτου φέρη πολλά ἄλλα δεινὰ, καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων φέρη καὶ αὐτοὺς εἰς ἄμεσον ὑπαλληλίαν τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, ὡς ἔφερε καὶ τοὺς Ἐπισκόπους.

104 Τοῦτο τὸ σύστημα ὡς πρὸς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, ὑπάρχει τοσοῦτον ὡς οὐδὲν ἄλλο ἀπαισιώτατον καὶ φρικτὸν, ὥστε κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπαπειλεῖ ἐν ἐκ τῶν δύο, ἢ τὴν ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων παρουσίαν τοῦ Ἀντιχρίστου, ἢ μεγίστην καὶ ἀνεύκαστον ὀργὴν ἀπ' οὐρανοῦ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος σώζεται χάριν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ᾧ ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ἡ μετὰδοσις τῆς χάριτος τούτου εἰς τοὺς πιστοὺς ὡσαύτως ἡ βεβήλωσις τούτου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐμφάνισις τοῦ βδελύγματος τῆς ἐρημώσεως ὅποια ἡ νῦν, φέρει παγκόσμια καὶ μεγάλα δεινὰ καὶ ἐπαπειλεῖ τὴν συντέλειαν τῶν αἰῶνων. Παραλείποντες τὰ γενικὰ καὶ παγκόσμια, τοῦτο μόνον τὸ σύστημα, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἐὰν ὡς τάχιστα δὲν ληφθῶσι περὶ τοῦ πράγματος ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέτρα εἰς διόρθωσιν κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ ἵνα φέρη γενικὰ καὶ ἀνυπόστατα εἰς ἡμᾶς δεινὰ. Περὶ τούτου τοῦ ὡς οὐδενὸς ἄλλου μεγίστου καὶ σπουδαιστάτου ἀντικειμένου, ἡ ὕλη ἀποβαίνει τὰ μέγιστα εὐρύχωρος καὶ ἐκτεταμένη καὶ δὲν ἔδωκα περὶ αὐτοῦ εἰμὴ μικράν τινα νύξιν καθὼς καὶ περὶ ὅλων τῶν ἄλλων, διὸ καὶ μεταβαίνω εἰς ἄλλο εἶδος ῥαδιουργίας ἐκ τῶν ὅσων ἡ ἐπιβουλὴ ἐνεργεῖ μερικώτερον εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διάδοσιν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης, τὸ ὅποιον ἐστίν :

Οἱ μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ Λουθηρο-Καλβινίων ἀμοιβαῖοι γάμοι.

105 Οὔτοι γίνονται συστηματικῶς δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς εἰς τὴν Ἑπτάνησον, λαμβάνοντες ἄγγλοι γυναίκας ἐκ τῶν ἐκεῖ ὀρθόδοξων καί, πάλιν δίδοντες εἰς ἄνδρας Ἑπτανησίους Ἀγγλίδας γυναίκας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὔτοι γίνονται διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς πλάνης παρατηρεῖται ὅτι ὅσοι ἐκεῖ ὀρθόδοξοι συνήλθον εἰς τοιοῦτους γάμους οὐ μόνον ἔπασον οἱ ὁμόζυγοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοὺς συγγενῶν. Ἄνθρωποι ἀστήρικτοι καὶ ἀδύνατοι, καὶ οὐδόλως φέροντες κατὰ νοῦν ὅτι ὁ γάμος διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐγένετο, καὶ προσβαλλόμενοι ἀδιαισίπτως διὰ ποικίλης ῥαδιουργίας καὶ τέχνης φαίνεται πολὺ παράδοξον ἵνα ἀνθέξωσι μέχρι τέλους. Τινὲς ἄγγλοι δίδοντες τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας διὰ γάμου εἰς νέους Ἑπτανησίους χορηγοῦσιν αὐτοῖς ὡς προικὰ μέρους ἐκ τινῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ἐσφετερίσθησαν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις. ἢ ἐπρὸς κωδότησαν οἱ Ἄρμυσταί εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπειτα ἐπινοοῦσιν ἄλλους τρόπους καὶ ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτά. Αὐτοὶ οἱ γάμοι γίνονται καθ' ὅσον τὸ δυνατόν καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἄγγλων ἢ Γερμανῶν. Ἐκτὸς τούτου ὅσοι ψευδαπόστολοι ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἀμερικανῶν ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, ὄλων ἢ λύσεις τῆς Σκηνῆς ἐγένετο διὰ γάμου μετὰ γυναικῶν Ἑλληνίδων. Αὐτοὶ ὁμως ἐνεργοῦνται καὶ γίνονται ὅσον τὸ δυνατόν, μετὰ τῶν μεγάλων καὶ ἐπισήμων ἐκ τοῦ ἐπιβουλευομένου καὶ πρὸ πάντων μετὰ τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἀρκοῦσιν ταῦτα.

106 Δ'. Ἐκτὸς τῶν γάμων, ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' ἀρχῆς δολίως καὶ συστηματικῶς ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ πλείστας ἄλλας σχέσεις γινομένας ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ μετὰ τῶν ὀρθόδοξων καὶ μάλιστα μετὰ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τῶν ὁποίων

φέρει τὴν πτώσιν εἰς πολλοὺς ἄλλους, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ καὶ παρασκευάζει εὐστόχως τὰ γενικὰ ναυάγια. Παρατηρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι, ὅσοι ὀρθόδοξοι ἐκ τῶν Ἑλληνῶν ἔλαβον μετὰ τῶν Ἄγγλων τοιαύτας σχέσεις εἴτε πολιτικάς, εἴτε ἐμπορικὰς, εἴτε ἐν ὑποκρίσει φιλικὰς, ἢ ὅσοι νέοι ἐχρημάτισαν εἰς αὐτοὺς ὡς γραμματεῖς, ὡς ὑπογραμματεῖς, ὡς δοῦλοι, ὡς ὑπηρέται. ἢ ὅπως ἴσως ἄλλως, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ σχεδὸν ἐναυάγησαν εἰς τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας, γενόμενοι στρατιῶται καὶ πρόθυμα αὐτῆς ὄργανα εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐνεργουμένας ραδιουργίας.

107 Αὐτὰς καὶ ἄλλας μυρίας τοιαύτας σκευωρίας καὶ τέχνας μετέρχεται δολίως καὶ συστηματικῶς, λέγω πάλιν, ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλῇ, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης, δι' ἧς προπαρασκευάζει καὶ καταρτίζει κατάλληλα καὶ πιστὰ εἰς αὐτὴν ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Ἀπορεῖς ἴσως, ὡ φίλε πόθεν οὗτος ὁ βαθὺς ὕπνος εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, καὶ διατὶ τόση εὐστοχία καὶ πρόοδος εἰς τὰ σχέδια τῆς τοιαύτης ἀπορίας. Ἀνάγκη διὰ τοῦτο ἵνα προσθέσω ἄλλα ὀλίγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένως ἐξ ὧν καὶ τὰ ἐφεξῆς.

108 Α'. Πρώτη μὲν αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλῇ, ἐστὶν, ἐπειδὴ μετέρχεται, ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε καὶ πάλιν λέγω, τοιοῦτο βάθος ὑποκρίσεως καὶ ραδιουργίας, τόσον αὐτῇ, ὅσον καὶ ὁ προσηλυτισμὸς αὐτῆς ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνησαν. Ἡ ὑπόκρισις, ὁ δόλος, ἡ ραδιουργία, καὶ ἡ συμμαχία τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς φαίνονται πάντοτε ἀνυπόστατα γνωρίσματα εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς πλάνης καὶ τῶν αἰρέσεων, ἀλλ' εἰς τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιβουλὴν ὑπάρχουσιν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Φέρω περὶ τούτου μικρὸν τι δεῖγμα ἐκ τῶν ὅσων ἄλλων πολλῶν Σικηνῶν ἐνεργεῖ διὰ τῆς ὑποκρίσεως εἰς

τὴν Ἐπτάνησον, ὁμοίων κατὰ πάντα καὶ εἰς ὅσας ἄλλας πολλὰς ἐνεργεῖ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπαναλαμβάνω καὶ λέγω πάλιν ὅτι ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς ἐπιβουλῆς τείνουσιν ἵνα φέρῃ τὰ γενικὰ, θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ ναυάγια εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη τῶν Ὀρθοδόξων, χωρὶς ὁμῶς ἵνα λάβωσι προλαβόντως, εἰ δυνατόν, οὔτε κὰν τὴν μικρὰν ὑπόψιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλπίδι τῆς λεγομένης ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. Ἐὰν δὲ ποτὲ ἀνακαλυφθῇ ἐν μέρει καὶ εἰς ὀλίγους, ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος, ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ συγχρόνως ἄλλας σκηνάς, διὰ τῶν ὁποίων διασκεδάζεται τὸ πρᾶγμα, τὰ δὲ σχέδια χωροῦσιν ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ λαμβάνουσι περισσοτέραν πρόβodon καὶ ἀνάπτυξιν.

109 Εἰς τὴν Ἐπτάνησον διαιρεῖ συστηματικῶς τὸν ἴδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν, εἰς δύο τάξεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐστὶν φανερὰ ἀνακεκαλυμμένη, κατὰ τὴν πλάνην τοῦ θείσμου, ἡ δὲ ἄλλη ἡ ὑποκεκρυμμένη καὶ ὑπουλος ἔχουσα ὁδηγὸν εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς τὴν ὑπόκρισιν. Ἡ μὲν φανερὰ συγκροτεῖται ἐξ ὀλίγων οἵτινες βλασφημοῦσιν ἀναφανδὸν κατὰ τῆς πίστεως, ὡς ὁ Καίρης καὶ ὁ Σοφιανόπουλος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνεργοῦσι τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς προδοσίας, ὄντες ἀφοσιωμένοι ἐν τῷ φανερῷ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὑπεραπολογούμενοι ὑπὲρ αὐτῆς. Οἱ τοιοῦτοι ἔχουσιν ἀνακεκολυμμένην τὴν πλάνην καὶ τὴν διαφθοράν, ὥστε ἀποβαίνουσι μίασμα ὀλέθριον καὶ ἀποτρόπαιος δυσωδία εἰς ὅλον τὸν ὑγιῆ λαόν. Ἐκ τούτων οἱ Ἀρμισταὶ προβιβάζουσιν εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον καὶ διὰ τὴν εὐστοχωτέραν ἐξ αὐτῶν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, οὐδένα ἐπίσημον χαρακτῆρα ἢ παιδείαν ἔχοντες, ἀλλὰ θεωρούμενοι τόσα βδελύγματα καὶ τόσα ἐρίφια τόσον ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν γνῶσιν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν διὰ μυστικῆς ὁδηγίας τῶν Ἀρμιστῶν κινοῦνται καὶ γίνονται Κομματάρχαι καὶ

Ἄρχηγοί μίᾱς ἰδιαιτέρας φατρίας, διαφημιζομένης ὡς φιλελευθέρας τάχα, καὶ συγχρόνως οἱ Ἄρμωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτων ἐνεργοῦσιν ὅλα τὰ κατὰ τῆς πίστεως καὶ πατρίδος δεινὰ, καὶ προβιδάξουσιν εἰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα τοὺς ὄσους γίνονται σύμμορφοι καὶ ὅμοιοι τούτοις. Ὅλοι ἐν γένει οἱ εἰς τὰς θέσεις τῆς Ἐπτανήσου, οἱ ὄντες ὑπὸ μισθὸν, Ἐκκλησιαστικοί, Πολιτικοί, Διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ, ἀπὸ Μητροπολίτου ἕως ὑποδιακόνου καὶ Ἀναγνώστου, ἀπὸ Βουλευτοῦ καὶ Νομοθέτου ἕως χωροφύλακος μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἔχουσιν ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ Ἄγγλων ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου εἶπα. Ὅμως καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος οἱ Ἄρμωσταὶ ἔχουσι πολλοὺς μισθωτοὺς σπερμολόγους διαθρυλλοῦντας εἰς τὸν λαὸν, ὅτι αὐτοὶ οἱ Κομματάρχει ἔχουσι τάχα ἕλην τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ὠφελῆσαι καὶ τοῦ κακοποιῆσαι ὅποιον θέλωσι. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ δύο δολίους καὶ πονηροὺς σκοποὺς, πρῶτον μὲν ἵνα γίνωνται πολλοὶ ὀπαδοὶ πειθαρχικοὶ κατὰ τὴν πλάνην, καὶ μιμηταὶ αὐτῶν, καὶ δεύτερον δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα προσάπτῃ ὁ λαὸς τὰς αἰτίας τοῦ διωγμοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινῆς δυστυχίας, οὐχὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' εἰς τούτους τοὺς νομιζομένους ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ συμπατριώτας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου τοῦ φανεροῦ προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβουλῆς, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ πολὺ καὶ τὸ γενικὸν μέρος τούτου, ὑπάρχει, ὡς εἶπα συστηματικῶς ὅλον ὑπουλον καὶ κεκρυμμένον, συμμορφούμενόν ὡς ἐδιδάχθη καθ' ὅλους τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑποκρινόμενον συμπάθειαν καὶ λύπην διὰ τὸν διωγμὸν τῆς πίστεως καὶ τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος.

110 Τούτους οἱ Ἄρμωσταὶ ἔχουσι πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὡς κατασκόπους καὶ ὠπτακουστάς, ὡς σπερμολόγους, καὶ ὡς δημαγωγοὺς τοῦ λαοῦ, ὅθεν κινουῦσι καὶ ἐκ τούτων τινὰς καὶ γίνονται

Κομμιτάρχει μίᾱς ἀντιθέτου καὶ ἐναντίας κατὰ τὸ φαινόμενον φατρίας τῶν ἄλλων, καὶ διαφημιζονται τάχα ὡς κόμμα Ρωσικόν. Οἱ τοιοῦτοι ἀντιφέρονται ἐν ὑποκρίσει καὶ πλαστῶς πρὸς τὴν ἄλλην φατρίαν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν, ἐλεεινολογῶντες δῆθεν τὴν κατάστασιν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος. Ἡ δὲ ἀρχὴ ἵνα βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸν λαὸν αὐτὴν τὴν ἀπάτην ὑποκρίνεται ὅτι ἔχει αὐτοῦς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ὀργάνῃν, ὥστε ἐνίοτε οἱ Ἀρμοσταὶ φυλακίζουσι τινὰς ἐξ αὐτῶν πρὸς ὀλίγον, ἢ στέλλουσιν εἰς πλαστὰς ἐξορίας, ἀλλ' εἰς αὐτὰς στέλλουσι συγχρόνως καὶ φυλακίζουσι καὶ ἄλλους ὀρθόφρονας καὶ ἐν ἀληθείᾳ ζηλωτὰς πάσχοντας πολλὰ δεινὰ καὶ κινδύνους, ἐν ᾧ οἱ πλαστοὶ εὐρίσκουσιν τὴν περιποίησιν καὶ ὄλην τὴν ἄνεσιν, δι' ἐμμέσου ἐπιστασίας καὶ συνδρομῆς τῆς ἀρχῆς. Διὰ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἀπάτης, πρῶτον μὲν ἡ ἐπιβουλὴ συνιστᾷ πολλῶ μᾶλλον τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν τῶν ὑποκριτῶν. ἐπειδὴ ὁ κοινὸς λαὸς δι' ἀπάτης νομίζει ὅτι πάσχουσιν ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος καὶ ἐκ τούτου γίνονται εὐστοχώτεροι δημαγωγοὶ τοῦ λαοῦ, δεῦτερον δὲ μαϊθάνουσι δι' αὐτῶν ὅλα τὰ φρονήματα καὶ τὰ μυστικά τοῦ λαοῦ καὶ τρίτον ἐπινοοῦσι τρόπους καὶ διαγείρουσι σκάνδαλα κατὰ τῶν ὀρθοφρονούντων καὶ ζηλωτῶν ἵνα μὴ εὐρίσκη τούτων ὁ λόγος εἰς τὸ ἐξῆς πίστιν καὶ τόπον εἰς τὸν λαόν. Αὕτη δὲ ἡ Σκηνηὴ παύζεται ὅταν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ἐπιβουλὴ μέλλει ἵνα φέρῃ διὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ νέας καινοτομίας εἰς τὰ τῆς πίστεως καὶ νέα εἰς τὸν λαὸν δεινὰ, ὅπως ἡ Σκηνηὴ αὕτη φέρῃ φόβον καὶ φρίκην εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἔπειτα κινουσιν αὐτοὺς τοὺς ὑποκριτὰς καὶ γενόμενοι δημαγωγοὶ τοῦ λαοῦ οἰκονομοῦσι τὴν κοινὴν σιωπὴν καὶ ἀδράνεια. Γίνεται πρὸς τούτοις αὐτῇ ἡ Σκηνηὴ ὅταν ἡ ἐπιβουλὴ μέλλει ἵνα στείλῃ ἐκ τῶν κεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαγῶ τῆς Ἀνατολῆς ἵνα λά-

βωσι: εἴτε πολιτικὰς, εἴτε διδασκαλικὰς θέσεις, ἢ δι' ἄλλο τοιοῦτον ἔργον ἐκ τῶν ὄσων ἀφωρῶσι τὰ μυστικὰ τῆς Ἀγγλίας σχέδια. Συγχρόνως δὲ διὰ τῶν ἄλλων αὐτῆς κεκαλυμμένων ἔργων καὶ τῶν ἡμερησίων ἐνίοτε τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττει καὶ διαφημίζει: αὐτοὺς, ὡς ζηλωτὰς τάχα, ὡς ἀγωνιστὰς καὶ ὡς πάσχοντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ πίστεως, καὶ ὡς ἀντιφερομένους δῆθεν εἰς τὰ σχέδια καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας. Αὐτὴ ἡ Σκηνὴ ἀνεφάνη καὶ ἀναφαίνεται πολλάκις εἰς τὴν Ἐπτάνησον, καὶ ὅταν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμελλεῖν ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν Κ. Τ. ὡς Καθηγητὴν τοῦ ἐν Χάλκῃ Σεμιναρίου. Τῶν τοιούτων ἴδιον ἐστὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς ἵνα ἐκθειάζωσι καὶ ἐπαινῶσι τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπτανήσου, ἐλεεινολογοῦντες συγχρόνως τὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐνίοτε δὲ ἵνα μὴ γίνωνται ὑποπτοὶ ἐκτραγωδοῦσι μικρὰ τινὰ καὶ ἀσήμαντα κακὰ τῆς Ἐπτανήσου, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα συσκιάζωσι καὶ σκεπάζωσι τὰ μεγάλα.

111 Πάντοτε δὲ οἱ Ἀρμισταὶ συστηματικῶς προειβάλλουσι εἰς διαφόρους θέσεις καὶ εἰς ἐκείνας τοῦ νομοθέτου καὶ βουλευτοῦ, καὶ ἐκ τούτου τοῦ κεκρυμμένου αὐτῶν προσηλυτισμοῦ, τοὺς ἄποιοὺς κινῶσι καὶ ἔρχονται εἰς πλαστὰς διαφιλονεικῆσεις καὶ συζητήσεις ὑπὲρ τῆς πίστεως τάχα καὶ τῆς πατρίδος μετὰ τῶν ἐκ τῆς ἄλλης φαρτρίας, κατὰ τὰς μυστικὰς καὶ εἰς τὰς δύο ὑπαγορεύσεις αὐτῶν, οἱ δὲ Ἀρμισταὶ οἱ κατασκευάζοντες αὐτὴν τὴν κομικὴν σκηνὴν, δι' ἧς διασκεδάζουσι τὸν λαόν, καὶ προετοιμάζουσι τὰς μεγάλας καὶ φρυκτὰς αὐτοῦ συμφορὰς, τὸν ἐξανδραποδισμὸν καὶ τὴν τούτου γενικὴν ἀπώλειαν, γελῶσι μεγάλως. Αὐτὴ ἡ Σκηνὴ τῆς πλαστῆς συζητήσεως γίνεται ἢ ὅταν προλαβόντως ἀκολουθήσῃ γενικὸς γογγυσμὸς τοῦ λαοῦ διὰ τὰ ἐπιεικέμενα δεινὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας, καὶ τότε οἱ Ἀγγλοὶ ἀποστέλλουσι συγχρόνως πολλοὺς σπερμολόγους, ὑπερε-

παινούντας αὐτοὺς τοὺς πλαστοῦς Πατριώτας καὶ ζηλωτάς, καὶ δίδοντας μεγάλας ἐλπίδας τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ἢ ὅταν μέλλῃ ἵνα τεθῆ τις δλέθριος θρησκευτικὸς νόμος χωρὶς τῆς ἐκ τοῦ λαοῦ περὶ αὐτοῦ ὑποψίας. Ἐπειδὴ τότε τὰ φανερὰ καὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ὄργανα τῆς Ἀγγλίας προτείνουν αὐτὸν τὸν νόμον εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς λεγομένης Γερουσίας γυμνὸν παντὸς προσχήματος, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ κεκρυμμένοι καὶ οἱ ἐν ὑπόκρισι· ζηλωταί, ἀντιπροτείνουν ἄλλον τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλὰ κεκαλυμμένον καὶ κεχρωματισμένον δι' ἄλλης φάσεως καὶ νομιζόμενον ἀνικείμενον καὶ ἀνερετικὸν τοῦ πρώτου, διὸ καὶ μετὰ πολλὰς πλαστὰς συζητήσεις κατὰ μυστικὴν ἐντολὴν τῶν Ἀρμοστῶν ὑπερισχύει καὶ κυροῦται ὁ δεύτερος. Ὁ λαὸς δὲ μὴ ὦν ἱκανὸς ἵνα ἐννοήσῃ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν φύσιν τοῦ νόμου τούτου, καὶ συμπεραίνων ὅτι ὅσα οἱ νομιζόμενοι ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατριδος ἀγωνισαὶ προτείνουν, ὑπάρχουσιν ὅλα κοινωφελῆ καὶ σωτήρια, οὐ μόνον δὲν ὑποπετεύει, ἀλλὰ καὶ χαίρει μεγάλως ὅτι ὑπερίσχυεν, ὡς νομίζει, ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος νόμος, καὶ οὕτω πως διαπαίδαχωγούμενος δι' ἐλπίδων βελτιώσεως καὶ μεταβολῆς χαίρει καὶ ἡσυχάζει, καὶ ἐν τοσοῦτῃ ἢ ἐπιβουλῇ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ κατασκευάζει· ἐτι βαρύτερον τὸν ζυγὸν, πολυπλασιάζει τὰς ἀφορμὰς τῆς κοινῆς δυστυχίας καὶ φέρει μυριοτρόπως τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν ἀβέσιν τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας, τὰ ὅποια μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ καιροῦ αἰσθάνεται ὁ λαὸς, ὅταν καταντήσῃσι πλέον γενικὰ καὶ ἐπομένως δυσθεράπευτα καὶ δυσίατα.

112 Ἐκτὸς τούτου, ὅλοι οἱ ὀρθόφρονες ἐκ τοῦ ἐνός μέρους καταδικαζόμενοι· δολίως, ἀδιαλείπτως καὶ πολυτρόπως ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου ἀπαντῶτες τόσας προδοσίας καὶ τῶσιν ὑπόκρισιν ἐκ τῶν κεκρυμμένων ὀργάνων αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ.

ἐχθροῦ, ἔρχονται εἰς ἀμηχανίαν, εἰς ἀδράνειαν καὶ ἀπελπισίαν.

113 Αὐτὴν τὴν πλάστην διαφιλονέικησιν ἐνεργεῖ ἢ ἐπιβουλή καὶ παίξεται διὰ πολλοὺς δολίους σκοποὺς εἰς ὅλας τὰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, ὡς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς σπερμολόγους ἐφημεριδογράφους καὶ πολλῶ μᾶλλον εἰς τοὺς ψευδοδιδασκάλους.

114 Ἐκτὸς τούτου τοῦ εἴδους τῆς ραδιουργίας καὶ ἄλλων πολλῶν, ἡ ἐπιβουλή πρὸς τούτοις διέδωκε φήμην διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς σπερμολόγων εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ὅτι ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πράγματι ἐπίσημοι ἄνδρες τῆς Ἀγγλίας θεωροῦνται τάχα εἰς δύο φατρίαις, ἡ τάξεις ἐξ ὧν ἡ μία ὡς λέγουσιν ἐστὶν ὀλιγαρχικὴ καὶ Ἀριστοκρατικὴ, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐστὶ φιλόρωστος δῖθεν· ἡ δὲ ἄλλη ἡ ἐκτεταμένη καὶ ἡ γενικὴ ὅτι ἐστὶ τάχα Φιλελεύθερος καὶ συνταγματικὴ. Ὅταν οὖν ὁ ἐκεῖσε λαὸς τῆς Ἑπτανήσου στενάξῃ βαρέως καὶ ἀκολουθήσῃ γενικὴ μέμφις καὶ ταραχὴ ὡς ἐπὶ τοῦ Ἄρμοστοῦ Ἀδάμ καὶ ἄλλων, διὰ τὸν διωγμὸν τῆς πίστεως καὶ διὰ τὸ βάρος τῶν δεινῶν καὶ τῆς τυραννίας, τότε διὰ μυστικῆς εἰσηγήσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀρχῆς, κινεῖ ὁ Ἄρμοστὴς τινὰς ἐκ τῶν δημαγωγῶν καὶ ὑποκριτῶν καὶ περιθρulloῦσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι τὰ ὅσα δεινὰ γίνονται εἰς τὴν Ἑπτάνησον δὲν γνωρίζει τάχα αὐτὰ ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς Ἀγγλίας ὁθεν γράφουσι καταμηνύσεις κατὰ τοῦ τότε Ἄρμοστοῦ πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐξουσίαν, ἐν αἷς ὑπογράφει ὁ λαὸς καὶ παιδαγωγούμενος ἀπατάται· διασκεδάζει πάντα φόβον καὶ ὑποψίαν καὶ ὑποτρέφει νέας ἐλπίδας τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. Τὰς τοιαύτας καταμηνύσεις ὁμῶς ὅστις ἐξετάσῃ προσεκτικῶς, δὲν εὐρίσκει ἄλλο ἐν αὐταῖς εἰμὴ ἐγκώμια τοῦ συστήματος τῆς Ἑπτανήσου, τῶν Ἄρμοστῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐπειδὴ τὰ σχέδια αὐτῶν τῶν καταμηνύσεων, αὐτοὶ οἱ Ἄρμοσταὶ ἐγχερίζουσι μυστικῶς εἰς τοὺς δημαγωγοὺς καὶ ὑποκριτὰς, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπέρχονται οὗτοι εἰς Λονδίνον.

115 Ἡ Ἀγγλία δὲ ἵνα βεβαιώσῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου ὅτι τὰ παρὰ τῶν Ἀρμοστῶν γίνονται: ἐν ἀγνοίᾳ τάχα καὶ παρὰ γνώμην αὐτῆς προσκαλεῖ τὸν καταμηνυθέντα Ἀρμοστήν καὶ ἀποστέλλει ἄλλον. Πρὶν δὲ ἔλθῃ ὁ διάδοχος τοῦ καταμηνυθέντος οἱ σπερμολόγοι διακρίθουσι φήμην εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ὁ νῦν ἐρχόμενος Ἀρμοστής ἐστὶ φιλελεύθερος δῆθεν καὶ συνταγματικός καὶ ὅτι ἴσως ἢ πολλῇ ἕξ αὐτοῦ ἐλευθερία δὲν φέρῃ εἰς τὸν ἐκεῖ λαὸν καλὰ ἀποτελέσματα. Ὁ τοιοῦτος ἄμα ἔλθῃ φαίνεται ἐν ὑποκρίσει δημοτικός καὶ εὐπρόσιτος εἰς ἕλας ἀπλῶς τοῦ λαοῦ τὰς τάξεις. Ἀπολύει καὶ δίδωσιν ἀμνηστειὰν εἰς ὀλίγους φυλακισμένους καὶ καταδίκους, καὶ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ δίδει τὰς ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένους λαμπρὰς ἐλπίδας, ἐκ τῶν ὧν ἔχει σκοπὸν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, ἐπειδὴ τὰ ὅσα κατηγορεῖ διὰ λόγου, ἀναδεικνύει ἐν ἔργῳ πολὺ δεινότερα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, φέρε: μεγάλα καὶ γενικὰ δεινὰ, κατασκευάζει βαρύτερον τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ τυραννίας, διαδίδει τὴν ἀσέβειαν, τὰ παραδείγματα καὶ τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς, ἐμβάίνει τὴν ἡμέραν ἀναφανδὸν εἰς τὰ πορνιστῆσια, ἐπιβουλεύεται ἀσυστόλως καὶ φανερώς τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν τὴν τιμὴν, διὰ σκάνδαλον εἰς γενικὴν διάδοσιν τῆς τοιαύτης διαφθορᾶς, συγκροτεῖ συμπόσια κοινὰ ἐν κκι:ρῦ τεσσαρακοστῆς, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς νηστείας καὶ συγκαλεῖ εἰς αὐτὰ γενικῶς τὸν λαὸν, συγκροτεῖ χοροὺς καὶ θεάτρα ἀπαίσια καὶ σκανδαλοποιᾶ, θέτει τοὺς πλέον ἀντιχριστιανικούς καὶ τυραννικούς νόμους, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα κινεῖ τινὰς ἐκ τῶν δημαγωγῶν καὶ διεγείρουσι μίαν στασιώδη παραχρῆν εἰς εἶδος ἀποστασίας, καὶ συγχρόνως διαδίδει λόγον καὶ φήμην διὰ τῶν ἰδίων σπερμολόγων, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου δὲν φαίνεται: ἐτι. ἄξιος καὶ ἐπιδεκτικὸς πολλῆς ἐλευθερίας. τότε δὲ καὶ οἱ πρῶτοι σπερμολόγοι: ἐπαναλαμβάνουσιν τὰ ὅσα εἶπον ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι δηλαδὴ ἢ πολλῇ ἐλευθερία τούτου τοῦ

Ἄρμωστοῦ, μέλλει γενέσθαι ἀφορμὴ ταραχῆς εἰς τὸν λαόν, αὐτὸς δὲ ἵνα μὴ δώσῃ ἀφορμὴν ὑποψίας ὅτι ἐκινήθη ὑπ' αὐτοῦ συλλαμβάνει καὶ φυλακίζει· δὴ ἢ τρεῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ λαοῦ, περὶ δὲ τῶν δημαγωγῶν καὶ ἀρχηγῶν οἵτινες ἐκίνησαν τὸ πρᾶγμα οὔτε κἂν μικρὸς λόγος δὲν γίνεται, ἄλλοτε δὲ παραχωροῦσιν αὐτοῖς οἱ Ἄρμωσταὶ τόπον καὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς Ἐπτανήσου εἰς εἶδος φυγῆς, ἐρχόμενοι· εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ ἄλλους γενικωτέρους σκοποὺς τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ μεθ' ἑλα ταῦτα ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ ὁ νομιζόμενος Ἄρμωστῆς ὡς φιλελεύθερος, ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ἐπτανήσου καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς πεφοβισμένος τάχα διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ πολλὴν ἐλευθερίαν. Τοιοῦτος πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐδείχθη ὁ διαδόχτος τῆς Ἐπτανήσου Ἄρμωστῆς Νούγγεντ.

116 Πρὶν ἔλθῃ δὲ ὁ διάδοχος τούτου οἱ τῆς ἐπιβουλῆς σπερμολόγοι καὶ ὠττακουσταὶ διαφημίζουσι εἰς τὸν λαόν, ὅτι ὁ μέγλων ἐρχεσθαι Ἄρμωστῆς ἐστὶν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀλιγρχικῆς καὶ Ἀριστοκρατικῆς φαρτίας, ὅτι ἐστὶ τάχα πνεύματος καὶ κόμματος Ρωσικοῦ, ὅστις ἐρχεται ἵνα σωφρονίσῃ καὶ μετριάσῃ τὰς ἐκ τῆς πολλῆς ἐλευθερίας δῆθεν τοῦ ἰδίου προκατόχου γενομένας ταραχὰς καὶ ἀνωμαλίας εἰς τὸν λαόν. Πρόβαίνει δι' ἐναντίου ὅλως καὶ ἀντιθέτου προσωπεῖου, τὸ ὄποιον ὁ προκατόχος αὐτοῦ εἰδείξεν προλαβόντως· βάλλει εἰς ἐνέργειαν τοὺς ὑπὸ τούτου τεθέντας νόμους, καὶ φαίνεται ὅλως σοβαρὸς, ὠμὸς, βρῦς καὶ φυλάργυρος καὶ ἐρχεται σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις δι' ἄλλου σκοπόν. Φέρει, δηλαδὴ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν γενικὴν πτωχείαν κατὰ τὰς δοθείσας αὐτῷ μυστικὰς ἐντολάς ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ ὑπουργεῖου, καὶ ἐν τούτῳ συσκιάζονται οἱ σκοποὶ οὗτοι· ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἀναγκάζεται εἰς αὐτὰ τὰ ἔργα, ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ περιστάσεων. Ἐνεργεῖ τὴν κατὰ τῆς πίστεως ἐπιβουλὴν, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀκολουθεῖ καὶ φέρει εἰς ἀνάπτυσιν

τὸ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ νομοθετηθὲν καὶ ἐνεργούμενον σύστημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς καὶ εἰς τὸ ναυάγιον τοῦ τρομεροῦ ἐξάνδρα-ποδισμού, τῆς κοινῆς δυστυχίας καὶ τῆς προσκαίρου καὶ αἰώνιου ἀπωλείας ἐκείνου τοῦ ἐλθεῖνου λαοῦ. Ὅταν δὲ ἐκ νέου κορυφωθῇ τὸ κακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ τούτου καὶ ἀκολουθήσῃ πάλιν ὁ γογγυσμὸς τοῦ λαοῦ γενικὸς ἔρχεται καὶ τότε ἐκ Λονδίνου μυστική ἐντολὴ καὶ ἐνεργεῖ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν σκηνὴν. Κινεῖ, δηλαδὴ, τοὺς ἐπὶ τούτῳ προητοιμασμένους δημαγωγοὺς καὶ γράφουσι κατ' αὐτοῦ πλαστὴν καταμήνυσιν, ὡς ἡ φήμη διαθρυλλεῖ, καὶ ἀμέσως προσκαλεῖται εἰς τὸ Λονδίνον καὶ βραβεύεται, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ὅστις ἀκολουθεῖ μέχρι κεραίας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπὸ πάντων τῶν προκατόχων αὐτοῦ συνυφασμένης σειρᾶς τῶν πραγμάτων κατὰ τὰ γενικὰ σχέδια τοῦ ἐν Λονδίῳ μυστικосоμβουλίου.

Ἄφ' οὗ δὲ μετῆλθε πολλακίς τούτο τὸ εἶδος τῆς ῥαδιουργίας ἢ ἐπιβουλῆ ὡς πρὸς τοὺς Ἀρμοστάς καὶ ἀνεκαλύφθη καὶ δὲν γίνεται εἰς τὸ ἐξῆς πιστευτὸν ἐκίνησεν ἤδη τινὰς ἐκ τῶν τοιούτων ὑποκριτῶν καὶ ἐπαράτων ὀργάνων αὐτῆς καὶ ἠγόρασεν τυπογραφίας δι' ἐξόδων τῆς ἐπιβουλῆς γενόμενοι ἐφημεριδογράφου ἐπὶ λόγῳ ἐλευθεροτυπίας. Δι' αὐτοῦ τοῦ ἔργου στηλιτεύουσι τάχα τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ ζητοῦσιν, ὑπ' ἄλλον σκοπὸν τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς λεγομένης ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ δι' αὐτοῦ δελεάζουσι καὶ διασκεδάζουσι διὰ νέων ἐλπιδῶν τὸν ἐκεῖσε πάσχοντα καὶ ἐπιβουλεύόμενον λαόν.

117 Ὅτι τοιαῦτα ὑπάρχουσι ὅλα πλαστὰ, ἔχομεν περὶ τούτου ἄλλας ὁμολογουμένας καὶ πραγματικὰς ἀποδείξεις, πληροφορεῖται ὁμως ἕκαστος περὶ τούτου, ἐκ πολλῶν ἄλλων τῶν τῆς Ἑπτανήσου, ἐξ ὧν ἀρκούσι καὶ μόνον τὰ ἐφεξῆς. — Πρῶτον ὅτι διὰ τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ διὰ τὴν τυραννίαν τῶν ἐκεῖ Ἀρμο-

στῶν, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων ὠττακου-
σκῶν, ἐπικρατεῖ τόση γενικὴ ὑποψία καὶ φόβος μέγας εἰς τὸν
λαόν, ὥστε καὶ ἐν ἀπλοῦς καὶ μικρὸς λόγος ψιθυρισθῆ που
κατ' ἰδίαν καὶ μυστικῶς κατὰ τῆς ἀρχῆς φέρεται φρίκην καὶ φό-
βον, ὁ δὲ ψιθυρίσας ἀμέσως συλλαμβάνεται καὶ φυλακίζεται καὶ
τιμωρεῖται. Ἐπειδὴ ἐτέθη πρὸ πολλοῦ νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ
Ἄστυνόμος, συλλαμβάνει αὐθαρέτως καὶ φυλακίζει, ὅσους θέλει,
ὁποῖους θέλει, ὅταν θέλῃ, καὶ δι' ὅσον θέλῃ, μηδεμιᾶς ἀνακρί-
σεως, ἢ κρίσεως γενομένης. Ἐπειτα ἐστὶ ποτὲ πιθανόν, ἵνα γί-
νονται γενικαὶ ὀμιλίαι, σκέψεις καὶ καταμηνύσεις κατ' αὐτῶν
τῶν Ἀρμοστῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἵνα σιωπᾷ καὶ ἀδιαφορῇ ;

118 Δεύτερον δὲ, ὅλοι οἱ δημαγωγοὶ οἱ γράφοντες τὰς
τοιούτας καταμηνύσεις ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τοιοῦτοι, οἵτινας
οὔτε θρησκείαν, οὔτε πατριωτισμὸν ἔχουσιν, οὔτε ποτὲ ἔδειξαν
γενναῖα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, ἀλλ' ἀνθρωπάκια ὅλως διεφθαρ-
μένα, ἀχαρκτηρίστα καὶ ἀνδράποδα τῆς ἐπιβουλῆς, τὰ ὁποῖα
διψῶσιν ἵνα εὕρωσιν ἀφορμὴν ὅπως γένωνται· εὐάρεστοι εἰς τὴν
Ἀγγλικὴν ἀρχὴν, ἐπ' ἐλπίδι ὑλικοῦ κέρδους, οὔτε γινώσιν οὔτε
ἠθικὴν ἔχοντα, τινὲς δὲ ἐκ τούτων ὄντες ἄγαμοι, ἀπερχόμενοι
εἰς Λονδίνον, συμβιβάζουσιν ἐκεῖ γάμον καὶ ἐπιστρέφουσι μετὰ
συζύγου Ἀγγλίδος.

119 Τρίτον εἰς τὴν Ἐπτάνησου ἀπαγορεύεται διὰ νόμου,
ὁποῖαδῆποτε, καὶ διὰ ὁποιανδήποτε ὑπόθεσιν ἀναφορὰ, ἔχουσα
πολλὰς ὑπογραφάς, περισσοτέρας, ὡς νομίζω τῶν πέντε ἢ ἕξ.
Ἐπειτα ἐστὶ ποτὲ πιθανόν ἵνα ἐπιτραπῇ καταμηνύσεις κατὰ τοῦ
Ἀρμοστοῦ, ἔχουσα τόσον πλῆθος ὑπογραφῶν ; Ἐκτὸς τούτου,
γενομένης ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐν Κερκύρα γενικὴν ἀρχὴν, κα-
θυποβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τόπον διοικητὴν Ἀγγλον, καὶ ἐὰν
ἐγκρίνῃ αὐτὴν ἀξίαν ἀποδοχῆς διευθύνει εἰς Κέρκυραν, εἰ δὲ μὴ
ἀποβάλλει καὶ σχίζει αὐτὴν, ἄλλοτε δὲ ἐντέλλεται καὶ ὑπαγο-

ρεύει τὴν ἔκθεσιν ταύτης, ὡς αὐτὸς θελήσῃ καὶ κρίνῃ εὖλογον. Τοιαύτη αὐθαιρεσία καὶ τυραννία ἐπικρατεῖ.

120 Τέταρτον. Εἰς οὐδένα ποτὲ Ἀρμοστὴν ἐφάνη ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλοίωσις τῶν πραγμάτων τῆς Ἐπτανήσου, ἀλλ' ὅλοι, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀκολουθοῦσι, ἐν ἧ φαίνεται ἢ ἐπὶ τὸ χειρὸν πρόδοδος καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἀπὸ πρώτου Ἀρμοστοῦ γενομένου συστήματος διὰ τὸ ναυάγιον ἐκείνου τοῦ ἀθλίου λαοῦ.

121 Ἴδου ἐν ἐλάχιστον καὶ ἐπιτόλαιον ἐν μέρει δείγμα τῆς διὰ τῆς ὑποκρίσεως εἰς τὴν Ἐπτανήσον πρὸ πολλοῦ ἐνεργουμένης Σκηνηῆς ὑπὸ τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς, τὴν ὁποίαν ἀπὸ Ἀντιβασιλείας παριστάναί ἀπαράλλακτον καὶ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἀμανσπέργος τοῦ ὁποίου πὰ Νομοσχέδια διατελοῦσιν ἀδιαλείπτως ἐν ἐνεργείᾳ καὶ προοδεύουσι, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀθρόαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀνατροπὴν, εἰς τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ εἰς τὸν γενικὸν ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἔλαθε τὰς αὐτὰς ὁδηγίας ὁποίας ἔλαθε καὶ ὁ πρῶτος τῆς Ἐπτανήσου Ἀρμοστής. Ὅλοι δὲ οἱ μετ' αὐτὸν ἐν τοῖς γενικοῖς πράγμασιν, εἴτε ἐν γνώσει, οἱ δὲ ἐν ἀγνοίᾳ φέρουσι πρόσωπα καὶ τύπους τῶν μετ' αὐτὸν Ἀρμοστῶν. Ἡ ἐνταῦθα λεγομένη Σύνοδος εἰς ὅλα τὰ οὐσιώδη καὶ ἱερὰ καθήκοντα τῆς θρησκείας, φέρει ἀπαισιώτερον τύπον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐπτανήσου. Εἰς τοὺς φέροντας ἐκεῖ ὄνομα καὶ τύπον Ἀρχιερέων κατατάττουσιν οἱ Ἀρμοσταὶ ὡς Γραμματεῖς καὶ Ὑπογραμματεῖς ἐκ τῶν Σατανικῶν μαθητῶν τοῦ κατὰ Κέρκυραν Σεμιναρίου, εἰς δὲ τὴν λεγομένην Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, Γραμματεῖα καὶ διευθυντὴν κατέταξεν ἡ ἐπιβουλὴ τὸν Φερώνυμον Φαρμακίδην ὡς ἄμεσον μόρφωμα τοῦ Λόρδου Γκιλφόρδ. Αἱ κατὰ τὴν Βουλὴν συζητήσεις θρησκευτικαὶ καὶ πολιτικαὶ καὶ ἡ λεγομένη Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ φέρουσιν ἀπαράλ-

λακτα πρόσωπα καὶ τύπους τῆς ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ λεγομένης Βουλῆς καὶ Γερουσίας, αἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ἔχουσιν εἰς τὰ διαθρυλλούμενα αὐτῶν πρακτικὰ, εἰ μὴ τὸ φιλὸν ὄνομα καὶ τὰς φωνὰς τοῦ φιττακοῦ, ἐξαίρειται μόνον ὅτι ἐνταῦθα οἱ πλείστοι τῶν Βουλευτῶν κινοῦνται ἐν ἀγνοίᾳ. Ὁ πρῆγην πρωθυπουργὸς Κωλέττης καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς διπλὰ πρόσωπα, τῶν τε τῆς Ἐπτανήσου κατὰ καιροὺς Ἀρμοστῶν καὶ τῶν ἐκεῖ δι' ὁδηγίας τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργούντων τὰ σχίσματα Φατριαρχῶν καὶ Κομματαρχῶν. Ὅλοι δὲ τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς ἐφημεριδογράφοι, ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἀπαράλλακτον ἔργον καὶ ἔτι περισσότερον, ὁποῖον ἔχουσι καὶ οἱ τῆς Ἐπτανήσου μισθῶτοι σπερμολόγοι καὶ ὠττάκουσταί. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ πολυθρύλλητον Σύνταγμα, τὸν διὰ τοῦ Ἀμανσπέργου κατασκευασθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς ζυγὸν πρὸς ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς θεῖα καὶ ἀνθρώπινα πράγματα, οὐ μόνον ἀφήκεν ἀνέπαφον ἀλλὰ καὶ βαρύτερον ἔτι κατασκευάζει φέρον εἰς πρόδοον καὶ ἀνάπτυσιν τὸ σύστημα τῆς ἐπιβουλῆς, εἰς δὲ τὸν τύπον τῶν ἐφημεριδογράφων ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀνεύθυνον. Ἀλλ' ἵνα ἐπαριθμήσῃ τις τὰ ὅσα μυρία ἄλλα τοιοῦτου σκοποῦ ἔργα ἐνεργεῖ διὰ τῆς ὑποκρίσεως ἢ ἐπιβουλῆς, τόσον εἰς τὴν Ἐπτανήσον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ὅπου ἔχει τὴν αὐτὴν σχέσιν καὶ ἐπιρροήν εἰς τὰ πράγματα, ὅσον καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη διὰ βαθυτέρας ἔτι ραδιουργίας καὶ τέχνης, ἢ ὕλη ἀποβαίνει πολλή καὶ ἐκτεταμένη ἀνήκουσα εἰς βιβλία πολλὰ καὶ μεγάλα, ὅθεν ἔρχομαι εἰς ἄλλο εἶδος ραδιουργίας διὰ τοῦ ὁποίου εὐστοχεῖ εἰς τὰ ἴδια σχέδια ὁποῖον ἐστίν:

122 Β'. Ἡ ψευδώνυμος ἐλευθερία, δι' ἧς δελεάζει τοὺς ἐπιβουλευομένους. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τυραννίαι, αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν Πάπων τῆς Π. Ρώμης ἐγέννησαν τὴν Λουθηρο-

Καλβινικήν αἴρεσιν, ἥτις ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, ἔλαβε τὴν ἑκτασιν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιβουλὴ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας ἐπενόησε καὶ διαθρυλλεῖ εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους. Τρία τινὰ ὀνόματα περιθρυλλοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς ὅλην τὴν σῆψιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ· 1) τὸ τοῦ φωτισμοῦ, 2) τὸ τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ 3) τὸ τῆς ἐλευθερίας. Διὰ τοῦ πρώτου συσκιάζονται καὶ χαρακτηρίζονται ὅλα ἐκείνα τὰ μέσα καὶ ἔργα ὅσα ἐπενόησεν εἰς διάδοσιν τῆς πλάνης, διὰ τοῦ δευτέρου τὰ ἀπαίσια ἔργα τῆς πολυτελείας καὶ ὅλαι αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς· καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐλευθερίας, ἢ πλάνη, ἢ κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀρχῶν συνωμοσίαι, ἢ διαφθορά, τὸ πνεῦμα τῆς ἀνωμαλίας, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ὄσων μεγάλων καὶ γενικῶν δεινῶν ἐκ τούτων προέρχονται. Ἴνα ἀναλύσῃ τις αὐτὰ καὶ φέρῃ μάρτυρας οὐχὶ λόγους, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἐκ τούτων ἀναφανῆ τοῖς πᾶσι δῆλον καὶ φανερόν, οὐ μόνον ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ὀνόμασιν ὑποκρύπτονται, ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ ἀντίθετα τούτοις δεινὰ, ὅποια ὁ σκοτασμός τῆς πλάνης, ὁ μόλυσμός τῆς διαφθορᾶς, καὶ ἡ ἀπαρადειγμάτιστος τυραννία καὶ ὁ ἐξανδραποδισμός, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ πρόσκαιρος καὶ ὁ αἰώνιος ἀφανισμός καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἐπιβουλευομένων καὶ τῶν ὄσων ὑπ' αὐτὰ τὰ ἀπατηλὰ καὶ δελεαστικὰ ὀνόματα ἐνεργούσι τὰ σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς, ὁ λόγος καταντᾷ εἰς πολλήν· καὶ ἀδιέξοδον ἑκτασιν, διὸ καὶ λέγω μόνον ὀλίγα τινὰ πρὸς μικρὰν νύξιν, ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐλευθερίας ὄνομα.

123 Πᾶς ἄνθρωπος ὡς ἐλεύθερος καὶ αὐτεξούσιος φαίνεται ἐπιδεκτικὸς καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας. Τὴν μὲν ἀρετὴν ὡς ἐκ Θεοῦ πηγάζουσαν πᾶς ἄνθρωπος, σέβεται ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ ἐκὼν ἄκων ἑσωτερικῶς, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς ἡ ἀληθινὴ εὐδαιμονία καὶ πᾶν ἀγαθόν, τὴν δὲ κακίαν, ἥς ὁ πρῶτος ἀρχηγός τε καὶ

ποιητής ἐστὶν ὁ νοητὸς Σατανᾶς, ἐξ ἐναντίας μισεῖ, καὶ περιφρονεῖ ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσιν ὁ θάνατος, ἡ συμφορὰ, ἡ καταισχύνη καὶ ὅλα τὰ δεινὰ. Ἐκ τούτου ὁ μὲν Θεὸς ἀποτρέπει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς κακίας διὰ τοῦ φυσικοῦ καὶ γραπτοῦ νόμου, διὰ τῆς προσκαίρου ποινῆς τὴν ὁποῖαν πολλάκις ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ καὶ διὰ τῶν ἀπειλῶν τῆς αἰωνίου κολάσεως. Προτρέπει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τῶν ἐπιχορηγουμένων αὐτῇ βραβείων ἐνίοτε καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ καὶ διὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ μακαριότητος. Ὁ δὲ νοητὸς Σατανᾶς ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἴτε βικίως εἴτε διὰ τῆς ἀπάτης ἀποτρέπει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ προτρέπει αὐτὸν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ κακίαν. Ὡστε δύο εἶδη ἐλευθερίας θεωροῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον, καθ' ὅλον τὸ στάδιον τοῦ παρόντος βίου, ἡ μὲν θεία, δι' ἧς ἐὰν θέλῃ ἀκολουθεῖ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ δι' αὐτοῦ ὁδηγεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, τῆς μακαριότητος καὶ τῆς δόξης, τὰ ὅποια προσκτῶνται διὰ τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς, ἡ δὲ ἄλλη Σατανικὴ, δι' ἧς ὠθούμενος εἰς τὸ σκότος τῆς πλάνης, πίπτει εἰς τὸν λάκκον τῆς ἀπωλείας, τῆς ὀδύνης, τῆς ὑπὸ τὸν Σατανᾶν δουλείας καὶ τοῦ θανάτου, διὰ τῶν ἔργων τῆς διαφθορᾶς καὶ κακίας.

124 Νῦν δὲ ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργούμενον σύστημα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας βλέπομεν ἐναργῶς καὶ πραγματικῶς ὅτι ὑπάρχει ὕλη Σατανικὴ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πρόσκαιρον καὶ τὴν αἰώνιον ἀπώλειαν τῶν ἐπιβουλευμένων, τὸν ἐξανδραποδισμόν, τὴν φθορὰν, τὸν ὄλεθρον καὶ τὸν θάνατον. Σύστημα διὰ τοῦ ὁποῖου οὐ μόνον ἐπιτρέπεται, ἀκωλύτως ἡ ὁδὸς τῆς πλάνης, τῆς διαφθορᾶς, τῆς κοινῆς προδοσίας καὶ πάσης κακίας, ἀλλὰ καὶ βραβεύεται συστηματικῶς εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους λαούς. Ὅπου ἡ πλάνη τοῦ θείσμου καὶ τοῦ Λουθηρο-Καλθινισμοῦ, ὅπου ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ κοινὴ

προδοσία, ἐκεῖ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς βραβεῖα καὶ ὄλαι αἱ ἐπίσημοι θέσεις ἐξαιρουμένων πολλῶν ἐνεργούντων ἐν ἀγνοίᾳ καὶ τοῦτο ἵνα συσκιάζηται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ σύστημα. Ὁλητὴ ἢ ἐξουδένωσις, ἢ ἐπιβουλή, ὁ δόλιος καὶ ὁ φανερὸς διωγμὸς καὶ ὁ βραδύτατος πάντων τῶν ἄλλων ζυγὸς, εἰς τὰ θεία, εἰς τὰ ἱερά, εἰς τὴν κατὰ Θεὸν καὶ εἰλικρινῆ ἀρετὴν, εἰς τὸν ἀληθινὸν πατριωτισμὸν εἰς τὴν φιλογένειαν, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ὑποστήριξιν, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν οἰκοδομὴν ὅποιουδήποτε καλοῦ. Φρικταὶ καὶ ἀνήκουστα βλασφημῖαι κατὰ τῆς πίστεως, ἱεροσυλῖαι, κλοπαί, ληστεῖαι μαιφρονίαι, σχίσματα, ἐρεθισμοὶ εἰς ἀποστασίαν, καὶ ἄλλα πλεῖστα τοιαῦτα δεινὰ, τὰ ὅποια δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἢ ἐπιβουλῆς μυριοτρόπως καὶ ἀδιαλείπτως ἐρεθίζε: καὶ ὑπενεργεῖ, ἢ βραδύνονται καὶ ἐπαινοῦνται, ἢ μένουσιν ὅλως ἀτιμώρητα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον καὶ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς αὐτὰ, ἢ ἐνίοτε ἐπιβάλλοντα: εἰς αὐτὰ ἐλαφραὶ καὶ μικραὶ ποιναὶ πρὸς ὥρας καὶ τοῦτο ἵνα μὴ φωραθῆ καὶ ἀναφανῆ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ σύστημα. Ἔρχεται ὅμως εἰς Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιερεὺς, Ἱερεὺς ἢ ἄλλος τις κληρικὸς ὀρθόδοξος, εὐθύς ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέτασις καὶ ἐπαγρύπνησις μήπως ἐπιχειρήσῃ ἱεροπραξίαν τινὰ, μήπως εἴπη κἂν μικρὸν λόγον εἰς οἰκοδομὴν τῆς πίστεως, καὶ ἂν ἐπιχειρήσῃ τι κοινωφελὲς καὶ σωτήριον, δι' ἔργου ἢ λόγου εὐθύς γίνεται εἰς αὐτὸν ἐξορία διὰ τῆς συνόδου, ἢ διὰ τοῦ Ἐπισκόπου. Ἔρχεται ἐξ ἐναντίας ἐπίσημος καὶ διαδόητος ἀσεβῆς, Λουθηρο-Καλθίνος ἀποστατής, ἢ ἄλλος τις ὀδηγὸς τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθοράς, οὐ μόνον εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως, ἀλλ' ἀμέσως δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς ἢ κοινῆ φήμῃ διαθρυλλεῖ αὐτὸν, ὡς ἄνδρα τάχα πολὺ σοφὸν, φιλελεύθερον, φιλογενῆ καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, καὶ ἔπειτα ἢ προδιβάλλεται εἰς θέσεις, ἢ

γίνεται πολλή, καὶ ἀδιάλειπτος συνδρομή εἰς ἀκρόασιν τῶν ἐξ αὐτοῦ θανατηφόρων λόγων. Πρόκειται λόγος περὶ ἱερέως τινός, ἢ περὶ διδασκάλου εἰς μέρφωσιν τῆς νεολαίας, τὰ πάντων τῶν ἄλλων ἱερώτατα, καὶ τὰ ὅποια οὐδεμία ποτὲ ἀπ' αἰῶνος Κοσμηκῆ ἀρχῆ ἐτόλμησεν ἵνα ἀπαγορεύσῃ διὰ νόμου ἐπιτρέπουσα ταῦτα εἰς ὅσους αὐτὴ ἐγκρίνη; Καὶ τὰ δύο ἀπαγορεύονται αὐστηρότατα, ἵνα ἐπιτραπίωσι διὰ τρόπου ὅλως ἀποκρύφου καὶ μυστικοῦ εἰς μόνην τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν καὶ εἰς τὸν ὑποκεκρῦμένον προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς. Πολλῶ μᾶλλον τοῦτο ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν ψήφον καὶ χειροτονίαν τῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ σκοπῶ ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν τὴν τελείαν κατάργησιν ταύτης. Ἐκίνησε μὲν καὶ ἐνομοθετήθη ἐπὶ Συντάγματος ἡ ἐλευθεροτυπία, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται τόσαι φρικταὶ κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίαι καὶ σκάνδαλα, τόσαι προσβολαὶ κατὰ τοῦ κλήρου, κατὰ τοῦ βασιλέως, κατὰ τῆς ἀρχῆς, κατὰ πασῶν τῶν ἄλλων αὐλῶν, τόσοι ἐρεθισμοὶ εἰς τὰ σχίσματα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, καὶ αὐτὰ ἐνεργούμενα συστηματικῶς, οὐ μόνον διατελοῦσιν ἀνεύθυνα, ἀλλὰ καὶ βραβεύονται καὶ ἐπαινοῦνται διὰ τῆς φήμης, ἐπειδὴ τοιαύτη ἐστὶ ἡ Σατανικὴ ἐλευθερία. Ἐὰν ὅμως τολμήσῃ τις καὶ κηρύξῃ λόγον εἰς οἰκοδομὴν τῆς πίστεως καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης, εἰρήνης, καὶ ὁμονοίας εὐθὺς ταραττεται καὶ κλονεῖται: τὸ πᾶν, καὶ καθυποβάλλεται: εἰς ποιὴν καὶ πρῶσιμον ὁ ἐπιχειρήσας τοῦτο, ὡς ἀναδεξάμενος τὸ ἔργον τοῦ Ἱεροκήρυκος μὴ ἐκλεχθεὶς καὶ νομοθετηθεὶς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ἐμμέσως διὰ τῆς ὑπαλλήλου Συμβόλου. Τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ, καὶ ἐὰν εἴπῃ τις τι, ἢ γράψῃ ἐλικρινῶς περὶ τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Ναοῦ ὅποιαισδήποτε αἰρέσεως καὶ πλάνης ἀμέσως ἐπιτρέπεται: καὶ ἔρχεται: εὐθὺς εἰς καταρτισμὸν. Πρόκειται λόγος καὶ ἀνάγκη ὅμως εἰς οἰκοδομὴν ὀρθοδόξου Ναοῦ; ἢ κατόρθωσις ἀ-

ποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατος ἢ ἐνίοτε μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων. Τοῦτο δὲ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν Ναῶν ἀκολουθεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ καιροὺς καὶ τόπους εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, σπάνιως δὲ εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἂν καὶ ὁ νόμος ὑπάρχει ὁ αὐτὸς ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, καθὼς καὶ ὡς πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα. Τοιαύτη ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπινοηθέντος συστήματος διαθρυλλουμένη ἐλευθερία ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται τοιοῦτος βαρύτατος ζυγὸς τυραννίας, ὁποῖον οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ ἀπ' αἰῶνος διώκτης ἢ τύραννος ἐπενόησε.

Φρικτὴ καὶ τρομερὰ ἡ ὑπὸ τῶν Ὀθωμικῶν τυραννία. ἡ ἐκ τῆς θείας ὀργῆς ἐπελθοῦσα δι' ἄλλας πολλὰς ἀμαρτίας τοῦ τότε χριστιανικοῦ λαοῦ, καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς ἐκ πλάγιου ἐπέμβασιν ἐνίοτε τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου εἰς τὰ θεία καὶ Ἐκκλησιαστικά. Φρικτὴ, λέγω πάλιν καὶ τρομερὰ, ἀλλ' ὅστις συνετὸς ὀρθόφρων καὶ φρόνιμος συγκρίνη καὶ παραβάλη αὐτὴν πρὸς ἐκείνην ἣτις ἐνεργεῖται εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ Ἀντιβασιλείας μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, ἐκείνη φαίνεται ἄλλος χρυσοῦς αἰὼν, ὡς ὅλοι οἱ ὀρθόφρονες στενάζοντες ὁμολογοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι. Τύρανοι, ναὶ καὶ διώκται, ἀλλ' οὐδέποτε ἐτόλμησαν ἵνα ἐπέμβωσιν ὡς κεφαλῆς, ὡς ἐξουσία, ὡς νομοθέται καὶ ὡς κριταὶ εἰς τὰ Ἱερὰ, οὔτε εἰς τὰ περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας, οὔτε ποτὲ ἐτόλμησαν ἵνα διαλύσωσι Μοναστήρια καὶ σφετερισθῶσι τὰ Ἐκκλησιαστικά κτήματα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὑπερασπιζόντο ταῦτα, εἰς δὲ τοὺς ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας ἦτο ἡ ἀπόλυτος καὶ ἀνεξάρτητος ἐλευθερία εἰς ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικά καθήκοντα. Οὐ μόνον διετηρεῖτο ἡ ἐλευθερία εἰς τοὺς χριστιανοὺς ἵνα δίδωσιν ὁποῖαν χριστιανικὴν καὶ ὀρθόδοξον ἀνατροφὴν ἤθελον εἰς τὰ

ἴδια τέκνα, ἀλλ' ἀπεσκορακίζετο πᾶσα πλάνη καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Οὐ μόνον δὲν ἐτίμα καὶ δὲν ἐβράβευε τὴν ἐκ τοῦ ὑπηκόου περιφρόνησιν καὶ ἀποστασίαν τῆς πίστεως, τὴν διαφθορὰν, τὴν κακίαν καὶ τὴν κοινὴν προδοσίαν, ὡς ἐνεργεῖ ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπεστρέφετο καὶ καταδίδωκεν ὅλα ταῦτα, καὶ ἐτίμα καὶ ἐβράβευεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὴν ἀληθινὴν ἀρετήν. Οὐ μόνον δὲν ἐπενόησε τρόπους καὶ ραδιουργίας διὰ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὰ σχίσματα καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν τοῦ χριστιανικοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας διὰ τῆς ἀνακεκαλυμμένης ἀγριότητος, συνέσφιγγεν αὐτὸ οἰκονομικῶς εἰς τὴν κοινὴν καὶ ἀμοιβαίαν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην καὶ εἰς τὸν καθαρὸν βίον. Οὔτε ποτὲ κατ' οὐδένα τρόπον ἐβίαζε τοὺς χριστιανοὺς εἰς ὅρκους, καθὼς καὶ ὅλα· αἱ προλαβοῦσαι ἀρχαί, καὶ εἰς ὅρκους τῶσον δολίους, ἀντιθέους, πυκνοὺς καὶ ἀντιχριστιανικοὺς, εἰς ὁποῖους ἤδη βιάζει· τὸ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιβουλῆς τεθὲν σύστημα εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη. Τύρανοι, καὶ διώκται καὶ βάρβαροι· οἱ Ὄθωμανοὶ, καὶ πολλακίς ἐπεβουλευόντο αὐθαιρέτως τὴν ἰδιοκτησίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ χριστιανικοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' οὐχὶ δολίως, ἀδιαλείπτως γενικῶς, διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, οὔτε διὰ τοιαύτης ραδιουργίας καὶ τέχνης διὰ τῆς ὁποίας αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλευόμενοι γίνονται αὐτόχειρες καὶ ὄργανα ὄλων αὐτῶν τῶν κακῶν, ὡς βλεπόμεν τὸ πρᾶγμα γινόμενον εἰς τὴν Ἐπτανήσον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς ἐφαίνετο ὡς ἄνθρωπος νεκρὸς καὶ ἐβριμμένος εἰς τὸν τάφον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπειδὴ ἐσώζετο καὶ διστηρεῖτο τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἠλπίζετο λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος ἡ Ἀνάστασις, εἰς δὲ τοὺς Ὄθωμανοὺς τοιαύτη πτώσις, καταστροφὴ καὶ φόβος ὁποῖα ἐπέπεσον καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας τοὺς φυλάσσοντας τοῦ

Κυρίου τὸν τάφον ἐν καιρῷ τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως. Εἰς λαὸν ὁμῶς ὅστις διὰ τῆς ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασίας, διὰ τῆς Ἱεροσούλου ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θεία, διὰ τῆς διασθορᾶς καὶ διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ εἰς τὰ σχίσματα, εἰς ἐμφυλίους πολέμους, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, ἐλπίζει ἐλευθερίαν ἑμιάζει ἄνθρωπον ἐνεργούμενον καὶ πάσχοντα ὑπὸ Σατανικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον κινεῖ τὸν ἔξω ἄνθρωπον τοῦ ἐνεργουμένου, καὶ κατακαίει τὴν ἰδίαν οἰκίαν, φρονεῖ τοὺς ἰδίους γονεῖς, τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰ τέκνα, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔρχεται καὶ ἐκεῖνος αὐτὸς εἰς αὐτοκτονίαν.

125 Ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ οἱ ἀγῶνες ὄλων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐπισήμων νομοθετῶν, φιλοσόφων, ποιητῶν καὶ ῥητόρων (ἐξαίρουμένων τούτων τῶν ἐσχάτων αἰῶνων τοὺς ὁποίους ἐστρέβλωσε καὶ ἐμόλυνεν ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλή) εἰς ἄλλο τέλος δὲν ἀπέβλεπον εἰμὴ εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς οἰκοδομὴν καὶ διάδοσιν, διότι ἄνευ ταύτης οὔτε ἐδόθη ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε δοθήσεται εἴτε γενικῇ, εἴτε μερικῇ εὐδαιμονία. Πρώτιστον καὶ κύριον ἔργον ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὄλων τῶν σοφῶν βασιλέων, Ἡγεμόνων καὶ Νομοθετῶν ἡ οἰκοδομὴ τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ οἶδασι καλῶς ὅτι ἐξ αὐτῆς μόνης προέρχεται πᾶσα ὑψηλὴ, μεγάλῃ καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἀληθινῇ ἀρετῇ καὶ ἡ γενικῇ καὶ ἡ εἰλικρινῆς ἀρμονία καὶ ὁμόνοια ὁποιοῦδήποτε ἔθνους, καὶ Κράτους. Καὶ πῶς ἠγωνίζοντο κατὰ τοῦτο; Οὐχὶ ὡς νομοθέται, ὡς Κριταὶ καὶ Διοικηταὶ τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ τοῦτο, ὡς ὅπως ἀλλόκοτον, καὶ ἀντιχριστιανικώτατον σύστημα, γίνεται αἰτία ὀλεθριωτάτου σκανδάλου, ἀνατροπῆς τῆς θρησκείας καὶ καταστροφῆς τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἠγωνίζοντο κατὰ τοὺς δύο ἐφεξῆς τρόπους. Πρῶτον μὲν φέρουσι τὸ σωτήριο παράδειγμα τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ὑπακουῆς, τόσον ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν πράξιν αὐτῆς· δεῦτερον δὲ τιμῶσι, βραβεύουσι καὶ προβιάζουσι

εἰς ὄλους τοὺς βαθμοὺς τὰς θέσεις· καὶ τὰ ἐπαγγέλματα συστηματικῶς τοὺς ἔχοντας ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ εἰλικρινῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποσκορακίζουσι δὲ στηλιτεύουσι καὶ τιμωροῦσι τὴν κακίαν, τὴν διαφθορὰν καὶ ὅποιανδήποτε ἐτερόδοξον πλάνην ὅταν γίνηται ἀφορμὴ σκανδάλου καὶ ταρχῆς εἰς τὸ Κράτος, πτώσεως δὲ καὶ ἀπωλείας εἰς τοὺς πιστοὺς.

126 Εἰς αὐτὸ τὸ θεάρεστον καὶ σοφὸν σύστημα, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖ ἡ γενικὴ ἀσφάλεια, ἡ εὐδαιμονία, ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον πρόδος καὶ προκοπὴ τοῦ Κράτους, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι μεταβαίνει· εἰς ὄλον τὸν λαὸν καὶ πολλῶ μᾶλλον ὅταν βλέπη ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἀρετὴ βραβεύεται καὶ τιμᾶται, ἡ δὲ πλάνη καὶ ἡ κακία ἐξουθενεῖται, ἀποσκορακίζεται καὶ τιμωρεῖται. Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ πᾶς ἄνθρωπος συνετὸς καὶ φρόνιμος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη καὶ συστηματικώτερον εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖ καὶ γίνεται τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον καὶ ἀντίθετον σύστημα, ἐκ τοῦ ὁποῦο ἐὰν διαρκέσῃ ἔτι ὀλίγον ἐπαπειλεῖται ἡ ἀναπόφευκτος καταστροφὴ καὶ τὸ ναυάγιον τῶν ἐπιβουλευομένων.

127 Εὐστοχῆ ὅμως, ἐπειδὴ ἐν ᾧ δελεάζει· εἰς τὴν πλάνην καὶ εἰς τὴν προδοσίαν δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων καὶ διὰ τοῦ προβιδιασμοῦ εἰς τὰς θέσεις, συγχρόνως ἐνεργεῖ καὶ τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, ἔπειτα συσκοιάζει καὶ χρωματίζει ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ψευδωνύμου ἐλευθερίας. Ποῖα δὲ ἐλευθερία ὑποκρύπτεται ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας ;..... Ἡ ἐκ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐλαφροῦ ζυγοῦ τῆς ὑπακοῆς πρὸς τὴν ζωὴν, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τῆς ἀρετῆς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς ἀποστασία, καὶ ὁ ὀλισθος ὑπὸ τὸν πονηρὸν καὶ βαρύτατον ζυγὸν τοῦ θανάτου, τοῦ σκό-

τους, τῆς πλάνης, τῆς κακίας, τῆς διαφθορᾶς, τῆς ταραχῆς καὶ τοῦ προσκαίρου καὶ αἰωνίου ἐξαγδραποδισμού ὑπὸ τὸν νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν Σατανᾶν. Ἄλλὰ καὶ περὶ τούτου ὡς πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῖν σκοπὸν ἀρκοῦσι ταῦτα.

128 Γ'. Τρίτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιβουλή ἐστὶν ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐπινοηθέντα ὑπ' αὐτῆς σχέδια διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας καὶ διὰ τὸν κατὰ κράτος ἀφανισμόν τῶν ἐπιβουλευομένων ἐθνῶν, κινεῖ διὰ τῆς ῥαδιουργίας καὶ τῆς ἀπάτης καὶ γίνονται νόμος καὶ σύστημα, καὶ ἐνεργοῦνται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπιβουλευομένων προθύμως, φέροντες τὴν εἰκόνα τῆς αὐτοχειρίας. Τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ῥαδιουργίας ἐστὶ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ ὀλεθριώτατον, ἐπειδὴ ὁποιαδήποτε ἐπιβουλὴ, πόλεμος ἢ διωγμὸς ὄντα ἀνακαλυμμένα καὶ φανερὰ ἔχουσι μεγίστην τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον διαφορὰν διὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους λόγους, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τοὺς ἐφεξῆς. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ δὲν ἐνεργοῦνται ἀδιαιλίπτως καὶ διὰ νόμου, ἀλλὰ κατὰ καιροὺς καὶ τόπους καὶ δεύτερον ἐπειδὴ ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ πόλεμος καὶ ὁ διωγμὸς ἔντι φανερὰ καὶ γνωστὰ, ἐξ ἀνάγκης οἱ ἐπιβουλεύμενοι συνερχόμενοι εἰς ὁμόνοιαν, ἔρχονται εἰς σκέψιν καὶ ἐπινοοῦσι πολλοὺς τρόπους περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ὅταν ὁμως αὐτὰ γένωνται νόμος καὶ σύστημα καὶ ἐνεργοῦνται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπιβουλευομένων, τότε τὸ κακὸν καταντᾷ ὅλως ἀνίατον καὶ ἀδιόρθωτον, οὐ μόνον ἐπειδὴ διὰ τὸ ἀδιάλειπτον καὶ διὰ τὸ συστηματικὸν λαμβάνει εὐστοχον καὶ μεγίστην πρόδοον, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλεύμενοι ἐνεργοῦσι καὶ ὑπερσπιζοῦσι τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐὰν ποτὲ τις ἐκ τῶν ἐπιβουλευομένων τολμήσῃ καὶ εἴπῃ τι περὶ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ὅλοι οἱ ἄλλοι οἱ συνεπιβουλεύμενοι κινοῦνται μανιακῶς κατ' αὐτοῦ. Οἱ τοιοῦτοι φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα ἐνὸς ἐνεργουμένου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν ἔξω ἄν-

θρῶπον εἰσελθὸν διὰ προλαβούσας αὐτοῦ ἀνομίας, πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κινεῖ τὸν ἐνεργούμενον καὶ κατακαίει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οἰκίαν, φονεύει τοὺς ἰδίους γονεῖς, τοὺς ἀδελφοὺς, τὰ τέκνα καὶ ὅποιονδήποτε λάβη μέτρον περὶ τῆς αὐτοῦ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ πονηροῦ πνεύματος, καὶ συγχρόνως κινεῖ αὐτὸν καὶ δεικνύει σημεῖα πανηγυρικὰ καὶ χαροποιᾶ, εἰς ὅλα τὰ τοιαῦτα παράνομα καὶ Σατανικὰ ἔργα, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα κινεῖ τὸν πάσχοντα καὶ συντρίβει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ πίπτει εἰς αὐτοκτονίαν, εἰς τὸν θάνατον καὶ ἀπώλειαν. Ὅλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις φαίνονται πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενα εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, καὶ συστηματικώτερον εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ὡς μαρτυροῦσι αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ἢ πυρπόλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. ἢ δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου, τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τεθὲν σύστημα, καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Φιλικῆς ἐταιρείας, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς ὥρας ταύτης. Τοῦτο τὸ εἶδος τῆς βλαδουργίας, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἐστὶ τὸ πάντων τῶν ἄλλων τρομερὸν καὶ ὀλεθριώτατον, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ λόγος ἀποδίνει πολὺ ἐκτεταμένους, σπουδαίους καὶ ἐμβριθῆς καὶ τοῦ ὁποῖου τὸν καταρτισμὸν παραλείπω εἰς ἄλλους ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην ἰκανότητα καὶ ἰσχύν.

122 Δ'. Τετάρτη αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν εὐστοχεῖ ἢ ἐπιβουλή ἐστὶ, τὸ τῆς ὠττακουστίας διὰ τῆς ὁποίας μανθάνει ὅλα τὰ μυστικὰ ὄλων τῶν ἐπιβουλερομένων αὐλῶν καὶ ἔθνων. Πρῶτον μὲν αὐτὴ ἐνεργοῦσα διὰ βαθυτάτης καὶ δολιωτάτης μυστικότητος. τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, μένουσι μυστήρια τῆς ἀνομίας κεκαλυμμένα καὶ ἄδηλα εἰς ὅλας τὰς ἄλλας αὐλὰς καὶ τὰ ἔθνη. δεῦτερον δὲ πρῶτον καὶ κύριον ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς ὅλον τὸν κεκρυμμένον αὐτῆς προσήλυτισμὸν ἐστὶ τὸ τῆς ὑποκρίσεως,

τὸ τοῦ κατασκόπου καὶ τὸ τοῦ ὤπτακοστοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ὄλη ἡ διαγωγὴ, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ μυστικὰ ὄλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν γίνονται εἰς αὐτὴν γνωστὰ, φανερά καὶ γυμνά.

123 Ε'. Πέμπτη αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιβουλὴ ἐστὶ διότι προλαμβάνει καὶ φθείρει τὸ πνεῦμα, τὴν βᾶσιν καὶ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν οἰκοδομοῦνται καὶ διὰ τῶν ὁποίων γίνεται ὁ καταρτισμὸς καὶ ἡ πρόδοτος ὁποιοῦδήποτε κοινοῦ λαοῦ. Τοιαῦτα πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰσὶν τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας, ἡ μόρφωσις τῆς νεολαίας, ὁ πατριωτισμὸς καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ζήλος, ἡ ἀγάπη, ἡ τιμὴ καὶ τὰ βραβεῖα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀληθινὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀγωνιστὰς, καὶ ἐξ ἐναντίας ἡ στηλίτευσις καὶ ἡ τιμωρία τῆς πλάνης, τῆς κακίας καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων τῆς κοινῆς προδοσίας κτλ. Ὅλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, ἡ ἐπιβουλὴ ἀνατρέπει καὶ φθίρειν δολίως ἀντεισάγασα τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον σύστημα ἐν ᾧ φαίνεται ἕναργῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίας τοῦ Ἀντιχρήστου.

124 ΣΤ'. Ἐκτη αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν εὐστοχεῖ τοσοῦτον ἡ ἐπιβουλὴ ἐστὶ, διότι οὐδέποτε ἔρχεται εἰς γενικὰς καὶ φανερὰς ἐπιχειρήσεις ἀλλ' ἐν ᾧ ἐνεργεῖται διὰ τοσαύτης ὑποκρίσεως καὶ διὰ τοσαύτης ποικίλης ραδιοουργίας καὶ τέχνης, συγχρόνως προλαμβάνει καὶ φθείρει τὴν πλέον ἐπίσημον τάξιν τοῦ λαοῦ, καὶ ὅλας τὰς κεντρικὰς θέσεις τοῦ τόπου, ἐπειδὴ οἶδεν ὅτι ἐκείθεν ἔπαιτα τὸ κακὸν καθ' ἑαυτὸ καὶ χωρὶς ἄλλης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω, ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ γίνεται γενικὸν, καθ' ὃν τρόπον, ὁρμᾷ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ μέρους εἰς τὸ κάταντες ὁ χεῖμαρρος τῶν ὑδάτων. Εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως ὅπου ἐνεργεῖται διὰ περισσοτέρας συστολῆς, τὰ πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς θεωροῦνται αἱ βασιλικαὶ οἰκογένειαι, οἱ Πρωθυπουργοὶ, οἱ Ἀρχιδιδάσκαλοι τῶν Πανεπιστη-

μίων, πολλοὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι ὄλων αὐτῶν, αἱ πρωτεύουσαι πόλεις, καὶ ἐκείθεν ἐνεργεῖται καὶ γίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἕκτασις. Εἰς δὲ τὰ ὀρθόδοξα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἐπτανήσον, εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ καθ' ὅλην ἀπλῶς τὴν Ἀνατολήν, τὰ πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς, ἐκτὸς τῶν προεργημένων, θεωροῦνται τὰ ἐφεξῆς :

125 Α'. Ἡ νεολαία.

126 Β'. Ἡ ἄνωτέρα τοῦ λαοῦ τάξις τῶν ὀπωσοῦν ἐπισίμων καὶ εὐγενῶν.

127 Γ'. Ὅλη ἐν γένει ἡ τάξις τῶν ἐλλογίμων καὶ διδασκάλων.

128 Δ'. Ὁ κλῆρος καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἱεραρχία καὶ ἡ κατὰ μικρὸν ἐλάττωσις καὶ κατάργησις ταύτης.

129 Ε'. Αἱ πρωτεύουσαι πόλεις, συγχρόνως δὲ καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι πόλεις, αἱ κεντρικαὶ θέσεις, καὶ ὅλοι οἱ ἐπίσημοι τῶν κωμοπόλεων, τῶν χωρίων καὶ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Σύστημα τῆς ἐπιβουλῆς ἐστὶν ἵνα προλαμβάνῃ καὶ φθείρῃ, ὡς εἶπα καὶ ἄνωτέρω, τὴν βᾶσιν καὶ κεφαλὴν τῶν ἐπιβουλεύομένων ἐθνῶν. Ἐπιβουλεύεται ὅλον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ὀποῦ ἢ Ἐπτανήσος θεωρεῖται ὡς κεφαλὴ, ὡς ἔχουσα τὸν πλέον πεπαιδευμένον, συνετὸν καὶ γενναῖον λαὸν, διὰ τοῦτο ἐκείθεν διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, καὶ ἄλλων μυρίων ῥυθιουργιῶν παρασκευάσε μίαν ἱκανὴν ζύμην τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, διὰ τῆς ὁποίας πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνεργεῖ τὴν ἕκτασιν τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Ἐπιβουλεύεται τὸν κληρὸν καὶ τὴν θρησκείαν, προλαμβάνει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, καὶ δι' αὐτῆς φθείρει καὶ φέβει εἰς τὸν δλισθον τῆς πλάνης, τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ εἰς τὴν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν καὶ κατάργησιν τὴν Ἱεραρχίαν καὶ ὅλον τὸν κλῆρον. Ἐπιβουλεύεται τὴν κατάργησιν τοῦ μοναδικοῦ τάγματος, προλαμβάνει

κατὰ πρῶτον τὰ πλέον ἐπίσημα Μοναστήρια τοῦ Κράτους, καὶ καθιδρύει ἐν αὐτοῖς Σχολαίᾳ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, καὶ ἔπειτα τὸ παράδειγμα τούτων λαμβάνει τὴν ἔκτασιν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα. Λαμβάνει σκοπὸν ἵνα φέρῃ τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν πλάνην εἰς μίαν πόλιν. Ἐπιχειρεῖ κατὰ πρῶτον τοὺς πλέον ἐπιστήμους καὶ εὐγενεῖς, καὶ τὴν πρωτεύουσαν Ἐκκλησίαν τῆς πόλεως, ἐν ἧ ἔργεῖ καὶ κατατάττονται ὡς ἐφήμεροι καὶ ἐπίτροποι, ἄνθρωποι ἐκ τοῦ κεκρυμμένου προσηλυτισμοῦ αὐτῆς. Ἐπιχειρεῖ τὴν στρέβλωσιν τοῦ πνεύματος, τὴν διαφθορὰν τῶν ἡθῶν καὶ τὴν πεπλανημένην μόρφωσιν τῆς νεολαίας, προλαμβάνει καὶ ἐτοιμάζει Καθηγητὰς τοιοῦτου σκοποῦ καὶ νοθεύει κατ' αὐτὸ τὸ τέλος τὴν ὕλην, ὅλην τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, καὶ ὅλην τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν. Ὅλα δὲ ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις χρωματίζει συγχρόνως διὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀπακρύπτει καὶ συσκοιάζει διὰ τῆς συστηματικῆς ὑποκρίσεως, ἐκθειάζει δὲ καὶ συνιστᾷ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τῆς κοινῆς φήμης. Ἐάν που ἀκουσθῆ καὶ ἀναφανῆ κἂν ἰσχυρὴ καὶ μικρὰ τῆς ἀληθείας φωνή, ἢ τι μικρὸν δειγμα τῆς ἀρετῆς, εὐθὺς ἐπιφορτίζει εἰς αὐτὰ, διὰ τοῦ ὑποκεκρυμμένου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ τοὺς ἐμπαιγμοὺς, τὰς συκοφαντίας, τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸν δόλιον διωγμὸν, ἕως οὐ εἴτε διὰ φόβον, εἴτε δι' ἄγνοιαν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, παύει ὅλως δι' ὄλου πᾶς ὀρθὸς λόγος καὶ πᾶσα κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς ἀντενέργεια, καὶ ἐν τοσοῦτῳ τὰ σχέδια ταύτης λαμβάνουσιν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ περισσότεραν βᾶσιν καὶ πρόοδον ἐπαπειλοῦντα μεγάλας καὶ φρικτὰς συμφορὰς καὶ τὸ γενικὸν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ὀρθοδόξων ναυάγιον.

130 Ζ'. Ἐβδόμη αἰτία διὰ τὴν ὅπου ἂν εὐστοχεῖ ἢ ἐπιβουλή ἐστὶν ἐπειδὴ συστηματικῶς οὐδέποτε ἐνεργεῖ κατὰ πρῶτον αὐτὴ

ἀμέσως, ἀλλ' ἐμμέσως δι' αὐτῶν τῶν ἐπιβουλευομένων. Αὐτοὺς κινεῖ ὡς ὑπηρέτας καὶ ὄργανα καὶ φέρουσιν εἰς καταρτισμὸν τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἰδίων αὐτῆς σχεδίων, καὶ ἔρχονται εἰς αὐτοχειρίαν καὶ παραχωροῦσιν εἰς αὐτὴν ὅσα θέλει. Περὶ τὰ μέσα τοῦ 17. αἰῶνος διὰ πολλοὺς θρησκευτικοὺς καὶ πολιτικοὺς σκοποὺς, ἡ διπλωματία τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκ τῆς Βρεττανίας ἐπιβουλῆς, ἐπενόησε τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς τρόπους ἵνα φέρῃ, εἰ δυνατόν τὴν καταστροφὴν τῆς Γαλλίας. Αὐτοὺς τοὺς Γάλλους διὰ τῆς ἀπάτης ἐκίνησεν εἰς ἐκείνην τὴν τρομερὰν καὶ φρικτὴν τραγωδίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἡσφαλίσθη εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὴν θαλασσοκρατείαν τῆς μεσογείου, ἔχουσα συνεργούσας εἰς τοῦτο καὶ τὰς ἄλλας αὐλὰς, καὶ δι' αὐτῆς τῆς Σκηνηῆς ἔφερε συγχρόνως τόσα μεγάλα σκάνδαλα καὶ ἀνωμαλίας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Δὲν φαίνεται πρὸς τούτους ἔξω τοῦ πιθανοῦ, μήπως διὰ νύξεως καὶ ὁδηγίας τινὸς ὑποκεκρυμμένου αὐτῆς ὄργανου, ἐκίνησε τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν κατὰ τὴν Ρωσσίαν ἐκστρατείαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ καὶ τὴν τούτου καταστροφὴν καὶ συγχρόνως σκάνδαλα κλόνον καὶ ζημίαν εἰς τὴν Ρωσσίαν. Μετὰ τὴν Σκηνην τῆς Γαλλίας, κινεῖ διὰ τῶν Γάλλων τὸν διοργανισμὸν τῆς φιλικῆς ἐταιρίας καὶ τὴν κατὰ τῆς πίστewς καὶ τὴν κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ εἰς ἕκδασιν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ αὐτῆς σχέδια, καὶ κινεῖ συγχρόνως τὴν ἐκ πασῶν τῶν αὐλῶν τῆς Δύσεως συνωμοσίαν, κατὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τῶν ὁποίων ὅλων ἐνεργεῖ τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ ὅλας συγχρόνως κινεῖ ὡς εὔστοχα καὶ πρόθυμα ὄργανα. Εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως οἰκοδομεῖ τὴν ἀδράνειαν ὅλων τῶν ἄλλων αὐλῶν καὶ αὐτὴ ἐν τοσοῦτῳ διεσθύνει καὶ ὁδηγεῖ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν διὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ συγχρόνως ὑποκρίνεται καὶ εἰς τούτους τὸν σύμμαχον καὶ προπαρασκευάζει αὐτοὺς

ἵνα ζητήσωσι τὴν ἀποκλειστικὴν αὐτῆς προστασίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐζήτησαν ἐπισήμως. Κινεῖ ἔπειτα τὰς αὐλὰς καὶ ἀναγνωρίζουσι οὐχὶ τὴν ὄντως ἀληθινὴν καὶ ἐλευθέραν τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαρτησίαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐπτανήσου ὑπ' αὐτῆς προστασίαν, ἣτις ἵνα διασκεδάσῃ τὴν κατὰ τοῦτο ἀντιζηλίαν τῶν ἄλλων αὐλῶν, παραλαμβάνει ἐπὶ φιλιῶ ὄνόματα καὶ ἐκείνην τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Κινεῖ μετὰ ταῦτα τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἰδίου στόλου, εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ ἰδίου αὐτῶν Πατρὸς Κυβερνήτου, εἰς τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, καὶ εἰς τόσα ἄλλα ὀλεθριώτατα καὶ ἀπάσια ἔργα, ὅλα τείνοντα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ εἰς τὸν κατὰ κράτος ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ συγχρόνως κινεῖ αὐτοὺς διὰ τῆς ἀπάτης, καὶ σκιρτῶσι καὶ πανηγυρίζουσιν εἰς ἕκαστον τούτων ἐπ' ἐλπίδι τάχα αἰσίου μεταβολῆς τῶν πραγμάτων.

131 Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, ἀνοίγει τόσας Σκηναὺς καὶ ἀναλαμβάνει ὅλην τὴν διεύθυνσιν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς ἀνατολῆς, καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν φέρει τόσα ἄλλα δεινὰ φανερά τε καὶ ἀφανῆ διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τοσοῦτῳ διὰ τῶν σπερμολόγων καὶ τῶν ἐφημερίδων προσάπτουσι τὴν αἰτίαν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ἄλλοτε δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν Γερμανίαν, εἰς τὸν Πάπαν· εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐπιβουλευομένους Ἕλληνας. Συγχρόνως δὲ εἰς ὅλα ταῦτα προπαρασκευάζει πρὸ πολλοῦ ὄλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου ἐτοιμάζει ἀδιαλείπτως τὸν ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν, ὅπως εἰς πᾶσαν ἐνδοχομένην περίστασιν νέας μεταβολῆς καὶ ἀνωμαλίας, ζητήσῃ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὄλων τῶν ἔθνων, ἐπιβουλεύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττοσ τὴν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ εἰς ὅλα ὑποκρίνεται τὸν φίλον

καὶ σύμμαχον καὶ γίνεται αὐτοῖς ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος καὶ κινεῖ αὐτὰ καὶ ἐνεργοῦσι τὰ ὅσα αὐτὴ θέλει.

132 Γίνεται πλέον ἐπαισθητὴ καὶ φανερὰ αὐτῇ ἡ ἀλήθεια εἰς ὅποιον παρετίρησεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἔμαθεν ἀκριβῶς τὸ σύστημα τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὴν Ἐπτανήσον καὶ κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτον ἔργον αὐτῆς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἵνα προπαρασκευάσῃ ὄργανα ὅλα πρὸς αὐτὴν ἀφοσιωμένα, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν ἀπὸ τότε φέρει εἰς ἕκτασιν τὸν ἴδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν, ἐνεργεῖ τὴν ἀθρόαν τῆς πίστεως ἀνατροπὴν καὶ προετοιμάζει τὸ γενικὸν ναυάγιον. Αὐτῇ, πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, ἐκίνησεν ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, καὶ ἐχύθησαν τόσα αἵματα τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ἵνα προετοιμάσωσι δηλαδὴ, εἴσοδον καὶ ἀποικίαν τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν ὡς ματαίως καὶ ἐν ἀπάτῃ ἐλπίζει.

133 Η'. Ὁγδὸν αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν εὐστοχεῖ καὶ προδύει ἡ ἐπιβουλὴ ὑπάρχουσι τὰ σχίσματα τὰ ὅποια πάντοτε καὶ συστηματικῶς διὰ τῆς ραδιουργίας ἐνεργεῖ εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους. Ἡ ἐπιβουλὴ, ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, ἐνεργεῖται κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν, συστηματικώτερον δὲ κατὰ τῶν λαῶν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, μανικώτερον καὶ συστηματικώτερον ἔτι κατὰ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων. Διὰ τοῦτο ἐραθίζει διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων ραδιουργιῶν, τόσον τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος κατὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων ὅσον καὶ τούτους κατ' ἐκείνων. Ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑποψίαν μήπως ἀκολουθήσῃ ἡ τῆς Ἀνατολικῆς μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἔνωσις καὶ ἐκ τούτου προέβλη ὁ κίνδυνος γενικώτερος εἰς ὅλους τοὺς Λουθηρο-Καλθινικοὺς λαοὺς. Ἐνεκα τούτου ὑπὸ ἄλλους ἀπατηλοὺς λόγους παρέλαβε εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων συνωμο-

σίαν τὰς αὐτὰς τῆς Δύσεως καὶ ἔπειτα διὰ τῆς Γαλλίας ἐνήργησε τόσα δεινὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀποστασίαν τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Λεχίαν, καὶ τόσας ἄλλας Σκηναί. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν διέγειρε διὰ τῆς ραδιουργίας γενικὸν καὶ παγκόσμιον μῖσος κατὰ τοῦ τάγματος τῶν Ἰησοῦτιτῶν τῆς Δύσεως, εἰδούσα ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἰκανώτεροι ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἐκεῖ λαοὺς εἰς ἀνακάλυψιν, εἰς στηλίτευσιν καὶ εἰς ἀντενέργειαν πρὸς τὰς ραδιουργίας τῆς Λουθηρο-Καλθινικῆς αἱρέσεως. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τοῦ Παπικοῦ θρόνου ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, κατὰ τὴν πλάνην τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ ἔπειτα ἐνεργεῖ πολλὰ σκάνδαλα τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς πλάνης κατὰ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε διὰ τῆς ἀπάτης τοὺς Βαυαροὺς καὶ ἐπεκύρωσαν ὅσας καινοτομίας καὶ ὅσα ἄλλα δεινὰ ἢ ἐπιβουλὴ ἔφερε καὶ ἐνομοθέτησαν εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἵνα διεγείρῃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κατὰ τοῦ βασιλέως μῖσος καὶ τὴν ἀποστασίαν. Συστηματικώτερον δὲ καὶ μακικώτερον ἐνεργεῖ καὶ ἐρεθίζει αὐτὰ τὰ σχίσματα μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἔχει πολλὰ ὄργανα καὶ σπερμιολόγους εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους οἰκογενείας τῆς Ρωσσίας, προσάπτοντας ἀδιαιλίπτως πολλὰς φρικτὰς καὶ μεγάλας διαβολὰς καὶ συκοφαντίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρώσσιων αἰωνίου σχίσματος καὶ ἀδιαιλλάκτου ἔχθρας, ἐκτὸς μυρίων ἄλλων ραδιουργιῶν, ἀποδίδει καὶ ἡ διάδοσις τῆς πλάνης, τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, ἢ ἐνεργουμένη ραδιουργία εἰς σύστασιν δημοκρατίας, ὃ ἐρεθισμὸς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, καὶ ὅσας ἄλλας Σκηναί ἐκίνησεν ἐπὶ Κυβερνήτου. Καὶ πάλιν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἐπινοεῖ καὶ κατασκευάζει μυρίας ραδιουργίας ἵνα ἐμπνεύσῃ αὐτοῖς τὴν κατὰ τῆς Ρωσσίας ὑπόψιν, φόβον, ἀποστροφὴν καὶ τὸ ἀδιάλλακτον μί-

σος τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν χώραν εὐρίσκουσιν εἰς ὅσους σώζεται ἔτι τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις καὶ σύνεσις. Τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Ρώσων καὶ Ἑλλήνων ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῖσος ἐνεργεῖ συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη, Σερβίας, Βουλγαρίας, Μολδαβίας, Βλαχίας καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ τῶν κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ὀρθοδόξων, διὰ τοῦτο ἐπενόησε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐκίνησε τὸν περὶ αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων νόμον ἐπὶ Συντάγματος, καὶ συγχρόνως ἐκίνησε τὸν Μαυροκορδάτον καὶ προσεποιεῖτο ὅτι τάχα ἀντιφέρεται κατ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἵνα δεῖξῃ ἐκ τούτου ὅτι δὲν ἐγένετο δι' εἰσηγήσεως καὶ ἐνεργείας τῆς Ἀγγλίας. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ μεταξὺ Ἑπτανησίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, διὰ τοῦτο δσάκις τις Ἑπτανήσιος ἢ ἄλλος τις Ἕλληνα ἐκ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς ὀρθόφρων ἐπιχειρήσῃ ἔργον ἢ λόγον περὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀμέσως χλευάζεται καὶ κατηγορεῖται, οὐχὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ ὁμογενής, ἀλλ' ὡς ξένος, καὶ ὡς ἄνθρωποι ἔχοντες τάχα, ἄλλην γλῶσσαν, ἄλλας πράξεις καὶ ἄλλα ἔθιμα ὅπως ἀσυμβίβαστα καὶ ἐπιζήμια εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ὅσα σχίσματα πάλιν ἐνεργεῖ συστηματικῶς εἰς τὴν Ἑπτανήσον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τοῦ ἐκεῖσε καὶ τοῦ ἐνταῦθα λαοῦ καὶ ὅσα μεγάλα κακὰ ἐξ αὐτῶν ἔφερε καὶ ὅσα δεινότηα καὶ ὀλεθριώτατα ἐπαπειλεῖ δι' αὐτῶν ἵνα φέρῃ τὸ πρᾶγμα ὑπάρχει τοῖς πᾶσι φανερόν καὶ αὐτὰ τὰ πρᾶγματα μαρτυροῦσι. Φέρει ἴσως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλὴν τὸ πρᾶγμα μεγίστην ἀπορίαν καὶ ἐκπληξιν, ἔτι μετὰ τοσοῦτους ἐρεθισμοὺς, ὅσους ἀπ' ἀρχῆς ἐκίνησε καὶ κινεῖ μέχρι τοῦδε εἰς τὰ σχίσματα, εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, τοῦτον τὸν ὅσον φιλήσυχον καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους πειθαρχικὸν λαὸν τῶσον ἀπειρόκακον καὶ εὐαπάτητον· ὅτι μεθ' ὅλα

ταῦτα, δηλαδή ἀντέχει· καὶ διατηρεῖται εἰς αὐτὸν εἰσέτι ἢ ὅπως οὖν εὐταξία καὶ πειθαρχία. Πρὸ τοῦ Συντάγματος εἶχε τὸν λαὸν ἐσχισμένον εἰς δύο γενικά κόμματα, εἰς Κυβερνητικὸν καὶ εἰς Συνταγματικὸν, μετὰ δὲ τὸ Σύνταγμα ἐσχίσε καὶ σχίζει αὐτὸ εἰς πάμπολλα ἄλλα πλέον ἐρεθιστικά γενικά τε καὶ μερικά καὶ πρὸ πάντων εἰς Κυβερνητικοὺς καὶ εἰς ἀντιπολιτευομένους. Ὅταν ἑλέπη ὅτι τὸ ἐν ἑκ τούτων τῶν δύο ὑπερισχύει καὶ ἐκ εἴνετα, τὸ δὲ ἄλλο τὸ πλέον περιωρισμένον, ὅτι κινδυνεύει ἵνα συγχωνευθῆ εἰς πρῶτον, τότε ἐνεργεῖ καὶ καὶ ἐνισχύει τὸ δεύτερον, ὅπως γινόμενον ἰσοδύναμον καὶ ἰσόρροπον φέρη τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου Συγχρόνως δὲ κινεῖ καὶ ἀναφαίνονται κλοπαὶ ἱεροσυλαίαι καὶ ληστείαι πρὸς περισσότερον ἐρεθισμόν εἰς ἀποστασίαν καὶ εἰς πᾶσαν ἀνωμαλίαν καὶ κοινήν συμφοράν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, σύστημα ἀμετάθετον τῆς ἐπιβουλῆς ὑπάρχει, ἵνα σχίζῃ τοὺς ἐπιδουλευομένους εἰς ἀντιφερομένας φατρίας, καὶ συγχρόνως ὑποκρινομένη πρὸς ὅλους τὸν φίλον γίνεται εἰς ὅλους διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς καὶ κινεῖ αὐτοὺς καὶ φέρουσι κατ' ἀλλήλων τὰ ὅσα φαίνονται σύμφωνα εἰς τὰ Σατανικά καὶ ὀλέθρια αὐτῆς Σχέδια ὡς εἶπα περὶ τούτου καὶ ἄλλα ὀλίγα τινὰ εἰς τὸν περὶ ἐταιρίας παράγραφον.

134 Θ'. Ἐννάτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ καὶ προοδεύει ἡ ἐπιβουλὴ ὑπάρχουσι τὰ σκάνδαλα τὰ ὁποῖα δολίως καὶ συστηματικῶς ἐνεργεῖ διὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀπώλειαν τῶν ἐπιβουλευομένων. Εἰς πλήρη δὲ καὶ ἐξηκριθωμένην ἔκθεσιν τούτου τοῦ εἶδους τῆς ραδιουργίας δὲν ἐξαρκούσι βιβλία πολλὰ καὶ ἐκτεταμένα ὅθεν γράφω ὀλίγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένα ὡς μικρὰ δείγματα. Τὰ τοιαῦτα τείνουσιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ἑκ τῆς πίστεως ἀποστασίαν, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης καὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἑκ τῆς ἀρχῆς ἀπο-

στασίαν, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, εἰς τὰ σχίσματα, καὶ εἰς τὰ παραπλήσια τούτοις. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὰ πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς, θεωροῦνται συστηματικῶς αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, ἡ ἱεραρχία, ὁ κληρὸς, ἡ ἀνωτέρα τάξις τῶν εὐγενῶν ὅλη ἡ τάξις τῶν διδασκάλων, αἱ πόλεις, καὶ πρὸ πάντων ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους κ.τ.λ. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, ἐνεργεῖ ὁμοίως εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη καὶ γίνονται οἱ γάμοι τῶν βασιλέων μετὰ Λουθηρο-Καλθίνων συζύγων, τοιοῦτοι καὶ οἱ πρωθυπουργοὶ, καὶ ἐνεργεῖ καὶ γίνονται εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους πολλὰ καὶ μεγάλα σκάνδαλα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Πότε μὲν ἀποστέλλει γυναίκας εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους προπαρασκευασμένας δι' αὐτὸ τὸ τέλος, ἄλλοτε δὲ ἄνδρας τοιοῦτου σκοποῦ καὶ τέχνης. Αὐτὰ ἐνεργεῖ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν τῶν ἐπιβουλευομένων λαῶν, τόσον καὶ διὰ τὴν γενικὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς καὶ διὰ τὴν πτωχείαν, ὅσον καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν κοινὸν λαὸν τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῖσος, τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας. Τὰ αὐτὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς ἐνεργεῖ καὶ εἰς τὸν λαὸν, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τοὺς χοροὺς, εἰς τὰς γενικὰς ὁμηγύρεις κ.τ.λ. Ἐνίοτε εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας φέρει ἐπὶ τοιοῦτω σκοπῷ ἐκ τῆς Δύσεως γυναῖκα καὶ νέους, ἐρεθίζοντα τὴν διαφθορὰν εἰς τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν.

135 Εἰς τὰ Κράτη ὅπου ἐνεργεῖ καὶ διοργανίζονται μυστικαὶ ἐταιρίαι, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, συγχρόνως, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως δι' ἄλλων κινεῖ τοὺς θρόνους καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιβαρύνουσιν εἰς τὸ ὑπήκοον τὸν ζυγὸν, διὰ περισσότερον σκάνδαλον καὶ ἐρεθισμὸν, θάρος ὁμῶς τὸ ὁποῖον γίνεται πρόσκομμα εἰς ὅλα τὰ καλὰ, εἰς δὲ τὰ σκάνδαλα τῆς πλάνης τῆς διαφθορᾶς καὶ ἀποστασίας μένει ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα καὶ ἀνοικτὴ. Τοῦτο τὸ σύστημα ὅστις νουνεχῆς καὶ συνετὸς παρατηρήσῃ

καλῶς βλέπει δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλεύόμενα Κράτη.

136 Αὐτὰ τὰ σκάνδαλα ἐνεργεῖ συστηματικώτερον καὶ διὰ πλεόν ποιικίλης ραδιουργίας καὶ τέχνης, διὰ τὴν ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασίαν καὶ εἰς πτώσιν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν πλάνην, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ὅταν παύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας ἐκεῖ κατὰ πάσαν ἀνάγκην ἀκολουθεῖ ἢ κοινῇ καταστροφή καὶ τὸ γενικὸν ναυάγιον Ἐκ τῆς πρώτης ἀρχῆς ὑπέτρεφε καὶ ὑποτρέφει σκοπὸν, ἵνα φέρῃ τεχνικῶς καὶ ἀνεπαίσθητως εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλεύόμενα Κράτη τὸ ἐν αὐτῇ θρησκευτικὸν σύστημα ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, τὴν συγχώνευσιν, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐλπίζει ἵνα φέρῃ εὐστόχως τὴν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας καὶ τὴν ἀντεισαγωγὴν τῆς πλάνης τοῦ θεισμοῦ καὶ τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ. Διὰ τὴν κατόρθωσιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ μυρίας ραδιουργίας καὶ σκάνδαλα περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποβαίνει διεξοδικός. Πρῶτον μὲν ὅλος ὁ πανταχοῦ διεσπαρμένον καὶ ὑποκεκρυμμένον αὐτῆς προσηλυτισμὸς ἀδιαλείπτως περιθρυλλεῖ καὶ στηλιτεύει τὰς καταχρήσεις, τὰς καταδυναστεύσεις καὶ τὰς ἐπεμβάσεις εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῶν Πάπων τῆς Π. Ρώμης, συγχρόνως δὲ προπαρασκευάζει ἢ ἐπιβουλὴ πᾶσιν ἄλλα σκάνδαλα, ἐξ ὧν εὕρισκε: ἀφορμὴν καὶ πρόσάπτει ἀδίκως διὰ τοῦ αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, τὰς αὐτὰς κατηγορίας εἰς τοὺς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἱεραρχίαν καὶ εἰς ὅλον τὸν Ὀρθόδοξον κληρὸν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς εἰς τὰς κοινὰς ὁμηγύρεις, ἐνασχολοῦνται πρὸς τοὺς ἄλλοις ὡς εἰς σπουδαῖον ἀντικείμενον καὶ ἀναλύουσιν ἐκείνην τὴν παροιμίαν, ἥτις δι' ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ διαθρύλλεται· πολλάκις καὶ πολλαχοῦ, τὸ «Κράτος ἐν Κράτει»· ὅτι δηλαδὴ ἀποβαίνει ὅπως ἀλλόκοτον

καὶ ἀσύστατον ἵνα ὑπάρχωσι δύο ἀρχαὶ εἰς ἓν Κράτος. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ κατηγορία ἀνήκει εἰς τὰ Κράτη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Πάπα, οὐχὶ δὲ εἰς τὰ ὀρθόδοξα καὶ Ἀνατολικὰ, τῶν ὁποίων οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Ποιμένες, οὐ μόνον οὐδέποτε ἐπεμβήκαν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν Κοσμικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' οἱ Ἀποστολικοὶ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Κανόνες ἐπιφέρουσιν αὐτοῖς καθαίρεσιν, ἐὰν ἀναλάβωσιν ἐν ἑαυτοῖς ἀπλῶς Κοσμικὰς φροντίδας, θεωρούμενοι ὡς νεκροὶ εἰς τὰ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καθ' ἱερὸν καὶ ἀπαραιτήτον χρέος. Καὶ ἐὰν ποτὲ ἠκολούθησε τί τοιοῦτον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, δὲν θεωρεῖται ὡς νόμος, ἀλλὰ πάντοτε ὡς παράβασις καὶ κατάχρησις, εἰς τὴν ὁποίαν πᾶσα ἔννομος καὶ Κανονικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀρχὴ ἐπιβάλλει τὴν ἀνήκουσαν ποινὴν καὶ διόρθωσιν. Ἡ ἐπιβουλὴ ὁμῶς ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς μυρίας ραδιουργίας καὶ σκάνδαλα ἐπισκοπῶ ἵνα διαγεῖρη τὴν παγκόσμιον, εἰ δυνατὸν περιφρόνησιν, μῖσος, ἀποστροφὴν καὶ συνωμοσίαν κατὰ τοῦ κλήρου, τόσον τὴν ἐκ τῶν ἀρχῶν, ὅσον καὶ τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐκίνησεν ἐμμέσως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς φιλικτῆς ἐταιρίας, καὶ εἰσῆχθησαν ἐν αὐτῇ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, πολλοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ κλήρου, τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐφάνησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν ὀπλοφοροῦντες εἰς τὸ στάδιον τοῦ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν πολέμου, φαινόμενον ὅσον ὄλως μοναδικόν, ἀλλόκοτον καὶ ἀποτρόπαιον εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τόσον ἀφορμὴ μεγίστης φρίκης καὶ κλαυθμοῦ καὶ τῶν νῦν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀρθοφρονούντων, καὶ πολλῶν ὀλεθρίων σκανδάλων. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ σκανδάλου ἐκίνησε τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ ἔφερε τόσον ἀπαίσιον καὶ περιφρονητικὸν θάνατον εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τόσους ἄλλους ἐπισήμους Μητροπολίτας καὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν κινεῖ τοὺς σπερμολόγους καὶ ἐ-

φημεριδογράφους και διαθρυλλοῦσιν ἐπὶ λόγῳ τάχα ἐπαίνου και ἐγκωμίου τὰς ἀπαισίας ἀνδραγαθίας τινῶν κληρικῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ψευδωνύμου ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας, ἵνα βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὰ ὅσα εἴτε αὐτὴ ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως δι' ἄλλων ἐπιθύρισε και ψιθυρίζει εἰς τοὺς θρόνους και εἰς τὰς ἀρχάς, ὅτι, δηλ. ὁ κλῆρος κινεῖ πάντοτε τὰς κατὰ τῶν ἀρχῶν συνωμοσίας, και ὅτι ἐστὶν ὅλως ἀδύνατος ἢ εἰρήνη και ἢ ἀσφάλεια εἰς τὰ Κράτη, ἐν ὅσῳ ὁ κλῆρος διατελεῖ ἐλεύθερος και ἀνεξάρτητος τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε πολλάκις τὴν νομιζομένην Ἑλληνικὴν ἀρχὴν και ἀπένειμε σταυροὺς και παράσημα εἰς τινὰς κληρικοὺς, ὡς ἀγωνιστὰς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἵνα βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον αὐτὴν τὴν διαβολὴν, οἷτινες ὡς εὐαπάτητοι και ἀπλούστατοι ἀποδέχονται τὰ τοιαῦτα ἄνευ ἀντιλογίας. Πάμπολλα ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ συστηματικῶς διὰ τὴν ἐκ τῶν θρόνων και τῶν ἀρχῶν κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίαν. Τὰ αὐτὰ δολίως και συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα κινήσῃ και τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ κατ' αὐτοῦ γενικὸν μῖσος και τὴν συνωμοσίαν. Εἰς τὰς ἐταιρείας περιθρυλλεῖ, και νομίζεται ἐν αὐταῖς ὡς ἄλλη ἀξιωματικὴ ἀλήθεια, ὅτι ἐστὶν ὅλως ἀδύνατον ἵνα δοθῇ εἰς τὰ Κράτη ἀληθινὴ και διαρκοῦσα ἐλευθερία, ἐν ὅσῳ σώζεται και ὑπάρχει ὁ κλῆρος, ἐπειδὴ ἐμμέσως διὰ τοῦ κλήρου κρατοῦσιν, ὡς αὐτὴ λέγει, οἱ βασιλεῖς και οἱ τύραννοι ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν τοὺς λαοὺς και εἰς ἐμπέδωσιν αὐτῆς τῆς διαβολῆς ἐνεργεῖ πολλά ἄλλα σκάνδαλα. Εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως ἐνεργεῖ διὰ τῶν Πρωθυπουργῶν και γίνονται οἱ ἐκεῖ κληρικοὶ ὠττακουσταὶ και κατάσκοποι τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τάχα τῶν θρόνων, και τῶν ἀρχῶν, ἀλλ' ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐρεθίσῃ τὸν λαὸν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν. Ἐπὶ Κυβερνήτου, ὡς εἶπα και εἰς ἄλλον παράγραφον, ἐκίνησε τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν και ἐβίασε τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν και ἔπεμ-

ψεν εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος διαταγὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ὑπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς πειθαρχίαν. Τὰ αὐτὰ ἐκίνησε τότε καὶ ἔπραξαν καὶ ἄλλοι τινὲς Ἐπίσκοποι διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Καὶ πάλιν αὐτὴ ἡ ἐπιβουλὴ εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως δι' ἄλλων καταφθεῖρει καὶ ὑποσκελίζει εἰς τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν τινὰς κληρικοὺς καὶ ἔπειτα αὐτοὺς κινεῖ καὶ βλασφημοῦσιν ἀναφανδὸν, καὶ δεικνύουσι τὰ ἔργα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ ἀμέσως περιθρυλλεῖ πανταχοῦ αὐτὰ διὰ τῶν σπερμολόγων καὶ τῶν ἐφημεριδογράφων, διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον. Πάμπολλα τοιαῦτα παρατηροῦνται εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλὰ παραπλήσια τούτοις εἰς τὴν ἄλλην Ἀνατολήν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε καὶ ἐγένετο τοσοῦτον ἐπισίμως καὶ δημοσίως ἡ ἀνάκρισις τοῦ Καίρη, ἔχοντος, ὄνομα καὶ σχῆμα ἱερέως ἐνώπιον τῆς Συνόδου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ αἱ τούτου ἀνακεκαλυμμένα καὶ φρικτὰ βλασφημίαι. Ἄλλοτε πάλιν γίνεται ἐπίσημος καταμήνυσις ἄλλου τοιοῦτου Ἐπισκόπου, ἐν γνώσει καὶ κατὰ θέλησιν τοῦ καταμνηνομένου, καὶ ἔπειτα ἡ ἐν Ἀθήναις Σύνοδος, κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἀρχῆς ἐπιφέρει εἰς αὐτὸν τὴν καθάρεισιν καὶ τὴν ἐξορίαν εἰς τὴν Ἐπτάνησον. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὴν κατὰ μίκρον καὶ ἀνεπαίσθητον κατάργησιν τῆς Ἱεραρχίας, διὰ τὴν γενικὴν ἐκ τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου περιφρόνησιν καὶ ἀποστροφὴν, καὶ διὰ τὰ σκάνδαλα καὶ τὸν ἐρεθισμὸν. Μυρία ἄλλα τοιαῦτα ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τὸ γενικὸν κατὰ τοῦ κλήρου μῖσος καὶ τὴν τούτου κατάργησιν.

137 Τὰ αὐτὰ σκάνδαλα συστηματικῶς καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐνεργεῖ διὰ τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων, τελετῶν καὶ ἐθίμων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῶν ὄσων βλασφημῶν βιβλίων κατ' αὐτῶν διέσπειρεν εἰς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς

ἄλλης ὀρθοδοξίας. Πολλάκις δὲ ἐνεργεῖ καὶ κωμοδοποιοῦνται αὐτὰ εἰς τὰ θέατρα. Πολλὰ τοιαῦτα ἐνεργεῖ καὶ γίνονται διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστείας, διὰ τῶν ὄσων ψευδοκληρικῶν ἔσυρεν εἰς τὸν προσηλυτισμὸν αὐτῆς τὰ ὅποια ὑπάρχουσι γνωστὰ εἰς πολλούς. Πολλὰ παράνομα συνοικέσια καὶ διαζύγια ἐνεργεῖ καὶ γίνονται εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν, διὰ σκάνδαλα εἰς κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἐνεργεῖ ἐνίοτε καὶ γίνονται πνευματικοὶ ἐξομολογοῦντες ἐκ τοῦ ὑποκεκρυμμένου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ μανθάνειν ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ λαοῦ, καὶ συγχρόνως κινεῖ αὐτοὺς καὶ ἀνακαλύπτουσι ἐνίοτε τὴν γενομένην ἐν αὐτοῖς ἐξομολόγησιν, διὰ σκάνδαλον εἰς κατάργησιν τῆς ἐξομολογήσεως. Πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ καὶ γίνονται διὰ τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων τῆς χειροτονίας τῶν κληρικῶν, καὶ τοῦ βαπτίσματος, καὶ πολλὰ ἄλλα διὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ μοναδικοῦ τάγματος. Διὰ τὴν πρώτην αἰτίαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς κινούνται τινὲς ἱερεῖς καὶ ἐκτελοῦσι τινὰ ἔργα ἐκ τῶν ὄσων ἀνήκουσιν εἰς μόνους τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τινὲς ἀξιωματικοὶ Ἀγγλοὶ πάλιν εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἀπέστειλλον τὰς ἰδίας αὐτῶν Παλλακίδας εἰς τὰ τότε ἐκεῖ ἔτι διατηρούμενα Μοναστήρια, δι' ἐπιταγῆς εἰς τὸν Ἠγούμενον ἵνα διαμένῃ ἐκεῖ καὶ τρέφηται διὰ σκάνδαλον πτώσεως εἰς τοὺς μοναχοὺς. Τὰ αὐτὰ ἐνήργουν καὶ εἰς Παρθενῶνας τῶν γυναικείων Μοναστηρίων ἀποστέλλοντες ἐκεῖ ἄνδρας διεφθαρμένους καὶ ψευδοδιδασκάλους εἰς σύστασιν Σχολείων. Γενομένης δὲ τῆς πτώσεως ἂν, καὶ σπανίως ἐν ἀμφοτέροις, ἀμέσως ἐστηλίτευον αὐτοὺς μεγαλόφωνως καὶ δημοσίως καὶ ἀπέστειλλον αὐτοὺς εἰς ἐξορίας διὰ περισσότερον σκάνδαλον ἕως οὐ ἔφερον αὐτῶν τῶν Μοναστηρίων τὴν διάλυσιν. Διὰ σκάνδαλον εἰς περιφρόνησιν καὶ

εἰς κατάργησιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἐπλημμύρησαν δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς ὅλαι σχεδὸν αἱ κατὰ τὴν Ἐπτανήσον καὶ αἱ κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα ἐξ ἀγαλμάτων καὶ ἐκ βεβήλων εἰκόνων γυναικῶν τε καὶ ἀσθεῶν ἀνδρῶν. Τινὲς δὲ ἐκ τῶν κεκρυμμένων προσηλύτων τῆς ἐπιβουλῆς ἔχοντες ὄνομα καὶ σχῆμα κληρικῶ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις τοιαύτας βεβήλους εἰκόνας ἐκ παραλλήλου καὶ μεμιγμένας εἰς ἄλλας ἱεράς καὶ ἁγίας. Ἔρχονται πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Εὐρώπης διάφορα σκευὴ ἀναγκαῖα εἰς οἰκιακὰς χρήσεις ἔχοντα ἐν αὐτοῖς διαφόρους εἰκόνας Ἐκκλησιαστικὰς καὶ βεβήλους. Κατασκευάζονται ὁδοὶ καὶ δρόμοι λιθόστρωτοι καὶ εἰς αὐτοὺς δι' ἐνεργείας τῶν βργάνων τῆς ἐπιβουλῆς κατασκευάζεται τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ ἵνα καταπατήται. Πρὸ 15 περίπου ἐτῶν ἐστάλησαν ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς Ἐπτανήσου οὐροδοχεῖα (κατουροκάνατα) ἔχοντα ἔσωθεν εἰς τὸν πυθμένα ἐζωγραφισμένα διὰ χαλκογραφίας τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν τούτων ἐπιγραφὴν διὰ λατινικῶν γραμμάτων. Κατασκευάζονται ἀγάλματα τῶν κατὰ καιροὺς Ἀρμοστῶν καὶ ἔπειτα κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς συγκαλεῖται ὁ κατὰ τόπον Ἐπίσκοπος, οἱ ἱερεῖς καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ποιοῦντες ἐκεῖ εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τούτων λιτανεῖαν, εἰς παραλληλισμὸν καὶ διὰ σκάνδαλον τῶν ἐγκαινιάζομένων Ναῶν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὰ παιδαγωγικὰ βιβλία τῶν ὀρθοδόξων ἦσαν εἰκόνας ἱεραὶ διὰ χαλκογραφίας, ἡ ἐπιβουλὴ εἰς τὰ νῦν ἐνεργεῖ καὶ ζωγραφίζονται ἐν αὐτοῖς, θηρία, ζῶα, καὶ ἄνθρωποι ἀλλόφυλοι καὶ ἀσεβεῖς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ τύπωσις τῶν ἱερῶν ὅσον καὶ τῶν βεβήλων εἰκόνων, κατήνησε πρὸ πολλοῦ γενικὴ εἰς πινάκια, εἰς κανάτια, εἰς μιδύλια, εἰς πολλὰ εἶδη ὑφαντικὰ, εἰς ταμβακιέρας κτλ. δι' αὐτὸ τὸ σκάνδαλον.

138 Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς νηστείας, τόσον εἰς τὴν Ἑπτάνησον, οἱ Ἄρμωσταὶ καὶ οἱ τούτων ὑπάλληλοι Ἄγγλοι, ὅσον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος τὰ ὄργανα τῆς ἐπιβουλῆς, συγκροτοῦσι συμπόσια ἐπίσημα εἰς τὰς μεγάλας νησιτίμους ἡμέρας, συγκαλοῦντες εἰς αὐτὰ πολλοὺς ὀρθοδόξους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς. Ἄλλοτε πάλιν τινὲς ψευδοκληρικοὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἀπέρχονται εἰς τὴν ἀγορὰν κατ' αὐτὰς τὰς νησιτίμους ἡμέρας, ἀγοράζοντες ἐνώπιον τοῦ λαοῦ κρέας καὶ ὀψάρια, ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν ἀπέρχονται εἰς τὰ καφενεῖα κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐν ὥρᾳ συναθροίσεως πολλῶν ἄλλων, καὶ πίνοντες γάλα, λέγουσι, κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς εἰσηγήσεις πολλοὺς ἐμπαιγμοὺς κατὰ τῶν τεσσαρακοστῶν καὶ τῆς νηστείας.

139 Διὰ δὲ τὴν κατάργησιν πάλιν τῶν καθ' ἡμᾶς ἑορτασίμων καὶ πανηγυρικῶν ἡμερῶν, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα. Πρῶτον μὲν ἐνεργεῖ πολυτρόπως ἵνα εἰσάξῃ διὰ νόμου εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, τὸ νέον λεγόμενον ἔτος τῆς Δύσεως, καθ' ὃ αὐτοὶ προτρέχουσι 12 ἡμέρας, ὥστε ὅταν ἡμεῖς ἔχωμεν πρώτην τοῦ μηνός, αὐτοὶ μετρῶσι 13. Δι' αὐτῆς τῆς καινοτομίας ἐλπίζει ἵνα συγχύσῃ καὶ ἀνατρέψῃ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ εἰσάξῃ καὶ ἄλλους νεωτερισμούς. Δεύτερον δὲ ἐνομοθέτησεν εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη πολλὰς βεβήλους καὶ πολιτικὰς ἑορτὰς εἰς μὲν τὴν Ἑπτάνησον τὴν γέννησιν καὶ στέφιν τῶν βασιλέων τῆς Βρεττανίας, τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκεῖ λεγομένου Συντάγματος καὶ ἄλλας. Εἰς δὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος πολλὰς ἄλλας τοιαύτας, ἐν αἷς ὄλαις, τόσον ἐκεῖ, ὅσον καὶ ἐνταῦθα, συνέρχονται κατὰ νόμον οἱ Ἐπίσκοποι, πολλοὶ ἄλλοι κληρικοὶ, ὄλοι οἱ ἔχοντες ἀξιώματα, βαθμοὺς καὶ θέσεις καὶ πολὺ μέρος ἐκ τοῦ λοιποῦ λαοῦ, διὰ πολλῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐπιδείξεως διὰ γενικῆς ἀργίας, ἐνίοτε δὲ

καὶ διὰ πολλῆς φθοχυσίας διὰ σκάνδαλον εἰς τὰ ἐπ' Ἐκκλησίας γινόμενα φῶτα κτλ.

140 Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ ἢ ἐπιβουλή διὰ σκάνδαλον εἰς περιφρόνησιν καὶ κατάργησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν. Τρίτον δὲ ἐπενόησε τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἀπασχολεῖ καὶ ἀποτρέπει τοὺς ὀρθοδόξους ἐκ τῆς συνδρομῆς εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατ' αὐτὰς τὰς θρησκευτικὰς ἑορτάς. Εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ὁποιαδήποτε θέσιν καὶ ἐπάγγελμα καὶ εἰς ὅλον τὸν κοινὸν λαὸν ὅταν ἀκολουθῇ ἀγγάρευσις εἴτε εἰς ὁδοποιίαν εἴτε εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλο κοινὸν ἔργον οὐ μόνον οὐδεμία ἀργία ἐπιτρέπεται καθ' ὅλας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἑορτάς ἐκτὸς μόνῃς τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ τότε διπλασιάζεται τὸ βῆρος τοῦ ἔργου, ὅπως ὅλως ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς μνήμης αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν τοιούτων ἑορτῶν. Εἰς ὅλας πάλιν τὰς μεγάλας καὶ ἐπισήμους Δεσποτικὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγεννῶν, τῶν Θεοφανίων, τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα καὶ τὴν τῆς Διακαινισίμου, ἔρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς Ἑπτανήσου ἕκτακτος καὶ κατεπείγουσα διαταγὴ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐπὶ φιλῶ ὀνόματι Ἐπισκόπους καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀναγκάζουσα αὐτοὺς εἰς νέα διεξοδικὰ καὶ ἀπασχολητικὰ ἔργα πολλῶν ἡμερῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ σκοπῶ ἵνα μὴ μένη αὐτοῖς καιρὸς εἰς τὴν ἐπ' Ἐκκλησίας συνδρομὴν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας καὶ διὰ σκάνδαλον εἰς ὅλον τὸν ἄλλον λαόν. Ἔχει, ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἐρεθίζει τὸ ἀδιάλλακτον μέρος τόσον ὅλου τοῦ Δυτικοῦ λαοῦ κατὰ πάντων τῶν Ὀρθόδοξων, ὅσον καὶ τούτων κατ' ἐκείνων καὶ μάλιστα κατὰ τῶν Πάπων καὶ κατὰ τοῦ ἐκεῖ κλήρου, καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς ἄλλοις δολίους σκοποῦς, καὶ πρὸς τρεῖς ἄλλοις διὰ δύο τοὺς ἐφεξῆς :

141 Πρῶτον ἐκ τούτου ἐλπίζει ἵνα φέρῃ πλέον εὐστόχως, τὴν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀποστασίαν καὶ τὴν ἀποδοχὴν

τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὀρθόδοξος καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία φαίνεται σύμφωνος μετὰ τῆς Δυτικῆς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ δόγματα καὶ τὰς τελετὰς, ἐξαιρουμένων τινῶν, τὰ ὁποῖα βλασφημῶς καὶ παρανόμῶς εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Δυτικὴν πρὸ δέκα περίπου αἰώνων καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔπειτα εὐλόγως τε καὶ δικαίως ἡ ὀρθόδοξος καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐσηλίτευσεν τοὺς Πάπας ὡς καινοτόμους καὶ αἰρετικούς. Νομίζει, ἡ ἐπιβουλή, ὅτι ὅταν φέρῃ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους μέγα καὶ ἀδιάλλακτον μῖσος κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, φέρῃ ἐπομένως αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ μῖσος καὶ τὴν ἀποστρεφὴν καὶ κατὰ τῶν ὄσων αὐτὴ κρατεῖ γενικῶς καὶ δοξάζει, εἴτε ὀρθὰ καὶ χριστιανικά, εἴτε νεώτερα καὶ αἰρετικά ἐπὶ λόγῳ ψευδεῖ ὅτι αὐτὰ ὑπάρχουσι τάχα καινοτομίαι δαισιδαιμονικαὶ τῶν Πάπων τῆς Ρώμης. Οἶδεν ὅτι διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ τὸ γενικὸν δηλαδὴ κατὰ τῶν Πάπων μῖσος ἔλαβε χώραν καὶ πρόοδον εἰς τέσσα Κράτη τῆς Δύσεως ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις ἕως οὗ ἐφθασε καὶ εἰς τὴν πλάνην τοῦ θεῖσμου καὶ τῆς ἀθεΐας.

142 Δεύτερον δὲ ἐνίοτε κινεῖ διὰ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ διὰ ἄλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων τοὺς βασιλεῖς εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη καὶ φαίνονται τάχα ἀφοσιωμένοι, φίλοι καὶ βοηθοὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τοὺς Πάπας, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐρεθίσῃ τοὺς λαοὺς εἰς τὸ κατὰ τῶν ἀρχῶν μῖσος καὶ εἰς ἀποστασίαν. Διὰ σκάνδαλον κατὰ τῶν Ναῶν καὶ κατὰ τῶν ἁγίων, ἐνεργεῖ, διὰ τῶν ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὀργάνων, καὶ γίνονται κατὰ καιροὺς καὶ τόπους τόσαι φρικταὶ ἱεροσυλαί. Ὅποια δὲ μυρία ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ, τόσον κατὰ τῆς θρησκείας, ὅσον εἰς διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας, καὶ πρὸς ὅσα τείνουσιν εἰς τὰ γενικὰ ναυάγια τῶν ἐπιβουλευομένων ἐθνῶν, ὁ λόγος, ὡς εἶπα καὶ ἐν ἀρχῇ κατανατᾶ τὰ

μέγιστα διεξοδικός, διό και παύω ως πρὸς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ραδιουργίας και μεταβαίνω εἰς ἄλλο.

143 Γ'. Δεκάτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχοῦσι και προοδεύουσιν οἱ ἀπαίσιοι σκοποὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐστίν, οὐ μόνον ἐπειδὴ οὐδέποτε ἔρχεται κατὰ πρῶτον εἰς ἐπιχειρήσεις φανεράς τε και γενικὰς, ἀλλ' ἐπειδὴ και ἡ πρώτη ἐπιχειρήσις γίνεται ὅλως ἄδηλος και κεκρυμμένη, ἔπειτα χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω κατὰ μικρὸν, ἕως οὐ και ὅταν καταντήσῃ γενικὴ και φανερά, ὑπάρχει ἀγνώστος τοῖς πᾶσιν ὁ πρῶτος αἴτιος και ὁ δημιουργός, ἢ προσάπτεται εἰς τὰ δευτέρα αἴτια. Ἐνόθευσε κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης και τῆς διαφθορᾶς και πάσης ἀνωμαλίας ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη, τόσοι τοῦ Δυτικοῦ, ὅσοι και τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, και προσεγγίζει: ἵνα φέρῃ γενικὰ και φρικτὰ ναυάγια εἰς ὅλον τὸν Κόσμον και μόλις ἐλίγοι τινές, ἀτελῶς και ἐν μέρει ἐννοοῦσι τὸν πρῶτον αἴτιον. Πολλοὶ δὲ προσάπτουσι τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἐπιβουλευομένην Γαλλίαν τὴν ὁποῖαν μετέρχεται ὡς ὄργανον. Ὀλίγα ἄτομα ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς διέφθειρε κατὰ πρῶτον και ἐκίνησεν εἰς τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν και αὐτὰ ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας και Γερμανίας, μετὰ ταῦτα οἰκειοποιήθη αὐτὰ και ἐκίνησεν ὡς πρόθυμα και δραστήρια ὄργανα πρὸ 50 περίπου ἐτῶν, και δι' αὐτῶν ὑποσκελισθέντων ἔφερε και φέρει τόσα δεινὰ γενικὰ, τόσοι ὀλεθριώτατοι και Σατανικὸν σύστημα, και τόσην ἔκτασιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ κατὰ μικρὸν και ἀνεπαισθήτως, ἐξ ἧς ἐπαπειλοῦνται ἄλλα ὀλεθριώτερα κακὰ και δεινὰ. Ἀλλὰ ὀλίγα ἐμόρφωσε συστηματικώτερον διὰ τοῦ Λόρδου Γκιλφὸρδ περι ὧν ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω εἰς τὸν περι τῶν Σχολείων παράγραφον, και δι' αὐτῶν ἔφερον ἔπειτα εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ τόσας χιλιάδας ἐκ τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας διὰ τῶν ὁποῖων προπαρασκευάζει ἀδιαλείπτως τόσα εὐστοχα και δραστήρια ὄργανα τῆς κοινῆς

προδοσίας και ἐτοιμάζει τὴν εἰ δυνατόν ἀθρόαν καὶ ἀνεπαίσθητον κατάργησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἐπτάνησον προητοίμασε μίαν μικρὰν ζύμην τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ὁποίων ἔφερε τὸ πάντων τῶν ἄλλων δλεθριώτατον σύστημα, ἐξ οὗ ἐπαπειλεῖται ὁ τέλειος ἀφανισμὸς καὶ ἡ αἰώνιος ἀπώλεια ἐκείνου τοῦ ἔλσεινοῦ λαοῦ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Ἀντιβασιλείας φέρει τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς τὸ βασιλειον τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποῦ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ βλέπομεν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδον, συγχρόνως ἀπὸ τότε ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν. Τὰ αὐτὰ διὰ βαθυτέρας ἔτι ραδιουργίας ἐνεργεῖ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιβουλευόμενα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὀρθόδοξα.

144 ΙΑ'. Ἐνδεκάτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιβουλή ἐστὶ διότι ἐπενόησε τρόπους καὶ ραδιουργίας διὰ τῶν ὁποίων ἐμπνέει εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους μέγαν πανικὸν φόβον ὅταν αὐτὴ κρίνη εὐλογον. Εἰς τοὺς ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς διοικουμένους λαοὺς φέρει κατὰ πρῶτον διὰ τῆς αὐθαιρεσίας φρικτοὺς καὶ τραγικοὺς θανάτους ἐπὶ ψιλῇ ὑποψίᾳ, ραδιισμῶς ἐπιστήμης καὶ δημοσίως, συλλήψεις σημαντικῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς, ὑπεροψίαν καὶ σοβαρότητα εἰς ὅλας ἀπλῶς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, ἀγγαρίας φρικτὰς καὶ τυραννικὰς καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων διασπείρει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους κερκρυμένους ὠττακουστάς διὰ τῶν ὁποίων μανθάνει ὅλα τοῦ λαοῦ τὰ μυστικά καὶ τοὺς λόγους. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν διδάσκει τὸσον βάθος καὶ ποικιλίαν ὑποκρίσεως, τὸν ἴδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν ἔπειτα κινεῖ καὶ ἀνακαλύπτονται τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ σκοπῷ, δηλαδὴ ἵνα φέρη εἰς ὅλους τοὺς ζηλωτὰς καὶ ὀρθόφρονας, φόβον ἀμηχανίαν καὶ τελείαν ἀπελπισίαν. Συμβάλλει εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ φόβου καὶ τὸ σύστημα διὰ τοῦ ὁποῦ πρῶτον μὲν ἐνεργεῖ καὶ διαδίδεται ἡ τρυφή καὶ ἡ πολυτέλεια συστημα-

τικῶς, καὶ ἀφ' οὗ γένωνται ἔξεις ἐρριζωμέναι εἰς τὸν λαὸν, ἀμέσως φέρει καὶ τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ πτωχείαν, διότι τότε ὁ λαὸς καταπτᾷ εἰς τὴν πλέον ἐλεεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν. Τότε γίνεται καὶ ὁ φόβος ἀνείκαστος εἰς αὐτὸν, οὐ μόνον διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν κίνδυνον εἴτε μεγάλης εἴτε μικρᾶς ὑλικῆς ζημίας. Διὰ τοῦτο εἰς ποινήν τῶν ἐγκλημάτων ἐνομοθέτησε πολλὰ πρόστιμα, τόσοσιν εἰς τὴν Ἐπτάνησον ὅσων καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

145. Εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη ὅπου ἀπ' ἀρχῆς φαίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ ἐκδίδονται συγχρόνως τὰ αὐτὰ νομοσχέδια καὶ οἱ αὐτοὶ νόμοι, παρατηρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι κατ' ἀρχὰς πολυπλασιάζονται αἱ θέσεις, χορηγοῦνται μεγάλοι μισθοὶ, αὐξάνει ὅπως οὖν τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων τοῦ Κράτους, ὅσα ἐξοδεύονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ δὲ ἐξ αὐτῆς βιομηχανία ὅση ἐξοδεύεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν δίδεται εἰς μετρίαν τιμὴν καὶ ἐνεργεῖ πρὸ πάντων ὅλα τὰ σκάνδαλα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Μετὰ καιρὸν δὲ ὅταν ἡ χρήσις τούτων καταντήσῃ ἀναγκαία καὶ γενικὴ, τότε ἐλαττοῦται ἡ τιμὴ τῶν προϊόντων τῆς Ἀνατολῆς, αὐξάνει δὲ ἐκείνην τῆς ἰδίας βιομηχανίας, περιορίζει δὲ εἰς ὀλίγον ἀριθμὸν τὰς θέσεις καὶ εἰς αὐτὰς νομοθετεῖ μέτριον καὶ ὀλίγον μισθὸν, συγχρόνως δὲ εἰς ὅλα ταῦτα ἐπινοεῖ τρόπους καὶ φέρει κατὰ μικρὸν τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ὥστε ἡ πτωχεία ἀποβαίνει γενικὴ καὶ πολὺ βασανιστικὴ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ξηραίνει ποικιλοτρόπως ὅλους τοὺς πόρους τοῦ ζῆν, ὥστε οὐδεὶς ἄλλος μένει εἰς ὅλον τὸν λαὸν, εἰμὴ ὁ διὰ τῆς ἐκδουλεύσεως εἰς τὴν ἀρχὴν, εἴτε θρησκευτικῶς εἴτε διδασκαλικῶς, εἴτε πολιτικῶς, εἴτε στρατιωτικῶς, εἴτε διὰ τρόπου μυστικοῦ τῆς κοινῆς προδοσίας. Εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν τῆς κοινῆς πτωχείας ἔχει κατ' ἀρχὰς προθύμους συναγω-

νιστάς δι' ἀπάτης ὄλην τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ λαοῦ, ἐπὶ λόγῳ
 ὅτι ἀνάγκη πᾶσα ἵνα περιορισθῶσιν εἰς ὀλίγους τὰ πλοῦτη κατὰ
 τὸν τύπον τῆς Ἀγγλίας, συνεργοῦντες εἰς αὐτὸν τὸν ἀπαίσιον
 σκοπὸν τῆς ἐπιβουλῆς ἐπὶ ἐλπίδι ψευθεῖ ὅτι μέλλουσι γενέσθαι
 τάχα ἄλλοι Μιλῆρδοι, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐπινοεῖ ἄλλοις τρόπους
 διὰ τῶν ὁποίων διεγείρει τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν εὐγενῶν ἀδι-
 λακτον μῖσος. Ἐν τσοῦτῳ τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦντος, ὁ
 κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ὀρθοδόξων δόλιος καὶ μανικὸς διωγ-
 μὸς ἀποδοῖναι συστηματικώτερος καὶ δριμύτερος, τὰ δὲ βραδεία
 καὶ αἱ θέσεις ἀπονέμονται πρὸς καιρὸν ἐτι ἕως οὗ οἰκονομήσῃ τὸ
 γενικὸν ναυάγιον. Διὰ τοῦτο παρατηρεῖται ὅτι κατὰ ταύτην τὴν
 ἀπαίσιον ἐποχὴν, εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ὅσοι λάθωσι θέσεις, ἔρχε-
 ται φρικτὴ καὶ μεγάλη εἰς αὐτοὺς ἡ ἀπ' οὐρανοῦ ὀργή. Ἔχομεν
 περὶ τούτου τοῦ εἶδους τῆς βραδουργίας πάμπολλα πραγματικὰ
 δείγματα γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς συνατοὺς καὶ ἑρθέφρονας. Ὅσας
 Σκηναῖς ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἑπτάνησον ὁ πρῶτος ἐκεῖ Ἀρμοστής
 Μείτλαντ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τούτου, διὰ στρατοδικείου, δι' ἐπι-
 σήμου βραδισμού εἰς πολλοὺς, διὰ καταδίκης σκληρῶν καὶ ἀπαι-
 σίων θανάτων εἰς κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, δι' ἀφηνιδίου συλλή-
 φεως ἐν καιρῷ νυκτὸς πολλῶν ἐκεῖ ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν ἀνδρῶν
 καὶ φυλακισμού διὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ ἐπὶ ψιλῇ ὑποψίᾳ καὶ
 δι' ἄλλων πολλῶν τοιούτων, τὰς αὐτὰς ἤνοιξε καὶ ὁ πρῶτος
 Ἀρμοστής τῆς Ἀγγλίας, Ἀμανσπέργος εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς
 Ἑλλάδος. Τὰ ὅσα σκάνδαλα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς
 κατεσκεύασεν ἐκεῖνος τῆς Ἑπτανήσου, διὰ συνεχῶν καὶ πολυ-
 τελῶν συμποσίων, διὰ χορῶν καὶ θεάτρων καὶ ἄλλων πολλῶν
 τοιούτων σκανδάλων τὰ ὁποῖα οὔτε συγχωροῦνται ἵνα λέγωνται.
 Τὰ αὐτὰ κατεσκεύασε καὶ ὁ Ἀμανσπέργος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἤττον εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀπ' οὗ καὶ οἱ δύο ἐξέδωκαν
 ἐκεῖνα τὰ ὅλως ἀντιχριστιανικὰ καὶ ὀλεθριώτατα Νομοσχέδια,

διὰ τὸ ναυάγιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τότε μία καὶ ἡ αὐτὴ μορφή καὶ σειρὰ φαίνεται καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, εἰς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, εἰς τὴν διάλυσιν τῶν Μοναστηρίων εἰς τόσας θρησκευτικὰς καινοτομίας, εἰς τὴν ὄλως ἐστρεβλωμένην, διεφθαρμένην καὶ πεπλανημένην μόρφωσιν τῆς νεολαίας εἰς τὰ σχίσματα, εἰς τὰ σκάνδαλα, εἰς τὴν ὑπόκρισιν τοῦ κεκρυμμένου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, εἰς ὄλους τοὺς νόμους καὶ εἰς ὅσα ἄλλα πάμπολλα ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς ἐπὶ σκοπῷ ὅπως τόσον ἡ Ἑπτάνησος, ὅσον καὶ ἡ Ἑλλάς ἀναφανῶσι. νέα Βρετανία, ὃ δὲ ἐκεῖ καὶ ὃ ἐνταῦθα λαὸς ἀθλιέστατα ἀνδράποδα τῆς ἐπιβουλῆς. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου Ἀρμοστοῦ ἐπεβλήθη εἰς ὄλον τὸν ἐκεῖσε λαὸν λαϊκοὺς τε καὶ κληρικοὺς, εὐγενεῖς τε καὶ χωρικοὺς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἐκείνη ἡ ἀγγάρια τῆς ὁδοποιίας τόσον ὠμῆ, φρικτὴ καὶ τυραννικὴ, ὅποια οὐδέποτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη τοιαύτη, οὔτε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους λαοὺς τῆς Διύτης καὶ Ἀφρικῆς, τῆς ὁποίας καὶ μόνῃ ἡ μνήμη φέρεται μέχρι τῆς ὥρας φόβον καὶ φρίκην εἰς ὄλον τὸν ἐκεῖσε λαόν. Εἰς δὲ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ τὸ αὐτὸ σύστημα λαμβάνει ἀπὸ τότε πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, συγχρόνως ὑποκινεῖ τὰς κατὰ καιροὺς καὶ τόπους κλοπὰς καὶ ληστείας καὶ ἐρεθίζει μυριοτρόπως τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων διὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ λαοῦ. Εἰς τοῦτο μόνον καὶ ὡς πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὁποίους μετέρχεται διὰ τὴν ἐκκένωσιν καὶ χρεωκοπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου, φαίνεται ἡ διαφορὰ. Αὐτὸν τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας παρεξηγοῦντες τινὲς, νομίζουσιν ὡς ἐλευθερίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπολαμβάνουσιν ἄλλο τὸ σύστημα τῆς Ἑπτανήσου. Καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἄμως ἡ ἐπιβουλὴ ἀκολουθεῖ καὶ ἐνεργεῖ ἀδιαλείπτως ἔν και τὸ

αὐτὸ σύστημα. Ὅταν εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἐξεδόθη ὁ νόμος περὶ κοινοταφίων, ὅταν ἐκεῖ ἐστήθη Τράπεζα δανείων, τὰ χαρτόσημα εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πολιτικὰ ἀρχαῖα, ὅταν ἐκεῖ εἰσῆχθησαν τὰ χαρτονομίσματα συγχρόνως αὐτὰ καὶ ἄλλα πάμπολλα ἐνομοθετήθησαν καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Σιωπῶ ἄλλα οὐσιωδέστερα καὶ σημαντικώτερα τούτων, ἐξ ὧν ἐμνημόνευσα πρότερον ὀλίγα τινά.

146 IB'. Δωδεκάτη αἰτία δὲ διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιβουλὴ ἐστὶν ὁ πατριωτισμὸς ὅστις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος σῶζεται μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, προερχόμενος ἐκ δύο αἰτιῶν, ἐξ ὧν ἡ μία ὑπάρχει θρησκευτικὴ ἢ δὲ ἄλλη πολιτικὴ. Ἡ μὲν θρησκευτικὴ ὑπάρχει ἢ ἐφεξῆς. Ἡ Ἀγγλικὴ θρησκεία ὡς εἶπα πολλάκις ὑπάρχει συγκεχωνευμένη εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν. Ἐκ ταύτης ὡς ὁ ἐκεῖ λαὸς νομίζει πηγάζουσι καὶ ἐλπίζονται ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τόσον τὰ πνευματικὰ καὶ αἰώνια, ὅσον καὶ τὰ υἱικὰ καὶ τὰ πρόσκαιρα. Τοῦτου ἕνεκα, ὁποῖαν πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν πᾶς ἄλλος χριστιανὸς νομίζει ὅτι χρεωστῆ εἰς τὴν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίαν, καὶ ὁποῖον μισθὸν ἐλπίζει διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας καὶ κόπους, τὰ αὐτὰ καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας νομίζει ὅτι χρεωστῆ εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς ἐκεῖ ἀρχῆς καὶ τὸν αὐτὸν μισθὸν ἐλπίζει διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας. Ἐκ τούτου ὅλος ὁ ἐκεῖσε λαὸς φαίνεται, θρησκευτικῶς, ἠθικῶς τε καὶ πολιτικῶς σύμμορφος καὶ ὁμοιος κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκεῖσε πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, ὅλην τὴν βᾶσιν καὶ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας, προόδου καὶ εὐδαιμονίας στηρίζει καὶ ἐλπίζει ἐκ τῆς πτώσεως καὶ καταστροφῆς ὅλων τῶν ἄλλων ἔθνων, ὅλη δὲ ἡ πανοπλία καὶ ἡ δύναμις ταύτης ὑφίσταται εἰς τὴν ἀπάτην, εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν ραδιουργίαν, τὰ ὁποῖα πρὸ πολλοῦ εὗρηκαν χώραν καὶ προοδεύουσι διὰ τοῦτο καὶ εἰς ὅλον τὸν ἐκεῖσε λαὸν βασιλεύει ἢ κατὰ πάντα

ἀδιάλλακτος ἀποστροφή, ἡ ὑπόκρισις καὶ ἡ ὑπεροψία πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ μάλιστα ἑτεροδόξους. Ταῦτα δὲ γινόμενα πρὸ πολλοῦ ἐν μέρει γνωστὰ καὶ δῆλα εἰς ὅλους τοὺς συνετοὺς καὶ ὀρθόφρονας ὄλων τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τούτου προέρχεται ἡμέρα τῆ ἡμέρα τὸ κατὰ τῆς Ἀγγλίας γενικὸν καὶ παγκόσμιον μῖσος καὶ ἡ ἀποστροφή. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ, ὅσον βλέπει καὶ προοδεύει τοῦτο τὸ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους γενικὸν καὶ ἀδιάλλακτον μῖσος τόσο μᾶλλον ἐρεθίζεται καὶ καταφεύγει εἰς βαθυτέραν ῥαδιουργίαν καὶ τέχνην, διὰ τὴν καταστροφὴν ὄλων τῶν ἄλλων αὐλῶν καὶ λαῶν.

147 Ἡ δὲ πολιτικὴ αἰτία ἐξ ἧς προέρχεται ὁ ἐκεῖ πατριωτισμὸς ὑπάρχει ὁ τρόπος τοῦ διοικεῖν. Ὁλη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους ὡς ἐστὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἀνῆκει εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ Μιλόρδους, ὄντας περὶ τοὺς 600 καὶ εἰς αὐτοὺς μόνους ἀναφέρονται, τόσο τὰ συμφέροντα ὅσον καὶ πᾶσα ζημία καὶ βλάβη τῆς ἀρχῆς. Ὅλοι δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι οἱ ἐκτὸς τῶν Μιλόρδων, ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος ὄνομα βασιλέως, τύπον μόνον φυλάττουσι καὶ ὅλοι θεωροῦνται ὡς ἐκείνων ὑπάλληλοι καὶ τοῦτο κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἐκ τούτου ἕκαστος τῶν ἐκεῖ Μιλόρδων, ἐξ ἀνάγκης ἀναδέχεται τόσο ζῆλον φροντίδα καὶ μέριμναν, περὶ διατηρήσεως, ἀσφαλείας καὶ προόδου τοῦ Κράτους, ὅσον οὐδεὶς Βασιλεὺς ἢ Μονάρχης λαμβάνει περὶ τῆς ἰδίας ἀρχῆς. Ἡ διαφορὰ μόνον ὑπάρχει ὅτι οὗτοι οἱ δεῦτεροι οὐ μόνον περιστοιχοῦνται ὑπὸ τῆς κολακείας, τοῦ δόλου καὶ τῆς ὑποκρίσεως τῶν περὶ αὐτοὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εὐστοχοῦσιν εἰς τὸν τρόπον τοῦ διοικεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ πάμπολλα καὶ μεγάλα ἀντικείμενα ἐν οἷς ἀδιαλείπτως καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐνασχολοῦνται, καὶ οἱ φόβοι καὶ αἱ ὑποψίαι τὰ ὅποια φαίνονται ἀπ' αὐτῶν ἀναπόσπαστα καὶ ἀχώριστα διὰ τὴν διαφθορὰν τοῦ αἵωνος, ἀναδεικνύουσι πολὺ κατωτέρους εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ διοικεῖν καὶ ὡς

πρὸς ἓνα Μιλῶρδον. Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας αὐτὰς ἀναβαίνουνσιν οἱ τυχόντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα, καὶ ἐπειδὴ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλή ἐνόθευσε τὸν αἰῶνα τοῦτον διὰ τῆς πλάνης, διὰ τῆς διαφθορᾶς, διὰ τῆς ἀνωμαλίας, καὶ διὰ τῆς ἰδιοτελείας καὶ ἔσθυσε πᾶν αἴσθημα γενναῖον καὶ τὸ τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐκ τούτου καὶ οἱ ἀναβαίνοντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα νομιζοῦσι τὴν θέσιν αὐτὴν, ὡς περίστασιν τυχηρὰν τῆς ἰδίας κερδοσκοπίας, καὶ οὐχὶ ὡς ἔργον μεγίστης φροντίδος, κόπρου καὶ σκέψεως ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, πρόοδον καὶ κοινὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Κράτους, καὶ πολλῆ μᾶλλον ἐπειδὴ ἡ διάρκεια τῆς ἰδίας θέσεως ὑπάρχουσιν αὐτοῖς ἀδηλος καὶ ἀόριστος.

Δὲν λέγω ὅτι ἡ ἐπιβουλή πρὸ πολλοῦ ἐνεργεῖ καὶ ἀναδιβάζονται εἰς τὰς θέσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑποκεκρυμμένων ἐργάνων καθ' ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Ἐκτὸς τούτου πᾶν ἔργον μυστικὸν καὶ ἔκτακτον τῶν Βασιλέων καθ' ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπιβουλής διαφθορὰν νομιζέται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὸ γενικὸν τοῦ λαοῦ ὡς ἔργον ὑποπτον ἀθαιρεσίας καὶ τυραννίας καὶ διεγείρει τὴν κοινὴν ὑποψίαν καὶ περιέργειαν εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ σκοποῦ. Οἱ Μιλῶρδοι ὅμως τῆς Μεγ. Βρετανίας, οὐ μόνον ὑπάρχουσι τοσοῦτοι εἰς τὸν ἀριθμὸν, τοῦτο μόνον τὸ ἔργον ἔχοντες συστηματικῶς καὶ ἀδιαιλείπτως περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ ἰδίου Κράτους, καὶ περὶ τῆς τῶν ἄλλων πτώσεως καὶ καταστροφῆς, ἐξ ἧς ἀκολουθεῖ ὡς νομιζοῦσιν ἢ κατ' αὐτοὺς ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόοδος, οὐ μόνον ὑπάρχουσι μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ὅλοι αὐτοὶ οἱ συσκιασμοί, αἱ ἀνωμαλῖαι καὶ τὰ προσκόμματα ὡς μὴ ἐπιβουλευόμενοι ὑπὸ τινος, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι ὅλην τὴν ἰκανότητα, τὴν ἐμπειρίαν καὶ τέχνην τοῦ διοικεῖν καὶ τοῦ ῥαδιουργεῖν, καὶ ἐπενόησαν τρέπους διὰ τῶν ὁποίων ἐπισωρεύονται εἰς μόνους αὐτοὺς ὅλα τὰ ἐκεῖ εἰσαγόμενα χρήματα, ὥστε ἕκαστος τούτων ἔχει τόσῃν ἰκανώτητα

καὶ τόσα μέσα διαφθορᾶς διὰ τῆς δωροδοκίας, ὅσα σχεδὸν δὲν ἔχει μία ἄλλη δλόκληρος αὐτὴ εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν ἐποχὴν. Ἐχουσι δὲ τὴν γνώσιν, τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν τέχνην εἰς ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ μόνη σπουδὴ αὐτῶν τῶν Λόρδων ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων κατὰ ἀδιάκοπον σειρὰν καὶ διαδοχὴν ὑπάρχει αὐτῇ ἡ τῆς πολιτικῆς καὶ αὐτῇ διὰ τρόπου ἕλως ἀποκρύφου καὶ συστηματικοῦ, ἐπειδὴ ὅλα τὰ μεγάλα καὶ οὐσιώδη ἔργα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ὑπάρχουσιν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς μυστήρια κεκρυμμένα καὶ ἄδηλα, ἐν ᾧ εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ μυστικά τῶν ἄλλων γίνονται γνωστὰ καὶ φανερὰ διὰ τοῦ κεκρυμμένου καὶ πανταχοῦ διεσπαρμένου προσηλυτισμοῦ αὐτῆς, ἰδοὺ δὲ μία ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων αἰτιῶν, δι' ἣν ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν ἢ ἐπιβουλὴν, καὶ τοσαύτην πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν μέχρι τῆς ὥρας, ὥστε κινεῖ ὡς θέλει πρὸ πολλοῦ καὶ θρόνους, αὐτὰς καὶ λαοὺς, καθ' ὃν τρόπον κινουῦνται οἱ στρατιῶται εἰς τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος.

148 Π'. Δεκάτη τρίτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιβουλὴ ἐστίν, ἐπειδὴ ὅσα ἡ διπλωματία τῆς Βρεττανίας ἐπιχειρήσῃ ἵνα φέρῃ εἰς ἐνέργειαν ἐπιμένει μέχρι τέλους εἰς αὐτὰ, καὶ οὐδεμία αἰτία δὲν γίνεται εἰς αὐτὴν ἰκανὴ ἵνα μεταβάλλῃ σκοπόν. Εἰς περιστάσεις τινὰς, ὅταν τύχῃ ἀνάγκη μεταβάλλει ἐνίοτε Σικηνὴν, μεταβιάζει ἐκ τόπου εἰς ἄλλον τόπον τὰ ἴδια αὐτῆς ὄργανα, μεταβάλλει λόγους καὶ προσωπεῖον ἐν ὑποκρίσει, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος καὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς σκοποῦ ἐπιμένει μέχρι τέλους.

149 ΙΔ'. Δεκάτη τετάρτη αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχεῖ ἡ τοιαύτη κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλὴ ἐστίν ἡ κοινὴ φήμη, τὴν ὁποῖαν πάντοτε συστηματικῶς αὐτὴ πλάττει: καὶ δημιουργεῖ, καὶ δι' αὐτῆς φέρει τὴν κοινὴν γνώμην καὶ θέλησιν εἰς τὸν λαόν. Δι' αὐτῆς φέρει εἰς αὐτὸν τὴν ἀποστρεφὴν, τὸ μῖσος καὶ

τὴν ὑποψίαν ἐφ' ὅλα τὰ κοινωφελῆ καὶ σωτήρια ἔργα, ἐφ' ὅλους τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ζηλωτὰς καὶ ὀρθόφρονας, καὶ ἐξ ἐναντίας ἔλην τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν πόθον πρὸς ὅλα τὰ δλέθρια καὶ Σατανικὰ πρακτικὰ, καὶ ἔλην τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν πρὸς ὅλα τὰ ὄργανα αὐτοῦ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Ὅση ἀγάπη, πίστις καὶ ἀφοσίωσις ἀπαιτεῖται εἰς ὅποιονδήποτε ὑγιῆ ἄνθρωπον πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ἀδελφοὺς καὶ γονεῖς, τόση κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἀπαιτεῖται καὶ εἰς ὅλον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς ἵνα ἔχη πρὸς τὸν ὀμόθησκον λαὸν αὐτοῦ τῆς Ρωσσίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖα τῆς θείας προνοίας, διετηρήθη καὶ σώζεται μέχρι τῆς ὥρας καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐξ αὐτοῦ βοήθειας, συνεργούσης τῆς θείας χάριτος, ἐλπίζει ὅποιονδήποτε ἐσόμενον ἀγαθόν. Καὶ ἐὰν ποτὲ, (ὦ Θεέ μου, μὴ γένοιτο) ἀκολουθήσῃ κίνδυνος ἢ καταστροφή τοῦ ὀρθοδόξου καὶ Ρωστικοῦ ἔθνους, ἀναποφεύκτως ἐπαπειλεῖται ὁ τέλειος δ-λεθρος καὶ ἀφανισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπιβουλῆς. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὅσον μῖσος, ἀποστροφή καὶ στηλίτευσις ἀπαιτεῖται κατὰ τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, τὰ αὐτὰ ἀπαιτοῦνται καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνας, ἵνα ἔχωσι κατὰ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ, ὃς ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἄλλο ἐπιβουλευόμενον καὶ πολεμούμενον ἔθνος ἔλαβε τοιοῦτον δολιώτατον, δλέθριον καὶ ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν, ὅποιος ἐστὶν αὕτη ἡ πολιτικὴ κατὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ μάλιστα κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅμως καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος, διὰ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ῥαδιουργίας ἔφερε τόσῃν νόθευσιν καὶ σκοτασμὸν εἰς τὰ πνεύματα τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὥστε οὐδεὶς ἄλλος λόγος γίνεται παρ' αὐτοῖς τόσον σκανδαλοποιὸς καὶ πειρακτικὸς, ὅσον ὁ κἂν μικρὸς λόγος εἴτε εἰς ἔπαινον καὶ εἰς σύστασιν τῆς Ρωσσίας, εἴτε εἰς κατηγορίαν καὶ στηλίτευσιν τῆς Ἀγγλίας !!

150 Ἐκτὸς τούτου εἰς ὅλα τὰ συγγράμματα τῶν ὀρθοδόξων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖται τόση διαφορὰ σοφίας καὶ γνώσεως ὡς πρὸς ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς φιλοσόφους, ὅση θεωρεῖται εἰς τὸν λογικὸν ἄνθρωπον ὡς πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ τόση διαφορὰ ὡς πρὸς τὰ συγγράμματα, ὄλων τῶν ἀσεβῶν τε καὶ αἰρετικῶν, ὅση θεωρεῖται εἰς τὸ φῶς ὡς πρὸς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν ζωὴν ὡς πρὸς τὸν θάνατον. Ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ Πατέρες ὡς γνήσιοι διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς λαβόντες τὸ δῶρον τοῦ συνιέναι καὶ ἐρμηνεύειν τὰς θείας γραφάς, ἀναβιδιάζουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς οὐράνιον καὶ Ἀγγελικὴν ἠθικὴν ἐξ ἧς πηγάζουσι ὅλα τὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια ἀγαθὰ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ συγγράμματα τῶν ἀσεβῶν καὶ αἰρετικῶν φέρουσι τοὺς ὅσους ἀσθενεῖς μελετῶσι αὐτὰ εἰς τὸν σκοτασμὸν, εἰς ὅλας τὰς διαφθοράς καὶ κακίας τοῦ Σατανᾶ, εἰς ὅλας τὰς προσκαίρους καὶ αἰωνίους συμφοράς καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν. Διὰ τῆς κοινῆς φήμης ὁμοῦ καὶ τῆς ῥαδιουργίας ἐκίνησε πρὸ τῶσων ἐτῶν ὄλην σχεδὸν τὴν τάξιν τῶν ἐλλογιμῶν, διδασκάλων καὶ μαθητῶν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ φέρουσι τόσην περιφρόνησιν, ἀπαγόρευσιν καὶ ἀποστροφὴν πρὸς ὅλα τὰ Συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὅποια εἶχον καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας οἱ χριστιανοὶ κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ αἰρετικῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τόσην τιμὴν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς ὅλα τὰ ἀσεβῆ καὶ Λουθηρο-Καλβινικὰ βιβλία, ὅποια εἶχον τότε οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἐκεῖνα τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἁγίων Πατέρων !!

151 (Ἡ πρωτίστη ὁμοῦ καὶ ἡ κυριώτερα αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν εὐστοχοῦσι καὶ προοδεύουσι τὰ σχέδια τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλῆς ἐστὶν ἡ ἀνομία τῶν ἐπιβουλευομένων. Ὅπου πλεονάση ἡ ἀνομία εὐρίσκει χώραν καὶ αὐτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος καὶ

ὑπάλληλος τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, ὡς ἔπειτα ἐναργέστερον λέγομεν περὶ τούτου).

152 Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν συνεπτυγμένην καὶ ἐν μέρει ἐκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων ἐνεργουμένων ῥαδιουργιῶν, καὶ ὡς πρὸς τὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα εὐστοχεῖ καὶ προοδεύει αὐτὸς ὁ ἀδιάλλακτος καὶ ὁ κοινὸς ἐχθρὸς. Ἡ ὡς οὐδεμία ἄλλη τρομερὰ, μεγίστη καὶ σπουδαιότατη ὑπόθεσις μ' ἐκίνησεν ἐκόντα καὶ ἄκοντα καὶ ἔδωκα εἰς τὴν ἀνά χειρας ἐπιστολὴν μου τοιαύτην ἔκτασιν ὡς πρὸς τὰ εἰρημμένα ἀντικείμενα. Καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος τὰ ὅσα μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῶν ἐξέθεσα, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ πράγματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς ὕσας ἄλλας ῥαδιουργίας δολίως καὶ συστηματικῶς ἐνεργεῖ, διὰ τὸν κατὰ κράτος ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν τῶν ἑρθοδόξων καὶ διὰ τὴν γενικὴν καὶ ἀθρόαν κατάργησιν τῆς ἑρθοδόξου πίστεως, φαίνονται τὸ οὐδὲν καὶ ὡς ἐγκώμια σχεδὸν τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα ὁμως ὀλίγα καὶ συνεπτυγμένως ἐξέθεσα, ἐὰν ᾖ δυνατόν ἵνα δώσω ἀνάπτυξιν πληρεστέραν καὶ ἐξηκριθωμένην. φέρων εἰς αὐτάς καὶ ἄλλας πολλὰς πραγματικὰς καὶ ὁμολογουμένας ἀποδείξεις, ἡ ὕλη γίνεται τοσοῦτον ἐκτεταμένη, ἵνα συγκροτηθῶσι τόσα βιβλία, ὅσοι καὶ οἱ παράγραφοι. Ταύτης τῆς ἐπιστολῆς μου σκοπὸς ἔστιν ἵνα δώσω μικρὰν τινὰ νύξιν καὶ ἀφορμὴν τόσον διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀνάπτυξιν τούτων τῶν ὀλίγων καὶ ἐν κατεπειγούσῃ βίᾳ παρ' ἐμοῦ γεγραμμένων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν πολλῶν ἄλλων, περὶ ὧν οὐδεὶς λόγος ἔπεσε καθ' ὄλην τὴν ἐκθεσιν ταύτης. Οἶδα καλῶς ὅτι εἰς αὐτὴν ἀπαντᾶτε πολλὰς ἐπαναλήψεις, καὶ ταυτολογίας, καὶ ἄλλα λεκτικὰ παροράματα, ἐπειδὴ καὶ ἐκτὸς τῆς ἀδυναμίας μου, ἐγράφη καὶ γράφεται οὐ μόνον αὐτοσχεδίως, ἀλλὰ καὶ λίαν κατεσπευσμένως, ὡς λέγω καὶ κατ' ἀρχάς. Οἶδα ἐπίσης ὁμως, ὅτι ὅλοι οἱ

συνετοὶ καὶ ὀρθόφρονες, οὐδεμίαν προσοχὴν παρέχουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν λέξεων, ἀλλ' εἰς τὸ νόημα, καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, καὶ μάλιστα εἰς περιστάσιν τοιαύτης τρομερᾶς καὶ ἀπαρადειγματίστου ἐπιβουλῆς.

153 Παρατρέχω πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα, ἐκ τῶν ὧν ἔφερε, φέρει καὶ ἐνεργεῖ ἀδιαλείπτως ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιβουλή, καὶ ἔρχομαι ἤδη εἰς τὴν συνοπτικὴν ἔκθεσιν τοῦ τρίτου ἀντικειμένου ἐκ τῶν ὧν ὑπεσχέθη, εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τοὔτεστι :

154 « Ποῖα κυρίως τὰ αἷτια τοῦ νῦν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ἐπικρατοῦντος καὶ προοδεύοντος φρικτοῦ καὶ τρομεροῦ πειρασμοῦ ».

155 Ὁ περὶ τούτου λόγος, γίνεται σφόδρα περίεργος καὶ σπουδαῖος, διὰ δύο αἷτια, πρῶτον μὲν ἐπειδὴ ἐκτίθενται δι' αὐτοῦ τινὲς θρησκευτικαὶ, Ἐκκλησιαστικαὶ γνώσεις, τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν· δεῦτερον δὲ ἐπειδὴ ἐκ τούτου μανθάνομεν ὀρθῶς τε καὶ ἀκριβῶς τὸ τέταρτον ἀντικείμενον τῆς ἐπιστολῆς, τοὔτεστι· « ὅποια ἱαματικαὶ καὶ διορθωτικαὶ πράξεις » γίνονται ἀναγκαῖα περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας ».

156 Εἰς ἀσφαλῆ γνῶσιν τοῦ τρίτου ἀντικειμένου περὶ οὗ ἤδη ὁ λόγος, γίνεται ἀναγκαῖα ἡ γνῶσις δύο ἄλλων ὁποῖα τὰ ἐφεξῆς : Α'. Περὶ διαφορᾶς καὶ σχέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς. Β'. Περὶ προκοπῆς καὶ καταρτισμοῦ, τόσον τῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, ὅσον τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας καὶ περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προερχομένων συνεπειῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἔχουσι πολὺν καὶ ἐκτεταμένον τὸν λόγον εἰς σύνταξιν ὀλοκλήρου βιβλίου, διὸ καὶ περὶ τῶν δύο λέγομεν ἕλιγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένα, ὅσα φαίνονται κατάλληλα καὶ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐρχόμεθα δὲ εἰς ἔκθεσιν τοῦ πρώτου.

157 «Περὶ διαφορᾶς καὶ σχέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Κοσμικῆς ἀρχῆς».

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς πρὸς τὸν κόσμον θεωρεῖται τοιαύτη σχέσις καὶ διαφορὰ, ὅποια θεωροῦνται εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον καὶ πνευματικόν, ὡς πρὸς τὸν ἔξω τὸν φθαρτὸν, τὸν σαρκικόν καὶ τὸν αἰσθητόν. Καθὼς ὁ ἔσω ἄνθρωπος δὲν ἐποιήθη διὰ τὸν ἔξω, ἀλλὰ τὸ ἀνάπαλιν ὁ ἔξω ἐπλάσθη ὡς οἶκος καὶ σκῆνωμα, ὡς δούλος καὶ ὑπηρέτης τοῦ ἔσω. Ὡσαύτως καὶ ὁλος οὗτος ὁ αἰσθητὸς Κόσμος, ἐπλάσθη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατηρεῖται καὶ σώζεται μέχρι τῆς ὥρας, χάριν τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν ἣ γίνεται ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐκλεκτῶν. Καθὼς δὲ ὅλη ἡ σωτηρία, ἡ τιμὴ, ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔξω ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑπακοῆς καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἔσω, ὅταν οὗτος φυλάττῃ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπαιτουμένην ὑπακοήν, ἀγάπην, ὀρθὴν λατρείαν καὶ δόξαν ὡσαύτως, ὅλη ἡ εἰρήνη, ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ Κόσμου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑπακοῆς καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Καθὼς ὁμως μετὰ τὴν ἐκ τῆς θείας ἐντολῆς ἀποστασίαν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, ἠκολούθησέ καὶ ἡ τοῦ ἔξω ἐκ τῆς ἐφειλομένης ὑπακοῆς πρὸς τὸν ἔσω καὶ ἀπὸ τότε ἐπιβουλεύεται καὶ ἀντιφέρεται κατ' αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ ὁ Κόσμος ἀπὸ τότε γενόμενος σαρκικὸς, ἀντιφέρεται πάντοτε καὶ πολεμεῖ τοὺς πνευματικούς τε καὶ ἐκλεκτοὺς ἐξ ὧν συγκροτεῖται καὶ συναπαρτιζέται ἡ Ἐκκλησία ἥτις ἐπὶ σῶμα Χριστοῦ τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ τοῦ ἀπ' οὐρανοῦ καὶ πνευματικοῦ. Τούτου ἕνεκα ὁ Κόσμος ἀπ' ἀρχῆς ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὃν τρόπον ἡ σὰρξ πάντοτε πολεμεῖ τὸ πνεῦμα, τὸ δὲ πνεῦμα ἀντιφέρεται κατὰ τῆς σαρκός. Διὰ τοῦτο ὁσον ὁ Κύριος καὶ οἱ Ἀπόστολοι μακαρίζουσιν τοὺς ὑπὸ

τοῦ Κόσμου ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἕνεκεν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης πολεμουμένους, διωκομένους καὶ πάσχοντας, ὡς ἠκολούθησεν εἰς ὄλους τοὺς ἀπ' αἰῶνος γνησίους καὶ ἀληθινούς προφήτας καὶ ἐκλεκτούς, τόσον στηλιτεύουσι καὶ ἐλεεινολογοῦσι τοὺς ὑπὸ τοῦ Κόσμου τούτου τιμωμένους καὶ βραβευομένους, ὡς ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ εἰς ὄλους τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ ἀπολλυμένους. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει ὅτι «πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ διωχθήσονται.» (Β'. Τιμ. γ'.) Τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. (Ἰωάν. ιδ.)

158 Τούτων ἀπάντων καὶ ἄλλων πολλῶν ἕνεκα, μεγίστη διαφορὰ καὶ ὀπωσοῦν ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένη θεωρεῖται μεταξὺ Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς, ὅποια θεωρεῖται μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, μεταξὺ πνεύματος καὶ σαρκός.

159 Τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἔργον ὑπάρχει ὁ καταρτισμὸς τοῦ ποιμνίου, τοῦ ὁποῦ ἡ τελειότης ὑφίσταται εἰς τὴν τελείαν ἀπάρνησιν τοῦ Κόσμου καὶ τῶν ἐν Κόσμῳ, εἰς τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς σαρκός, εἰς τὴν φυγὴν τῆς προσκαιροῦ τιμῆς καὶ δόξης, δι' ἐπιτυχίαν τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀποκειμένων μεγάλων καὶ ἀνεϊκάστων ἀγαθῶν κτλ.

160 Τῆς δὲ κοσμικῆς ἀρχῆς ὑπάρχουσιν ὄλα τὰ τούτων ἐναντία. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι, δηλαδὴ αὐτῆς συγκεντρῖζονται εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰ τοῦ κόσμου, εἰς τὴν εὐπάθειαν τῆς σαρκός εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρούσης τιμῆς καὶ δόξης κτλ.

161 Εἰς ὄλα τὰ γνήσια μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὄλος ὁ θησαυρὸς, ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ, ἡ μακαριότης καὶ δόξα γίνεται ἀναλόγως εἰς τὸν ἐν αὐτοῖς βαθμὸν τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς μέχρις αἵματος βασάνων καὶ θανά-

του, ὑπομονῆς καὶ ἀνεξικακίας, εἰς ὅποιονδήποτε κατ' αὐτῶν διωγμὸν ἔνεκεν τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅστις ἐκπέσῃ ἐξ αὐτῶν, τοὔτεστιν ἐκ τῆς πίστεως τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ, αὐτὸς χωρίζεται δι' ἀφορισμοῦ, ὡς μέλος πεπτωκὸς ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ἄλλων πιστῶν διὰ τὴν κοινὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀσφάλειαν.

162 Εἰς δὲ τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ Βασιλεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄλα τὰ ἔργα τοῦ δόλου, τῆς ταρραχῆς, τοῦ πολέμου, τῆς ἐκδικήσεως, καὶ φιλοτιμίας, τῆς τρυφῆς κτλ.

163 Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὅστις τῶν ἄλλων φανῆ ἀνώτερος εἰς τὴν ἐκούσιον ἀκτημοσύνην, εἰς τὴν ἔνεκα τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου κακοπάθειαν, καὶ εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην γενόμενος ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἔσχατος πάντων, διὰ τὴν πρὸς Θεὸν ὑπακοήν, οὗτος κρίνεται κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, ὡς πρῶτος καὶ τῶν ἄλλων ὁ προτιμότερος εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν καὶ κρίσιν. Εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν ὅστις φανῆ τῶν ἄλλων ἀνώτερος εἰς τὰ ὑλικά πλούτη, καὶ εἰς τὰς τιμὰς καὶ δόξας τοῦ Κόσμου, διὰ πλεονεκτήματα κοσμικά, εἰς αὐτὸν ἀπονέμεται συστηματικῶς ἡ κρίσις καὶ ἡ ἐξουσία. Ἡ ἀληθινὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπιβάλλει σωματικὰς, ὑλικὰς, ἢ βιαιὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἀλλὰ νοθεσίας καὶ πατρικὰ παραγγέλματα, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πραότητος, καὶ ὁ θέλων ἀκολουθεῖ εἰς αὐτὰ αὐτοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως. Μίαν μόνην πνευματικὴν ποινήν ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἀποστάτας τῆς πίστεως καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας, τὸν ἀφορισμὸν, καὶ πάλιν ἀποδέχεται καὶ συγχωρεῖ τοῖς τοιοῦτοις ὅταν δι' εἰλικρινοῦς καὶ ἀληθινῆς μετανοίας ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας.

164 Ἡ Κοσμικὴ ἀρχὴ πάντοτε σωματικὰς, χρηματικὰς καὶ βιαίας ποινὰς ἐπιβάλλει εἰς τοὺς παραβάτας τῶν παρ' αὐτῆς τεθέντων νόμων, οἵτινες ἐπαπειλοῦσιν ἀπαραίτητον καὶ ἀδυσώπητον τὴν προωρισμένην ποινὴν.

165 Ἡ Ἐκκλησία εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῇ καὶ ὁμολογοῦντας ἐν ἀληθινῇ μετανοίᾳ τὰ ἴδια πλημμελήματα, δέχεται αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς, ἀποκρύπτει καὶ σιωπᾷ αἰωνίως τὰ ὁμολογηθέντα ἁμαρτήματα καὶ δίδωσιν αὐτοῖς εὐθὺς τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἀμνηστειάν.

166 Ἡ κοσμικὴ ἀρχὴ ἅμα γνωρίσῃ τὸ ἁμάρτημα κατὰ τὸ ἀπαραίτητον τοῦ νόμου καθήκον καὶ ἔργον εὐθὺς ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐγκληματιὰν τὴν ποινὴν καὶ στηλίτευσιν καὶ δημοσιεύει τοῖς πᾶσι τὸ ἔγκλημα.

167 Ἡ Ἐκκλησία ἔχει δόγματα, μυστήρια, τελετὰς, καὶ συμβουλὰς τῶν ὁποίων εἴτε ὁ ἐξ αὐτῶν ἀγιασμός, ὁ φωτισμός καὶ ἡ χάρις, εἴτε αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ τιμωρίαι, εἴτε αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τὰ βραβεῖα ἀφορῶσι πνευματικὰ πράγματα καὶ ἀποταμιεύονται εἰς τὴν αἰωνιότητα τῆς ἄλλης ζωῆς. Ἡ Κοσμικὴ ἀρχὴ ἔχει νόμους διὰ τῶν ὁποίων ὑπόσχεται βραβεῖα, καὶ ἐπαπειλεῖ κολαστήρια καὶ ποινὰς, τὰ ὅποια ἐμπεριέχονται εἰς ὕλικὰ καὶ σαρκικὰ καὶ εἰς πρόσκαιρα πράγματα καὶ περιορίζονται ὅλα εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχουσιν ὅλως μυστηριώδη καὶ ἀπόκρυφα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ γνῶσις προσκτάται δι' ὑπερφυσικοῦ φωτισμοῦ, γινομένου ἐκ τοῦ ὅλως ὑψηλοῦ καὶ καθαρῶ βίου καὶ ἐκ τοῦ ἀγιασμοῦ, καὶ τῶν ὁποίων οὔτε ἡ ἀπλή ἀκρόασις δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς παχυλοὺς καὶ εἰς τὰ ὅλως σαρκικὰ, κοσμικὰ καὶ ἀκάθαρτα πνεύματά. Εἰς τὴν Κοσμικὴν ἀρχὴν ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα κοσμικὰ, τῶν ὁποίων ἡ ἔρευνα, ἡ γνῶσις καὶ ἡ πράξις γίνονται τρόπον τινὰ ἀναγκαῖα τοῖς πᾶσι.

168 Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχουσιν πράγματα ἱερά, θεῖα καὶ ἅγια τῶν ὁποίων ὅλων τόσον ἢ τελετή, ὅσον ἢ κρίσις, ἢ ἐξουσία καὶ ἢ διοίκησις ἀνήκει ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς, κατὰ τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν νόμον, εἰς μόνους τοὺς ἐννόμους καὶ Κανονικῶς χειροτονηθέντας ὀρθόδοξους Ποιμένας, Ἐπισκόπους, δηλαδή, πρεσβυτέρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους κληρικούς. Πᾶσα δὲ εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ἐμμέσως πως πλαγίως ἐπέμβασις ἐν αὐτοῖς, ὁποιοῦδήποτε λαϊκοῦ, θεωρεῖται πάντοτε ὡς ἀπαίσιος καὶ φρικτὴ ἱεροσυλία ὑπεύθυνος βαρυτάτης καὶ τρομερᾶς ἐνοχῆς. Ὅποιοσδήποτε λαϊκὸς ὀρθόδοξος, κἂν Ἡγεμῶν, κἂν Βασιλεὺς ἢ Μονάρχης χρεωστῆι ὑπακοῆν ὡς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ εἰς ὁποιοῦδήποτε ὀρθόδοξον κληρικόν, καθὼς πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, τόσον οὗτοι, ὅσον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπλῶς χρεωστοῦσι τὴν αὐτὴν ὑπακοῆν εἰς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, ὡς πρὸς ὅλα τὰ κοσμικὰ, σαρκικὰ καὶ πρόσκαιρα πράγματα, καθ' ὅσα δὲν ἀντιβαίνουν καὶ δὲν γίνονται ἀναιρετικὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν. Εἰς τοὺς κληρικούς πάλιν ὑπάρχουσι διάφοροι καὶ πολλοὶ οἱ βαθμοὶ ἐν οἷς ὀφείλεται καὶ ἢ πρὸς ἀλλήλους ὑπακοή. Ὅλοι, δηλαδή, οἱ ἀναγνώσται, ὑποδιάκονοι καὶ διάκονοι ὀφείλουσι πειθαρχίαν καὶ ὑπακοῆν πρὸς ὅλους ἀπλῶς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἱερεῖς, οὗτοι δὲ πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι πρὸς τὸν κατὰ τόπον Μητροπολίτην, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι καὶ Μητροπολίται πρὸς τοὺς Ὄρθόδοξους καὶ Κανονικοὺς Πατριάρχας, οὗτοι δὲ πάλιν πρὸς τὰς εἴτε Τοπικὰς, εἴτε Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ πᾶσα εἴτε τοπικὴ εἴτε Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ὀφείλει ὑπακοῆν πρὸς τὴν Καθολικὴν καὶ Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τοῦτέστι πρὸς ὅσα αὐτὴ ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, τελεῖ, διατηρεῖ καὶ δοξάζει, εἴτε ἐγγράφως διὰ τῆς Παλαιᾶς καὶ Κοινῆς Διαθήκης, διὰ τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων ἐρμηνειῶν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν

διδασκάλων, διὰ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ διὰ τῶν ὄσων αἱ Ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐδογματίσαν εἴτε ἀγράφως διὰ τῆς Καθολικῆς πράξεως καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Ἐν τούτοις φαίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Τοῦτέστι τὰ γραπτὰ ἐπικυροῖ καὶ μαρτυρεῖ ὡς ἀληθεῖ καὶ γνήσια ἢ παράδοσις, τὴν δὲ παράδοσιν ἐπικυροῖ καὶ μαρτυρεῖ ὡς τοιαύτην, ἢ Παλαιὰ καὶ ἢ Καινὴ Διάθηκη καὶ οἱ Κανόνες. Οἱ Ἀποστολικοὶ δὲ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Κανόνες φαίνονται κατὰ πάντα σύμφωνοι εἰς τὰς θείας Γραφάς· καὶ πάλιν ἢ αὐτὴ συμφωνία φαίνεται, τόσον εἰς τὰς θείας Γραφάς καὶ εἰς τοὺς Κανόνες, ὅσον καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως κτλ.

169 Τὰ δόγματα καὶ οἱ νόμοι τῆς Ἐκκλησίας διατελοῦσιν ἀναλλοίωτα καὶ αἰώνια, ἀνευ ἀλλοιώσεως, προσθήκης ἢ ἀφαίρεσεως. Τὰ συστήματα ὁμως καὶ οἱ νόμοι τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, πάντοτε καὶ ἀδιαλείπτως λαμβάνουσιν ἀλλοίωσιν καὶ μεταβολήν.

170 Τὰ πρακτικὰ τῶν ποιμένων καθ' ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον χρέος περιορίζονται εἰς πράγματα πνευματικὰ, τέλος καὶ σκοπὸν ἔχοντα τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς ἀγαθὰ, διὸ καὶ θεωροῦνται ὡς ὄλως νεκροὶ κατὰ σάρκα καὶ ὄλως ἀπηλλαγμένοι τοῦ Κόσμου καὶ τῶν ἐν Κόσμῳ. Εἴτε ἡ βία, ἡ δυναστεία, ἡ ὀργή, τὸ μῖσος, καὶ ὁ θόρυβος, εἴτε ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη καὶ ἡ ραδιουργία φαίνονται πάντοτε ἀσυμβίβαστα, ἀσυγχώρητα, ὄλως ἀπάδοντα καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς δὴ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς χρηστότητος, τῆς πραότητος, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ἀληθείας.

171 Δι' ὅλα αὐτὰ καὶ δι' ἄλλους πολλοὺς ὑψηλοὺς καὶ σπουδαίους λόγους φαίνεται τὸ ἐκ διαμέτρου σχεδὸν ἀντικείμενον πνεῦμα, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ὡς

πρὸς ἐκεῖνο τῆς Ἐκκλησίας. Ἔνεκα τούτου αἱ πασῶν τῶν ἄλλων ἀπαισιώταται καὶ φρικωδέσταται καταχρήσεις ἐξ ὧν γεννῶνται φρικτὰ, μεγάλα, γενικὰ καὶ παγκόσμια δεινὰ, θεωροῦνται αὐταὶ αἱ δύο αἱ ἐφεξῆς, ἐξ ὧν ἡ μία προέρχεται ἐκ τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ ἑτέρα ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς κοσμικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχάς.

172 Ἡ πρώτη ἐστὶν ὅταν οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀναλάβωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, τύρβας, δηλαδὴ καὶ μερίμνας βιωτικὰς τὴν εἰς τὰ τοῦ Κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς προσπάθειαν καὶ ἀγάπην φιλαργυρίαν, φιληδονίαν, φιλοδοξίαν καὶ τὰ ἔργα τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ἀμέλειαν, δηλαδὴ, περιφρόνησιν, ὠμότητα καὶ τυραννίαν εἰς τὸ ποίμνιον καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

173 Ἡ δὲ δευτέρα ἐστὶν ὅταν ἡ κοσμικὴ ἀρχὴ ἐπεμβῇ εἴτε πολὺ, εἴτε ὀλίγον αὐθαιρέτως εἰς Ἱερόσουλα ἔργα, διὰ σφετερισμοῦ Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἢ δι' ἐπιβολῆς ἐν αὐτοῖς δασμῶν καὶ φόρων. ἢ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ φρικτὸν, ὡς συμπράκτωρ, ὡς Κριτῆς, ἢ ὡς διοικητῆς εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, θρησκευτικὰ καὶ ἱερὰ ἀντικείμενα.

174 Εἰς τὴν πρώτην κατάχρησιν ἀναχωρεῖ ἐκ τῶν Ποιμένων ἡ χάρις καὶ τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπισκιάζονται ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς πλάνης, ναυαγοῦσιν περὶ τὴν πίστιν, συνεφέλλοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς αὐτὸ τὸ ναυάγιον καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς καὶ φρικτὰς συμφορὰς καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς ἐμπιστευθὲν ποίμνιον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠκολούθησε τὸ ναυάγιον τοῦ ἑβραϊκοῦ γένους καὶ ὄλων σχεδὸν τῶν κακοδόξων καὶ αἰρετικῶν.

175 Εἰς τὴν δευτέραν κατάχρησιν, ἔρχεται ἀπ' οὐρανοῦ ὡς εἰς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀθειρῶν, εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερόσουλον ἀρχὴν ἡ μεγάλη καὶ τρομερὰ ὀργή, φέρουσα τὴν πτώσιν καὶ τὴν κατα-

στροφὴν αὐτῆς, ἐξ ἧς ἀκολουθοῦσι πάντοτε μεγάλαι καὶ γενικαὶ συμφοραὶ καὶ εἰς ὅλον τὸ ἐν αὐτῇ ὑπῆκοον καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅσους ὑπερασπίζουσιν αὐτὴν τὴν Ἱερουσαλίαν.

176 Καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς τὰς καταχρήσεις, θεωροῦνται πολλοὶ καὶ διάφοροι βαθμοί, καθ' οὓς ἀναλόγως ἔρχεται εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὰς ἡ ὀργὴ καὶ ἡ πτώσις. Εἰς τὴν πρώτην ὁ πάντων τῶν ἄλλων ἔσχατος καὶ ἀπαισιώτατος ἐστὶν ὅταν οἱ Ποιμένες οὐ μόνον ἀναλάβωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ πνεῦμα τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιληδονίας καὶ τῆς φιλαργυρίας, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀναλάβωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἔργα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ὡς ἠκολούθησε τοῦτο εἰς τοὺς Πάπας τῆς Παλαιᾶς Ρώμης, ἔργον ἀξιὸν μεγίστης ἀποστροφῆς καὶ φρίκης.

177 Εἰς τὴν δευτέραν κατάχρησιν, ὁ πάντων τῶν ἄλλων ἔσχατος καὶ ἀπαισιώτατος βαθμὸς ἐστὶν, ὅταν ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ οὐ μόνον ἔρχεται εἰς ὕλικὰς ἱερολυσίας, ἢ ἐπεμβαίνῃ πλαγίως εἰς θεῖα καὶ ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ προσβάλλῃ καὶ νοθεύῃ τὴν ἀπαθῆ κρίσιν καὶ θέλησιν τῶν Ποιμένων ὡς πρὸς αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀπ' εὐθείας διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς γίνηται Διοικητικῆς, Κριτικῆς καὶ Νομοθέτης εἰς τὰ τοιαῦτα. Τοῦτο τὸ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἀπαισιώτατον καὶ φρικωδέστατον φαινόμενον ἐκ πασῶν τῶν ὅσων καταχρήσεων καὶ ἀνομιῶν ἔδειξεν ἀπ' αἰῶνος ὁ Κόσμος, ὑπάρχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐναργέστατον καὶ ἀναντιρρήτον γινώρισμα καὶ σημεῖον τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων παρουσίας τοῦ Ἄντιχρίστου, ὡς φαίνεται μυστηριωδῶς καὶ μαρτυρεῖται εἰς πολλοὺς τόπους τῶν θείων Γραφῶν καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἐφεξῆς. (Δανιὴλ θ'. 27 Ματθ. κδ'. 15 Β'. Θεσ. Β'. 3. 4.) ὡς καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐμνημόνευσα περὶ τούτου. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν συνόψει καὶ ὡς ἐν μέρει ἀρκοῦσιν ὡς πρὸς τὴν σχέσιν καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἐρχόμεθα δὲ ἤδη εἰς

τὸ δευτέρον ἀντικείμενον τὸ περὶ προκοπῆς καὶ καταρτισμοῦ, τόσον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐν γῆ ἀρετῆς, ὅσον καὶ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας, περιληπτικῶς μὲν καὶ συνεπτυγμένως ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπειδὴ καὶ ὁ περὶ τούτου λόγος ὑπάρχει πολὺ εὐρύχουρος καὶ ἐκτεταμένως τὸν ὅποιον παραλείπομεν εἰς ἄλλους ἀξίους καὶ δυνατοὺς.

178 Ὅλα τὰ λογικὰ καὶ αὐτεξούσια ὄντα ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἀφ' ἧς ὥρας ἐπλάσθησαν θεωροῦνται εἰς τάξιν προκοπῆς μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, καὶ ἕως τῆς φθορᾶς καὶ γενικῆς κρίσεως. ἐν ἣ ἐν τῷ ὄνματι Ἰησοῦ πᾶν γένος κήμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, μέχρι, λέγω, αὐτῆς τῆς μεγάλης καὶ φθορᾶς ἡμέρας, τόσον οἱ ἐκ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν πιστῶν ἀνθρώπων ἐκλεκτοί, ὅσον καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἀποστάται, ἀποδοκιμασιμένοι καὶ ἀπολλόμενοι, ἔρχονται εἰς πρόσδον καὶ εἰς προκοπὴν, ἀποθησαυρίζοντες ἕως τότε, οἱ μὲν πρῶτοι μισθοῦς καὶ βραβεῖα, οἱ δὲ δευτέρου ἐνοχίην καὶ κατάκρισιν. Καθὼς ἀποτελέσματα, καὶ προκοπὴ τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ γενομένης ἀποστασίας τοῦ πρώτου Ἰωσήφου καὶ Σατανᾶ, θεωροῦνται ἢ πτώσις τοῦ τρίτου μέρους τῶν Ἀγγέλων τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Ἔβας, καὶ πᾶσα ἀνομία καὶ πλάνη, γενόμενα ἀπὸ τότε μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, ὑπὸ δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων, ὡσαύτως ὅλοι οἱ ἐν οὐρανοῖς ἐκλεκτοὶ Ἀγγελοὶ, θεωροῦνται εἰς προκοπὴν ἀρετῆς, διακονοῦντες καὶ ἐνεργοῦντες τὰ ὅσα τείνουσιν εἰς ὑπακοήν καὶ εἰς εὐχὴν Θεοῦ καὶ εἰς οἰκονομίην τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὅμοιος καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν συγκρατατάταις εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων συναρροῦντες καὶ συναγωνιζόμενοι· αὐτοῖς πρὸς ὅσα ἀφορώσιν εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοήν, οἱ δὲ εἰς τὴν τῶν δαιμόνων ὀμνήγηρον συναρροῦντες καὶ συναγωνιζόμενοι αὐτοῖς εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν. Πᾶς ἄνθρωπος πρὸς τούτοις καὶ μετὰ

τὴν ἑαυτοῦ ἀποθείωσιν θεωρεῖται εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν τῆς προκοπῆς ἕως τῆς γενικῆς κρίσεως, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις καθὼς ὅλοι οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἐκλεκτοί, ἀφῆκαν εἰς τὸν δετὸν Κόσμον πνευματικὰ τέκνα, ὕλην ἀφορμὰς καὶ ἐνεργοῦσι τινὲς ἐξ αὐτῶν πολλὰ θαύματα εἰς οἰκοδομὴν τῆς τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡσαύτως καὶ ὅλοι οἱ ἀποδοξοκιμασιμένοι καὶ ἀπολλύμενοι, παρέχουσι διαδόχους, καὶ σκάνδαλα διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποστασίαν. Παρατρέχομεν πολλοὺς ἄλλους τύπους, προφητείας καὶ μαρτυρίας ἐκ τῶν θείων Γραφῶν καὶ μνημονεῖομεν ὀλίγων τινῶν ὡς μικρὸν δείγμα. Μετὰ τὴν ἐν Ἐδὲμ πτώσιν τῶν προπατόρων Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας, τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἐμμέσως διὰ τοῦ ὄφους, ἀπὸ τότε ἠκολούθησεν ἡ προκοπὴ τόσον τῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, δι' ὧν προσκτᾶται ἡ ζωὴ ἢ αἰώνιος ὄσον τῆς πλάνης καὶ ἀνομίας δι' ὧν ἀκολουθεῖ ἡ ἐκ Θεοῦ ἀποστασία, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ θάνατος καὶ ἡ κόλασις. Τῶν μὲν πρώτων ἀπὸ Ἄβελ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, τῶν δὲ δευτέρων ἀπὸ Καὶν μέχρι τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων οἵτινες ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὅλη ἡ σειρά τῶν δικαίων ἀπὸ Ἄβελ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Πατριαρχῶν, βασιλέων εὐσεβῶν, ἱερέων προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων δικαίων, θεωρεῖται ὡς ὁδὸς προπαρασκευαστικὴ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο ὅλοι αὐτοὶ θεωροῦνται ὡς πρόδρομοι, ὡς εἰκόνες καὶ τύποι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν ὄσῳ δὲ προσήγγιζεν ὁ καιρὸς τούτου τοῦ θείου καὶ ὑψηλοῦ μυστηρίου, τόσῳ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τύπους κατὰ τὴν τάξιν τῆς προκοπῆς, ἐφαίνετο ἀνώτερος ὁ βαθμὸς τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης, διὰ τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ, Ἐπειδὴ δὲ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ὑπῆρξεν ὁ πλησιέστερος ὅλων τῶν ἄλλων, διὰ τοῦτο καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ θαῖμοι εἰς αὐτὸν ἦσαν ἀνώτεροι πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτο αἰνίττε-

ται ὁ Κύριος εἰπὼν τὸ Λέγει γὰρ ὑμῖν μείζον ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν. (Λουκᾶς κεφ. ζ'. 28).

179 Ἡ αὐτὴ προκοπὴ θεωρεῖται καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν ἀπὸ Κᾶν ἕως τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, καὶ τοῦτο αἰνίσσεται ὁ Κύριος εἰπὼν αὐτοῖς ὁμοίως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον » ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἐβὲλ τοῦ δικαίου » ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφρονεῦσατε με- » ταξὺ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. κγ'). Εἰς τὴν προκοπὴν τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς, τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ, θεωροῦνται πολλοὶ καὶ διάφοροι οἱ βαθμοὶ, ἀλλ' οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ γενικοὶ δι' ὧν προσκτάται ἡ σωτηρία, καὶ ἐν οἷς περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑπάρχουσιν οἱ τρεῖς οἱ ἐφεξῆς.

180 Α'. Ὁ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου, τὸν ὁποῖον αἰνίσσεται ὁ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς λόγος καὶ καρποφορήσας τριάκοντα εἰς τὸ ἓν (Ματθ. κγ').

181 Β'. Ὁ τοῦ φίλου, ὃν αἰνίσσεται ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς λόγος καὶ καρποφορήσας ἑξήκοντα εἰς τὸ ἓν. (αὐτόθι).

182 Γ'. Ὁ τοῦ υἱοῦ ὃν αἰνίσσεται ὁ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς θεῖος λόγος καὶ καρποφορήσας ἑκατὸν εἰς τὸ ἓν (αὐτόθι).

183 Ἐχομεν δὲ τύπους καὶ προφητείας ἐκ τῆς παλαιᾶς μαρτυρίας καὶ τύπους ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς ἀπόδειξιν τούτων τῶν τριῶν βαθμῶν περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος γίνεται πολὺ εὐρύχωρος καὶ ἐκτεταμένως διὸ καὶ λέγομεν ὀλίγα τινὰ καὶ συναπτυγμένα εἰς μικρὰν νύξιν πρὸς ἔρευναν καὶ γνώσιν τῶν ἤδη σιωπηθέντων.

184 Πρῶτον μὲν φαίνεται αἰνιγματωδῶς καὶ περιληπτικῶς ἡ προκοπὴ καὶ οἱ ἑξ' αὐτῆς βαθμοὶ εἰς τοὺς ἑννέα μακαρισμοὺς (Ματθαῖος ἐ. 3—12). Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους φαίνεται ὁ τύπος τῆς μετανοίας ἣτις ἐστὶν ἡ βᾶσις ὅλων τῶν λοιπῶν ἀρετῶν τῆς

δὲ μετανοίας χαρακτηριστικὰ εἰσὶν ἡ ταπεινοφροσύνη, τὸ πένθος καὶ ἡ πραότης. Εἰς τὸν τέταρτον θεωρεῖται ὁ τύπος τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης, ἣτις γνωρίζεται ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἀρετὴν ἀγάπης, διότι οἱ ἀγαπῶντες τὴν ἀρετὴν τὸν Θεὸν ἀγαπῶσι (Ἰωάν. εἴ'. 21). Εἰς τὸν πέμπτον μακαρισμὸν θεωρεῖται ὁ τύπος τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἣτις ὑπάρχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ καρπὸς τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης, καὶ μέχρι τοῦδε θεωροῦνται οἱ βαθμοὶ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου. Εἰς τὸν ἕκτον θεωρεῖται ὁ ἀνώτερος βαθμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ εἰς τοῦτον φαίνεται ὁ βαθμὸς τοῦ φίλου εἰς ὃν χορηγεῖται ἡ ὑψηλὴ θεωρεῖα καὶ ὁ φωτισμὸς. Εἰς τὸν ἕβδομον, ὄγδοον καὶ ἔνατον θεωρεῖται ἡ περαιτέρω προκοπὴ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ εἰς τούτους ὑπάρχει ὁ βαθμὸς τοῦ υἱοῦ.

185 Αὐτὴ ἡ προκοπὴ εἰς τοὺς τρεῖς βαθμοὺς φαίνεται πρὸς τοὺς ἄλλοις, μυστικῶς μὲν, ἀλλ' ἐναργέστερον εἰς τοὺς Ἀποστόλους. Καθ' ὅσον ἐχώρουν εἰς τὴν προκοπὴν τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, τόσον ἀποκάλυπτεν αὐτοῖς ὁ Κύριος μυστήρια ὑψηλότερα. Καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ Εὐαγγελίου μνημονεῖ αὐτοὺς ὡς μαθητὰς καὶ ὡς δούλους (Ματθ. Γ'. 24. Ἰωάν. ιγ'. 13. 14). "Ὅταν δὲ ἤγγιζεν ἡ ὥρα τοῦ πάθους καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν εἰς ὑψηλότερον βαθμὸν τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τότε ἀνεβίβασεν αὐτοὺς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου, καὶ ἐπομένως τότε ἀπεκάλυψεν αὐτοῖς ὑψηλότερα μυστήρια. Διὸ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τὸ, «οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ» ὁ κύριος. Ἰμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν» (Ἰωάν. ιε'. 15). Γενόμενοι δὲ θεαταὶ καὶ κοινωνοὶ ἐπιποσῶν τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐλθόντες εἰς ὑψηλοτέραν ἀνάβασιν, τότε ἐπομένως ἀνέβησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ· διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστα-

σιν οὐδαμοῦ μνημονεύει αὐτοὺς ὁ Κύριος ὡς δούλους, ὡς μαθητάς, ἢ ὡς φίλους, ἀλλ' ὡς ἀδελφοὺς (Ματθ. κγ'. 10 Ἰωάν. κ'. ιτ)

186· Αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ συνοπτικῶς θεωροῦνται εἰς τὴν προκοπὴν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς τὰ ὑγιᾶ καὶ γνήσια μέλη αὐτῆς φαίνονται ἕως ἀναπόσπαστα ἢ πρὸς Θεὸν ὑπακοή, ἢ ἐλπίς, ἢ ἀγάπη καὶ ὁ ἁγιασμός, ἀλλ' εἰς διαφόρους καὶ ποικίλους βαθμοὺς. Ὁ ἐκ τούτων φωτισμὸς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου ὑπάρχει ὁμοιος ὡς τὸ φῶς τῶν ἀστέρων. Εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν ἐπικρατεῖ μᾶλλον ὁ φόβος ἢ ἡ ἀγάπη καὶ εἰς αὐτὸν ἀνίκει μᾶλλον ἡ ὑπακοή εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ εἰς τὴν πράξιν τῆς πίστεως καὶ οὐχὶ ἡ γνώσις καὶ ἡ θεωρία τῶν μυστηρίων. Οἱ τοιοῦτοι, θεωροῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς νήπια κατὰ τὴν πνευματικὴν ἡλικίαν. χρῆζονται διδασκάλων, κηδεμόνων, γονέων καὶ γάλακτος, οὐχὶ δὲ στερεᾶς τροφῆς κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

187 Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου, ὁ φωτισμὸς ὁμοιάζει τὸ φῶς τῆς κατηρτισμένης Σελήνης, καὶ εἰς αὐτὸν χορηγεῖται δαφνιῶς ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ γνώσις τῆς ὑψηλῆς θεωρίας. Εἰς αὐτὸν πλεονάζει μᾶλλον ἡ ἀγάπη, ἢ ὁ φόβος, ἐπειδὴ ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ φωτισμοῦ, προηγείται καὶ ὁ πλεονασμὸς καὶ ἡ προκοπὴ τῆς πίστεως, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ.

188 Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ ὁ φωτισμὸς ὁμοιάζει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους βαθμοὺς προσεγγίσας εἰς τὴν μέμνησιν τοῦ νοητοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, τοῦτέστι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐνεκα τούτου λέγει ὁ Κύριος περὶ τῶν τοιούτων τὸ «Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν». (Ματθ. ιγ'. 43). Εἰς τούτους ἐπικρατεῖ ἡ μεγίστη καὶ τελεῖα ἀγάπη ἣτις ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ἐπειδὴ ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς φωτισμοῦ,

προηγίθη καὶ ἡ προκοπὴ τῆς πίστεως, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ. Εἰς τούτους πέμπεται παρὰ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀοράτως καὶ μυστικῶς, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὄ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ ἀναπαύεται εἰς τὸν υἱόν, διὸ καὶ λέγεται πνεῦμα τοῦ υἱοῦ, πέμπεται παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ πᾶσι τοῖς γινομένοις κατὰ χάριν υἱοῖς. Καὶ ταῦτα συνοπτικῶς εἰρηγμένα ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν τριῶν βαθμῶν. Χρέη καὶ καθήκοντα ἱερά, μεγάλα καὶ ἀπαραίτητα τῶν ἱερῶν Ποιμένων, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ὑπάρχουσι καὶ ταῦτα τὰ δύο.

189 Πρῶτον μὲν ἵνα διατηρῶσι τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καθαρὸν καὶ ἀνόθευτον, ἐκ πάσης καινοτομίας καὶ πλάνης καὶ ἐκ πάσης ἀνομίας καὶ διαφθορᾶς, ἐπειδὴ αὐτὰ κἄν μικρὰν χώραν εὐρωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔρχονται εἰς προκοπὴν καὶ νοθεύουσι καὶ φθείρουσιν ὅλον τὸ σῶμα. Ἡ περὶ τοῦ τοιοῦτου ἔργου ἐπαγρύπνησις καὶ ἐντολὴ φαίνεται εἰς πολλοὺς τύπους τῶν θείων γραφῶν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις (Ματθ. 15'. 6—12 Α'. Κορινθ. ε. Β'. Κορινθ. ια'. 13—15 Β'. Θεσσαλ. γ'. 6). Εἰς τούτον τὸν σκοπὸν, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀφορῶσι καὶ ὅλοι οἱ Ἀποστολικοὶ καὶ Συνοδικοὶ Κανόνες ἐπιβάλλοντες εἰς τοὺς ἀθετοῦντας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν τῆς πίστεως, τὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμόν.

190 Δεύτερον ἔργον καὶ χρέος ἐπίσης ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον τῶν ὀρθοδόξων ποιμένων ἐστίν, ἡ προκοπὴ καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου πρὸς ἐκείνον τοῦ φίλου, καὶ ἀπὸ τούτου πάλιν πρὸς ἐκείνον τοῦ υἱοῦ. Τοῦτο τὸ ἔργον καὶ τὸ καθήκον ἐξάγεται ἐκ πολλῶν τόπων τῆς θείας Γραφῆς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐκ τῶν ἀφεξῆς. (Ἐφес. δ'. 11—14 Φιλιπ. α'. 12—14 γ'. 14. 15 Α'. Τιμοθ. δ'. 14. 15). Δι' αὐτοὺς τοὺς δύο σκοποὺς,

τούτέστι διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐκ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὴν τούτου ἐπὶ τὰ θεία προκοπὴν καὶ καταρτισμὸν ἐνομοθετήθη πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς ὑπὲρ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἵνα συγκροτεῖται δις ἢ τοῦλάχιστον ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ Σύνοδος εἰς ἕκασ τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰ Κράτη τῶν Ὁρθοδόξων.

191 Φαίνεται τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα ἢ εἰρημένῃ, προκοπῇ, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὁ καταρτισμὸς, ἐπειδὴ ὅταν αὐτὴ παύσῃ, ἀμέσως λαμβάνει εἶσοδον ἢ προκοπῇ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας φέρουσα γενικὴν ἀπόλειαν ψυχῶν καὶ μεγάλα καὶ φοβερὰ δεινὰ καὶ ἐν τῇδε τῇ βίῳ. Ἡ ἀσφάλεια τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ τούτου καταρτισμὸς καὶ ἡ προκοπῇ ἐξαρτάται ἐκ τοῦ ἐφεξῆς ἔργου. Ὅταν ἐηλασθῇ, ἢ ψῆφος, ἢ χειροτονία τῆς ἱεραρχίας, ἔλθον ἐηλασθῇ τῶν Ἐπισκόπων, γίνηται εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀνέστησαν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος, τούτέστιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ, τῶν δὲ πρεσβυτέρων καὶ ἱερέων εἰς τοὺς ἀναδάντας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου. Ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς, ψήφου καὶ χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων ἐξαρτάται ὅλη ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ προκοπῇ ὅλης ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως ἡ ἀσφάλεια, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐδαιμονία ἔλου τοῦ Κόσμου. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ πάντων τῶν ἄλλων σπουδαιότατον, θείον καὶ ἀναγκαῖότατον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' οὗ ἐξαρτάται ἡ κοινὴ σωτηρία, ἢ προέρχεται ὁ κίνδυνος εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ἐστὶν ἡ ψῆφος καὶ ἡ χειροτονία τῆς ἱεραρχίας. Ἐὰν ἡ ταύτης ἐκλογὴ καὶ χειροτονία γίνηται εἰς ἄνδρας ἀγίου καὶ Ἀποστολικοῦ βίου ἀναδάντας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις καὶ τὸ καθήκον, χαίρει καὶ πανηγυρίζει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐσομένους γενικοὺς, μεγάλους καὶ σωτηρίους καρπούς. Ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν γίνηται ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ χειροτονία εἰς τοὺς ποιοῦντας, ἀλλ' εἰς ἀνθρώπους κατω-

τέρου βαθμοῦ, ἢ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ ὀλεθριώτατον εἰς ἀνθρώπους σαρκικοὺς καὶ κοσμικοὺς φρίττουσι καὶ τρέμουσι καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐσόμενα φρικτὰ, παγκόσμια καὶ μεγάλα δεινὰ. Ἐπειδὴ ἐκ τούτου, οὔτε ἀσφάλεια ἐκ τῶν προσβολῶν τῆς ἀνομίας καὶ τῆς πλάνης γίνεται εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε ἡ ταύτης προκοπὴ εἰς τὰ θεῖα καὶ ἱερά.

192 Εἰς τὴν προκοπὴν δὲ καὶ τὸν καταρτισμὸν τόσοσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὅσον τῆς ἀνομίας καὶ τῆς πλάνης ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων θεωροῦνται καὶ ταῦτα τὰ ἐφεξῆς. Πρῶτον μὲν ὅτι καθὼς ἡ γενικὴ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου γεννᾷ κατὰ καιροὺς καὶ τόπους φουστῆρας γινομένους αἰτία καὶ ἀφορμὴ σωτηρίας καὶ δόξης πολλῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ τούτων γενικὴ κακία καὶ ἀνομία γεννᾷ ἐπίσης υἱοὺς τῆς ἀπωλείας φέροντας μεγάλα καὶ γενικὰ δεινὰ καὶ πολλῶν τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸν θάνατον. Τοῦτο ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ πανταχοῦ ἐξ ὧν ὁ ἔσχατος καὶ πάντων τῶν ἄλλων ὀλεθριώτατος υἱὸς τῆς ἀνομίας ἔσται ὁ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων Ἀντίχριστος τὸν ὅποιον γεννήσει ἡ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως τότε προκοπὴ τῆς γενικῆς ἀνομίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ὅποιου ὡς πρόδρομοι καὶ ὡς τύποι θεωροῦνται ὅλοι οἱ ἀπ' αἰῶνος κακόδοξοι, ἀσεβεῖς καὶ παράνομοι, καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἔσονται καὶ οἱ πλέον ἐπίσημοι καὶ μεγάλοι ἅγιοι, ὡς μέλλοντες ἀπαντῆσαι τοιοῦτους φρικτοὺς καὶ δεινοὺς πειρασμοὺς, ὁποῖους οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτῶν ἁγίων ἀπήντησε, διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Κύριος τὸ· «εἰ μὴ ἐκολοθώθησαν ἐκεῖνοι αἱ ἡμέραι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ». Τόσον ὁμως ἡ ἀρετὴ, ὅσον καὶ ἡ ἀμαρτία θεωρεῖται εἰς πολλοὺς καὶ διαφόρους βαθμοὺς, ὅθεν ἐπίσης τόσοσιν οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς γεγεννημένοι φουστῆρες, ὅσον καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀμαρτίας γεννώμενοι υἱοὶ τῆς ἀνομίας, γίνονται ἀνάλογοι

ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν. Καθὼς δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς γεννώμενοι φωστῆρες φέρουσι βραβεῖα, προσθήκην μακαριότητος καὶ δόξης εἰς τοὺς ἰδίους γονεῖς, τοῦτέστι εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν μετελθόντας τὴν ἀρετὴν ἐξ ἧς ἐγεννήθησαν καὶ ἤλθον εἰς προκοπὴν, ὡσαύτως καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀνομίας φέρουσι μεγάλην καὶ φρικτὴν ἐνοχίην, θάνατον καὶ ἀπώλειαν εἰς τοὺς ἰδίους γονεῖς, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν δηλαδὴ μετελθόντας τὴν ἀνομίαν ἐξ ἧς ἐγεννήθησαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου λέγονται πρὸς τὰς ἄλλους, οἱ υἱοὶ τῆς ἀνομίας, καὶ γεννήματα ἐχιδνῶν, ἐν ταῖς Γραφαῖς. Εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὄψεων ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὸν τοπον, ὡς πρὸς τὴν προκοπὴν τῆς ἀνομίας, ὅτι, δηλαδὴ, ἡ ἀνομία γεννᾷ υἱοὺς τῆς ἀνομίας φέροντας θάνατον καὶ ἀπώλειαν εἰς ἐκείνους ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν.

193 Δεύτερον δὲ καθὼς ἡ τῶν Ἱερωμένων καὶ πρὸ πάντων ἡ τῶν Ἐπισκόπων ἀρετὴ, ἔχει τὴν διαφορὰν ὡς πρὸς ἐκείνην τῶν λαϊκῶν, ὅσην διαφορὰν σχεδὸν ἔχει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὡς πρὸς ἐκεῖνο τοῦ ἀστέρος, ὡσαύτως καὶ ἡ ἐκ τῶν κληρικῶν ἀνομία, ἔχει τὴν διαφορὰν ὡς πρὸς ἐκείνην τῶν λαϊκῶν, ὅσην ἔχει ἡ ἀνομία τοῦ τελείου ἀνδρός εἰς τὴν ἡλικίαν, τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ φίλου τοῦ ἐπίουλεύοντος τὴν ζωὴν, ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ δούλου καὶ τοῦ βρέφους κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ ἐνεργοῦντες ἀμαρτήματα πολὺ μετριώτερα. Τούτου ἕνεκα τόσον τὰ ἐκ τῆς ἀρετῆς βραβεῖα καὶ οἱ μισθοὶ ὅσον καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας ἐνοχίη καὶ κατάκρισις τῶν κληρικῶν καὶ μάλιστα τῆς ἱεραρχίας, ἔχει πολλὴν καὶ μεγίστην διαφορὰν ὡς πρὸς ἐκεῖνα τῶν λαϊκῶν. Τοῦτο ἐπίσης θεωρεῖται τόσον καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς ἀρετῆς γεννωμένους φωστῆρας ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς ἀμαρτίας γεννωμένους υἱοὺς τῆς ἀνομίας, ὡς μετ' ὀλίγον ὀφθίησεται ἡ τούτου ἀπόδειξις ὀπισθοῦν ἐναργέστερον. Καθὼς δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς τοῦ κλήρου γεννώμενοι φωστῆρες φέρουσι

γενικὴν καὶ μεγάλην εἰρήνην, σωτηρίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν, κατὰ σειρὰν, ὡσαύτως καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ γεννώμενοι υἱοὶ τῆς ἀνομίας φοβερὰ καὶ μέγала κακὰ φέρουσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, πνευματικὰ τε καὶ σαρκικὰ, κίνδυνον, καὶ ταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

194 Τὴν διαφορὰν τούτων τῶν δύο υἱῶν τῆς ἀνομίας, τῶν γεγεννημένων τὸν μὲν ἐκ τῆς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ, τὸν δὲ ἐκ τῆς ἀμαρτίας τοῦ κλήρου, ἔδειξεν ὁ Κόσμος ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐναργέστερον εἰς τούτους τοὺς καθ' ἡμᾶς ἐσχάτους αἰῶνας τὸν μὲν πρῶτον εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὸν δὲ δεῦτερον εἰς τὴν Δύσιν.

Εἰς τὴν Ἀνατολήν ἡ ἀνομία τοῦ λαοῦ καὶ πρὸ πάντων τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐνόστη πλάγιως καὶ ἐμμέσως εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέρει ἐπέμβασιν ἐγέννησεν τὴν ἕκτασιν τῆς Μωαμεθανικῆς πλάνης, ἣτις ἔφερεν εἰς προκοπὴν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς κακίας τοὺς Ἀγαρηνοὺς γενομένους τιμωρῆς, μάστιγες καὶ δῆμιοι κατὰ τοῦ ἡμαρτηκότου λαοῦ.

Εἰς τὴν Δύσιν ἡ ἀνομία τοῦ κλήρου καὶ πρὸ πάντων τῶν Πάπων τῆς Π. Ρώμης, ἐρρίψεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς εἰς καινοτομίας καὶ εἰς διάφορα εἶδη τῆς πλάνης, καὶ αὕτη δὲ πάλιν ἔφερεν αὐτοὺς εἰς περισσοτέραν προκοπὴν τῆς ἀνομίας. Ταῦτα δὲ ἐρχόμενα ἔτι εἰς προκοπὴν ἐγέννησεν τὴν Λουθηρο-Καθβινικὴν αἵρεσιν ἣτις χωροῦσα εἰς προκοπὴν ἐγέννησε μύρια ἄλλα ὀλεθριώτερα εἶδη αἵρέσεων, ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τοῦ σκοτασμοῦ καὶ τῆς πτώσεως, τοὔτεστιν εἰς τὴν πλάνην τῆς ὑλοφροσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας. Ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τῆς πλάνης, ἐγένετο καὶ ἐκεῖνη τῆς ἀνομίας. Αὕτη δὲ ἡ προκοπὴ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἔφερεν εἰς τοιαύτην προκοπὴν δόλου, ὑποκρίσεως, πονηρίας καὶ πάσης Σατανικῆς κακίας, τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγ-

γλίας, ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνεφάνησαν εἰς τοιοῦτον βαθμῖον. Οὗτος ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἀπ' ἀρχῆς ἐπιβουλεύεται καὶ πολεμεῖ δολίως τὸν κλήρον ὡς ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ γεννηθεῖς, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τότε ταραττεται, κλονεῖται καὶ κινδυνεύει ὅλος ὁ κόσμος ἐξ αὐτοῦ.

195 Εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἐκ τῆς τοῦ λαοῦ ἀνομίας, οὐδεμία ὑπόκρισις, ἢ δόλος εἰς αὐτὸν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ὅλη ἡ κακία αὐτοῦ ἦν ἀνακεκαλυμμένη· ἄγριος μὲν αἰμοβόρος καὶ τυραννικὸς ἀλλ' ὑποτρέφει καὶ αἰσθημάτων τινα, φιλάνθρωπίας καὶ μεγαλοδωρίας· ὅλος μὲν ἀφοσιωμένος εἰς τὴν φιληδονίαν καὶ εἰς ὕλικά συμφέροντα, ἀλλ' εὐαπάτητος, ὡς οἱ κύνες καὶ ἄπλοοι.

196 Εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ ἐγένετο ὁ καταρτισμὸς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, ὅλη ἡ σοφία, καὶ ἡ δύναμις ὑφίσταται εἰς τὸν δόλον, εἰς τὴν ὑπόκρισιν καὶ εἰς τὴν βραδυσυγίαν. Ἡ κακία αὐτοῦ ὑπάρχει ὅλη ἀδιάλλακτος καὶ ἀνέκφραστον, ὅμως οὐ μόνον ἐστὶν ὅλη κεκρυμμένη, ἀλλ' ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας καὶ τῆς εὐεργεσίας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς προπάτορας ὁ νοητὸς Σατανᾶς, παρέσυρε καὶ παρασύρει τόσας μυριάδας ἐκ τῶν χριστιανικῶν λαῶν, εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀπωλείας, καὶ ὑπενεργεῖ καὶ φέρει τόσα μεγάλα καὶ γενικὰ ναυάγια εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη.

197 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ καὶ ἐγεννήθη ἐκ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἄγριος τιμωρητῆς, εἰς τὸν κλήρον ὅμως παρεχώρησεν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, οὐ μόνον καθ' ὅλα τὰ θεῖα καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικά, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς αὐτὰ τὰ πρόσκαιρα καὶ τὰ κοσμικά, ὡς πρὸς τὴν πρόνοιαν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ.

198 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ ἐγεννήθη

ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατελεῖ μέχρις ὥρας ἀντίπαλος καὶ ἐχθρὸς ἀδιάλλακτος καὶ κατ' αὐτοῦ διεγείρει συννομισίας, τόσον ἐκ τῶν ἀρχῶν ὅσον καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ. Καὶ τούτου τὸ παγκόσμιον μῖσος, τὴν κατάργησιν καὶ τὴν ὑπὸ τὰς Κοσμικὰς ἀρχὰς ὑποδούλωσιν, καθ' ὅλα τὰ θεία καὶ ἱερὰ μυριοτρόπως, ἀδιαλείπτως καὶ δολίως παρασκευάζει καὶ ὑπενεργεῖ.

199 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ καὶ ἀναλόγως εἰς τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ ἐξ ἧς ἐγεννήθη, ἦ κακία αὐτοῦ ἦν ἀνεκεκαλυμμένη, ἔδιδεν ἀφοριμὴν καὶ νύξιν εἰς τὸν ὑπ' αὐτὸν τυραννόμενον λαὸν ἵνα ἀποστρέφηται καὶ μισῇ τὸν τύραννον, αὐτὸς δὲ ἵνα συνέρχηται εἰς γενικὴν καὶ ἀμοιβαίαν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην, καὶ ἵνα λαμβάνῃ ὡς ἐκ τούτου μέριμναν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ περὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐλευθερίας.

200 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐπειδὴ καὶ ἔχει ὅλως ὑποκεκρυμμένην τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κακίαν, ἀναλόγως εἰς τὴν ἀνομίαν τοῦ κλήρου, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποκρινόμενος τὸν φίλον καὶ εὐεργέτην πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβουλευομένους λαοὺς, σχίζει αὐτοὺς τεχνικῶς τε καὶ συστηματικῶς πάντοτε εἰς ἀντιφερόμενα καὶ ἐχθρικὰ κόμματα διαδίδωσιν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τοῦ μίσους, τοῦ ὄδλου, τῆς διάφθορας, τῆς πλάνης, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀναρχίας καὶ πάσης κακίας, κινεῖ αὐτοὺς εἰς τόσας φοικτάς καὶ γενικὰς προδοσίας, καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ καὶ φέρει εἰς ἔργον τὴν τούτων ἀπώλειαν καὶ τὸν ἀφανισμόν καὶ συγχρόνως εἰς ὅλα ταῦτα ὑποκρίνεται τὸν ἀπλοῦν θεατὴν καὶ φίλον.

201 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, ἂν καὶ ὅλος ἐκδοτος εἰς τὰ ἔργα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς φιληθονίας, ὅμως κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐγένετο ἄγρυπνος ἐπιτηρητῆς καὶ φύλαξ τῆς

σωφροσύνης καὶ τῆς καθαρότητος πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὸν χριστιανικὸν λαόν,

202 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἂν καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑποκρίνεται σωφροσύνην, ἀλλ' ὅμως ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβουλευομένους λαούς, ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς διαφθορᾶς, καὶ τὴν πολυτέλειαν, ἐπὶ σκοπῶ ἕνα εἰσάγει, δι' αὐτῶν εὐστοχότερον τὴν γενικὴν καταστροφὴν καὶ ἀπώλειαν.

203 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, οὐ μόνον εἶχε μίαν τοιαύτην κακὸδοξὸν θρησκείαν, τῆς ὁποίας τὸ αἰσχος καὶ ἡ πλάνη ἦσαν φανερά, οὐδὲν δολικτικὸν ἢ ἀπατηλὸν ἔχουσα εἰς σκάνδαλον πτώσεως τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, οὐ μόνον ἦν ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς αὐτήν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔβλεπε παράδειγμα οἰκοδομῆς εἰς τὸν χριστιανικὸν λαόν, ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀληθινὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ ἐστηρίχθη καὶ ἀπεστρέφετο ὅποιονδδήποτε ἐκ τούτου ἔβλεπε καταφρονητὴν τῆς πατρῷας αὐτοῦ θρησκείας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔβλεπεν αἰτίαν εἰς τὸν ὀρθόδοξον λαόν ἕνα διατελεῖ, ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ζωῆς.

204 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως προβαίνει κατὰ πρῶτον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ φέρει ἐπὶ στόματός καὶ ἐπὶ χεῖρας, νενοθευμένας καὶ παρεξηγημένας τὰς θείας Ἰραφάς, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς αἰρετικοί. Διὰ σκάνδαλον ὅμως τῶν ἐπιβουλευομένων, οὐ μόνον φαίνεται ὑπερόπτης καὶ ἐμπαίκτης τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, κατὰ τὸ Σατανικὸν πνεῦμα τοῦ θεϊσμοῦ καὶ τῆς ἀθικίας, οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ βραβεύεται καὶ ἀναδιόχεται εἰς ὅλας τὰς θέσεις ἢ πλάνη καὶ ἡ διαφθορά, καὶ φέρει διὰ τῆς βραδυουργίας καὶ τῆς κοινῆς φήμης, μίσος γενικὸν καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου, καὶ καθ' ὅλων ἐκείνων αἰτίνας διακηρύσσιν εἰλικρινῶς τῆς θρη-

σκέιας τὸ πνεῦμα, πολλὰ δὲ καὶ ὀλέθρια σκάνδαλα εἰς πτώσιν πολλῶν.

205 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς κατεδυνάστευε τὸν χριστιανικὸν λαὸν καὶ ἤρπαξεν αὐθαιρέτως ἐνίστοε καὶ τὰ χρίσματα καὶ τὰ κτήματα τούτου. Διὰ τὴν πολυτέλειαν ὅμως, διὰ τὸ μεγαλόδωρον καὶ διὰ τὸ εὐαπάτητον τοῦ τυραννοῦντος, ἐπανέστρεφον οὐ μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδικηθέντα λαὸν, καὶ ἔπειτα εἰς πᾶσαν προσβολὴν πειρασμοῦ προσφέρων ὁ λαὸς μέρος ἐκ τούτων εἰς τὸν τύραννον, ἐγένετο ἡ οἰκονομία εἰς πολλὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

206 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ θέτονται νόμοι ὀλεθριώτατοι καὶ συστήματα διὰ τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν κοινὴν ἔνδειαν καὶ διὰ τὰ ναυάγια τῶν ἐπιβουλευομένων, οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ καταδυναστεύεται τὸ ὑπήκοον, καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται πρὸς αὐτὸ τὸν φίλον καὶ σύμμαχον εἰς διόρθωσιν τάχα τοῦ ἐπικειμένου δαινοῦ, οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὴν χρεωκοπίαν εἰς τὰ ταμεία, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις ἅπασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐνεργεῖ καὶ βραβεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους καὶ ἐκ τῶν ἰδρώτων τοῦ ἐπιβουλευομένου λαοῦ πολλὰ ὄργανα τῆς προδοσίας.

207 Εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ ἔλειπεν ἔτις ὁ δόλος καὶ ἡ ραδιουργία, ὁ ὑπ' αὐτοῦ τυραννόμενος χριστιανικὸς λαὸς συνήρχετο πολλάκις εἰς ἐλευθέραν ὁμιλίαν καὶ εἰς ἔμφρονα καὶ ἀνόθευτον σκέψιν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ὡς ἐκ τούτου προήρχοντο ὠφέλεια γενικαί.

208 Εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ πρῶτιστον αὐτοῦ ἔργον ἐστὶν ἡ νόθευσις καὶ ἡ διαφθορά τοῦ λαοῦ κατὰ

τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ εἰς τούτον ἀμέσως ἐπιβάλλει τὸ ἀδιάλειπτον ἔργον τοῦ κατασκόπου καὶ τὸ τοῦ ὤπτακουστοῦ· πολλάκις μικρὸς τις ψιθυρισμὸς κατ' ἰδίαν γενόμενος ἐπιφέρει μεγάλους κινδύνους καὶ πειρασμοὺς καὶ ἐνίοτε ἀκολουθοῦσι φρικταὶ προδοσίαι μεταξὺ νομιζομένων χριστιανῶν καὶ φίλων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὅλα τὰ ὄργανα καὶ ὁ προσηλυτισμὸς αὐτοῦ φυλάττουσι κατ' εἰσέγγυσιν τούτου ὅλον τὸ βάθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς ὑποκρίσεως, ἐὰν ποτὲ ἐξ ὀλίγων χριστιανῶν ἀκολουθήσῃ μία τοιαύτη σκέψις, ἀναμεμιγμένα αὐτὰ τὰ ὄργανα ὄντα εἰς τοὺς ἐρυθρόφρονας, ἀνατρέπονται καὶ ματαιοῦνται ὅλα τὰ κοινωφελῆ καὶ σοτήρια, καὶ στηρίζονται καὶ συνιστῶνται δι' ἀπατηλῶν λόγων ὅλα τὰ δόλθηρα καὶ κοινωβλαβῆ κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνεργουμένης ἐπιβουλῆς.

209 Ἡ πλάνη τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, ἢ καὶ κατὰ τὴν θεωρίαν ὑπάρχει, πολὺ παχυλὴ, βλάβησιμος, αἰσχρὰ καὶ μεμακρυσμένη ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, ἀλλ' εἰς τὴν πράξιν ὡς ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ἐρρασιθεῖσα ἐν μέρει, φαίνεται μετριωτέρας κατηγορίας ἄξια, ἢ ἐκαίνη τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ δὲν ἔδωκε τόσας αἰτίας σκανδάλου, ἵνα προέλθωσιν ἐξ αὐτῆς ἄλλα εἶδη τῆς πλάνης, ὑπὸ τὰ δελεαστικὰ ὀνόματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ, καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τάχα τῶν προλήψεων καὶ τῆς δεισιδαιμονίας. Δεύτερον δὲ διότι ἀποδέχεται καὶ πιστεύει τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τὴν μέλλουσαν γενέσθαι γενικὴν κρίσιν τῶν ἐν τῇ δὲ τῇ βίῃ ἀγαθῶν τε καὶ φαύλων ἔργων. Τρίτον δὲ διότι διατηρεῖ ἔργα τινὰ τῆς ἀγάπης, τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν συμπόθειαν πρὸς τοὺς ἐνδεδεῖς τε καὶ ἀσθενεῖς καὶ τὴν φιλοξενίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅπου ὑπῆρχε πρότερον τουρκοκρατεία διαφυλάττουσα τὰ τοιαῦτα ἔργα, ἐκεῖ ἐφαίνετο ὁ πλεονασμὸς καὶ ἡ διαφύλαια ὄλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκ-

καίων. Τέταρτον δὲ διότι ἂν καὶ ἀκάθαρτοι, ἀπεδέχεται ὁμοῦ καὶ ἐτίμα τὰ ἔργα τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐτίμα τὸν ἑρθόδοξον κληρὸν ὑπὲρ τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, ἐφύλαττε τοῦλάχιστον ἓνα τύπον καὶ ὄνομα νηστείας, ὅπερασπίζετο τὸν μοναδικὸν βίον καὶ τὰ Μοναστήρια, ἐτιμῶρει δὲ καὶ ἐστηλίτευε τὴν εἰς τοὺς χριστιανούς διαφθορὰν καὶ ἀκαθαρσίαν κτλ.

210 Ἡ πλάνη ὁμοῦς τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἂν καὶ κεχρωματισμένη ὑπὸ τὰ ὀνόματα τοῦ χριστιανισμοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Γραφῆς, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῆς προελθόντας καρποὺς καὶ ὡς πρὸς τὴν πράξιν, ὑπάρχει πολλὰ ἐλευθριώτερα καὶ βεθερβρωμένη διὰ τοὺς ἐναντίους λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον ἤνοιξε τόσας τραγικὰς καὶ φρικτὰς Σιηνὰς εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἤνοιξε πρὸς τοῦτοις τὴν εἰσοδὸν καὶ ἔδωκε τὸ σκάνδαλον καὶ τὴν νύξιν εἰς τόσα βλάσφημα, ἀλλόκοτα, καὶ ὅλους σατανικὰ εἶδη τοῦ σκοτασμοῦ καὶ τῆς πλάνης ὅποια αὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνησαν οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς πάλαι ἐθνικὰς τόσον αὐθάδη καὶ γενικὰ, ὅποια τὰ τῆς ὑλοφροσύνης, τοῦ θεισμοῦ καὶ τῆς αθεΐας, καὶ ἀπὸ τότε αὕτη ἡ πολιτικὴ ὑπερευρετὶ συστηματικῶς καὶ διαδίδονται εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη. Δεύτερον δὲ, διότι ἀποβάλλει δογματικῶς τὴν ἀνάγκην πάσης ἀρέτης καὶ ἀγαθοῦ ἔργου ἐπὶ λόγῳ ὅτι μόνη ἡ νεκρὰ καὶ ἡ ἐπὶ φιλῶ ὀνόματι πίστις φέρει τὴν σωτηρίαν. Ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀπέχουσι τόσον μακρὰν ἐκ τούτου τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, ὅσον ἀπέχουσι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν αἰμοδόρων θηρίων. Ἐνεκα τούτου εἰς ὅποιον τόπον ἡ Κράτος λάβῃ ἄμεσον διοίκησιν αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας, ἐκεῖ ἀκολουθεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοιαύτη πτωχεία καὶ χρεία, ὥστε στενάξουσι σχεδὸν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνέσθητοι λίθοι, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι καὶ μίᾳ μικρὰ τις παρατήρησις δίδωσι περὶ τούτου τελείαν πληροφο-

ρίαν. Πᾶν ἔργον εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας νομίζεται παρ' αὐτῷ τῷ υἱῷ τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, ὡς μωρία καὶ ὡς ἀμάρτημα, ἢ δὲ κακία ὡς ἀρετή. Ἄφ' οὗ ἡ πολιτικὴ τούτου κατέστρωσε μυστικῶς τὰ περὶ τῆς Ἀνατολῆς λαμπρὰ καὶ μεγάλη ὑπὲρ αὐτοῦ σχέδια, ἀπὸ τότε ὅλοι οἱ κατὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν Λουθηρο-Καθίνοι ψευδοδιδάσκαλοι, τὴν μὲν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν παραλληλιζοῦσι πρὸς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ ὀρθοδόξους Ἑλληνας πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας χαναναίους, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἔλαβον ἐντολὴν ἵνα ἐξολοθρεύσωσιν αὐτοὺς ἐξ ὀλοκλήρου, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαίσθητως, μήπως ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν ἐπιμιξίας ὀλισθήσῃ ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς εἰς τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας, ἐπαγγελάμενος ὁ Θεὸς ὅτι καὶ αὐτὸς πολεμήσει τοῖς χαναναίοις ἐν χειρὶ κρυφαία. Ἀπὸ τότε διαθρullyεται μυστικῶς παρ' αὐτοῖς ἡ ἐκ τῆς θείας Γραφῆς ἱστορία περὶ τῆς εἰσόδου καὶ κατασχέσεως τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Δοξάζοντες δὲ ὅτι ἐστὶν ἐκ Θεοῦ προωρισμένον ἵνα δοθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ Ἑλλάδα καὶ ἕλλη ἢ ἄλλη Ἀνατολή, καθ' ὃν τρόπον ἐδόθη εἰς τοὺς Ἑβραίους ἢ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἀγωνίζονται παντοίοις τρόποις ἵνα ἀναδείξωσι τὰ πρακτικὰ τῆς Ἀγγλίας, ὡς πρὸς τὴν Ἀνατολὴν ὅμοια κατὰ πάντα ὡς ἐκεῖνα τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας καὶ εἰς τοὺς χαναναίους. Ἐνεκα τούτου, πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅστις ἐκ τῶν Ἀγγλων ἐνεργήσῃ ἐν χειρὶ κρυφαία καὶ φέρῃ περισσότερο ὄλεθρον εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνας, αὐτὸς νομίζεται παρὰ πᾶσι τοῖς ὁμογενέσιν ὡς ἐργάτης τῆς πλέον μεγάλης καὶ ἐπισήμου ἀρετῆς, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τάχα ἐκτελέσας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐκ τούτου προήλθε καὶ ἐπικρατεῖ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἀγγλοῖς ὁ μέγας πέθος, καὶ ἡ ἀμίλλα ὡς πρὸς τὸν κατὰ κράτος ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἕλων

ἐν γένει τῶν ὀρθοδόξων. Τοιοῦτος καὶ ἐτι ὀλεθριώτερος ὑπάρχει ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ ὑπάρχουσιν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, ὁποῖα πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἢ τιμῇ, τὸ σέβας καὶ ἢ ὑπακοή καθ' ὅλα τὰ θεία καὶ πνευματικά, πρὸς τὸν Ἱερατικὸν κλῆρον, δι' οὗ τελοῦνται τὰ μυστήρια καὶ αἱ τελεταί, αἱ νηστεαί, ἡ ἀπονέκρωσις τῆς σαρκός, ἡ ἀπάρνησις καὶ ἡ φυγὴ ἐκ τοῦ κόσμου, ἡ παρθενία, ὁ μοναδικὸς βίος ὅστις κατ' εὐχὴν ἐκούσιον τῆς τελειότητος καὶ τῆς δοκιμασίας ἐπαγγέλλεται ὅλα ταῦτα καὶ διατηρεῖ αὐτὰ, διὰ τοῦτο ὅλα τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, οὐ μόνον ἀποβάλλει, δογματικῶς, βλασφημῶν αὐτὰ ὡς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας καὶ συστηματικῶς ἀντιφέρεται καὶ πολεμεῖ αὐτά.

211 Εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, οὐ μόνον, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἔλειπεν ὅλως ὁ δόλος, ἢ ὑπόκρισις, καὶ ἡ ῥαδιουργία, οὐ μόνον ἀπεσκοράκιζεν ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ ὅλα τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, οὐ μόνον ἠνάγκαζεν αὐτὸν ἵνα διατελῇ προσεκτικὸς, προφυλακτικὸς καὶ καθαρὸς εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ, οὐ μόνον οὐδέποτε ὑπεσκέλιζεν ἢ ἐξίαζε τὴν συνείδησιν, ἄνευ αἰτίας, ἀλλὰ πολλάκις ἔφερεν ἀκουσίως καὶ αὐτοὺς τοὺς μὴ καθαροὺς, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν τοῦ ἀγιασμοῦ. Ἐπειδὴ ὅταν ἐνίοτε τις ὀρθόδοξος, εἴτε διὰ τινὰ ἀπρόσεκτον καὶ βλάβημον λόγον, εἴτε ἐξ ἄλλου τινος πειρασμοῦ ἐπιπτεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν θρησκείαν, τὸ πρᾶγμα γενόμενον ἐπισήμως καὶ φανερώς, ἢ δὲ πλάνη καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς ὄντες ἀποτρόπαιοι καὶ βδελυκτοὶ, ἤρχετο μετ' ὀλίγον εἰς αἴσθησιν τῆς ἰδίας πτώσεως, καὶ ἐγίνετο παρῆρησία εἰς οἰκοδομὴν πολλῶν ἄλλων, ὁμολογητῆς,

μάρτυς καὶ θαυματουργός, ὡς φαίνεται πραγματικῶς ἢ περὶ τούτου ἀλήθεια εἰς τὸ νέον Μαρτυρολόγιον.

212 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, οὐ μόνον στηριζεῖ ὅλα τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα αὐτοῦ ἔργα εἰς τὴν ὑπόκρισιν καὶ εἰς τὴν ῥαδιουργίαν, οὐ μόνον ἐπινοεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ φέρει πανταχόθεν ὅλα τὰ βδελύγματα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς καὶ σημαντικὰς θέσεις τῶν ὀρθοδόξων, εἰς γενικὴν διάδοσιν τοῦ κακοῦ· οὐ μόνον ἐνεργεῖ συστηματικῶς τοιαῦτα ὀλέθρια σκάνδαλα, ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπιβουλός τις ἢ διώκτης ἐπενόησεν οὔτε ἐφαντάσθη, οὐ μόνον φέρει μεγάλην βίαν εἰς τὴν συνειδήσιν, ἀλλ' ἐνῶ ρίπτει τοὺς ὀρθοδόξους εἰς βαθύτερον καὶ ὀλεθριώτερον βυθὸν καὶ αὐτῆς τῆς Ὁθωμανικῆς καὶ Ἑβραϊκῆς θρησκείας, ὅποια ἐστὶν ἡ πλάνη τοῦ θείσμου καὶ τῆς ἀθείας, συγχρόνως διδάσκει τὸν ἴδιον αὐτοῦ προσηλυτισμὸν τοιοῦτο βάθος καὶ ποικιλίαν ὑποκρίσεως, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ ἀθρόως καὶ ἀνεπαισθήτως τὸ γενικὸν ναυάγιον, ὥστε ἐκ τούτου μένει ὑποψία ἕως καὶ μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, καὶ διὰ τῶν τοιούτων ἐπενεργεῖ τοιαῦτα ὑποκεκρυμμένα καὶ ἀπαίσια σκάνδαλα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἅγιοι ἐὰν ἦσαν εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν ἐποχὴν εὐρίσκοντο εἰς κίνδυνον ὑποσκελισμοῦ καὶ πτώσεως.

213 Τοιαύτη ἐν συνόψει ὑπάρχει ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς φέρει ἐν ἑαυτῷ τὴν ὁμοίωσιν, ἐνὸς ἀγρίου, δηκτικοῦ καὶ ὑλακτικοῦ κυνός, ὅστις ὑλακτεῖ, ὀρμαῖ, κατασχίζει τὰ ἐνδύματα, καταδάκνει ἐνίοτε καὶ φέρει ὀδύνην εἰς ὀλίγα μέλη τοῦ σώματος μᾶς ὀλοκλήρου οἰκογενείας, ἀλλ' οὐδέποτε φέρει θάνατον. Οὗτος οὐ μόνον γίνεται εὐαπάτητος, δελεάζεται καὶ γίνεται εὐδυσώπητος, δι' ἐλίγου ἄρτου ἢ κρέατος σεσηπότος εἰς αὐτὸν ἐρριμμένου, ἀλλὰ πρὸς τούτοις γίνεται φύλαξ καὶ ἀσφάλεια εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἐπειδὴ ἔξ

αιτίας τῆς ἀγριότητος τούτου οὐδεις κλέπτῃς ἢ ἐπίβουλος δὲν τολμᾷ ἵνα εἰσέλθῃ ἐκ τοῦ φόβου.

214 Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φέρει ἐν ἑαυτῷ τὴν ὁμοίωσιν ἐνὸς ἀγρίου καὶ αἰμοδόρου λύκου, ὅστις κεκαλυμμένος ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ προβάτου, εἰσέρχεται εἰς τὸ ποιμνιον τῶν προβάτων, καὶ ἀφοῦ καταφάγη κρυφίως τοὺς ποιμένας τῆς ποιμνης, γίνεται ὁδηγὸς καὶ φέρει κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως τὴν φθορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον εἰς αὐτήν. Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ὁμοιάζει ὡς ἓνα πονηρὸν δράκοντα, ὅστις εἰσέρχεται ἀποκρύφως εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς εὐγενοῦς οἰκογενείας, καὶ ἐκεῖ διὰ μόνης τῆς ἐκπνοῆς αὐτοῦ φέρει τὸν ὄλεθρον καὶ τὸν θάνατον εἰς αὐτήν, καὶ ἔπειτα αὐτὴ ἡ οἰκία καταντᾷ σπήλαιον τούτου, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα θηρεύῃ καὶ φθείρῃ πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ζῶα ἐκεῖ γαιτονεύοντα.

215 Ἡ ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς προσερχομένη ἀσθένεια εἰς τοὺς πάσχοντας, σωματικῶς, μὲν φέρει τὴν ὁμοίωσιν τῆς ψώρας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐνοχλεῖται μὲν ὀλίγον τι ὁ πάσχων καὶ γίνεται βδελυκτὸς καὶ εὐκαταφρόνητος τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ συγχρόνως φέρει εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ ὑφέλειαν, ἐπειδὴ ἀπλλάττει αὐτὸν ἐκ τῆς κακοχυμίας, ὅθεν καὶ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἀπαλλαγὴν γίνεται πολὺ εὐτραφῆς καὶ πᾶχύς. Κατὰ δὲ τὸν νοῦν ὁμοιάζει ὡς ἓνα τινὰ, ὅστις πάσχει ὑπὸ δυνατοῦ πυρετοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου συλλογιζέται καὶ λαλεῖ ἀσθενῶς, ἀτάκτως καὶ παραλόγως καὶ φέρει συμπάθειαν εἰς τοὺς θεατὰς, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πυρετοῦ ἀπαλλαγὴν γίνεται ἐμβριθέστερος, καὶ συνετώτερος ὑπὲρ τὸ πρότερον.

316 Ἡ ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως προσερχομένη ἀσθένεια εἰς τοὺς πάσχοντας σωματικῶς μὲν ἔχει τὴν ὁμοίωσιν τῆς πανώλης, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὁ πάσχων, πρῶτον μὲν λαμβάνει πηλῆγας καὶ ὀδύνας εἰς τινὰ κεκρυμμένα μέλη τοῦ σώματος,

ἔπειτα καταντᾶ εἰς παραλογισμούς, εἰς περιφρονητικούς λόγους καὶ μετὰ τοῦτο εἰς θάνατον. Πνευματικῶς δὲ καὶ νοερώς ὁμοιάζει ὡς ἓνα δαιμονιζόμενον, εἰς τὸν ὅποιον, διὰ προλαβούσας αὐτοῦ ἁμαρτίας παραχωρεῖ ὁ Θεὸς καὶ εἰσέρχεται πνεῦμα πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον. Εἰσελθὼν δὲ ἀνοίγει τὸ στόμα τοῦ πάσχοντος καὶ ἐνεργουμένου εἰς μεγάλας καὶ φρικτὰς βλασφημίας, εἰς ἀλλοκότους καὶ παροργιστικὰς ὕβρεις κατὰ πάντων τῶν κληρικῶν, τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν εἰλικρινῶν αὐτοῦ φίλων, εἰς ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ὄλων τῶν Σατανικῶν ἔργων. Κινεῖ αὐτὸν εἰς βεβήλωσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰς φρικτὰς καὶ τρομερὰς Ἱεροσουλίας. Κινεῖ δὲ καὶ ἐξοπλίζει τὰς χεῖρας τοῦ πάσχοντος εἰς φόνον καὶ θάνατον τῶν ἰδίων αὐτοῦ γονέων, τέκνων, ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ φίλων, εἰς πυρπόλησιν τοῦ ἰδίου οἴκου, κτλ.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ὑπάρχει ἡ διαφορὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὡς πρὸς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκ τούτου πρὸς τοῖς ἄλλοις φαίνεται πόσον ἀνείκαστον καὶ μέγα κακὸν ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἁμαρτία, τόσον εἰς ἑαυτὸν ὅσον καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταγενεστέρους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἐὰν δὲν ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέτρα εἰς κατάργησιν τῆς ἀνομίας διὰ τῶν ὄπλων τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς καὶ τῆς μετανοίας. Ἐκ τούτου πρὸς τοῖς ἄλλοις φαίνεται πόσον μεγάλη ἐστὶν ἡ διαφορὰ τόσον τῆς ἀρετῆς, ὅσον καὶ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τῶν λαϊκῶν. Ὅτι δὲ αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐγεννήθη ἐκ τῶν ἀνομιῶν τοῦ ἐκεῖ κλήρου, ἐξάγεται ἐκ πολλῶν ἄλλων καὶ ἐκ τῶν ἐφεξῆς.

217 Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ ἡ τούτου ἀνομία φέρει ὁμοίωσιν ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ κλήρου. Καθὼς δὲ ἡ ἀρετὴ τοῦ κλήρου, καὶ ἡ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν παρρησία καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ δια-

τηρεῖ τὸν λαὸν ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς δρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ, ὡσαύτως ἢ ἀνομία τούτου, φέρει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀπώλειαν εἰς τὸν αὐτῷ ἐμπιστευθέντα λαόν. Τοῦτο θεωρεῖται· καὶ εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὅτι δηλαδὴ, διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένης δολίου ἐπιβουλῆς, πρῶτον μὲν φέρει διὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης γενικὴν πτώσιν καὶ ἀπώλειαν πνευματικὴν, ἔπειτα δι' αὐτῆς τῆς πλάνης ἐνεργεῖ καὶ ἀνοίγει διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ῥαδιουργίας σχίσματα ἀποστασίας ἐμφυλίους πολέμους, θανάτους γενικοὺς καὶ σφαγὰς, πᾶσαν ἀνωμαλίαν καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν συμφορῶν ἐξ ὧν ἀκολουθοῦσι τὰ μεγάλα καὶ γενικὰ ναυάγια.

218 Δεύτερον δὲ ἐξάγεται ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, ἐπειδὴ καὶ κατ' αὐτοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ διώκτης ἐπενόησε δολίους καὶ τεχνικοὺς τρόπους ἵνα φέρῃ εἰς τὴν πλάνην εἰς τὸ στρατιωτικὸν τοῦ νοητοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας συνωμοσίαν.

219 Τρίτον δὲ αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὡς ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως γεννηθεὶς πρῶτος καὶ μόνος αὐτὸς, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἀπ' αἰῶνος διώκτας τῆς πίστεως, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, γενόμενος κεφαλὴ, νομοθέτης, Κριτῆς, καὶ διοικητῆς εἰς ὅλα τὰ ἱερά καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέστησε καὶ καθιστᾷ ὅλους τοὺς ἐπισκόπους, καὶ τὸν λοιπὸν κλῆρον, ὡς ὑπαλλήλους, ἄλλων ὀργάνων, ὑπαλλήλων καὶ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, καθὼς καὶ αὐτὸς θεωρεῖται ὡς ὑπάλληλος καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ.

220 Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐσεβεῖς καὶ ὀρθόδοξοι, θεωρούμενοι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν,

θεωροῦνται ἐπομένως ἀνώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἐν Οὐρανοῖς Ἀγγέλων, ἔπειτα πόσης μεγίστης φρίκης δὲν φαίνεται τοῦτο τὸ ὅς οὐδὲν ἄλλο ἀπαισιώτατον καὶ τρομερὸν σύστημα τὸ γενέσθαι ὑπάλληλοι εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἀνθρώπους, δὲν λέγω ἀσεβεῖς, ἀλλ' ἀπλῶς κοσμικοὺς καὶ πολιτικοὺς ; !!

221 Τέταρτον δὲ ἐξάγεται ὅτι ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως καὶ ἐκ τῶν ἐφεξῆς. Καθὼς δὲ ὁ Θεὸς ἐνεπίστευσεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐμπιστεύει εἰς τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον μυστήρια ἀκατάληπτα εἰς τῶν ὁποίων τὴν διατήρησιν καὶ εἰς τὴν τελετὴν ὑποκρύπτεται ἡ ἀνάβασις ἐπὶ τοῦ φωτός, ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τῆς χαρᾶς, ἐπὶ τῆς μακαριότητος, ἐπὶ τῆς δόξης καὶ ἐπὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοῦτον τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, τὸν ὑπάλληλον καὶ ἀντιπρόσωπον τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, ὑπάρχουσι μυστήρια τῆς ἀνομίας, εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὁποίων ὑποκρύπτεται ἡ πτώσις, εἰς τὸ σκότος τῆς πλάνης, εἰς τὸν δόλον, εἰς τὰς ταραχὰς, εἰς τὰς δδύνας καὶ θλίψεις, εἰς τὴν κατασχύνην, εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

222 Ἐκτὸς τούτου πάμπολλα πρακτικὰ τούτου τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως διατελοῦσι τοῖς πᾶσι μυστήρια κεκρυμμένα καὶ ἄδηλα μέχρι τῆς γενικῆς κρίσεως. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀνακαλύπτονται καὶ γίνονται γνωστὰ ἐν μέρει καὶ εἰς ὀλίγους μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ αἰῶνος.

223 Πέμπτον δὲ ὅτι αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐγεννήθη καὶ ἦλθεν εἰς καταρτισμὸν τοιαύτης κακίας ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς. Τὸ πάλαι, καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸ τοῦ δ-γδῶου αἰῶνος (ὅστις ἔλαβεν ἀρχὴν ἐν ἔτει 1493 ἀπὸ Χριστοῦ) ὑπῆρχε κοινὴ καὶ ὁμολογουμένη γνώμη παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν, ὅτι ἡ πασῶν τῶν ἄλλων μεγίστη καὶ βαρυτάτη, ἀνομία

τοῦ κόσμου ἔσεται ἡ ἀνομία τοῦ κλήρου τοὔτεστι τῶν ἱερωμένων τῶν ἐσομένων εἰς τὸν ὄγδοον αἰῶνα. Τούτου ἕνεκα εἰς πᾶσαν προσβολὴν μεγάλου καὶ δεινοῦ πειρασμοῦ, εἴτε ἐν ὀργῇ διὰ τῆς κατάρας κατὰ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν, εἴτε δι' ὄρκου εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀθωότητος, εἰς πᾶσαν ἀπαίσιον συκοφαντίαν κατ' αὐτῶν, ἔθος ἦν αὐτοῖς ἵνα καταρῶνται ἢ ὀμνύωσιν ἵνα κριθῶσιν ὡς οἱ ἱερωμένοι τοῦ ὄγδοοῦ αἰῶνος. Οὗτος ἐνομιζέτο παρ' αὐτοῖς ὡς ὁ ἀπάντων τῶν ἄλλων φρικτωδέστατος ὄρκος καὶ ἡ πλέον φρικτὴ κατάρα. Ἡ περὶ τούτου ἀλήθεια σώζεται ἐκ παραδόσεως, ἀπαντᾷται καὶ εἰς τινὰς τόπους τῶν πάλαι συγγραμμάτων, καὶ αὐτὴν μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰσαπόστολος καὶ νέος ἱερομάρτης Κοσμάς ἐν ταῖς αὐτοῦ διδασκαλίαις γενομέναις ἐν ἔτει 1777.

224 Παρατηρεῖται δὲ ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὄγδοοῦ αἰῶνος, τοὔτεστι ἐν ἔτει 1517 ἀπὸ Χριστοῦ καὶ 7025 ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἀνεφάνη ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις, ἧτις ἔφερεν εἰς τοιαύτην προκοπὴν καὶ καταρτισμὸν κακίας καὶ δόλου αὐτὸν τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὅποια εἰς οὐδένα ἄλλον αἰῶνα ἐφάνησαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι τῆς σήμερον καὶ τοῦ ὁποίου πρώτιστον καὶ σπουδαιότερον ἔργον ἐστὶν ἡ νόθευσις τοῦ κλήρου καὶ τῆς νεολαίας καθ' ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη.

225 Αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὡς ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου γεννηθεὶς, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατελεῖ μέχρι τέλους αἰῶνιος καὶ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς καὶ ἐπίβουλος.

226 Αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φαίνεται ὅτι οὐδαμῶς ἀλλαχοῦ εὕρισκει χώραν ἢ ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλή, εἰμὴ ὅπου λάβῃ χώραν καὶ ἐπικρατεῖ ἢ ἐκ τοῦ κλήρου κατάχρησις καὶ ἡ ἀνομία. Αὐτὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, πρὸ ἐλίγων αἰῶνων ἐκίνησε καὶ ἀναφαίνοντα εἰς τὰ χριστιανικὰ Κράτη

Υπουργεία θρησκευτικά. Καί εἰς ποῖον ἐκ τῶν παρελθόντων αἰώνων πρὸ τοῦ Λουθηρο-Καθιδνισμοῦ, εἰς ὁποιονδήποτε χριστιανικὸν Κράτος, ἐφάνη ἡ ἡκούσθη αὐτὸ τὸ ἀπαίσιον καὶ ἱερόσυλον ἔνομα ;!! Ἐὰν εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας ἦσαν Υπουργεία θρησκευτικά, ἐφαίνετο περιττὸν ἵνα συγκαλῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι Αὐτοκράτορες Οἰκουμενικὰς Συνόδους εἰς τὰς ἐκ τῶν αἰρετικῶν γενομένας κατὰ καιροὺς μεγάλας ἀνωμαλίας καὶ ταραχάς. Ὑπὸ τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ θρησκευτικοῦ Υπουργείου, ἔχει σκοπὸν αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας, ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως τὴν κατάργησιν πάσης Οἰκουμενικῆς τε καὶ Τοπικῆς Συνόδου, Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς Ἱεραρχίας. Γεννηθεῖς δὲ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, κατ' αὐτοῦ κατὰ πρῶτον καὶ κατὰ τοῦ ἐκεῖσε λαοῦ ἀνεδείχθη ἐχθρὸς ὀλέθριος, ὅπου διὰ τρῆπων ὅλων δολίων καὶ μυστικῶν ἤνοιξε καὶ ἀνοίγει κατὰ καιροὺς, τόσας φρικτὰς καὶ μεγάλας Σκηνάς. Ἄφ' οὗ δὲ καὶ ὁ κλήρος ὁ ὀρθόδοξος καὶ πρὸ πάντων ὁ τῆς Ἀνατολῆς ἔπεσεν εἰς ἄλλας καταχρήσεις ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς πίστεως ἀπὸ τότε ἔλαβε χώραν, καὶ εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, ὅπου συγχρόνως προπαρασκευάζει καὶ ὑπενεργεῖ, τόσον τὴν πτώσιν καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ κλήρου, ὅσον καὶ τὸν κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ καιροὺς ὀλεθρον τοῦ λαοῦ.

227 Πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν μέχρι τῆς ὥρας ταύτης προοδεύουσι καὶ ἐκτείνονται εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν Ἀνατολήν τὰ μυστήρια τούτου τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Πρῶτον μὲν ἐνεργεῖ ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων αὐτῆς ὀργάνων καὶ εἰσάγονται εἰς τὴν ἑταιρίαν, πολλοὶ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι κληρικοὶ, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεργεῖτο ἢ κατὰ τοῦ κλήρου καὶ ἢ κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσία, ἔπειτα αὐτὴ ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν Ὀθωμανῶν τὴν σφαγὴν τοῦ Οἴκου-

μηνικού Πατριάρχου, και τόσων Ἐπισκόπων ὄντων εἰς τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν δι' ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς. Ἀναλόγως εἰς τὴν σφαγὴν τοῦ κλήρου ἐνεργεῖ κατὰ καιροὺς καὶ τόπους καὶ τὴν τοῦ λαοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἢ πτώσις τῆς κεφαλῆς φέρει τὴν πτώσιν καὶ ὄλου τοῦ λοιποῦ σώματος. Συγχρόνως δὲ ἀποστέλλει τὸν Μιλόρδον Γκιλφόρδον καὶ ἐμόρφωσε μίαν συστηματικωτέραν καὶ ὀλεθριωτέραν ζύμην δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ἐξ αὐτῆς συγκροτεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν Κερκύρα Σεμινάριον, τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταὶ τόσοι πολλοὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, γενόμενοι διάπυροι καὶ πιστοὶ στρατιῶται τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐνεργοῦσιν ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως τὴν νόθευσιν καὶ τὴν πτώσιν ὄλου τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου. Ἐπὶ Ἀντιβασιλείας φέρει τὸ κατὰ πάντα ὅμοιον καὶ ἀπαράλλακτον σύστημα τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Τότε οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλάδος παραχωροῦσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ὑπαλλήλους τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως τὸ θυσιαστήριον καὶ αὐτὰ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, γενόμενοι διὰ χρηματικοῦ μισθοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐπιβουλευομένου ἔθνους ὑπάλληλοι τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Αὐτὸ τὸ κατὰ τὴν Ἑπτάνησον καὶ τὸ κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, σύστημα, ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ ἵνα φέρῃ διὰ νόμου καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, ἐνεργούμενον πρὸ πολλῶν ἐτών ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι. Ἐνεκα τούτου βλέπομεν πρὸ πολλοῦ ὅτι ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα, δι' ὀδηγίας αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐλέγχει, στηλιτεύει ἐπισήμως καὶ διδάσκει αὐτὴν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ἐπὶ σκοπῶ ἵνα ἀναφανῇ ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι κριτῆς καὶ νομοθέτης μετ' ὀλίγον. Αὐτὴ ὁμοίως ἢ ἱερόσυλος ἐπέμβασις τῆς Ὄθωμανικῆς Πόρτας, μέλλει ἀναποφεύκτως ἵνα φέρῃ μετ' ὀλίγον τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμόν αὐτῆς. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρὸ πολλοῦ διαγωγὴν τῆς Ὄθωμανικῆς Πόρτας, ἥτις κατὰ πάντα

ὁδηγεῖται, εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φαίνεται ἄλλο μυστήριον τῆς ἀνομίας. Ἐπειδὴ καθὼς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ χρέος ἱερὸν οἱ ποιμένες γίνονται διδάσκαλοι καὶ ὁδηγοὶ εἰς τοὺς λαϊκοὺς καθ' ὅλα τὰ ἱερὰ καὶ πνευματικὰ, ὡσαύτως εἰς τὸ βασίλειον τοῦ νοητοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ πνεῦμα ἐπισκιάζει καὶ ὁδηγεῖ ὅλους τοὺς κακοδόξους, τοὺς ἀνόμους καὶ ἀσεβεῖς, ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, γίνεται διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, τὸν γεγεννημένον ἐκ τῆς ἀνομίας, τοῦ λαοῦ καὶ ὄσων ἄλλων ἐν γένει ἀποστατήσωσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας.

228 Αἱ πρῶται ἀνομίαι τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν ἔπειτα αἱ ὀλεθριώτεραι, φαίνονται αὐταὶ αἱ δύο, ἡ ὑψηλοφροσύνη καὶ ἡ φιληθονία τούτέστην ἡ σαρκικὴ ἁμαρτία προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐκείσε καινοτομίας δι' ἧς ἀπαγορεύεται ὁ γάμος εἰς ὅλους ἀπλῶς τοὺς κληρικοὺς, ὁποῖου βαθμοῦ καὶ ἂν ᾧσι. Ἐνεκα τούτου ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνομιῶν γεννηθεῖσα αἵρεσις τῶν Δουθηρο-Καλθίνων, ἔφερε τὴν κατάργησιν εἰς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ἁγιασμοῦ, ὅποια πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, ἡ τελετὴ τῶν μυστηρίων, αἱ νηστεῖαι, αἱ τεσσαρακοσταὶ, ἡ παρθενία, τὰ ἔργα τῆς μετανοίας, ἡ ἀπάργησις τοῦ κόσμου, ὁ μοναδικὸς βίος, καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

229 Ἡ πρώτη πάλιν κατάχρησις τοῦ κλήρου τῆς Ἀνατολῆς, ἐξ ἧς ἐγεννήθησαν ἄλλαι ἀπαισιώτεραι, ὅποια πρὸς ταῖς ἄλλαις ἡ Σιμωνία, ἡ ψῆφος καὶ ἡ χειροτονία τῶν Ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, εἰς ἀνθρώπους σαρκικοὺς τε καὶ κοσμικοὺς, καὶ ἄλλαι, φαίνεται ἡ φιλαργυρία. Τούτου ἔνεκα ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, διὰ χρηματικοῦ μισθοῦ ἐδελέασε καὶ ὑπεσκέλισε πολλοὺς ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ὑπαλλήλους τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ

καὶ ἀντιπροσώπων εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβουλήν. Ἡ πασῶν τῶν ἄλλων ὁμως ἀπαισιωτάτη κατάχρησις ἐξ ἧς ἐπήγασαν καὶ πηγάζουσιν ὄλαι αἱ ἄλλαι ὑπάρχει ἢ ἐφεξῆς· ἐπειδὴ, δηλαδή ἡ ψήφος καὶ ἡ χειροτονία τῶν Ἐπισκόπων καὶ ὄλης ἐν γένει τῆς Ἱεραρχίας, ἐγένετο οὐχὶ εἰς τοὺς ἀναδάντας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ, ἢ τοῦλάχιστον εἰς μεγίστην καὶ κατεπεύγουσαν ἀνάγκην εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου, τοὔτέστιν εἰς ἀνθρώπους πνευματικούς ἀνωτέρους τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καὶ ὄντας εἰς ἀνάβασιν ἀγιασμοῦτε καὶ φωτισμοῦ, καὶ ἔχοντας, ἐκ τούτου τὰ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατάλληλα καὶ ἀναγκαῖα χαρίσματα ἄλλ' εἰς ἀνθρώπους πολὺ κατωτέρου βαθμοῦ.

230 Ἴδου κυρίως τὰ αἷτια, ἐξ ὧν ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν ἢ ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλή, ἣτις ἔφερε μεγάλα καὶ τρομερὰ δεινὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε, ἐπαπειλοῦσα ἵνα φέρῃ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς ὄλον τὸν ἄλλον κόσμον, ἀλλὰ δεινὰ πολὺ ἀπαισιώτερα καὶ ὀλεθριώτερα τῶν ἔως τοῦ νῦν γενομένων, καὶ ταῦτα μὲν συνεπτυγμένως ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον ἀρκοῦσι.

231 Λέγομεν ἤδη συνοπτικῶς καὶ ἐν μέρει, περὶ τοῦ τετάρτου ἀντικειμένου τῆς ἡμῶν ὑποσχέσεως τοὔτέστι «ὅποια ἰαματικά καὶ διορθωτικά πράξεις γίνονται τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας». Ὅποια αἱ ἐφεξῆς.

Α'.

232 Πρωτίστης, μεγίστης καὶ κατεπεύγουσης ἀνάγκης ἔργον ὑπάρχει ἵνα ἐπινοηθῶσι φρόνιμοι, καὶ εἰρηνικοὶ τρόποι, ὅπως ἀνακαλυφθῶσι καὶ γνωρισθῶσι τοῖς πᾶσι· τὰ κεκρυμμένα ἐκ τῶν ὁμογενῶν, ὄργανα ἐν γνώσει τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς

Δύσεως, διὰ δύο μεγάλους λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ δι' αὐτῶν εὐστοχεῖ καὶ προοδεύει. Ἐνεκα τούτου ὅταν ταῦτὰ τὰ ὄργανα παύσῃσι, παύει εὐθὺς καὶ ἡ πρόοδος τοῦ κακοῦ, καὶ ἀναφαίνεται ἐλπίς τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν τῶν ὀργάνων διασκεδάζεται καὶ ματαιοῦται ὅποιαδήποτε πρότασις εἰς οἰκοδομὴν καλοῦ, εἴτε κοινοῦ εἴτε μερικοῦ, καὶ συνιστῶνται καὶ διατηροῦνται καὶ προοδεύουσι τὰ σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ὁσάκις γίνεται περὶ τούτων μέμφει, προσάπτεται ἡ αἰτία εἰς τὸν βασιλέα πρὸς ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας. Διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπίνοεῖ πολλὰς ῥαδιουργίας καὶ τρόπους ἵνα κρατῇ αὐτοὺς κεκρυμμένους τοῖς πάσι.

233 Ἐξ αὐτῶν τῶν ὀργάνων, τὰ μὲν ὀδηγοῦνται ἀμέσως καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὅποια ἔφερε προλαβόντως εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν ὑλικὴν καὶ ἐφήμερον ἰδιοτέλειαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δελεάζει καὶ κινεῖ αὐτὰ ὅπως θέλει, καθ' ὃν τρόπον δελεάζουσι διὰ τινος δελεαστικῆς τροφῆς τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη καὶ φέρουσιν αὐτὰ εἰς σφαγὴν. Τὰ δὲ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν κινοῦνται ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης. Ἡ ῥαδιουργία τῆς ἐπιβουλῆς, ἔχει τοιαύτην ποιικιλίαν καὶ τέχνην, ὥστε πολλοὶ ὄντες ἀδιάλλακτοὶ ἐχθροὶ κατ' αὐτῆς, ἀλλ' ὅμως δι' ἀπάτης ἐνεργουμένης δι' ἄλλων αὐτῆς ἐν γνώσει ὀργάνων, κινοῦνται καὶ ἐνεργοῦσι μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ ζήλου, τὰ ὅσα αὐτῇ ἀγαπᾷ καὶ ζητεῖ. Τοιοῦτοι πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, ὅσοι προσάπτουσιν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὄλην τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὰ ὅσα ἄλλα δεινὰ ἀκολουθοῦσιν, ὅσοι ἐμπνέουσιν ὑποψίαν φόβον καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τῆς ἐρθοδόξου καὶ ὁμορθήσκου Ρωσσίας, ὅσοι ἐνεργοῦσι τὰ σχίσματα καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας, καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων, ὅσοι συνεργοῦσιν εἰς τὰ ὅσα τείνουσιν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ὀρθο-

δόξου θρησκείας, καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης τοῦ θεϊσμοῦ καὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Λουθηρο-Καλβίνων. Οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται οἱ πάντων τῶν ἄλλων ὀλεθριώτατοι στρατιῶται τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ ἐξ ὧν ἐπαπειλεῖται τὸ γενικὸν ναυάγιον τοῦ γένους, φρικτὰ δὲ καὶ παγκόσμια δεινὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

234 Εἰς ἀνακάλυψιν δὲ τῶν τοιούτων ἀπαιτεῖται πολλὴ καὶ μεγάλῃ τέχνη καὶ σύνεσις, ἀφοῦ δὲ ἀνακαλυφθῶσι καὶ γνωρισθῶσιν ἀπαιτοῦνται ταῦτα τὰ δύο. Πρῶτον ὅλοι οἱ ἀναγκαῖοι καὶ κατάλληλοι τρόποι, μήπως ἔλθωσιν εἰς εἰλικρινῆ καὶ ἀληθινὴν ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν. Δεύτερον δὲ, ἵνα στηλιτευθῶσι κοινῶς τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπιμείνωσιν ἀδιόρθωτοι, ἐπισκοπῆ ἵνα μὴ εὕρισκῃ χώραν εἰς τὸν λαὸν ἢ δι' αὐτῶν ἐνεργουμένη ραδιουργία. Ταῦτα καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔργον ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀπαιτεῖται, ἐπειδὴ πᾶν ἔργον γινόμενον διὰ ταραχῆς καὶ δι' ἀγρίου καὶ πονηροῦ τρόπου, οὐδέποτε φέρει αἴσιον καὶ καλὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ σκάνδαλα καὶ ἀπαισίους καρπούς, τὰ ὅποια διψᾷ καὶ ζητεῖ ἢ ἐπιβουλή. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου ἀρκουσι.

B'.

235 Δεύτερον ἔργον μεγίστης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης ἐστίν, ἵνα καταργηθῆ ὡς τάχιστα τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς τεθὲν ἀντιχριστιανικώτατον, Σατανικὸν καὶ ὀλεθριον σύστημα, τὸ ὅποιον ἐὰν διατελέσῃ ἔτι ὀλίγον, ἐπαπειλεῖ ἵνα φέρῃ τὸ γενικὸν ναυάγιον, καὶ ὅσῳ μᾶλλον διρκεῖ τόσῳ φέρει κακὰ μεγάλα καὶ γενικὰ καὶ τόσον πλέον τρομερὰ ἐπαπειλεῖται ἢ ἀπ' οὐρανοῦ ὀργή. Εἰς τὴν κατάργησιν τούτου, οὐδὲν ἄλλο πρόσκομμα ἀπαντάται, εἰμὴ μόνῃ ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλή. Αὐτὴ διὰ τοῦ τῶν Ἀμανσπέργου ἔφερεν αὐτὸ

ἀπ' ἀρχῆς, καὶ αὐτὴ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀργάνων ἐστήριξε, στηρίξει· καὶ φέρει αὐτὸ εἰς πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν· μέχρι τοῦδε, καὶ συγχρόνως προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπα. Ἐκ τῶν ὄσων φαίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατάργησιν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴν καὶ ἀλλοίωσιν τούτου διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν ὑπάρχουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ ἐφεξῆς.

236 Πρῶτον μὲν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐστὶ μέγιστης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης ὑπάρχει τὸ φυγεῖν ὡς τάχιστα, ἢ πολιτικὴ ἀρχὴ καὶ ἀπομακρυνθῆναι ὅλως καὶ κατὰ πάντα ἀπὸ τῆς ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, δι' εἰσηγήσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, νενομοθετημένης ἱεροσυλίας καὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θεῖα καὶ ἱερά ἀντικείμενα τῆς Ἐκκλησίας, τόσον διὰ τῆς διαλύσεως πολλῶν Μοναστηρίων, διὰ τοῦ σφετερισμοῦ τῶν τούτων κτημάτων, διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων δασμῶν καὶ φόρων εἰς τὰ ἐτι διατηρούμενα διὰ τῆς μισθοδοσίας εἰς τινὰς τῶν Ποιμένων ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Ταμείου, καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων μυριῶν ἔργων τῆς ἱεροσυλίας ὄσον καὶ πολλῶ μᾶλλον διὰ τῆς ἐπεμβάσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀπὸ τότε ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ θεωρεῖται ὡς κεφαλὴ, ὡς νομοθέτης, ὡς Κριτῆς καὶ ὡς διοικητῆς καὶ ὡς ἐπικριτῆς, εἰς ὅλα τῆς Ἐκκλησίας θεῖα καὶ ἱερά, σύστημα δὲ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ φρικτόν.

237 Δεύτερον δὲ ἵνα παύσῃ ὁ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν, δι' εἰσηγήσεως αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐνεργούμενος καὶ προοδεύων μέχρι τῆς ὥρας ταύτης δόλιος κατὰ τῆς πίστεως διωγμὸς, διὰ τῶν Σχολείων καὶ δι' ἄλλων μυριῶν βραδουργιῶν, ἐξ ὧν ἐμνημόνευσα ὀλίγων τινῶν ἐξ αὐτῶν προλαβόντως εἰς τὴν σειρὰν τῆς ἐπιστολῆς μου. Εἰς ὁποῖον Κράτος λάβῃ χώραν ἢ Ἱεροσυλία καὶ ἢ ἐπέμδασις εἰς τὰ θεῖα τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, ἐκεῖ ἀναποφεύκτως ἔρχεται· φρικτὴ καὶ

τρομερὰ ἢ ἀπ' οὐρανοῦ ὄργῃ, φέρουσα τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀρχῆς, μεγάλας δὲ καὶ γενικὰς συμφορὰς καὶ εἰς τὸν ἐν αὐτῇ λαόν, καὶ πολλῶ μᾶλλον ἐὰν ἀδιαφορῇ ἢ συνεργῇ εἰς τοιαύτας ἀπαισίους Ἱεροσολίας καὶ ἐπεμβάσεις. Ὅπου δὲ πάλιν ἐνεργεῖται καὶ προοδεύει ἢ ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασία καὶ ἡ ἀσέβεια, ἐκεῖ πάντοτε κατὰ θεῖον νόμον, ἀκολουθοῦσιν ἐκ τῆς θείας ὄργῆς θάνατοι γενικοὶ, σφαγαὶ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τρομεροὶ θόρυβοι καὶ ἀνωμαλῖαι. Αὐταὶ αἱ δύο ἀπαισίαι καὶ φρικταὶ ἀνομίαι, οὐ μόνον ἐνεργοῦνται καὶ προοδεύουσιν εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν Ἀνατολήν, δι' ἐνεργείας ὑποκεκρυμμένης αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἀπὸ Ἀντιβασιλείας, καὶ πολλῶ μᾶλλον μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐγένετο νόμος καὶ σύστημα. Ἐνεκα τούτου φρίττει καὶ τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ διὰ τὴν ἐπαπειλουμένην ἐκ Θεοῦ μεγάλην ὄργῃν, τῆς ὁποίας βλέπομεν κατὰ καιροὺς καὶ τόπους πολλὰ ἐναργῆ δείγματα, θεωρούμενα ὡς προοίμια καὶ ἀρχαὶ ὠδίνων.

238 Τρίτον τὰ μέγιστα κατεπεῖγον καὶ ἀναγκαιότατον ἔργον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀπαιτεῖται ἡ πραγματικὴ ἔνωσις τῆς κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς παράδοσιν καὶ κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας. Εἰς τὴν ἐκείσε Σύνοδον ἀνήκει ἡ ἐκλογή, ἡ ψήφος, ἡ χειροτονία, ἡ πρόνοια, ἡ κρίσις ὅλης τῆς Ἱεραρχίας τῆς οὔσης ὑπὸ τὰς ἐπαρχίας τῶν 4 Πατριαρχῶν καὶ μερικώτερον ἢ πειθαρχία ὅλων ἐν γένει τῶν Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Πατριάρχην εἰς τοῦ ὁποίου τὴν Ἐπαρχίαν ἕκαστος ἀνήκει. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, ἐκ τῶν δσων φαίνονται ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον αὐτὴ ἡ πραγματικὴ ἔνωσις θεωροῦνται καὶ ταῦτα τὰ τρία.

239 Α'. Ἡ κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῆς ἔρευνα καὶ ἀνάκρισις

ἄλλης ἐν γένει τῆς ἱεραρχίας, τόσον ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν πράξιν τῆς πίστεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας.

240 Β'. Ψῆφος καὶ χειροτονία, ὅσον τὸ δυνατόν ἀξίων, ἀγίων καὶ καθαρῶν Ἐπισκόπων, Ἀρχιερέων καὶ Μητροπολιτῶν καὶ ὁ τούτων διορισμὸς εἰς τόσας πολλὰς πρὸ πολλοῦ χηρευούσας Ἐπαρχίας,

241 Γ'. Ἡ διόρθωσις, ὡς πρὸς τὰς ὄσας καινοτομίας, μεγάλα καὶ δευνὰ σκάνδαλα ἔφερον ἢ ξένη ἐπιβουλὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μεγίστης εὐχῆς καὶ ἀνάγκης ἔργον ἀποβαίνει ἢ συγκρότησις, εἰ δυνατόν Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐκ πάσης τῆς Ἱεραρχίας τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξων συντρέχοντες ἐν αὐτῇ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὀρθόδοξοι κληρικοί τε καὶ λαϊκοί, καὶ συναγωνιζόμενοι διὰ νηστείας, δι' ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς. Ταύτης καθὼς καὶ ὄλων τῶν προλάβουσῶν, τὸ μόνον καὶ κύριον ἔργον φαίνεται, τὸ ἐπινοῆσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι, ὅσα φαίνονται κατάλληλα καὶ ἀναγκαῖα, τόσον διὰ τὴν ἀσφάλειαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν προκοπὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἰκοδομὴν αὐτῆς. Ἐκ τούτων τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαϊότατον ἐστὶ Α'. Τὸ μὴ γίνεσθαι ἢ χειροτονία τῆς Ἱεραρχίας εἰ μὴ εἰς ἄνδρας ἀναβάντας εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν γνώσεως ἀγιασμοῦτε καὶ φωτισμοῦ. Β'. Ἡ ἀσφάλεια καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ μοναδικοῦ βίου, δι' οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται ἢ προκοπὴ τῶν πιστῶν. Γ'. Ἡ δις ἢ ἢ ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ συνέλευσις τῆς Συνόδου, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων τῆς ἐποίας τὸ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ὀφειλόμενον καὶ ἀναγαῖον ἔργον ὑπάρχει ἢ ἐπαγρύπνησις ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς Ἱεραρχίας, ἢ ταύτης διατήρησις εἰς τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν τοῦ υἱοῦ, ἢ εἰς κατεπίγουσαν ἀνάγκην καὶ εἰς ἐκεῖνον τοῦ φίλου.

242 Δ'. Σχολεῖα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ὀρθόδοξα, ἔχοντα

Καθηγητὰς πεπαιδευμένους, ὀρθοδόξους, ἐναρέτους καὶ καθαροὺς κτλ.

243 Ε'. Καταρτισμὸς καὶ ἀποστολὴ ἱεροκηρύκων ἐναρέτων καὶ ἀγίων ἀνδρῶν.

244 ς'. Ἐπαγρύπνησις τῶν Ποιμένων ἵνα διατηρῶσι, κατὰ τὰς θείας Γραφάς, τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀνόθευτον, καθαρὸν καὶ ἅγιον, ἐπιβάλλοντες τὸν ἀφορισμὸν εἰς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν πίστιν, ἢ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἁγιασμὸν, εἰς κληρικούς τε καὶ λαϊκοὺς, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων, καὶ ἀπαγορεύοντες τὴν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς, ἀποδεχομένους δὲ καὶ συγχωροῦντας τοὺς ἐν ἀληθινῇ μετανοίᾳ ἐπιστρέφοντας.

245 Ζ'. Μέτρα ἀρμόδια καὶ κατάλληλα εἰς τελείαν κατάργησιν τῶν ὄσων σκανδάλων ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς ἢ ἐπιβουλῇ ἐνεργεῖ εἰς διόρθωσιν τῶν ὅσων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐνόθευσε καὶ νοθεύει, καὶ εἰς ὀρθὴν καὶ ἐπίσημον διὰ τύπου ἔκδοσιν πολλῶν ὀρθοδόξων βιβλίων, καὶ πρὸ πάντων ἢ ἔκδοσις εἰς τὰ βιβλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων τὴν τελείαν κατάργησιν διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων τρόπων πρὸ πολλοῦ ἢ ἐπιβουλῇ ἐνεργεῖ. Ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα φαίνονται ἀναγκαῖα ὑπὸ τῶν ποιμένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομήν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν ὄσων ἄλλων μυρίων φαίνονται τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα καὶ ἐκ μέρους τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν λαϊκῶν διὰ τὴν τούτων σωτηρίαν, ἀσφάλειαν, πρόοδον καὶ εὐδαιμονίαν, θεωροῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς.

246 Α'. Ἡ τῶν ὀρθοδόξων κοινὴ ἔνωσις καὶ ἡ τούτων ὀρθὴ καὶ ἡ εἰλικρινῆς ὁμόνοια. Ἐκ τῶν ὄσων ἄλλων ὑπάρχουσι ἀναγκαῖα εἰς τοῦτο φαίνεται πρὸ πάντων, πρῶτον μὲν ἡ διατήρησις τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ δεύτερον, ἡ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλόφωνος καὶ ἡ ἀδιάλειπτος στηλίτευσις τῶν ῥαδιουργιῶν,

καὶ τῶν ὄλων σατανικῶν καὶ ὀλεθριωτάτων σκοπῶν αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς. Ἐφαίνετο πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον ὅπως συνελθόντες ὅλοι ἐν γένει οἱ ὀρθόδοξοι εἰς ἔνωσιν καὶ ὁμόνοιαν ἀνακαλύψωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς βραδιουργίας καὶ τοὺς σκοπούς τῆς ἐπιβουλῆς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιβουλευομένους λαοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος μήπως ἐκ τούτου ἔλθωσιν εἰς γενικωτέραν ἔνωσιν καὶ λάβωσι τὰ περὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέτρα.

247 Β'. Ἡ κατὰ πάντα, φυγή, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἀπ' οἰασδῆποτε εἴτε μικρᾶς εἴτε μεγάλης ἱεροσυλίας, καὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θεῖα καὶ ἱερά· ἐπειδὴ ὅπου λάβῃ χώραν ἢ ἱεροσυλία φέρει πάντοτε πρὸς τοῖς ἄλλοις σκοτασμόν, ἀναισθησίαν, σχίσματα, ταραχάς, καταστροφάς καὶ ναυάγια. Πολλὰ, φρικτὰ καὶ μεγάλα δεινὰ ἔφερε καὶ φέρει ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ καθ' ὅλα τὰ ὀρθόδοξα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅλον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν καὶ μέχρι τῆς ὥρας. Τὸ πάντων τῶν ἄλλων ὁμῶς ἀπαισιώτατον καὶ φρικωδέστατον ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔφερον ἐπὶ Ἀντιβασιλείας διὰ τοῦ Ἀμανσπέργου ὁμοιον κατὰ πάντα, ὡς ἐκεῖνο τῆς Ἐπτανήσου, διὰ νόμου καὶ συστηματικόν. Ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐγίνετο αἰσθητὸς ἄνθρωπος καὶ Νομοθέτης, ἐφαίνετο ἀδύνατον ἵνα φέρῃ ἄλλους νόμους καὶ ἄλλο σύστημα, ἀπ' ἐκείνων τὰ ὅποια ἔφερον αὐτὸς ὁ αἰσθητὸς Σατανᾶς ἢ Ἀγγλία εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπτανήσον, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον.

248 Γ'. Ἐκλογὴ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀξίων, σοφῶν καὶ ὀρθόδοξων πολιτικῶν, εἰς κατάργησιν τῶν ὅσων ὀλεθρίων καὶ σατανικῶν νόμων ἔφερον ἢ ἐπιβουλὴ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας καὶ εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλων ὀρθῶν καὶ κοινωφελῶν μὴ ἀναιρετικῶν, ἀλλὰ βοηθητικῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἵνα θέσωσι νόμους,

μὴ ἐπιβάλλοντας εἰ δυνατόν, δι' οὐδεμίαν αἰτίαν ὄρκους, εἰς οὐδένα ὀρθόδοξον, ἢ τοῦλάχιστον σπανιώτατα καὶ διὰ πολὺ μέγας καὶ σπουδαίας αἰτίας, καὶ δι' οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπιβάλλοντας ποινὰς καὶ πρόστιμα εἰς τοὺς μὴ θέλοντας ὁμόσαι. Νόμους μὴ ἀπαγορεύοντας τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου, οὔτε νομοθετοῦντας ὅλα ἐν γένει τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς Καθηγητάς, καὶ μὴ ἐπὶ σκοπῷ τῆς πλάνης καὶ τῆς φθορᾶς ἀλλ' ἐπὶ σκοπῷ στηριγμοῦ καὶ οἰκοδομῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀλλοίωσιν καὶ πρόσδον τοῦ ἔθνους κτλ. Νόμους βραβευτικούς εἰς τὴν ἀρετὴν, στηλιτευτικούς δὲ καὶ τιμωρητικούς εἰς τὴν κακίαν, καὶ βοηθητικούς πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἰς τὴν γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, βιομηχανίαν, ναυτιλίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαιότατον σύστημα διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν, διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὴν εἰς τὰ καλὰ πρόσδον τοῦ γένους ἐστὶν ἐκείνο δι' οὗ βραβεύεται ἡ ἀληθινὴ ἀρετὴ, τιμωρεῖται δὲ ἡ κακία, ἐκείνο δι' οὗ προσιδιάζονται καὶ καταθέτονται εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς θέσεις οἱ ἐν ἀληθείᾳ ὀρθόδοξοι καὶ ἐνάρετοι, καὶ ἐκείνο δι' οὗ ἀποσκορακίζεται καὶ στηλιτεύεται ἡ πλάνη, ἐν ἣ ὑποκρύπτονται ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς κακίας. Καθὼς τὸ σύστημα τοῦτο ὡς σύμφωνον εἰς τοὺς θεῖους νόμους ὑπόσχεται καὶ φέρει πᾶν ἀγαθόν, ὡσαύτως τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον, τούτου, ὡς φαίνεται ἐνεργούμενον ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, ὡς ὅπως σατανικόν, φέρει πολλὰ καὶ μέγала δεινὰ καὶ τὸ γενικὸν ναυάγιον.

249 Δ'. Ἔργον ἀναγκαιότατον ὑπάρχει, συγκρότησις ἐπιτροπῆς ὑπὸ ὀρθοδόξων, ἐναρέτων, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν διὰ τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον διόρθωσιν τῆς νενοθευμένης καὶ ὅπως ἐστρεβλωμένης φιλολογίας τε καὶ φιλοσοφίας τῶν ὀρθοδόξων, καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ ὀρθὸν καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον διόρθωσιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ὀρθοδοξίας νενοθευμένων

καὶ ἐστρεβλωμένων Σχολείων, καὶ εἰς ἐπινοήσιν τρόπων ἀναγκαιῶν καὶ καταλλήλων διὰ τὴν σύστασιν καὶ πρόοδον τῆς ἀληθινῆς παιδείας καὶ γνώσεως. Μεγάλῃς εὐχῆς ἔργον, πρὸς τοῖς, ἐφαίνετο ἡ ἀπαγόρευσις εἰς ὅλην τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν, ὡς πρὸς τὴν μάθησιν καὶ χρῆσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, καὶ εἰς τὸ μεταδαίνειν εἰς ὅποιονδήποτε Κράτος τῆς Δύσεως ἐπισκοπῆ παιδείας, ἐν ᾧ ὑπενεργεῖται καὶ διατελεῖ ἡ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιβουλή. Ἐκεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ Ἀγγλία ἔχει προπαρεσκευασμένα ὅλα τὰ Σχολεῖα, διὰ τὴν πτώσιν καὶ τὴν φθορὰν ὅλης τῆς ἐκεῖσε ἀπερχομένης ὀρθοδόξου νεολαίας καὶ διοργανισμοὺς ἐταιριῶν τῆς Φαρμασονίας, διὰ τὴν πτώσιν καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἐκεῖ ἀπερχομένων ὀρθοδόξων δι' ἄλλον σκοπὸν ἐκτὸς τῆς παιδείας.

250 Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ Ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ πολιτικῶς ἀπατιοῦνται ὡς τάχιστα διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐνεργουμένου ὀλεθρωτάτου συστήματος εἰς τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἄλλοῦ ὠφελίμου καὶ σωτηρίου. Τὰ περὶ τούτου συνοπτικῶς καὶ ἐν μέρει εἰρημένα, εἰς ὅποιονδήποτε νουνεχῆ οἶδεν ἀκριβῶς τὴν ἕως τοῦ νῦν πρόοδον τῆς Ἐπιβουλῆς, ἴσως φανῶσι πολὺ δύσκολα καὶ σχεδὸν ὅλως ἀδύνατα. Καὶ τοῦτο διατί ;..... Ἐπειδὴ, βλέπει ὅτι ἐνόθευσε καὶ νοθεύει ἀδιαλείπτως τὸν κληρὸν, τοὺς μοναχοὺς, καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἱεραρχίαν καὶ ὅλην τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ λαοῦ καὶ ὅλην τὴν τάξιν τῶν ἐλλογίμων καὶ διδασκάλων, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου οὔτε ὀρθόδοξος Σύνοδος, οὔτε συναλεύσεις καὶ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ πολιτικῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐστὶ δυνατὸν ἵνα ἀναφανῶσιν ἐπὶ σκοπῆ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ἐγὼ μὲν ἀποκρινόμενος εἰς τοιαύτην ἐπίφοβον γνώμην λέγω· ὅτι ναὶ μὲν κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ ἀνθρωπίνως συλλογίζομενοι τὸ πρᾶγμα οὕτω νομίζεται. Ἐὰν ἀτενίσωμεν ὁμῶς καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν νοῦν

πρὸς τὸν οὐράνιον Βασιλέα οὐδόλως νομίζεται οὕτω ἀλλ' εὐκατόρθωτον κατὰ πάντα διὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους λόγους. Οἶδαμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀγωνιζόμενοι ἔχοντες συνεργοῦσαν τὴν παντοδύναμον χάριν τοῦ Θεοῦ, ὅλα τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἀδύνατα γίνονται παρ' αὐτοῖς δυνατά.

251 Εἰς ὅλα δὲ τὰ εἰρημμένα καὶ εἰς ὅσα ἄλλα κριθῶσιν ἀναγκαῖα περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου ἕκαστος ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων ὁποίας δῆποτε τάξεως καὶ ἂν ἦ συνεργεῖ μεγάλως ἐὰν θέλῃ. Καὶ πῶς. Διὰ μόνης τῆς γνησίας καὶ ἀληθινῆς ἀρετῆς· καὶ διὰ τῆς κοινῆς καὶ μερικῆς δεήσεως καὶ Εὐχῆς. Ἐνεκα τούτου ἐξέθεσα τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν, ἵνα λέγηται ὅσον τὸ δυνατὸν συνεχέστερον ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ κατὰ μέρος, καὶ μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ ἕκαστος τῶν ἀκροατῶν, λεγέτω εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ταύτης τὸ «Γένοιτο» καὶ τὸ, «Ἀμήν».

ΕΥΧΗ

252 Θεὲ Πανάγιε, Πανάγαθε, Πάνσοφε, Παντοδύναμε, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ εἰς καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς, ὁ Ποιητὴς καὶ ὁ Δημιουργὸς πάσης νοητῆς τε καὶ αἰσθητῆς κτίσεως, ᾧ μετὰ φόβου καὶ τρόμου λατρεύουσι πάντες οἱ ἐν οὐρανῷ ἐκλεκτοὶ Ἄγγελοι καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων καὶ τῶν δικαίων τὰ πνεύματα. Σοὶ καὶ ἡμεῖς λατρεύομεν, Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ Σὲ δοξάζομεν, ὅτι Σοὶ μόνῳ πρέπει ἡ λατρεία, Σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Εἰς Σὲ καὶ εἰς τὴν μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Σου πιστεύομεν, κατὰ τὸ πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ πανταχοῦ τῆς ὀρθοδοξίας ἀναγινωσκόμενον καὶ ὁμολογούμενον

Σύμβολον τῆς πίστεως ἡμῶν. Σὲ οἶδαμεν καὶ Σὲ ὁμολογοῦμεν ὡς ἀληθινόν, γνήσιον καὶ οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, καὶ ὡς Ποιητὴν καὶ ὡς ἀδιάλειπτον κηδεμόνα καὶ Προνοητὴν τοῦ παντός. Εὐχαριστοῦμεν Σοι διὰ τὰς ἀναριθμήτους, πολλὰς, μεγάλας καὶ ἀδιαλείπτους εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας Σου, καὶ ὅτι ἠξιώσας ἡμᾶς διὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος γενέσθαι τέκνα Σου κατὰ χάριν.

253 Εὐλογημένον εἶη καὶ δεδοξασμένον τὸ φοβερόν καὶ θεῖον Σου ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἄμήν.

Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν ἐπὶ γῆς Πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν καὶ ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν Σου, διὸ καὶ παρέδωκας αὐτοὺς ἐν ὀργῇ Σου εἰς χεῖρας καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἀλλοφύλων, ἀλλ' οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ἀλλ' ἐν ὀργῇ ἐλέους ἐμνήσθης, παραδοὺς αὐτοὺς ἐχθροῖς μὴ δυναμένοις καὶ μὴ βουλομένοις ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, μηδὲ ἀγαγεῖν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀπάτης εἰς τὴν πτώσιν τῆς προσκαίρου τε καὶ τῆς αἰωνίου ἀπωλείας. Ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἠμαρτηκότητας ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους παρεχώρησας ἐλθεῖν τοιοῦτος ἄρατος, δόλιος καὶ σατανικὸς ἐχθρὸς, οἷος οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνεφάνη ἐνεργῶν τοιαῦτα ἀπαίσια καὶ ὀλέθρια ἔργα ἐπὶ τὸν ἐκλεκτόν Σου λαόν. Αὐτὸς ἐκίνησε πάντα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἐχθροὺς Σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν Σου κατεπανουργέυσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων Σου ὀρθοδόξων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, καὶ εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα τῶν ὀρθοδόξων καὶ τοῦ νέου Ἰσραὴλ ἔτι. Σὺ οἶδαις, Κύριε Παντοκράτορ, ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ἔμνοιά ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ὅτι κατὰ Σοῦ, τοῦτέστι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Σου, συνωμοσίαν διέθεντο. Ὅτι ἐβεβήλωσαν τὸ θυσιαστήριόν Σου, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ ἀπ' αἰῶνος ἐχθρὸς Σου, οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν πάλαι ἐπιβουλήν κατὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ Σου, «Συνέ-

»ταξε Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων. Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τε-
 »χθῆ τοῖς ἔβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε, καὶ πᾶν θῆλυ ζωο-
 »γονεῖτε αὐτό». Εἰς τὴν νῦν δὲ καθ' ἡμῶν ἐπιβουλήν, ἀπαγο-
 ρεύεται εἰς ὄλην τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ
 θήλειος φύλου, ὃ ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως λόγος τῆς ζωῆς καὶ
 τῆς ἀληθείας, καὶ ρίπτεται εἰς τὸν ποταμὸν τῆς πλάνης, τοῦ
 σκοτασμοῦ, τῆς ἀνομίας καὶ τοῦ θανάτου, ὃν αὐτὸς ὁ ἐχθρὸς
 παρεσκεύασε καὶ ὑπενεργεῖ. Σὺ Πάτερ, Θεὲ Παντοδύναμε, Κύ-
 ριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οἶδας, ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια
 τούτοις, καὶ Σὺ γινώσκεις τὴν κατὰ πάντα ἡμῶν ἀσθένειαν καὶ
 ἀπειροκακίαν, οἵτινες ἐσμὲν ὡς βρέφη γαλακτοτροφούμενα, περι-
 στοιχοούμενα δὲ καὶ ἐπιβουλεύόμενα ὑπὸ τοιούτων πονηρῶν, δο-
 λίων καὶ ἀδιαιλλάκτων ἐχθρῶν, καὶ Σοῦ. δεόμεθα, ἐπίσκεψαι
 ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ματαίωσον αὐτῶν τὰς βουλάς.
 Ὁ Θεὸς μου, θεοῦ αὐτοῦς τοὺς ἐχθρούς Σου, ὡς τροχόν, ὡς κα-
 λάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν,
 ὡσεὶ φλόξ κατακαύσει ὄρη οὕτω καταδίωξον αὐτοὺς ἐν τῇ κα-
 ταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ Σου συντάραξον αὐτούς. Πλήρωσον
 τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ εὐδόκησον ἵνα ζητήσωσι τὸ ὄ-
 νομά Σου, διὰ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκ-
 κλησίαν Σου. Σῶσον δὲ τὸν ὀρθόδοξον ἐκλεκτὸν λαόν Σου, καὶ
 εὐλόγησον αὐτὸν ὡς κληρονομίαν Σου, καὶ ἀπάλλαξον αὐτὸν
 ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου πνευμα-
 τικοῦ καὶ σωματικοῦ ἕνεκεν τοῦ δνόματός Σου καὶ διὰ πρεσβειῶν
 καὶ ἱκεσιῶν τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
 κου καὶ ἐπουρανίων δυνάμεων καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁ-
 γίων Σου. Ἀμήν. Γένοιτο ! Γένοιτο.

254 Ἐπι δεόμεθα, ἱκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν Σε.
 Ὅσοι εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν κοπιᾶζουσι καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς
 Ἐκκλησίας Σου, δι' ἧς γίνεται ἡ ὀρθή καὶ ἡ εὐάρεστος πρὸς Σε

λατρεία καὶ δόξα, προσκτάται δὲ τοῖς πιστοῖς ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος καὶ πᾶν ἀγαθόν. Ὅσοι δὲ ἀγωνίζονται καὶ ἐνεργοῦσι ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς, προκοπῆς, προόδου καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ γνησίου καὶ ἀληθινοῦ φωτισμοῦ, καὶ ὑπὲρ παντὸς ἄλλου κοινοῦ ἀγαθοῦ. Δὸς καὶ ἐπιδαφίλευσον πᾶσιν αὐτοῖς, Θεὲ Παντοδύναμε, δίκαιε, καὶ ὑπεράγαθε, πλουσίαν τὴν χάριν Σου, μακρότητα ἡμερῶν, εὐδαιμονίαν, εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν, τιμὴν καὶ δόξαν ἐν τῷ δὲ τῷ βίῳ, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι συγκατάταξον αὐτοὺς τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἁγίων. Ἀμήν. Γένοιτο. Ὅσοι δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἐπιβουλεύονται, διαβάλλουσι, συκοφαντοῦσι καὶ ἐμπαίζουσι τοὺς γνησίους καὶ ἀληθινοὺς φίλους καὶ εὐεργέτας, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν, εἴτε ἐν ἔργῳ εἴτε ἐν λόγῳ ἐνεργοῦντας καὶ ἀγωνιζομένους. Ὅσοι πρὸ πάντων γενόμενοι στρατιῶται καὶ ὄργανα τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ἐνεργοῦσι τὰ ἐναντία τούτων τὰ ὅσα δηλαδὴ τείνουσιν εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀληθινῆς Σοῦ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, εἰς τὸν σκοτασμόν, εἰς τὴν πτώσιν, εἰς τὸν θάνατον, εἰς τὴν ἀπώλειαν, εἰς γενικὰς συμφορὰς καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ὅσοι διαβάλλουσι καὶ συκοφαντοῦσι τοὺς εἰλικρινῶς ὀρθοδόξους καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἡμῶν ἀγωνιζομένους, ὡς προδότας, ὡς πεπλανημένους καὶ ὡς ἐνεργοῦντας τὰ ἐναντία τούτων. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ὅσοι ἐπαινοῦσι καὶ συνιστῶσιν εἰς τὸ κοινόν, ὡς ὀρθοδόξους, καὶ ὡς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, τὰ ὄργανα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Πᾶσι δὲ αὐτοῖς καὶ τοῖς παραπλησίοις, Θεὲ ὑπεράγαθε καὶ Πολυέλεε, δὸς, ἔνεκεν τοῦ ἐλέους Σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν Σου, χάριν καὶ φωτισμόν ἐλθεῖν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας εἰς ἀληθινὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, ὅπως γενόμενοι εἰς τὸ ἐξῆς γνήσιοι ζηλωταὶ καὶ ἀγωνι-

σταὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τύχῳσι σωτηρίας. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν διατελέσωσιν ἀδιόρθωτοι καὶ ἀμετανόητοι, οὓς Σὺ μόνος οἶδας, καὶ ἐπομένως οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ δι' αὐτῶν ὑπενεργοῦσι καὶ παρασκευάζουσι ἵνα φέρωσι πολλῶν ἄλλων πτώσει, θάνατον καὶ ἀπώλειαν μεγάλας καὶ κοινὰς συμφορὰς καὶ γενικὸν κίνδυνον εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς τὸ πολυπαθὲς ἡμῶν ἔθνος· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις Θεὸς δίκαιε καὶ παντοδύναμε ἔλθοι· ἢ ἀνήκουσα ποινὴ, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς Σου καταλάβοι αὐτούς. Γενοῖντο τυφλοὶ, κωφοὶ, ἄφωνοι, παράφρονες, λεπροὶ, μεμιασμένοι· εἰς τὸ σῶμα καὶ βδελυκτοὶ παρὰ πᾶσι. Εἰσέλθοιεν εἰς αὐτοὺς αἰσθητῶς εἰς τὸ σῶμα πνεύματα, πονηρὰ καὶ ἀκάθαρτα, καὶ εἰπάτωσαν διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν τὰς ὅσας διαβολὰς, βλασφημίας, προδοσίας καὶ ἄλλα κοινὰ δεινὰ ἔπραξαν. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς αἰωνίου κολάσεως καὶ πρὸς σωφρονισμόν καὶ διόρθωσιν πολλῶν ἄλλων ἐν ἀγνοίᾳ κλονουμένων ἢ πεπτωκότων. Ταῦτα δὲ εὐχόμεθα, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ εἰπάτω πᾶς ὁ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης ὀρθόδοξος καὶ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ τὸ, Ἄμην· καὶ τὸ Γένοιτο ! Γένοιτο !

255 Αὐτὴ ἡ Εὐχὴ πρὸς τοὺς ἄλλοις, φίλε, τείνει καὶ εἰς ἀπολογία μου πρὸς ὅσους τυχὸν ἀναγνώσης αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον ἐπιστολήν μου, εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα ἐκ τῶν ὧσιν ἐν αὐτῇ περιέχονται, ἢ ὅτι ἐκινήθην εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτης ὑπὸ πάθους δίου καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἀληθείας διὰ μόνον τὸ κοινὸν συμφέρον. Δὲν ἐκτείνωμαι περαιτέρω ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, περὶ τῶν ὧσιν, δηλαδὴ, ἀποδαινόουσιν ἀναγκασίᾳ, ἵνα τεθῶσιν ἐν ἔργῳ ὡς τάχιστα, διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου ἡμῖν κινδύνου καὶ διὰ τὴν καθ' ἡμᾶς εἰς τὸ ἐξῆς πρόσδοον καὶ εὐδαιμονίαν. Ἐκ τῶν ὧσιν ἄλλων

γίνονται ἀναγκασία κατὰ τοῦτο, θεωροῦνται καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπα, καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνω.

256 Α'. Ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν γενικὴ καὶ μεγαλόφωνος στηλίτευσις αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένων βραδύουργιῶν, τῶν ὅσων συνεργῶν καὶ συναγωνιστῶν εἰς τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλήν ἔχει, καὶ τῶν ὑποκεκρυμμένων καὶ ἐλεθρίων αὐτοῦ σκοπῶν κτλ.

257 Β'. Ὁρθή, ἔρευνα καὶ παρατήρησις ἵνα μάθωμεν τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν αἰτίαν ἐξ ὧν προήλθε καὶ προσδεύει ὁ πρὸ τῶσων ἐτῶν ἐνεργούμενος πειρασμὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ εἰς ὅλην ἀπλῶς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐξ οὗ νοσεῖ, κλονεῖται καὶ κινδυνεύει ὁ κόσμος ὅλος, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ γενέσθαι ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις καὶ ἡ θεραπεία.

258 Γ'. Κοινὴ καὶ εἰλικρινὴς ἔνωσις καὶ ὁμόνοια τῶν ὀρθοδόξων. Ἐξ αὐτῆς δὲ, Σύνοδος ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἱερῶν Ποιμένων εἰς διόρθωσιν καὶ εἰς θεραπείαν τῶν ὅσων πολλῶν καὶ μεγάλων δεινῶν ἔφερεν αὐτὸς ὁ κοινὸς ἐχθρὸς εἰς τὰ θρησκευτικὰ, εἰς τὰ ἱερά καὶ εἰς τὰ πνευματικὰ ἀντικείμενα τῆς Ἐκκλησίας. Συγχρόνως δὲ Συνέλευσις πολλῶν ἄλλων ὀρθοδόξων, πολιτικῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν εἰς θεραπείαν καὶ διόρθωσιν τῶν ὅσων ἄλλων φοβερῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἔφερε καὶ ὑπενεργεῖ αὐτὸς ὁ κοινὸς ἐχθρὸς καὶ ὡς πρὸς ὅλα τὰ πρόσκαιρα καὶ κοσμικὰ πράγματα. Εἰς τὴν σκέψιν καὶ εἰς τὴν ἔρευναν αὐτῶν τῶν Συνόδων καὶ Συνελεύσεων, γενομένων ὑπὸ ὀρθοδόξων, ἀνοθεύτων καὶ συνετῶν ἀνδρῶν, ἀποκαλυφθήσονται πάμπολλα ἄλλα καὶ μεγάλα δεινὰ ὅσα πρὸ πολλοῦ ἐνεργεῖ αὐτὸς ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, καθ' ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ κοσμικὰ.

259 Δ'. Μεγίστη ἐγρήγορις, νήψις καὶ προσοχὴ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν μήπως εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης ὀλισθήσῃ εἰς ἱεροσυλίαν, εἴτε διὰ σφετερισμοῦ εἴτε

πολλῶν, εἴτε ὀλίγων Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, εἴτε διὰ χρηματικῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς Ποιμένας, εἴτε δι' ἐπεμβάσεως, ὡς αὐθαίρετος συνεργὸς ἢ ὡς Νομοθέτης, ὡς κριτῆς, ἢ ὡς ἐπικριτῆς εἰς τὰ ἱερὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, εἴτε δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου.

260 Ε'. Διαμαρτύρησις καὶ στηλίτευσις πρὸς ὅλους τοὺς ἀποστάτας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ πρὸς ὅλα τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Πρῶτον μὲν κηρύττοντες γενικῶς καὶ ἀφηρημένως τὴν ἐσομένην τρομερὰν καὶ μεγάλην ἀπὸ Θεοῦ ὀργὴν εἰς ὄσους ἐκ τῶν τοιούτων διατελέσωσιν ἀδιόρθωτοι καὶ ἀμετανόητοι, ἔπειτα δὲ ἢ κατ' ὄνομα στηλίτευσις τῶν ὄσων ἐνεργούσι τὴν πλάνην καὶ τὴν κοινὴν προδοσίαν.

261 ΣΤ'. Μέτρα, θεάριστα, συνετὰ καὶ σωτήρια, διὰ τῶν ὁποίων ἔσται εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων πόλεμος κατὰ τῶν ἀλλοφύλων, αἰρετικῶν τε καὶ ἀσεβῶν δι' εὐλόγους καὶ δικαίας αἰτίας. Ἐκ τούτων ἔσονται καὶ τὰ ἐξῆς.

262 Α'. Ἡ ὄσον τὸ δυνατόν ὀρθὴ καὶ συνετὴ σκέψις, ἐὰν τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ σκοπὸς ὑπάρχῃ κατὰ θεῖαν θέλησιν καὶ οἰκονομίαν, ἢ μήπως δι' ἐνεργείας καὶ τέχνης τοῦ ἀόρατου ἐχθροῦ.

263 Β'. Ἐὰν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον γνωρισθῇ ὅτι ἐστὶ κατὰ θεῖαν θέλησιν, ἀπαιτεῖται: μεγάλη νῆψις καὶ προσοχή, ἵνα μὴ γίνηται: διὰ προηγουμένης μουσικῆς ἐταιρίας, ἐν ᾗ διὰ ποιικίλης ῥαδιουργίας καὶ τέχνης τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ, ἐνεργεῖται καὶ γίνεται ἀνεπαισθήτως ἢ κατὰ τῆς πίστεως καὶ ἢ κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία, καὶ βιά τὸν πρόσκαιρον καὶ διὰ τὸν αἰώνιον ἀφανισμόν τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δι' ἐνώσεως καὶ κοινῆς χριστιανικῆς συμφωνίας, ἔχοντες κατὰ νοῦν καὶ πιστεύοντες ἀδιστακτικῶς ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν, θεωρούμενοι ὡς στρατιῶται τοῦ Ἐπουρανίου βασιλείως Θεοῦ, ἔχουσι σύμμαχον καὶ βοηθὸν ἀοράτως τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ χάριν

καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἔσονται κατὰ πάντα ἀήττητοι νικηταὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

264 Γ'. Ἀνάγκη καὶ χρέος ἀπαραίτητον εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, πρὶν ἔλθωσιν εἰς τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν μάχην, ἵνα γίνηται κοινὴ πρὸς Θεὸν λιτανεία καὶ δέσεις, διὰ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ γενικῆ ἐξομολόγησις εἰς τοὺς στρατιώτας.

265 Δ'. Ἀνάγκη ἵνα ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν οἱ στρατιῶται ἱερεῖς τε καὶ κληρικούς ἐναρέτους καὶ ὀρθοδόξους, διὰ μόνον αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως καὶ εὐχῆς ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν ὀρθοδόξων. Αὐτὸ τὸ σωτήριον ἔργον τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως καὶ εὐχῆς ἀπαιτεῖται ἵνα ἀκολουθῆ, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ διὰ πάντων τῶν ἄλλων ὁμογενῶν ὀρθοδόξων τῶν ὄντων ἐκτὸς τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἀγώνων, διὰ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας κτλ.

266 Ε'. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ὀρθόδοξοι γίνονται νικηταί, γενναῖοι καὶ μεγαλόψυχοι, ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς τούτους ἐσάκις οἱ ἀντίπαλοι καὶ οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰς μάχας φέρουσι πρὸς αὐτοὺς εἰλικρινῆ πειθαρχίαν καὶ ὑποταγὴν ἵνα δεικνύωσι πρὸς αὐτοὺς ὅλην τὴν ἀνήκουσαν συγκατάθεσιν καὶ φιλανθρωπίαν ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι ὑπὲρ πάντα τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη.

Ἐὰν κατ' αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἐγίνετο ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, πιστεύομεν ὀρθῶς τε καὶ ἀδιστακτικῶς, ὅτι εἰς ὅλιγον διάστημα καιροῦ ἐμελλεν ἵνα ἐλευθερωθῆ καὶ ἀπαλλαγθῆ ἐκ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν τυραννίας ὅλη σχεδὸν ἡ Ἀνατολὴ μέχρι τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὁ θρόνος ὁ βασιλικὸς ἐμελλεν εἶναι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅλος δὲ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς εἰς μεγάλην πρόοδον καὶ εὐδαιμονίαν. Ἐπειδὴ ὁμως δι' ἀοράτου καὶ μυστικῆς ἐνεργείας

τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ, εἰς ὄλους τοὺς ἀρχηγούς τῆς λεγομένης Φιλικῆς ἐταιρίας ὑπεκρύπτετο ἢ κατὰ τῆς πίστεως καὶ ἢ κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία, καὶ ἀνεφάνησαν ὄποφοροῦντες καὶ πολεμοῦντες τόσοι ἱερωμένοι, ἐγένετο ἡ ἀθέτησις τῆς νηστείας καὶ τῶν τεσσαρακοστῶν, τόσαι ἱεροσυλῖαι, τόσα ἄλλα παράνομα πρακτικὰ καὶ τόσα σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα ἔργα πρὸς ὄσους Ὀθωμανοὺς ἔφερον πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους ὑποταγῆν, καὶ ἐζήτουν τὴν ἐξ αὐτῶν φιλανθρωπίαν, ἕνεκα τούτων ἠκολούθησεν, ἐκ τῆς θείας παραχωρήσεως τόση μεγάλη καὶ γενικὴ σφαγὴ καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἐπαναστάσεως, τόσοι μεγάλοι κίνδυνοι καὶ ἀνωμαλῖαι καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔστειλεν ὁ νοητὸς Σατανᾶς τὸν πρῶτον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον καὶ ὑπάλληλον, ὃς ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐβεβήλωσε τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔφερε ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τοιοῦτους τυραννικοὺς, ὀλεθρίους καὶ σατανικοὺς νόμους, ὅποιοι οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνησαν εἰς ἄλλο ἐπιβουλευόμενον ἔθνος. Ἀπὸ τότε αὐτὸς διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπαισίους αὐτοῦ σκοποὺς τὰ πράγματα ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως ἀγωνίζεται καὶ ὑπενεργεῖ ἵνα φέρῃ, πρῶτον μὲν τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν διὰ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης εἰς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὴν τούτων πνευματικὴν ἀπώλειαν, ἔπειτα δὲ καὶ τὸν τούτων σωματικὸν ὀλεθρον καὶ ἀφανισμόν· ἀλλ' εἰς μάτην ἐλπίζει, ἐπειδὴ ἔχομεν πληροφορίας ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὅτι τοῦτον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει προωρισμένον ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεὸς εἰς πολὺ ὑψηλὴν ἀποκατάστασιν δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον μέλλει ἵνα ἀναλάβῃ ἀπὸ Ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν ἡ ἕκτασις καὶ ὁ θρίαμβος τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ πτώσις δὲ καὶ ἡ τελεία καταστροφὴ ὄλων τῶν ἀσεβῶν καὶ αἰρετικῶν. Ταῦτα ἐν περιλήψει καὶ ἄλλα πολλὰ γίνονται ἀναγκαῖα περὶ τῆς κοινῆς

σωτηρίας. Μένει ἔτι ἓνα ἐκθέσωμεν συνοπτικῶς καὶ τὸ τελευταῖον ἀντικείμενον τῆς ἐξ ἡμῶν ὑποσχέσεως.

267 Ε'. Ὅποῖον, δηλαδὴ ἐλπίζεται ὅτι ἔσται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.

268 Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη τοσοῦτον τρομερὰ καὶ φρικτὴ ἐποχὴ ὅποια ἡ νῦν, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης χωρεῖ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ προοδεύει. Ὅστις ὀρθόδοξος συνετός τε καὶ καθαρὸς, οἶδε τὰ ὅσα ἀπ' ἀρχῆς προείπεν ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅλοι οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὅτι ἔσονται ἐν καιρῷ τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅλα βλέπει εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, πραγματικῶς τε καὶ ἐναργῶς ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν φαίνεται γενικὴ καὶ παγκόσμιος ἡ διαφθορὰ, ἡ κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσία, ὁ σκολισμὸς καὶ ὁ δόλιος τρόπος ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς πλάνης ἐπεσκιασμένα πνεύματα, καὶ ὁ γενικὸς σκοτασμὸς ὡς ἐπὶ Νῶε καὶ ἐπὶ Ἀώτ. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν φαίνονται κατὰ καιροὺς καὶ τόπους οἱ λιμοὶ καὶ οἱ λοιμοὶ, ταραχαὶ ἀνωμαλίαι καὶ ἡ κατὰ πάντα ἀποστασία. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε εἰσῆλθε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καὶ κατέστησε τοὺς Ποιμένας στρατιώτας καὶ ὑπαλλήλους, τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐναργέτερον σημεῖον τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων. Ἔνεκα τούτου καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν ἄνθρωποι καθαροὶ καὶ συνετοὶ εἰς τὰ πνευματικὰ πράγματα, ἔκλαιον καὶ ἐκήρυττον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅτι ἤγγικε τὸ τέλος τοῦ Κόσμου καὶ ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀναφανήσεται ἡ φοβερὰ ἡμέρα τῆς γενικῆς κρίσεως. Ἐχομεν ὁμῶς χρησιμοὺς θεοὺς τοῦ ἱεροῦ Ἀγαθαγγέλου, διὰ τῶν ὁποίων διασκεδάζεται οὗτος ὁ φόβος καὶ γίνεται ὀρθὴ καὶ βίσιμος οἰκοδομὴ λαμπρῶν καὶ μεγάλων ἐλπίδων, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἔκτα-

σιν καὶ τὸν θρίαμβον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν κραταιὰν καὶ ὑψηλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Δι' αὐτῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπεκαλύφθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰγ'. αἰῶνος, τόσον οἱ ὑπὲρ τῶν Ἀγαρηνῶν διὰ τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ ἐπιπεσόντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν βάρεις καὶ πολλοὶ πειρασμοὶ, ὅσον καὶ οἱ ὑπὲρ τῶν Λουθηρο-Καλθίνων γενόμενοι καὶ ἐνεργούμενοὶ μέχρι τῆς ὥρας ὀλεθριώτατοι καὶ δεινοὶ πειρασμοὶ εἰς τὴν Δύσιν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν προλέγουσιν ὅτι ἔσται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ τελεία καταστροφὴ καὶ ὁ ἀφανισμὸς τῶν δύο υἰῶν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν προλέγουσιν, ὅτι ὁ ὀρθόδοξος λαὸς διατελέσει ὑπὲρ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀγαρηνῶν τέσσαρας σχεδὸν ὀλοκλήρους αἰῶνας, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα ἐλεύσεται εἰς ἀποκατάστασιν, εὐημερίας καὶ δόξης ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἐνδοξοτέραν τῆς πρώτης ἐπειδὴ ὑπὲρ τὸ βασιλεῖον τούτου μέλλει ὁ Θεὸς ὑποτάξαι νέα ται πάμπολλα γένη. Εἰς τὸ θ'. κεφάλαιον ὅταν προλέγωσιν τὰς ὄσας ἀνωμαλίας ἔφερον οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ Ναπολέοντος, τὴν τούτου καταστροφὴν τὴν ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας ἀναθίβασιν τοῦ Ἀγκουίνου, καὶ τὴν ἐν Παρισίοις γενομένην συνθήκην, ὅτι ἀπὸ τότε ἀκολουθήσει ἡ φθορὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ὁ θρίαμβος τῆς Ὄρθοδόξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας «ὀφθήσεται εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς, ἀκολουθεῖ ἡ φθορὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἔπειτα θριαμβεῦει ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία».

269 Ὅταν εἰς τὸ Ε'. κεφάλαιον προλέγωσι ἐπισήμως καὶ ἐπαινέτῳ τὴν διαγωγὴν τοῦ Α'. Μεγάλου Πέτρου τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, καὶ τῶν τούτου κατὰ σειρὰν διαδόχων τὴν νίκην τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τῶν Γάλλων, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουσι Δ. Πέτρον λέγουσι, ὅτι ὁ Ε. Πέτρος ὁποῖος ὁ νῦν ἐλεύσεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπικυρώσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς.

» Ὁ δὲ Πέμπτος (Πέτρος) εἰς τὸ Βυζάντιον μέλλει ἀπλῶσαι τὸ
 » τοῦ Χριστοῦ νικητικὸν σημεῖον, καὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν ἀφανί-
 » σει τὴν δύναμιν. Ἐπειτα ἐν ἑξακούστῳ ἀλλαλαγμῷ τῆς Δύ-
 » σεως εἰς τὸν Πάθαρρον κυροῖ τὸ ἱμπέριον»,

270 Ἐκτὸς τῶν ἄλλων φοβερῶν καὶ μεγάλων δεινῶν προεἰ-
 πνον ὅτι ἔμελλεν ἵνα φέρῃ ἡ Λουθηρο-Καλθινικὴ αἵρεσις εἰς ὅλην
 τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθεὶς υἱὸς τῆς
 ἀνομίας τῆς Δύσεως ὅποια ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας τὴν
 ὁποῖαν ὀνομάζουσι πότε πόρνην, ὡς μαιίνουσα καὶ μολύνουσα
 ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη, πότε Μονόκερων, καὶ πότε Σατανᾶν,
 ὡς εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον, λέγουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν
 νῦν ἐξ αὐτῆς πειρασμόν. Περισσότερον στηλιτεύουσι αὐτὴν τὴν
 αἵρεσιν τῶν Λουθηρο-Καλθίνων, καὶ τὰς ἀνομίας τὰς καινοτο-
 μίας καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν Πάπων τῆς Ρώμης καὶ τοῦ κλήρου
 τῆς Δύσεως, ὡς ἐξ αὐτῶν προελθοῦσα αὕτη ἢ αἵρεσις, ἢ τὴν
 πλάνην τῶν Ἀγαρηνῶν. Ἐνεκα τούτου εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον
 αὐτὴν τὴν αἵρεσιν ἀπεκάλυψαν, τὰ ὅσα μεγάλα κακὰ ἔφερε καὶ
 φέρει τὰ ὅσα Κράτη τῆς Δύσεως ἀπεσοτάτησαν ἐκ τῶν Πάπων
 τῶν Ρώμης, στηλίτευσις τρομερὰ τῆς ὑψηλοφροσύνης καὶ τῶν
 ἀνομιῶν τῶν Πάπων καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς τῆς αἱρέσεως τὴν ὁποῖαν
 ὀνομάζουσι γεννήματα ἐχιδῶν ἐστὶ ἡ τελεία καταστροφὴ καὶ
 ὁ ἀφανισμὸς αὐτῶν τῶν Πάπων κ. τ. λ.

271 Εἰς τὸ Β'. κεφάλαιον στηλιτεύουσι τὴν Γερμανίαν, καὶ
 ὅτι δι' αὐτῆς τῆς αἱρέσεως, ἐγκολπώσει αὐτὴν ὁ Ἀντίχριστος, ὅτι
 ὁ Ἡγεμὼν τῆς Σαξωνίας ὑπερασπίζεται αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι ἐν αὐτῇ
 τῇ Γερμανίᾳ μέλλει ἵνα ἀναλάβῃ μετὰ ταῦτα ἡ ὀρθόδοξος πί-
 στις κτλ. Εἰς τὸ γ'. κεφάλαιον φέρουσι τρομερὰν καὶ φρικτὴν
 στηλίτευσιν τῆς Ρώμης, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀναφανησομένων αἰ-
 ρέσεων, καὶ προλέγουσι ὅτι μετὰ ταῦτα ἐπιστραφήσεται καὶ ὑ-
 ποταχθήσεται πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν κτλ.

272 Εἰς τὸ Δ'. κεφάλαιον στηλιτεύουσι πάλιν τὴν Γερμανίαν, διὰ τὴν ἐκεῖ κατὰ πρῶτον ἀναφανήσαν Λουθηρο-Καλθινικήν αἵρεσιν, καὶ μετὰ τοῦτο προλέγουσιν ἐναργέστερον ὅτι ἐπιστραφῆσεται πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Ἐν αὐτῷ τῷ κεφαλαίῳ προσκαλεῖται ἡ Γερμανία ἵνα ὑπερασπίσῃ τοὺς 4 Πατριάρχας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν μέλει λαβεῖν τὴν σωτηρίαν κτλ.

273 Εἰς τὸ Ε'. κεφάλαιον προλέγουσι τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Φιλίππου Β'. τὴν ἐμφάνισιν, τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς νίκας τοῦ Μ. Πέτρου, καὶ τῶν τούτου διαδόχων μέχρι τοῦ Ε. Πέτρου, οἷος ὁ νῦν, καὶ ὅτι αὐτὸς μέλλει ἀπλῶσαι τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω κτλ.

274 Εἰς τὸ ΣΤ'. κεφάλαιον προλέγουσι τὴν διὰ τῆς Λουθηρο-Καλθινικῆς αἵρέσεως ἐσομένην ἀποστασίαν ἐκ τῶν Πάπων τῆς Ρώμης εἰς τρία βασίλεια τῆς Ἄρκτου. Αὐτὰ ἐννοοῦνται Α'. ἡ Δανία συμπεριλαμβανομένης τῆς Σβεκίας καὶ τῆς Νορβηγίας. Β'. ἡ Προυσία καὶ Γ'. ἡ Μεγ. Βρεττανία. Ἐν αὐτῷ προείπον τὴν ἀπαίσιον διαγωγὴν τοῦ Ναπολέοντος, τὰ ὅσα δεινὰ ἔφερον εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν τούτου ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ τὸ ἐκεῖ τραγικὸν καὶ ἐλεεινὸν τέλος τῶν Γάλλων. Ἐν αὐτῷ προλέγουσιν ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἐποχὴν, δι' ἐνεργείας τῆς Ἀγγλίας ἔσται ἡ τελεία καταστροφὴ τῆς Αὐστρίας, παγκόσμια δὲ μεγάλα καὶ φοβερὰ δεινὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον κτλ.

275 Εἰς τὸ Ζ'. κεφάλαιον ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἐν τῇ νῦν ἐποχῇ ὑπὸ τῶν Λουθηρο-Καλθίνων ἐσομένην καταστροφὴν τῆς Αὐστρίας, τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας πρὸ 50 περίπου ἐτῶν γενομένην ἄλλωσιν τῆς ἐξουσίας τῶν Ἐνετῶν, τὰ ὅσα μεγάλα δεινὰ, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17. αἰῶνος ἔφερον εἰς ὅλα τὰ Κράτη ἢ πρώτη ἀπο-

στασία τῆς Γαλλίας κ.τ.λ. Προλέγουσιν ὅτι εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν διὰ τὴν προοδεύουσαν ἀνομίαν καὶ πλάνην ἔσται μεγάλη καὶ τρομερὰ ἢ ἀπ' οὐρανοῦ ὀργὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἀλλ' ὅτι μετὰ ταῦτα μέλλει ἐπιδαψιλευθῆναι μέλι καὶ γάλα, μεγάλη ἀσφάλεια, εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία ὀλοπληρῆ πενήτηντα ἔτη· ὅτι ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνυψωθήσεται καὶ ἐκτανθήσεται· ἀπὸ Ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν ὅτι οἱ βάρβαροι Ὀθωμανοὶ μέλλουσι φυγεῖν μετὰ φόβου πολλοῦ καὶ τρόμου ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτι τότε ὁ Θεὸς δοξασθήσεται κτλ. Εἰς τὸ Η'. κεφάλαιον φωνῇ Ἀγγελικῇ μεγάλη καὶ φοβερὰ βοᾷ πρὸς τὴν ἀγαπητὴν φίλην τὸν ὀρθόδοξον Ρωσσίαν ὅπως ἐξυπνήσῃ ἐκ τοῦ ὕπνου, τὸν ὁποῖον καὶ εἰς αὐτὴν ἔφερεν ἡ ὑπερήφανος Πόρνη, ὁ υἱὸς τῆς Ἀνομίας τῆς Δύσεως, καὶ ὅτι ἔσται ἔνδοξος καὶ ἐπίσημος διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐσόμενα μεγάλα καὶ σωτήρια κάτορθώματα· ὅτι αὐτὴ ἡ Ρωσσία ἔσται μέγας καὶ ἐπίσημος ὑπερασπιστὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κτλ.

276 Εἰς τὸ Θ'. κεφάλαιον πρὸς τοὺς ἄλλοις προεῖπον τὰς ἐκ τῶν ἄλλων δυνάμεων γενομένας συνελύσεις ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ κόλπῳ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ναπολέοντος ἐν ἔτει 1815 καὶ τὰς ἐν (Παρισίοις γενομένας συνθήκας κτλ. (Δαμπρὰ καὶ μεγάλη φωνῇ διὰ τῆς ὁποίας οἱ χρησμοὶ προλέγουσιν, ὅτι ἡ τυραννία αἰ κακουχία καὶ αἰ θλίψεις τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς μέλλουσι λαβεῖν τέλος ἐν ἔτει 1855, καὶ ὅτι ἀπὸ τότε ἐλεύσονται οἱ ὀρθόδοξοὶ Ἕλληνας πανταχόθεν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Προλέγουσιν ὁμως ὅτι τρία ὀλόκληρα ἔτη προλαβόντως ἀκολουθήσει μεγάλη, γενικὴ καὶ φοβερὰ θλίψις καὶ συμφορὰ διὰ τὴν πρὸ πολλοῦ ἐνεργουμένην καὶ προοδεύουσαν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀνομίαν καὶ πλάνην. Φαίνεται ὅτι τρεῖς μεγάλοι πειρασμοὶ ἀπεκαλύφθησαν ὅτι ἔσονται εἰς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς).

277 Α'. Ὁ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς τῶν

Ἀγαρηνῶν ὅστις διαρκέσει τέσσαρας ὀλοκλήρους αἰῶνας ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ 1853.

278 Β'. Ὁ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, λαθῶν χώραν διὰ τὰς καταχρήσεις τοῦ κλήρου, ὅστις διαρκέσει τριάκοντα ὀλοκλήρα ἔτη· οὗτος ἔλαθε πραγματικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ 1821, τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ ἔσται ἐν ἔτει 1851.

279 Γ'. Ὁ ὑπὸ τῆς θείας ὀργῆς ὅστις διαρκέσει τρία ὀλοκλήρα ἔτη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1851 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1854 εἰς τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμόν τῆς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως γενομένης οἰκοδομῆς εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ προσηλυτισμὸν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς διαφθορᾶς τῆς ἐκ Θεοῦ ἀποστασίας καὶ τῆς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας συνωμοσίας καὶ τότε ἔσται ἡ ὑπὸ Θεοῦ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος οἰκοδομή, τόσον εἰς ἕκτασιν καὶ εἰς θρίαμβον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅσον καὶ εἰς εὐδαίμονα καὶ κραταιὰν ἀποκατάστασιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ δύο τελευταῖοι πειρασμοὶ διαρκέσουσι 34 ἔτη, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τοῦ 1855. Ἐνεκα τούτου μνημονεύουσι πολλάκις οἱ χρησμοὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος, τὸ 51 καὶ τὸ 34, ἄλλοτε λέγουσιν ὅτι ἐν πέντε καὶ πεντήκοντα ἔσται τὸ τέλος τῶν θλίψεων καὶ ἄλλοτε πάλιν ὅτι «ἡ τριετής δυστυχία προσφέρει γαλήνην κτλ.» Εἰς τοῦτο τὸ κεφάλαιον προλέγουσιν οἱ χρησμοὶ, ὅτι ὁ Ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς μέλλει ἵνα ἀναβῆ εἰς πολὺ ὑψηλὸν βαθμὸν εὐδαιμονίας ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ Σαρματῶν (Ρώσσων)· ὅτι τὸ ἀπωλεσθὲν καὶ ἀποξενωθὲν πρὸ τεσσάρων αἰῶνων βασιλείων τῆς Ἀνατολῆς μέλλει ἵνα εὐρεθῆ καὶ ληφθῆ πάλιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὅτι τότε ἡ ζηλοφθονία τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως μέλλει ἵνα διατελέσει εἰς αἰῶνιον κατασχύνην κτλ.

280 Εἰς τὸ Γ' καὶ τελευταῖον κεφάλαιον πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς περιέχονται τὰ ἐφεξῆς. Α'. Ἐφάνη εἰς Μονόκωρος

φάλλων κιθάραν καὶ συγχρόνως ἀνεφάνη καὶ γυνή τις εὐγενῆς ἐξηπλωμένη κατὰ γῆς, γυμνή καὶ ἀναστενάζουσα ἥτις ἐδόξα πρὸς τὸν Μονόκερον τὸ « Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ Σατανᾶ καὶ εἰσακουσθήσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ». Καὶ ἰδοὺ τις Νεανίας πλησιάζει τῷ Μονοκέρῳ, θέλων ἄρπάσαι αὐτὸν μετὰ τῆς κιθάρας, ἀλλ' ἡ γυμνή εἶπε τῷ Νεανίᾳ, ὅτι μέχρι ἐκείνης τῆς ὥρας δὲν ἔφθασεν ὁ προωρισμένος καιρὸς, τόσον τῆς καταστροφῆς τοῦ Μονοκέρωτος, ὅσον καὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ εὐθὺς στρέφεται πρὸς τὸν Μονόκερον καὶ λέγει αὐτῷ· « Ἴδοὺ βλέπωσε ὄλως ἠπατημένον ὑπὸ τῆς Ἀλεκτροφωνίας, βλέπωσε ἐρχόμενον μετὰ τῶν πλοίων σου πρὸς ἐμὲ, καὶ ὅτι φεύγεις ἀπ' ἐμοῦ ἐν πολλῇ δυστυχίᾳ καὶ συμφορᾷ, καὶ ὅτι τρέχεις εἰς τὰ ὀπίσω ἐν πολλῇ καὶ κατεπειγούσῃ βίᾳ, βλέπω τὰς ἐλπίδας Σου ὄλας μεματαιωμένας, καὶ βλέπωσε ὡς αἷτιον πολλῶν μεγάλων καὶ γενικῶν σφαγῶν, θανάτων καὶ συμφορῶν, καὶ συγχρόνως βλέπω τὴν τελείαν καταστροφὴν, ἀθλιότητα καὶ ἀφανισμόν σου ». Μονόκερον καὶ Σατανᾶν ἐννοοῦσι τὴν Ἀγγλίαν, γυναῖκα δὲ εὐγενῆ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ συγχρόνως τὴν Ἑλλάδα καὶ ὄλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, Ἀλεκτροφωνίαν δὲ τὴν Γαλλίαν. Λέγεται δὲ Μονόκερος ἐπειδὴ καὶ τούτου τοῦ θηρίου τὴν εἰκόνα ἔχει εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς παράσημα. Λέγεται δὲ Σατανᾶς, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν τούτου πρῶτος ἀντιπρόσωπος καὶ ὑπάλληλος θεωρεῖται εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διπλωματίᾳ θεωροῦνται ὄλα τὰ ἐναργῆ σημεῖα καὶ δεῖγματα τοῦ σκολιοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος τοῦ νοητοῦ ἐχθροῦ. Λέγει δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Ἑλλάς καὶ ὄλη ἡ ἄλλη Ἀνατολή τὸ « Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ Σατανᾶ, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Μονόκερος διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπαισίους καὶ ὀλεθρίους αὐτοῦ σκοποὺς ὄλα τὰ πράγματα, θρησκευτικὰ, πολιτικὰ καὶ τὰ κοσμικὰ ὄλης τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου φέρει ἀπαράλλακτον τύπον καὶ τὴν εἰκόνα ἡ Ἀνατολή ἐνὸς ἐνεργ-

γουμενόν και δαιμονιζομένον ὡς και ἄλλοτε περὶ τούτου εἶπομεν. Φαίνεται δὲ ὅτι μέλλει ἀπατηθῆναι ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ὡς πρὸς τὰς μυστικὰς μεταξὺ αὐτῶν γενομένας συνθήκας περὶ Ἀνατολῆς και Δύσεως. Φαίνεται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι μέλλει ἔλθειν εἰς τὴν Ἑλλάδα και εἰς τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, ἀλλ' ὅτι τότε μέλλει ἔλθειν ἢ ἀπὸ Θεοῦ ὀργὴ πρὸς αὐτήν, και μετὰ τούτο ἢ τελεία καταστροφὴ και ὁ ἀφανισμὸς αὐτῆς. Τὰς δσας πάλιν σφαγὰς, θανάτους και συμφορὰς ἔφερε, και φέρει πρὸ ἑνὸς περὶ τοῦ αἰῶνος μέχρι τῆς ὥρας εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη ὑπάρχουσι δῆλα και φανερὰ τοῖς πᾶσι.

281 Εἰπούσα ταῦτα ἢ γυνὴ εἰς τὸν Μονόκερυν, τὸν ἄλλως λεγόμενον Σατανᾶν στρέφεται πρὸς τὸν Νεανίαν ὅστις ἐπλησίασε τὸν Μονόκερυν θέλων αὐτὸν μετὰ τῆς κιθάρας και λέγει αὐτῇ ὅτι ὁ Σαββατισμὸς, τούτέστιν ὁ Παπισμὸς ἐστὶν ἐναντίος εἰς τὸν θεῖον νόμον τὸν ὄντα εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, και ὅτι αὐτὸς ὁ Νεανίας ἔχει ταύτας τὰς δύο ἐλλείψεις, πρῶτον μὲν ὅτι ἐστὶ Παπιστῆς, και δεύτερον ὅτι ἐστὶν ἀπλοῦ ἀσθενοῦς και εὐαπατήτου πνεύματος, και ὅτι ἐστὶν ἀδύνατον ἵνα λάβῃ και διατηρήσῃ ὅπερ ἐπιθυμεῖ, ἐὰν δὲν φανῇ ἀποστάτης τοῦ Παπισμοῦ και δεχθῇ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τὴν ὁποῖαν προλέγουσιν ὅτι μέλλει ἵνα δεχθῇ κτλ. Εἰς τὸ τέλος τούτου τοῦ κεφαλαίου βοῶσιν οἱ χρησμοὶ μεγαλοφώνως και ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν Ἱερὸν Ἀγαθάγγελον τοῦ δοῦνα πολλὴν και μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰ ἀναφανησόμενα πρὸς αὐτόν. «Πρόσεχε, υἱὲ ἀνθρώπου» πρόσσεχε, διότι ὡδε θήσομαι τέλος τῶν ἐπιθυμιῶν Σου» και ἰδοὺ πλήθος συνηγμένον πονηρῶν βρασσοφόρων, θεωρούμενοι ὡς ὑπάλληλοι και ὡς στρατιῶται τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὁποῖος ἐστὶν ἢ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, και ἦσαν ὑπὸ ἀνάκρισιν. «Και ἰδοὺ συναγωγὴ πονηρὰ πενθικῶς ἐνδεδυμένη τοῦ Πανούργου ἐσπερικοῦ ὁδηγοῦ ἀνεξετάζετο· και ἰδοὺ ξίφος κοπτερόν

» ἐφοβέριζε τοὺς λαμβάνοντας τὸ Πανάγιον μέγα ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐν χρηστολόγῳ ὑποκρίσει· καὶ ὑπὸ μορμολύκειον ἀρετῆς » ἐγκραρυμμένην ἔχοντες τὴν ἀσέβειαν». Ἐπειτα στηλιτεύουσιν οἱ χρησμοὶ αὐτῆς τῆς συναγωγῆς τὴν πονηράν, ἀκάθαρτον, φιλάργυρον, ἀρπακτικὴν, ἀγρίαν, αὐστηράν καὶ ἱερόσυλον διαγωγὴν, ἀνομίαν ἣτις χωροῦσα εἰς προκοπὴν ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὸν σκοτασμόν τῆς πλάνης τοῦ θείσμου, καὶ ἐπαπειλοῦσιν ὅτι πρὸ τοῦ Σαββατινοῦ δημίου καὶ πρὸ τοῦ ἐν ἄδη ἐστεμμένου τερατώδους Κερβέρου, ἔσται ἐπ' αὐτοὺς ἡ φοβερά ἐκδίκησις καὶ ἡ τιμωρία.

282 Μετὰ ταῦτα ἀκολουθοῦσιν οἱ χρησμοὶ καὶ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ παράνομος καὶ Σατανικὸς τοῦ ἄδου ἀριθμὸς καὶ τὸ τάγμα τῶν ἐχόντων ὄνομα καὶ σχῆμα πενθοφόρου κληρικου, ὁ διὰ συνωμοσίας ἠνωμένος εἰς σύλλογον, ἀφ' οὗ παρέλθωσι τὰ τριάκοντα ἔτη ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἐν ἔτει, δηλαδὴ 1851 καὶ πρὶν λάβῃ τέλος ὁ τέταρτος αἰὼν ἀφ' οὗ καιροῦ ἐγένετο ἡ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς θυσία πολυόδυνα καὶ ὡς ἐσφαγμένα ζῶα ἀσπλάγχχνως θανατωθήσονται, καὶ συγχρόνως μετ' αὐτῶν ἀφανισθήσεται ἕξ ὀλοκλήρου καὶ μία ἄλλη τάξις ἐκ τοῦ λαοῦ, ἔχουσα τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τὰ αὐτὰ φρονήματα, καὶ τὴν αὐτὴν τέχνην τῆς ὑποκρίσεως καὶ τοῦ δόλου, τὰ ὁποῖα ἐδιδάχθη εἰς τὰ Σχολεῖα.

283 «Εἶτα γίνωσκε, υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι οὗτος ὁ ἀνόσιος, » σατανικὸς τοῦ ἄδου σύλλογος, πρὶν μὲν ὁ τέταρτος αἰὼν εἰς » ἐκπλήρωσιν τοῦ τριακοστοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ὀλοκλήρως » λήξῃ, ὡς θύματα περιαλγῆ καὶ ἐσφαγμένα ζῶα ἀσπλάγχχνως » θανατωθήσονται· καὶ σὺν αὐτοῖς ἑτέρα καινὴ τις παροιμία » ἐθνικὴ φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον ἀπολέσει, τὸ ἀσεβὲς » τοῦ διαβέλου Σχολεῖον, τὸ ἐν ἀνθρώποις φαινόμενον ὄσιον,

»ἰδοῦ μὲν πάντελῶς ἀφανισθήσεται». Τὸν κληρὸν καὶ τὴν νεολαίαν πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀγωνίζεταί· ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἵνα φέρῃ εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ προσηλυτισμὸν, διὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, ἐπειδὴ οἶδεν, ὅτι ἐκ τούτου ἀκολουθεῖ τὸ γενικὸν ναυάγιον εἰς ὅλον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς· ὁμοῦ καὶ κατὰ τοῦτο ματαιωθήσονται οἱ σκοποὶ αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρησμούς. Αὕτη ἡ Σικηνὴ συμβήσεται ὑπὸ ἄλλων ἀσεβῶν ἀλλοφύλλων ἴσως καὶ ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ καὶ οὐδέποτε ὑπὸ εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅσοι· ἐξ αὐτοῦ ἀποστατήσουσι· διὰ τῆς ἀνομίας καὶ διὰ τῆς πλάνης πάντοτε ἀκολουθεῖ ἡ καταστροφή καὶ ὁ ὄλεθρος ὑπὸ ἄλλων στρατιωτῶν τοῦ πονηροῦ καὶ ἀνθρωποκτόνου Σατανᾶ, οὐχὶ δὲ ὑπὸ τῶν γνησίων δούλων καὶ στρατιωτῶν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἔχοντας σχῆμα καὶ ὄνομα κληρικοῦ. Παρατηρεῖται ὅτι ὅσον κακῆς καὶ ἀπαισίου διαγωγῆς καὶ ἂν ὑπάρχη, ὁ ἱερωμένος καὶ ὁ κληρικὸς, ὅστις ἐκ τῶν λαϊκῶν τολμήσῃ καὶ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τιμωρίαν καὶ κακοποιήσιν ἔρχεται ἀπὸ Θεοῦ μεγάλη ὀργὴ πρὸς αὐτόν. Γίνεται πολὺ πιθανὸν ὅτι αὕτη ἡ τοῦ κλήρου σφαγὴ τοῦ ἔχοντος κεκρυμμένην τὴν ἀσέβειαν ἴσως ἀκολουθήσῃ δι' ἐνεργείας τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἰς ὅλας τὰς ὑπ' αὐτοῦ κινουμένας καὶ ὀδηγουμένας ἀοράτως ἐταιρίας κινεῖ καὶ γίνεται πάντοτε ἢ κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίαι, ὃ δὲ ἀφανισμὸς τῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν λαϊκῶν ἀσεβῶν, ἴσως ἀκολουθήσῃ ἔπειτα διὰ τῆς πανώλης ἢ δι' ἄλλου παραπλησίου τρόπου.

284 Ἀμέσως μετὰ τὸν ἀφανισμὸν τῶν ἀσεβῶν, κηρύττουσιν οἱ χρησμοὶ ὅτι μέλλει ἵνα ἀναλάμψῃ ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸν κόσμον, ἢ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπίσημος καὶ λαμπρὰ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ οἰκοδομὴ εἰς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς,

καὶ ἔνεκα τούτου προσκαλοῦσιν αὐτὸν εἰς ὑψηλὴν καὶ λαμπρὰν πανήγυριν. Προσκαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα χορεύσῃ ἐν χορῶ εὐτάκτω τε καὶ νομίμῳ διὰ λαμπρᾶς καὶ μεγάλης εὐχαριστίας ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοῦ. Θρόνον δὲ ἐννοοῦσι τὸ ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον οἱ Παπισταὶ κατεμόλυναν διὰ τῶν καινοτομιῶν καὶ τῶν καταχρήσεων ἐν πολλαῖς ἑκατοσταῖς αἰώνων. «Πένητες ὑψώσατε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ » Θεοῦ, ψάλατε τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, δότε δόξαν » δεῦτε, δεῦτε, ὦ γένος εὐσεβὲς ἀγαλλιᾶσθε ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κι » θάρᾳ, ἐν τυμπάνοις, ἀλλαλαγμοῖς τε καὶ σάλπιγγιν· δξύνετε » τὰ κύμβαλα ὑμῶν, ἐγκώσατε τὰ ὄργανα, ἐμψυήσατε τὰς σύ » ριγγας καὶ ἀσκαύλους ὑμῶν. Προφθάσατε σκιρτήματα ἐν χορῶ » νομίμῳ· χορεύσατε εὐσχήμονες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ μεγά » λου βασιλέως Ἰσραὴλ, ὃν αἱ βλασφημίαι τῶν Σαββατιστῶν ἐν » πολλαῖς ἑκατοσταῖς αἰώνων κατεμόλυναν».

285 Μετὰ ταῦτα προσκαλοῦσιν οἱ χρησιμοὶ εἰς τὴν αὐτὴν πανήγυριν καὶ τὴν Γερμανίαν. «Ψάλατε καὶ ὑμεῖς οἱ ἐφευρεταὶ » τῶν διεστραμμένων αἱρέσεων τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν » αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ». Προσκαλεῖται δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Πανηγύρεως καὶ ἡ Γερμανία ἐπειδὴ καὶ μέλλει ἀποδεχθῆναι καὶ διατηρῆσαι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐξ ἧς τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος ὡς εἰς ἄλλα κεφάλαια ὁμιλοῦσιν ἐναργῶς περὶ τούτου. Λέγουσι δὲ οἱ χρησιμοὶ τοὺς Γερμανοὺς ἐφευρέτας τῶν διεστραμμένων αἱρέσεων ἐπειδὴ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἀνέφάνη κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Λουθήρου ὄντος Γερμανοῦ ἡ αἵρεσις τῶν Λουθηρο-Καθβίνων τῶν ἄλλως λεγομένων διαμαρτυρουμένων. Λέγουσι δὲ αὐτοὺς ἐφευρέτας οὐχὶ αἱρέσεως εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' αἱρέσεων εἰς πληθυντικόν, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς τοῦ Λουθήρου αἱρέσεως, προήλθον πάμπολλαι ἄλλαι αἱρέσεις διαφωνοῦσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ σύμφωνοι μόνον εἰς τὴν ἀποστασίαν ἐκ

τῶν ὄσων δοξάζει ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, εἴτε ὀρθῶν, εἴτε μή.

286 Μετὰ τοῦτο οἱ χρῆσιμοι φέρουσι τέλος τῆς δράσεως τῆς δι' ἁγίου Ἀγγέλου γενομένης εἰς ἀκρόασιν καὶ γνώσιν τῶν ἐν αὐτῇ, μόνοις τοῖς εὐσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις πιστοῖς τοῖς διατηροῦσι διὰ τοῦ καθαροῦ βίου τὰ ἔργα τοῦ ἁγιασμοῦ. «Γιὰ ἀνθρώπου, ἰδοὺ τὸ τέλος τῆς δράσεώς σου, ἣτις ἐστὶν ἀγγελικὴ ἐπιφάνεια πεφυλαγμένη μόνοις τοῖς πιστοῖς, οἱ ἀμολύντως φυλάξαντες τὸν νόμον ἐτίμησαν τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ».

287 Συγχρόνως δὲ Ἰερὸς Ἀγαθάγγελος λαμβάνει ἐντολὴν ἵνα γράψῃ ἀκριβῶς καὶ πιστῶς πάντα τὰ ὁραθέντα καὶ ποιήσῃ αὐτὰ γνωστὰ καὶ δῆλα πᾶσι τοῖς μεταγενεστέροις. Μετὰ τοῦτο ὄρα πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόθεν ἁγίων ἀγγέλων οἵτινες ἔφερον τὸν μέγαν δράκοντα τὸν Σατανᾶν καὶ ἔδησαν αὐτὸν δεσμοῖς βασανιστικοῖς καὶ ἔβριψαν αὐτὸν ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοῦ πυρὸς φάλλοντες εἰς ὄλην τὴν περίγειον σφαῖραν τὸ «Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Αὐτῷ μόνῳ τῷ τρισαγίῳ Θεῷ, δόξα κράτος καὶ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

288 Εἰς αὐτὴν τὴν πτώσιν τοῦ μεγάλου δράκοντος, ὑποδηλοῦται συγχρόνως, ὁ θάνατος, ἡ πτώσις καὶ ἡ ἀπώλεια καὶ ὄλων τῶν ὑπαλλήλων ἀντιπροσώπων καὶ στρατιωτῶν αὐτοῦ, ὅποιοι ὄλοι οἱ ἀσεβεῖς, οἱ κακόδοξοι καὶ οἱ ἄνομοι ἄνθρωποι, οἱ δι' ἐνεργείας καὶ ὁδηγίας αὐτοῦ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ γενόμενοι καὶ διατελέσαντες ἀμετανότητως, ἀποστάται, προδόται, ἐπίβουλοι καὶ διώκται τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐπομένως γενόμενοι κοινωνοὶ τῆς ἐκαίνου ἐνοχῆς, καθ' ἕν τρόπον ἐγένοντο κοινωνοὶ καὶ συμμετοχοὶ τῆς τούτου πτώσεως καὶ ἐνοχῆς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγγέλων δι' ὁδηγίας αὐτοῦ ἐγένοντο κοινωνοὶ καὶ συμμετοχοὶ τῆς ἐκ Θεοῦ ἀποστασίας.

289 Ἰδοὺ, φίλε, ὅποιον ἐλπίζετα: ὅτι ἔστα: τὸ τέλος τῶν

καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, ἀλλ' οὐχὶ ὁ θεὸς προορισμὸς ὁ ἀποκαλυφθεὶς πρὸ ἑξ̄ σχεδὸν αἰώνων δι' αὐτῶν τῶν χρησιμῶν, καθὼς ἐξεπληρώθησαν καὶ τὰ ὅσα ἄλλα προεῖπον κατὰ σειρὰν τεσσάρων ἐλοκλήρων αἰώνων εἰς ὄλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ, κατὰ θεῖον νόμον, ἐν ὅσῳ φαίνεται πλεονάζων καὶ προοδεύων ὁ κατ' αὐτῶν διωγμὸς καὶ ἡ περιφρόνησις, τόσῳ ὑψηλότερος προπαρασκευάζεται ὁ βαθμὸς τῆς τούτων μακαριότητος καὶ δόξης κατὰ τὸν τύπον τῆς ταφῆς, τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἡ πλάνη καὶ ἡ ἀνομία ὅσῳ μᾶλλον φαίνονται προοδεύοντα τὰ τούτων βραβεῖα καὶ ἡ τιμὴ τὸσῳ βαθύτερος προπαρασκευάζεται ὁ λάκκος τῆς τούτων αἰωνίου καταισχύνης καὶ τιμωρίας, κατὰ τὸν τύπον τοῦ πρῶην ἐσφορίου καὶ Σατανᾶ. Πᾶσα ἀνομία καὶ πλάνη πάντοτε εἰς τὴν νομιζομένην αὐτῆς πᾶνήγυριν, ἔρχεται ἀθρόα ἢ καταστροφή καὶ ἀπώλεια, ἡ δὲ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ εἰς τὸν νομιζόμενον ἐνταφιασμὸν αὐτῶν ἀμέσως ἀνατέλλει καὶ ἀπαστρέπτει ὁ τούτων θρίαμβος καὶ ἡ νίκη. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγγίζει τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τῶν τεσσάρων προωρισμένων αἰώνων, καθ' οὓς διετέλεσε ὁ ὀρθόδοξος καὶ ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ἐπομένως ἐγγίζει ὁ καιρὸς τῆς τούτου λαμπρᾶς καὶ μεγάλης ἀναστάσεως, καὶ ὁ θρίαμβος καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀνάγκη πᾶσα ἵνα πλεονάσῃ καὶ οἱ πειρασμοί. Ἔνεκα τούτου ἡ νῦν ἐποχὴ καθὼς φέρει εἰς τοὺς ἀπολλυμένους τρομερὰν καὶ φρικτὴν ἐνοχίην καὶ πτώσιν, ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀποθησαυρίζει ὑψηλότερα καὶ λαμπρὰ βραβεῖα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἀναλόγως εἰς τοὺς ἐπερχομένους αὐτοῖς περασμοὺς ἔνεκα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ὁ καιρὸς ἐγγίζει τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Τούτου δεῖγματα καὶ σημεῖα θεωροῦνται πρὸς

τοῖς ἄλλοις καὶ ὄλαι αἱ πανταχοῦ διαθρυλλούμεναι ἀνωμαλῖαι καὶ ταρχαί, δι' ἐνεργείας τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Φαίνεται ὅτι συγχρόνως εἰς τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμόν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, προωρίσθη καὶ ἐκείνη τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Διὰ τοῦτο παρεχώρησεν ὁ Θεὸς καὶ ἔρχεται εἰς πρόοδον τῆς ἀνομίας, ἐπειδὴ πάντοτε εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκώπην αὐτῆς ἀκολουθεῖ ἀναποφεύκτως καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐνεργοῦντος, αὐτήν.

290 Ἐπιθυμῶ ἵνα ἀναγνωσθῇ εἰς πολλοὺς ἡ παροῦσα ἐπιστολή μου. τόσον εἰς τοὺς ἐστηκότας εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν αὐτῶν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς πεπτωκότας πρὸς διαμαρτύρησιν. Ὡς Χριστιανὸς Ἀρχιεπίσκοπος θεμέλιον τέθεικα, καὶ ὅστις θέλει ἐπικοδομεῖ εἰς αὐτό. Ὅστις εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ἀνακαλύπτει καὶ στηλιτεύει τὴν ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ξένην ἐπιβουλὴν, ὅστις κατὰ ἀπαραίτητον χρέος φέρει τὴν ἀπαιτουμένην ἀγάπην πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, τὸν γενόμενον κατ' οἰκονομίαν τοῦ κοινοῦ καὶ ἐπουρανοῦ βασιλέως, ὅστις φέρει πειθαρχίαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχήν, καθ' ὅσα δὲν γίνονται ἀναιρετικὰ εἰς τοὺς θεῖους νόμους καὶ ὅστις φυλάττει τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν πρὸς ὅλους τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ὀρθοδόξους καὶ ὁμογενεῖς αὐτοῦ, αὐτὸς θεωρεῖται ὁ τῶν ἄλλων φρονιμώτερος καὶ ὠφελιμώτερος πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ὅστις πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀγωνίζεται εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ διατηρεῖ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τὰ ἔργα τῆς μετάνοιας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, οὐ μόνον ἀποθησαυρίζει μεγάλα καὶ ὑψηλὰ βραβεῖα εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ἀλλὰ θεωρεῖται καὶ ὁ πάντων τῶν ἄλλων εὐεργετικώτατος εἰς ὅλον τὸ γένος ἡμῶν, εἰς ὅλην τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς ὅλον ἀπλῶς τὸν κόσμον, ἐπειδὴ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν διετηρήθη ἀπ' αἰῶνος καὶ

διατηρεῖται· μέχρι τῆς ὥρας ὅλος οὗτος ὁ αἰσθητὸς κόσμος, ἐξ ὧν συγκροτεῖται ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. «Εἰς αὐτὴν τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καθυποβάλλω, καὶ ἐγὼ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ κρίνῃ ὀρθὰ, εὐλογοῦντα καὶ δεκτὰ, αὐτὰ καὶ ἐγὼ ἀποδέχομαι καὶ συνιστῶ καὶ πρὸς ἔλους τοὺς λοιποὺς ὀρθοδόξους, ὅσα δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποβάλλῃ ὡς ἐσφαλμένα καὶ ὡς μὴ σύμφωνα ὡς πρὸς τὴν κοινὴν αὐτῆς δόξαν, αὐτὰ καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἀποβάλλω ὡς τοιαῦτα, καὶ τοῦτο ἐντέλλομαι, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς ὀρθοδόξους, πρὸς ὅσους ἐξ αὐτῶν τύχῃσι· ἀναγνῶσται· ἢ ἀκροαταὶ ταύτης».

Εὐχῆς καὶ ἀνάγκης μεγάλης ἔργον φαίνεται πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅπως εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ὅλοι οἱ ἅπανταχοῦ ὀρθόδοξοι οἱ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ οἱ ἐν τοῖς χωρίοις, ῥίπτωσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν λίθους εἰς δύο θέσεις, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μωϋσέως, εἰς μὲν τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν ἐπ' εὐχαῖς καὶ εὐλογίας ὑπὲρ τῶν διατηρούντων τὴν ἀνήκουσαν ὑκακὴν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπὲρ τῶν κοπιόντων καὶ ἀγωνιζομένων διὰ τὴν ταύτης ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν θέσιν ἐπὶ κατάρῃ καὶ ἀναθέματι κατὰ τῶν ὄσων ἐπιβουλεύονται καὶ ἐνεργοῦσιν αὐτοπραϊρέτως καὶ συστηματικῶς τὴν ἐκ ταύτης ἀποστασίαν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους διὰ τῆς πλάνης καὶ ἀνομίας. Τοῦτο τὸ ἔργον, ἐὰν ἐγένετο γενικῶς τε καὶ συστηματικῶς, ἀποβαίνει πολὺ εὐάρεστον παρὰ τῷ Θεῷ, ἀποθησαυρίζει μισθὸν καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὸ, καὶ ὑπόσχεται διὰ πολλοὺς λόγους ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τόσον τῆς ὑπ' αὐτῶν συγχωρήσεως εὐχῆς, καὶ εὐλογίας ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὅσον καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατάρῃ καὶ τοῦ ἀναθέματος κατὰ τῶν ὄσων ἐνεργοῦσι τὴν προδοσίαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν κατ' αὐτῆς ἐπιβουλὴν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης.

Φαίνεται ἀναγκαῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν δι' ἐνεργείας καὶ ὀδηγίας τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἢ πλάνης καὶ ἢ προδοσίας, κατὰ μίμησιν τοῦ προδότου Ἰούδα, μετέρχεται συστηματικῶς τόσοσ βλάβος τέχνης, δόλου καὶ ὑποκρίσεως, ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνησαν τοιαῦτα, ὡς καὶ ἄλλοτε πολλακίς ἐγγράψα περι τούτου. Τινὲς ἐκ τῶν τοιούτων ὑποκρινόμενοι τὸν ὀρθόδοξον καὶ τὸν ἐχθρὸν τάχα καὶ τὸν ἀντίπαλον κατὰ τῶν ὅσων ἢ πλάνης καὶ ἢ κοινῆ προδοσίας ὑπάρχουσι τοῖς πᾶσι γνωστὰ, συγγράφουσι φιλολογικῶς καὶ βιβλία εἰς ὑπερόσπισιν τάχα καὶ ἀπολογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκ τούτου διαθρογγλῶνται ὡς ἄνδρες σοφοὶ μεγάλοι, ἐπίσημοι καὶ ζηλωταὶ, καὶ ἐπομένως γίνονται ὀδηγοὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐν ἀληθείᾳ ὀρθοδόξων καὶ ζηλωτῶν, καὶ ἀπαγορεύουσιν καὶ παύουσιν αὐτοῖς ὑπὲ ἄλλους ἀπατηλοῦς λόγους, ὅποιοιδήποτε λόγον καὶ ἔργον ἐκ τῶν ὅσων τείνουσιν εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομίην τῆς Ἐκκλησίας, συνιστῶσι δὲ εἰς τὸ κοινὸν ὡς ὀρθοδόξους καὶ ζηλωτὰς πολλὰ ἄλλα κεκρυμμένα ὄργανα τῆς ξένης ἐπίδουλῆς, ἐνεργούντα ἐν ὑποκρίσει τὴν κατάργησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν οἰκοδομίην τῆς ἀνομίας καὶ τῆς πλάνης καὶ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας. Οἱ τοιοῦτοι συγγρόνως ἐπιφέρουσι πολλὰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας κατὰ τῶν ὅσων εἰλικρινῶς καὶ γνησίως ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κοινού συμφέροντος ἐπὶ σκοπῷ ἵνα μὴ εὐρίσκῃ ὁ λόγος αὐτῶν χώραν εἰς τοὺς πιστούς. Ἔνεκα τούτου, αὐτῆ ἢ ἀδιάλειπτος εἰ δυνατὸν, ὑπὲ τοῦ κοινού κατάρχα καὶ τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῶν ὅσων ἐνεργοῦσι τὴν κοινὴν προδοσίαν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης ἐξ ἧς ἀκολουθεῖ ἢ πρόσκαιρος καὶ ἢ αἰῶνος ἀπώλεια καὶ ὁ ἀφανισμὸς ἢ συγχώρησις δὲ ἢ εὐχὴ καὶ ἢ εὐλογία ὑπὲρ τῶν ὅσων ἀγωνίζονται εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομίην τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς ἢ σωτηρία, ἢ εὐδαιμονία καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς

μὲν τοὺς πρώτους γίνεται ἔλεγχος, νύξιν μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς, εἰ δὲ καὶ διατελέσωσιν ἀμετανόητοι, γίνεται εἰς αὐτοὺς ἐνοχλή, βαρυτέρα, προμερὰ καὶ φρικτὴ τιμωρία ἐκ τῆς θείας ὀργῆς καὶ ρομφαία δίστομος. Εἰς δὲ τοὺς εὐλακρινεῖς, ὀρθοδόξους καὶ ζηλωτὰς γίνεται ἀπολογία εἰς πᾶσαν κατ' αὐτῶν διαβολὴν καὶ συκοφαντίαν· αἱ δὲ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι ἀποθησαυρίζουσιν αὐτοῖς πλουσιώτερον τὸν μισθόν, τὴν ἐν οὐρανοῖς μακαριότητα καὶ δόξαν καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα τὰ ἀγαθὰ εὐχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς, φίλε, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς Ὀρθοδόξους. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ ΘΕῷ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Χωρία ἐκ τῆς θείας Γραφῆς	Σελίς 1
Πρόλογος Α'. ἐκδόσεως	» 10
Προεισαγωγή	» 14
Ἵπόκρισις καὶ μυστικότης	» 53
Ἡ δημιουργία τῆς κοινῆς φήμης	» 56
Ἡ δημιουργία τῆς κοινῆς γνώμης	» 57
Ἡ νόθευσις καὶ στρέβλωσις τῆς νέας φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας	» 61
Ἡ τοῦ ἐξευγενισμοῦ διάδοσις τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς	» 67
Ἡ διάδοσις τοῦ πνεύματος τῆς Γαλλίας	» 70
Ὁ διοργανισμὸς τῶν ἐταιριῶν	» 72
Τὰ σχολεῖα	» 81
Ἡ ἐστρεβλωμένη μὀρφωσις τῆς νεολαίας	» 85
Ἡ πολιτικὴ νομοθεσία	» 107
Ἀποστασία καὶ σχίσμα	» 111
Ἡ συγχώνευσις τῆς Ἐκκλησ. διοικήσεως	» 114
Οἱ μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Λουθηρο-Καλθίνων ἀμοιβαῖοι γάμοι	» 126
Πτώσις τοῦ λαοῦ, πολυποικίλα πράγματα	» 128
Αὐθαίρετοι τυραννίαι	» 137
Τὰ σχίσματα καὶ τυραννία	» 158
Σκάνδαλα Ἐκκλησιαστικά	» 159
Πανικὸς, φόβος	» 170
Σκάνδαλα τῆς πολυτελείας	» 171
Σκάνδαλα διάφορα - Μυστικότης	» 174
Ἡ κοινὴ φήμη	» 177
Τὰ συγγράμματα τῶν ὀρθοδόξων	» 179
Κατάργησις τῆς ὀρθοδοξίας	» 180
Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς	» 183

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ προκοπῆς	Σελίς 190
Περὶ χειροτονίας	» 196
Περὶ ἀνομίας καὶ πλάνης	» 197
Περὶ ἀνομίας τοῦ λαοῦ	» 200
Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως	» 203
Παραλληλιζοῦσι πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας	» 206
Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως	» 208
Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας	» 211
Ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως	» 214
Ἀνακάλυψις τῶν ὁμογενῶν	» 217
Διόρθωσις τῶν κακῶν	» 218
Περὶ σχολείων	» 220
Περὶ καινοτομιῶν	» 221
Περὶ σχολείων ὀρθοδόξων	» 223
Περὶ ἱεροσυλίας	» 224
Περὶ διορθώσεως τῆς φιλολογίας	» 225
Περὶ εὐχῆς	» 227
Στηλίτευσις τῶν ἐχθρῶν	» 231
Ἡ κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία	» 235
Ἡ φρικτὴ κατάστασις	» 237
Περὶ τῶν χρησμῶν τοῦ Ἀγαθαγγέλου	» 239
Τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων	» 248

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητάς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὀρθοδόξους εἰλικρινῶς λέγομεν :

Α'. Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα πραγματεία εἶναι σπουδαία καὶ ἀναγκαιοτάτη εἰς πάντα ὀρθόδοξον Χριστιανὸν, διότι ἀνακαλύπτονται τὰ καταχθόνια μυστήρια τῆς καταχθονίου ἐπιβουλῆς, καὶ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς σατανικῆς ἐπιβουλῆς· διότι ἔχει σκοπὸν νὰ καταργήσῃ κρυφίως καὶ ἀνεπαίσθητως ἀπὸ τοῦς κανονικοῦς ποιμενάρχας τῶν σεπτῶν μυστηρίων τὴν ἐξουσίαν, νὰ νοθεύσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλα τὰ ὀρθὰ δόγματα, νὰ διαφθείρῃ τὸ νόημα τῶν Θεῶν Γραφῶν, νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς ὅρους τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Συνόδων, καὶ διὰ τῶν πλανηθέντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν, νὰ καταργήσουν ὅλα τὰ ὀρθὰ φρονήματα καὶ μυστήρια τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἀντισάξουν, νὰ βᾶλλουν ἀξιοδακρύτως ὅλας τὰς κακοδοξίας τῆς πλάνης καὶ τῆς διαφθορᾶς· τοῦτο δὲν εἶναι τίποτε, ἐκεῖνο δὲν πειράζει, τὸ ἄλλο δὲν βλάπτει, αὐτὰ τὰ κάμανε οἱ παλαιοκλογῆροι· κτλ. ὅσα ἄλλα διαβολικὰ καὶ σατανικὰ τοὺς διδάσκει ὁ πατήρ αὐτῶν Σατανᾶς καὶ διάβολος, καὶ γίνονται πρόθυμοι ἐργάται καὶ πιστὰ καὶ σταθερὰ ὄργανα αὐτοῦ, διὰ νὰ κληρονομήσουν ὁμοῦ ὁμοίως τὴν αὐτὴν κληρονομίαν τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ οὕτω· εἰσὶ καὶ ἀμετανόητοι παντελῶς.

Β'. Τὸ βάθος τῆς μυστικῆς ὑποκρίσεως, τὸ ὅποιον ἐπικρατεῖ ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς πλανηθέντας, εἰς αὐτὴν τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, φαίνεται ἀπαραδειγμάτιστον, καὶ ὅλως ἀπίστευτον εἰς τοὺς ἀδυνάτους νὰ ἐννοήσουν. Ἴδε ἐπιστ. τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Φλαμ. πρὸς Ἁγιορείτας τῷ 1908 παράγραφος β' καὶ 14, ἐτι ἴδε καὶ εἰς τὴν παροῦσαν σελ. 53 περὶ μυστικότητος τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ σελ. 72 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν ἐταιριῶν. Ἔτι δὲ σελ. 10, 15, 18, 19, 40, 90 ἕως 96.

Γ'. Ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαία, μεγάλη καὶ φοβερά ἡ παροῦσα

ἀξιολόγητος κατάστασις τῶν πραγμάτων, τόσον εἰς τὰ πολιτικά, ὅσον καὶ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, ὅσον ὁποῦ δὲν δύναται νὰ φαντάσθῃ τις, πρὶν νὰ μελετήσῃ καλῶς, πολλὰκις, ἐπισκεμένως καὶ προσεκτικῶς, καὶ διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως, πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἀναγιγνώσκοντος τὴν διάνοιαν, ἢ θεία χάρις διὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα καὶ διόρθωσιν· διότι γέγραπται· ὅτι «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν». (Ἰωάν. ιε.)

Δ'. Τοῦτο τὸ ἔργον, χρειάζονται νὰ συνέλθουν πολλοὶ ὁμοῦ, καὶ νὰ γίνῃ συνεννόησις περὶ τῶν πρακτέων, καὶ μὴ ἀμελῶμεν καὶ ἀδιαφορῶμεν, προφασίζόμενοι ὅτι ἔχομεν προστάτας καὶ ὑπερασπιστάς, καὶ ἂν ἔχομεν προστάτας καὶ ὑπερασπιστάς, ποῦ ἢ μέριμνα καὶ ἢ φροντίς περὶ τῶν ρηθέντων; ποῦ ἢ ἀντενέργεια κατὰ τῶν μυστικῶν ἐχθρῶν; οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἔχουν πανταχοῦ κέντρα καὶ συνάζονται, καὶ συνεννοοῦνται, πόσα καὶ ποῖα κακὰ νὰ κάμουνσι, καὶ ὡς λύκοι καὶ λέοντες ὠρυόμενοι κατὰ τῆς λογικῆς ποιήμνης τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐργάζονται πρὸ πολλῶν ἐτῶν, τὴν ἑαυτῶν ἀπώλειαν καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἐξαπατήσουσιν καὶ ἀποπλανήσουσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ οἱ ἡμέτεροὶ προστάται· ἀμελοῦν καὶ ἀδιαφοροῦν, ἀργὰ καὶ ποῦ νὰ εὑρεθῇ τις νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ πράξῃ τι, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ συμφέρον, καὶ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τοῦ διαβόλου τὸν καταδιώκουν, καὶ παραστένουν τὸ φῶς σκότος, καὶ τὴν ἀλήθειαν ψεῦδος, καὶ τὸν κάμνουν καὶ σιωπᾷ ἄλλη φορά, αὐτὰ αὐτοὶ ἐνεργοῦν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἡμεῖς ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἐξυπνήσωμεν τοὺς προστάτας καὶ νὰ τοὺς ὑπερασπιζώμεθα καὶ νὰ τοὺς παρακινῶμεν ἵνα καταπολεμήσουσιν τοὺς προδότας καὶ ἐχθροὺς τῆς πίστεως καὶ ὄλου τοῦ Ἔθνους· ἰδὲ περὶ διορθώσεως σελ. 217 § 232, 233 234 κτλ.

Ε'. Οἱ λύκοι εὔρον τοὺς ποιμένας κοιμωμένους, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν μάνδραν τῶν προβάτων, καὶ ἐφόρυσαν καὶ τὰς δορὰς τῶν προβάτων ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔφαγον, διὰ νὰ μὴν τοὺς γνωρί-

ζουν οί ποιμένες όταν ἐξυπνήσουν, και οὕτως ἐποίησαν, και ἐγέννησαν ἐντὸς τῆς μάνδρας, και ἐπλήθυναν και ἔγιναν πολλοί και δυνατοί, ἀλλὰ και τοῦτο τὸ χειρότερον, ὅπου ἐφόρεσαν οί λύκοι τὰ φορέματα τῶν ποιμένων, και αὐτοί ὑπερασπίζονται αὐτούς, ἐπειδὴ εἶνε ὁμοιοι κατὰ τὰ φρονήματα, και ἀντιστέκονται εἰς τοὺς ἄλλους ὄντες τῇ ἀληθείᾳ· τώρα πῶς καταδιώκονται οί τοιοῦτοι ; ὦδε ἡ σοφία· ἐδῶ χρειάζεται σοφία μεγάλη και Θεοῦ βοήθεια. Οί λύκοι τρώγουν τὰ πρόβατα φανερὰ ἡμέρα μεσημέρι, και τοὺς βλέπουν οί ποιμένες, και δὲν ἡμποροῦν νὰ τοὺς κάμουν τίποτε, οὔτε νὰ τοὺς ἐμποδίσουν και νὰ τοὺς διώξουν, μάλιστα και τοὺς κολακεύουν, και διατί ; διότι τοὺς φοβοῦνται, και διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν χρειάζεται μεγάλη σοφία και δύναμις Θεοῦ· ὁ νοῦν νοήτω, ἀνάγνωσε και τὸ Γ' κεφ. τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγ. Εὐαγ. κεφ. ι'. ιε. και νόησον.

Γ'. Νομίζομεν ὅτι πολλοί ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἀπηλπίσθησαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας, και πρὸ πάντων οί Ἀγιοραῖται, διότι εἶναι ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ὅπου ἤρχισαμεν τὴν καταγραφὴν τῶν συνδρομητῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1909· ἔχουν δίκαιον, ἀλλ' ἔχουν και ἀνάγκην ὑπομονῆς, διότι ἐγὼ ἐξῆλθον νὰ τὸ παραδώσω εἰς ἄλλους νὰ τὸ τυπώσουν, και νὰ τοὺς γίνω βοηθός, ἀλλὰ δὲν ἤυρον· πολλὰ ἐπάσχισα και ἐκοπίασα, ἀλλ' ἀπέτυχον, λοιπὸν ὁ ζῆλος τὸν ὁποῖον εἶχον και ἔχω δὲν μὲ ἄρρισε νὰ τὸ ἀφίσω· ἀνέλαθον λοιπὸν τὸ ἔργον νὰ τὸ τελειώσω, συνεργούσης τῆς θείας χάριτος και ἐλπίδος πρὸς Θεὸν, ὅστις δὲν ἀφίνει νὰ κατασχευθῶν οί ἐλπίζοντες εἰς αὐτόν. Αἱ στενοχωρίαι, οί κόποι, αἱ ὁδοιπορίαι, και τὰ ἐμπόδια ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, ἡ ἀνέχεια, ἡ ἀνεκάνοτης και ἀμάθεια και ἀνεπιτηδείότης τοῦ τοιοῦτου ἔργου, εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὥστε ἀπηλπίσθησαν και τοῦ ζῆν κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἡ ἐλπίς ὅμως εἰς τὸν Θεὸν ἐνίκησε ὅλας τὰς δυσκολίας· μένον δύο ἄτομα

φιλόχριστα εὐρέθησαν καὶ ἐδοθήθησαν μέρος τι καὶ εὐχομαι νὰ ἀνταποδώσῃ ὁ Κύριος ἑκατονταπλάσια. Μετὰ ταῦτα καὶ διὰ μέσου τῆς ἐκδόσεως «Λόγος Στηλι:τευτι:κός» τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Φλαμιάτου, οἰκονομήσαμεν τὴν ἐκδοσιν τῆς «Ὁρθόδοξου Φωνῆς».

Ζ'. Λοιπὸν παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς νὰ μὴν στενοχωροῦνται, ἀλλὰ νὰ λάβουν καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη ἀγογγίστως, καὶ οὐχὶ μόνον ἀγογγίστως, ἀλλὰ πρέπει νὰ εὐχαριστοῦν καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ μᾶς ἐδοθήθη καὶ ἐτελειώσαμεν τὸ τοιοῦτον ἀναγκαῖον καὶ χρησιμώτατον ἔργον, τοῦ ὁποῦ ἐὰν ἔλειπεν ἡ βοήθεια δὲν ἐτελείωνε, καὶ ὑστερεῖτο ὁ ἐρθόδοξος λαὸς τοῦ τοιοῦτου μεγάλου καὶ οφελήμου καλοῦ, ὅσον ὁποῦ δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τις πρὶν νὰ τὸ ἀκούσῃ, καὶ νὰ λάβῃ γνώσεις καὶ πληροφορίας πρακτικὰς καὶ θεωρητικὰς.

Η'. Ὅσοι λοιπὸν καὶ ὅποιοι καὶ ἂν εἶναι καὶ ἔλαβον τὸ Α'. τεῦχος τῆς Ὁρθ. Φ. ὑποχρεοῦνται ἠθικῶς καὶ νομικῶς, ἀπροφασίστως, ἀπαραιτήτως καὶ ἀναντιρρήτως νὰ λάβουν καὶ τὰ λοιπὰ ἄλλα δύο τεύχη κατὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἔαν ὅμως συμβῇ τις νὰ εἶναι τόσοσ ὑστρόπος καὶ δὲν γνωρίζει τὴν εὐεργεσίαν ταύτην, τότε χρεωστεῖ ἀναντιρρήτως χωρὶς καμμίαν πρόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ Α'. τεῦχος τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ ἐγράφη ὡς συνδρομητῆς ὄλου τοῦ βιβλίου τῶν τριῶν τευχῶν, διότι γίνονται ἄχρηστα καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη διότι τοὺς λείπει ἡ ἀρχὴ καὶ συνέχεια, καὶ ἐξ ἄλλου ζημιοῖ καὶ τὸν ἰδιὸν τὸν ἑαυτὸν του, διότι καὶ ἐκεῖνο τὸ Α'. τεῦχος μένει ἄχρηστον χωρὶς τὴν λοιπὴν συνέχειαν τῶν δύο. Εὐχομαι ὅμως ἵνα μὴ συμβοῦν τὰ τοιαῦτα ἄτακτα καὶ ἀσυνεῖδητα ἔργα.

Θ'. Νομίζω ὅμως ὅτι ὅλοι οἱ εὐσυνεῖδητοι συνδρομηταὶ οἱ

ἔχοντες αἴσθημα θρησκείας καὶ πατριωτισμοῦ δὲν θέλουν πράξει ποτὲ τὸ τοιοῦτον ἀσυνείδητον ἔργον.

Γ'. Τὰ γὰρ καλὰ κόπω κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται. Ἡ χάρις τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐκδότης: ΕΥΛΟΓΙΟΣ ΜΟΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

Ἀγιορείτης ἐκ τῆς Ἰ. Σκ. τοῦ Κουτλουμ. τῆς Μετ.

Αὐγούστου 1911 ἐν Βέλω

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ
ΤΗΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΦΩΝΗΣ,"

- 1) Βόλον Νικ. Κουτσοβέλην βιβλιοδέτην ὁδὸς Ἑρμοῦ
- 2) » Σωτήριον Σχοινᾶν » » »
- 3) » Κωνστ. Ψαριανὸν ἐμπορροράπτην » Δημητριάδος
- 4) » Παρασκευόπουλον βιβλιοπώλην » Ἰάσονος
- 5) Ἅγιον Ὅρος Ἄθω εἰς Σκήτην Κουτλουμουσίου
- 6) Μακάριον Καρπουζᾶν Κελ. Ἰθηρίτ. ἢ Κοίμ. τῆς Θεοτ.
- 7) Καβάλλαν Δημήτριον Ἀστεριάδην ἰατρὸν
- 8) Τρίκκαλα Ἰω. Γ. Θεοδωρόπουλον βιβλιοπώλην
- 9) Καρδίτσαν Θεόδωρον Μακρῆν »
- 10) Ἀθήνας Γεώργιον Νικολαΐδην βιβλιοπ. « Ἀναπλάσεως »
- 11) Πειραιᾶ Ἀλεξάκη Ν. Γ. βιβλιοπ. ὁδὸς Ἑρμοῦ
- 12) Λάρισσαν Ἀλκιβιάδην Μακρῆν βιβλιοπώλην
- 13) Φάρσαλα Παπᾶ Ἀλέξιον Ἀλεξόπουλον οἰκονόμον

Ἐρμηνεύθησαν λέξεις τινές, ἀναγκαῖαι, χρήσιμαί καὶ βοήθητικαὶ χάριν τῶν συνδρομητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγνωστῶν.

Ἄποστασία, ἐπανάστασις, ἀνυποταξία εἰς τὴν ἀρχὴν εἴτε πολιτικῶς, εἴτε θρησκευτικῶς.

Ἄδιάλλακτος, ἀφιλόστος ἐχθρὸς δὲν θέλει φιλία.

Αἴσια καλὰ δίκαια νόμιμα.

Ἄπαισια κακὰ ἄδικα παράνομα.

Ἄνωμαλία, ἀταξία, δυσκολία, ἀνισότης.

Ἄναπτύσσονται, ξεδιπλώνονται, ἐξηγούνται, φανερώνονται, προοδεύουν, περισσεύουν.

Δεινὰ, κακὰ, πόνοι, θλίψεις, καταδιωγμοὶ καὶ στενοχωρίαι.

Διαθρυλλῆται, κηρύττεται, ἐπαινεῖται, γνωρίζεται.

Δημαγωγεῖ τὸν λαόν, ὁ κυβερνήτης, ὁ διευθυντὴς ὅστις δὴποτε ὁποῦ εἰσακούετα· ἢ οἱ λεγόμενοι κομματάρχαι.

Ἐπιβουλή, ἔχθρα καὶ κακία κρυφὴ καὶ μυστικὴ.

Εἰσαγωγή, βάλλημα, ἔμβασμα, ἀρχὴ συμβουλῆς.

Ἐπαπειλεῖ, φοβερίζει· νὰ βλάψῃ νὰ κάμῃ κακόν.

Ἐναργέστερον, φανερώτερον, γνῶσις φανερά.

Ἐκτείνω, ἀπλώνω, ξαπλώνω, τεντόνωμα· παραπέρα.

Εἰσηγήσεις, ὁδηγίαι, συμβουλαὶ, διδασκαλίαι.

Καταρτίζονται, τελειοποιοῦνται, διορθώνονται.

Καινοτομῶ, κῶβω καινούργια, τὰ πρῶτα τὰ χαλῶ, τὰ ἀλλάζω, τὰ κολοβώνω, τὰ διαφθείρω.

Κρεῖττον, καλλίτερον τοῦτο ἀπὸ ἐκεῖνο.

Μεταρρυθμίζω, μεταβάλλω, ἀλλάζω τάξιν, διορθώνω.

Νοθεύω, σμίγω τὰ καλὰ μὲ τὰ κακὰ, δὲν τὰ ἀφίνω ὅπως εἶναι, τὰ χαλνῶ.

Ὅμήγουρις, σὺναξις πολλῶν ἀνθρώπων χωριστὰ ἀπὸ τοῦς ἄλλους.

Πολυθρόλλητος, ξακουσμένος, ἐπαινεμένος διὰ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, καλὰ ἢ κακὰ.

Προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον, κολῶ, ἐγγίζει, ρίπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον, συκοφαντεῖ.

Προπαρασκευάζει, ἐτοιμάζει προτύτερα.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, μαζὺ ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα τὰ πρῶτα εἶναι καὶ ταῦτα καὶ ἔχουν συνέχεια καὶ ἀκολουθία.

Ραδιοουργία, ἐπιτηδειότης μὲ εὐκολία κάμνει τὸ κακό.

Συνωμοσία, συμφωνία πολλῶν διὰ νὰ κάμουν κανένα κακόν.

Συγχρόνως, ἀμέσως τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ στιγμῆν.

Σύστημα, τάξις, συνήθεια, νόμος, τυπικόν.

Στραβλόνει, χιλνᾶ, στραβώνει, ἀπὸ ἴσια τὰ κάμνει στραβὰ λοξά.

Ταίνει, ἀποβλέπει, ἔχει σκοπὸν νὰ ὁδηγήσῃ, νὰ πράξῃ ὅτι βούλεται.

Ἰπόκρισις, ἄλλο εἶναι καὶ ἀλλέως φαίνεται καὶ προσποιεῖται ὅτι εἶναι.

Ἰφίσταται, εἶναι, ὑπάρχει ὑποκάτω ἀπὸ κανένα μέρος.

Φημιζω, κηρύττω τινά, τὸν ἐγκωμιάζω ὅτι εἶναι καλὸς, ἢ εἶναι ἢ δὲν εἶναι.

Ψευδώνυμος, ἔχει ψεύτικο τὸ ὄνομά του, π. χ. νὰ λέγῃ τις τὸ πικρὸν γλυκὺ· νὰ εἶναι τις δοῦλος καὶ νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι ἐλεύθερος· καθὼς συμβαίνει εἰς ἡμᾶς σήμερον· οἳτινες εἴμεθα κυριευμένοι ἀπὸ τὰ πάθη, ἢ μᾶλλον εἶπεν ἀπὸ τὸν Σατανᾶν καὶ εἴμεθα δοῦλοι τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας, καὶ τρόπον τινά εἴμεθα χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεδεμένοι, ἔπειτα καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι· ὦ τῆς ἀνοησίας! ὦ τῆς μωρίας! καὶ τῆς φοβερᾶς πλάνης! ἢ ὅποια κατατυραννεῖ τοὺς ἀθλίους, ἀκατηχίτους, ἀμαθεῖς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως! ὁ συνετὸς καὶ στοχαστικὸς ἄς ἐννοήσῃ τὰ τοιαῦτα· Κύριος ὁ Θεὸς δώσῃ φωτισμὸν καὶ σωασθανθοῦν καὶ ἐπιστρέφουν ἐκ τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς πλάνης. Γένοιτο Κ. Ἀμίν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

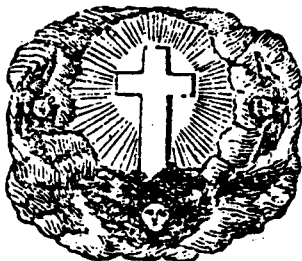
ΚΟΣΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ

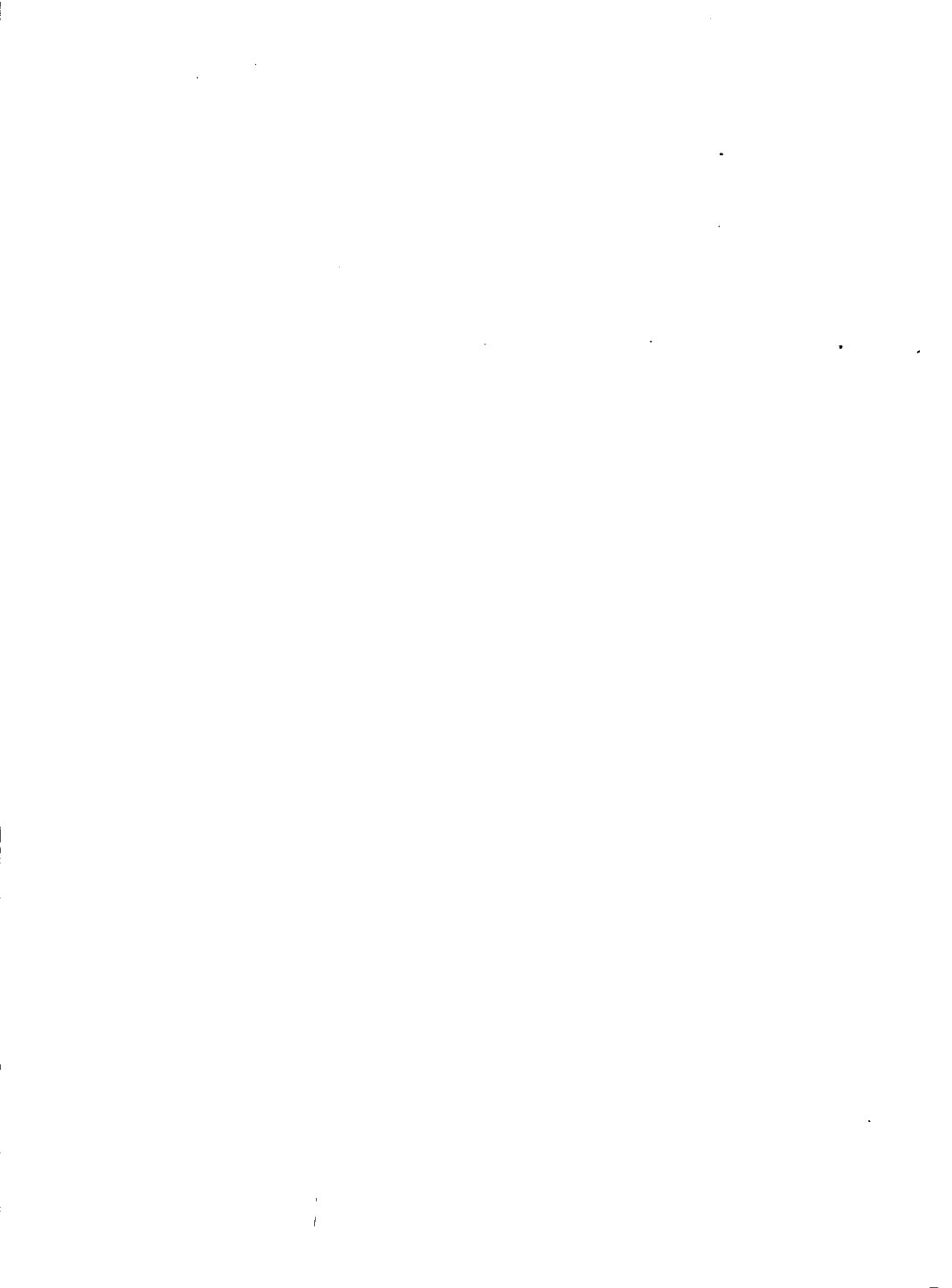
Ημεφθεσσα ἔξωθεν πρὸς τοὺς ἐν τῷ
Ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθωνος
ἀσκουμένους Πατέρας.

— ❧ —

Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὕμᾱς· τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο Ἐπισκόπους, ποι-
μαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο
δια τοῦ ἰδίου αἵματος κτλ.

Πράξεις Κ'. 28.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΟΣΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ

† ! ! !

! ! !

1 Εἰς δόξαν † Πατρὸς, Ἰησοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμην.

2 Ὑπεραγία Θεοτόκε σώσον ἡμᾶς ! ! !

3 Μοναχὸς ἐστὶ βία φύσεως διηνεκῆς καὶ φυλακῆ αἰσθήσεων ἀνελειπῆς.

4 Ἐπιστολὴ Κοσμᾶ Μοναχοῦ τοῦ καὶ Φλαμιάτου, πεμφθεῖσα ἕξωθεν πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνοῦ ἀσκουμένους Πατέρας. †

5 ! ! ! Πρὸ ὀλίγου ἔλαβον ἀδελφικὸν ὑμέτερον, καὶ ἀναγνοὺς ἐλυπήθην μαθὼν ἐξ αὐτοῦ, ὅτι ἐσβέσθη ὁ ὀπωσοῦν ἀναπτόμενος ἐνθεὸς ζῆλος τοῦ Μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος· καὶ ἐγκαταλείποντες τοῦ γυμνάζεσθαι τὴν τέχνην τῶν τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμην τῶν ἐπιστημῶν, ὡς λέγουσιν οἱ θεῖοι Πατέρες, ἐξεδόθητε εἰς μαθήτευσιν γραμματικῆς ἐπιστήμης καὶ μουσικῆς, ἐλπίζοντες ἐξ αὐτῶν αὐξήσιν γνώσεως γεώδους καὶ οὐχὶ πνευματικῆς.

6 Ὅθεν ὑπολαμβάνω ἀγαπητοὶ, ὅτι ἐξ ἐπηρείας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, τῶν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους

ἀναφανέντων καὶ διάσπαρέντων πανταχόθεν, ὡς λύκων καὶ λέόντων ὀρουμένων κατὰ τῆς λογικῆς ποιήμνης τοῦ Χριστοῦ, ἐν δέρμασι προβάτων, καὶ ὑποκοίσει βαθεῖα, περιερχομένων καὶ ζητούντων κατασπαράξαι τοὺς μὴ γινώσκοντας τὴν ἐκείνων δολιότητα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπατηθέντες ἐξ ἀπλότητος, κινδυνεύετε κατάβρωμα τούτων γενέσθαι, μᾶλλον δὲ τοῦ σκολίου δράκοντος, τοῦ ὁποίου τὰ κέντρα ὀπλίζονται ὀσημέραι, καθ' ὅλου μὲν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τοῦ Μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ τὰ ὅποια ὑπέροποτε ἄλλοτε τὴν σήμερον ἐπιπολλάζουσι, καὶ προξενούσι τὴν πτώσιν καὶ ἀπώλειαν εἰς τοὺς πολλοὺς, διὰ τοῦ δελεάσματος τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν.

7 Εἰς ἰατρείαν τῶν ἰοδόλων τούτων φαρμάκων, ἀπαιτεῖται ἐπίτασις εὐχῆς, νηστείας, δεήσεως ἐκτενοῦς, δακρύων, καὶ ἀληθινῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ ἐξιλεῶσαι τὸν Ὑψιστον, καὶ ὀυσθῆναι τῆς τοιαύτης μεγάλης ὀργῆς, τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένη· φύγωμεν ὀθεν τὸν τρομερὸν ὀλεθρον, τὸν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ γένους ἡμῶν τῶν εὐσεδῶν διωγμὸν, τὸν δολίως καὶ μυστικῶς ἐνεργοῦμενον, πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἐκ μυστικῆς συνωμοσίας ὀλων τῶν ἀλλοφύλων ἔθνῶν καὶ αὐλῶν τῆς Δύσεως, δι' ἐνεργείας τῶν ἀθέων Λουθηροκαλδίνων, οἵτινες εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους καὶ χαλεποὺς χρόνους φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράλλακτον τὴν εἰκόνα τοῦ Σατανᾶ.

8 Ἴνα δὲ ἐκθέσω τὰς περιστάσεις καὶ ραδιοουργίας, τό τε βάθος τῆς ὑποκρίσεως, καὶ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπαισίους συνωμοσίας, αἵτινες ὀλαι τείνουσιν καθ' ὀλης τῆς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλήσιας, καὶ εἰς τὸν ὀλεθρον ὀλων τῶν ὀρθοδόξων λαῶν, οὐκ ἐξαρκοῦσι ὀλόκληρα βιβλία πολλὰ καὶ μεγάλα καθιστοροῦντα περὶ τούτου.

9 Ὀλίγα δὲ τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν σημειοῦμεν· δημοουργὸς αὐτῆς τῆς καχεσπέρου πλάνης, καὶ προταίτιος τῆς ἐπιβουλῆς μετὰ Σατανᾶν φαίνεται ἡ δεινὴ πλάνη τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς δυσσεβείας, τὴν ὁποίαν προσβεύει ἡ ὑπερήφανος Ἀγγλία· αὕτη ἐκίνησε δολίως ὡς ἀλώπηξ, ὅλα τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη τῆς Δύσεως, καὶ Ἀνατολῆς, καὶ παρώτρυνεν εἰς αὐτὰ τὴν συνωμοσίαν, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ὄργανα διευθύνει κατὰ τοὺς ἰδίους σκοποὺς αὐτῆς, ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν ποιμένων καὶ προστατῶν, καὶ σπεύδει μανιακῶς, πρὸς ὀλεθρὸν καὶ ἀπώλειαν τῆς εὐσεβείας.

10. Αὕτη ἡ συνωμοσία, ἐκτελεῖται ἔκτοτε εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ Βορρᾶ· Μολδοβλαχίαν, Σερβίαν, Βουλγαρίαν καὶ εἰς ὅλον τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος, Ἀνατολὴν, Αἴγυπτον, Λυβίαν καὶ διὰ νόμον εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ Ἑλλάδα, ὅπου ἡ Ἀγγλία ἔχει τὴν ἰσχὺν καὶ ἐπιρροὴν εἰς τὰ πράγματα.

11. Εἰς αὐτὸν τὸν φρικτὸν σκοπὸν τείνουσιν ὅλα τὰ ἀπανταχοῦ σημερινὰ σχολεῖα καὶ Λύκεια, ὅλαι αἱ καθ' ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς διοργανομέναι μυστικαὶ ἐταιρίαι, τὰ κόμματα, τὰ σχίσματα, ἡ διάδοσις τῆς διαφθορᾶς, καὶ πρὸ πάντων ἡ νῦν Ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις, διὰ τῆς ὁποίας, διευθύνεται ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸ ὅλον ἀπαίσιον καὶ ἀντιχριστιανικὸν σύστημα τῆς Ἀγγλίας συστηματικῶς καὶ διὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἑμμέσως δὲ καὶ πλαγίως εἰς ὅλα τὰ ὀρθόδοξα κράτη. Εἰς αὐτὸ τείνουσιν καὶ οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὄρκοι, μυστικοὶ καὶ φανεροὶ, τὰ νέα νομοσχέδια, αἱ κενотоμίαι, αἱ τυπογραφίαι, αἱ ἑφημεριδογραφίαι, τὰ πάντα ἀκουόμενα καὶ ἐνεργούμενα σκάνδαλα, αἱ κατὰ τοῦ Ὑψίστου βλασφημίαι τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθέου Καίρου, καὶ ὅσα

ἄλλα μυρία τοιαῦτα εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν παρεσύρθησαν, οἱ ἔτι ὀλίγοι σωζόμενοι Ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλάδος, καὶ κληρικοὶ προδότες τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὄλοι σχεδὸν οἱ εὐγενεῖς τοῦ κόσμου, οἱ ἔχοντες θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, καὶ οἱ διὰ τοῦ χρυσοῦ ἀρνῆται γινόμενοι τοῦ Χριστοῦ.

12. Εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν παρεσύρθησαν ἐλεεινῶς ὄλοι οἱ διδάσκαλοι καὶ φιλόμουσοι, καὶ λόγιοι, καὶ δι' αὐτῶν ἡ ἐπιβουλὴ μορφοῦται, πρὸ τοσούτων ἐτῶν ἀδιαλείπτως, εἰς ὅλην τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὥστε κινδυνεύει ὅλη ἡ νεολαία, καὶ ἡ ἐπομένη γενεὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἀνεπαισθήτως ἀναφανῆναι εἰς τὸ ναυάγιον, τῆς πανολέθρου καὶ τρομερᾶς πλάνης, τῆς ἀντιθέου διδασκαλίας καὶ ἀθεΐας.

13. Ἀθετῶ τὸ φρικωδέστατον σημεῖον τῆς ἐρημώσεως τὸ βδέλυγμα τῆς ἀντιθεΐας, ὃ ἐστάθη ἐπάνω τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς Ἑπτάνησον καὶ Ἑλλάδα, νομοθετησάσας διευθύνεσθαι τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ ἔθος καὶ σύστημα τῆς σατανικῆς πλάνης. Εἰς αὐτὰ τὰ δύο κράτη Ἑπτανήσου καὶ Ἑλλάδος, διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, οὐ μόνον λαϊκοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄσπονδοὶ ἔχθροὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ κακοδόξως διοικοῦσι, καὶ νομοθετοῦσι τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εἰσπράξεις δὲ καὶ κτήματα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων σφετερίζονται, καὶ μισθώνουσι τοὺς ἱερεῖς ὡς ἀνδράποδα· οἱ δὲ ὀλίγοι σωζόμενοι Ἐπίσκοποι, οὐδὲν ἄλλο ἔχουσιν ὡς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα, εἰμὴ ὄνομα κενὸν καὶ τύπον· ὥστε ἡ ἀπ' αἰῶνος δοθεῖσα τοῦ Παναγίου Πνεύματος τελεταρχικῆ τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἐξουσία ἐδόθη εἰς ἐκείνην τὴν ἀσεβεστάτην ἀρχὴν, ἥτις πρὸ πολλοῦ νοθεύει ἀδιαλείπτως ὅλα τὰ ὀρθὰ δόγματα· †! †! †! διαφθείρει τὸ νόημα τῶν θείων Γραφῶν, ἐξαλείφει τοὺς ὅρους τῶν

Ἀποστόλων. καὶ τῶν Ἱερῶν Συνόδων, καὶ διὰ τῶν πλανηθέντων Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καταργοῦνται ἀνεπαισθήτως ὅλα τὰ ὀρθὰ φρονήματα καὶ μυστήρια τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἀντεισάγονται ἀξιοδακρύτως αἱ κακοδοξίαι τῆς πλάνης.

14. Τὸ βάθος τῆς ὑποκρίσεως, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ ἐν γένει, αὐτὴν τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, φαίνεται ἀπαραδειγμάτιστον, καὶ ὅλως ἀπίθανον εἰς τοὺς ἀδυνάτους.

15. Καὶ μία τοιαύτη παγκόσμιος καὶ δολιωτάτη συνωμοσία τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἰς κατάργησιν τοῦ Μοναδικοῦ τάγματος· καὶ πρὸ πάντων τοῖς οὖσιν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἁθωνος, τὸ ὁποῖον σώζεται ἄχρι τοῦδε, διὰ τῆς θείας χάριτος, ὁ ἐπισημότερος τόπος τοῦ Μοναδικοῦ βίου, καὶ τὸ πλέον ἱερὸν παράδειγμα τῆς ὀρθοδόξου διαγωγῆς, κατὰ τῆς ὁποίας μυρίας βραδουργίας διὰ βαθυτάτης ὑποκρίσεως ὑπενόησαν.

16. Εἰς τούτον τὸ σκοπὸν τείνουσιν, καὶ οἱ εἰς τὸ ἐκεῖσε καθιδρυθὲν σχολεῖον προσλαμβανόμενοι διδάσκαλοι, καὶ τόσα παλαιὰ καὶ νέα ζιζάνια ἐξεπίτηδες ἐκεῖσε ἐπερχόμενα, καὶ ζητοῦντα ἀναδεχθεῖναι τὸν Μοναδικὸν βίον, ἵνα μορφώσωσι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης πολλοὺς νέους βρασσοφόρους ὑποκριτὰς, καὶ μετὰ ταῦτα, ἐξ αὐτῆς τῆς ζύμης, ψηφισθῶσιν ἠγούμενοι εἰς ὅλα τὰ Μοναστήρια τοῦ ἁγίου Ὄρους, καὶ οὕτως ἀνεπαισθήτως, ἀνευ τινὸς ὑποψίας, παύσῃ καὶ καταργηθῇ ὅλη ἡ τάξις τοῦ ἁγίου Ὄρους.

17. Ὅθεν πολλὰ ἐναργῆ διδόμενα ἔχομεν, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων παρουσία τοῦ Ἀντιχρίστου· καὶ ὅτι ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἀναπτύσσεται τῆς ἀνομίας τὸ μυστήριον.

18. Πρὸς τούτοις δὲ οὐδὲν ἐκτὸς πιθανῆς ὑποψίας μένουσιν ὅλοι οἱ ἐκτὸς τοῦ ὄρους διεσπαρμένοι κληρι-

κοί τε καὶ Μοναχοὶ εἰς τὰ διάφορα μετόχια, καὶ μάλιστα εἰς τὰ τῆς Μολδοβλαχίας. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιβουλὴ σκοπὸν ἔχει, ἵνα παρασύρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν συνωμοσίαν· καὶ οὕτω μεταχειρισθῆ αὐτοὺς ὡς εὐστοχώτερα ὄργανα, πρὸς διάδοσιν πολλῶν καὶ μεγάλων σκανδάλων.

19. Ἀνάγκη δὲ τούτου μεγίστη καὶ κατελείγουσα, ἵνα ἀνακαλύπτωμεν τοῖς πᾶσιν καὶ σπηλιτεύωμεν τὴν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ὀρθοδόξων συνωμοσίαν καὶ ἐπιβουλὴν, διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν. Ἐὰν δὲ κατὰ τοῦτο, φιλοψυχούντες, ἀμελήσωμεν, καὶ ἀδιαφορήσωμεν, πίπτωμεν εἰς φοβεράν, καὶ τρομεράν, καὶ βαρυτάτην ἐνοχίαν τῆς κοινῆς προδοσίας. Ἐὰν ὅμως ἐξ ἐναντίας ἀγωνισθῶμεν τὸ κατὰ δύναμιν, ἐπιδαψιλεύεται ἡμῖν ἡ χάρις, καὶ φέρομεν εἰς κατόρθωσιν δι' αὐτῆς ὅλα τὰ ἤδη νομιζόμενα παρ' ἡμῖν ἀδύνατα, καὶ λαμβάνομεν ἐκ τούτου λαμπροὺς καὶ ἀτιμήτους στεφάνους.

20. Ὁ καιρὸς οὗτος, ἐπειδὴ ὑπάρχει καιρὸς κινδύνου καὶ δοκιμασίας καθὼς εἰς τοὺς ῥαθύμους καὶ δεδουλομένους τῇ ἁμαρτία, γίνεται τρομερᾶς καὶ ἐλευνῆς πτώσεως· ὡταύτως καὶ εἰς τοὺς νηπτικούς καὶ ἐγρηγορότας, γίνεται ἀφορμὴ μεγάλων ἀρετῶν καὶ λαμπροτάτων βραβείων.

21. Ἡ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπαπειλουμένη εἰς ἡμῶς ὀργή, φαίνεται τρομερὰ καὶ ἀνείκαστος. Ὅθεν τινὲς τῶν ἐτι ὀλίγων σωζομένων ὀρθοδόξων ἱερέων, ἄς προσφέρωσι κοινὰς λειτανεῖας καὶ παρακλήσεις, ὑπὲρ τῆς κοινῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τοῦ γένους σωτηρίας καὶ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ἐπικειμένου ἡμῖν κινδύνου. Ὅθεν τὸ ἔργον τοῦτο φαίνεται ἀναγκαϊότερον, ἵνα τελῆται κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, εἰ δυνατὸν, ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς καὶ Σκήταις τοῦ ἁγίου Ὄρους, παρ' οὗ ἐλπίζεται ὁ καρπὸς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα σωτηριώδέστερα.

Τοσοῦτο, μὲν συνοπτικῶς λίαν περὶ τῆς πλάνης καὶ ἐπιβουλῆς τῆς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων.

22. Γίνωσκε, ὦ ἀγαπῆτῃ, ὅτ., ὁ Μοναχὸς, ὁποίου σχήματος καὶ ἂν εἴη, βαθμοῦ τε καὶ τάξεως, καὶ ἀπασχολῆται ἐκ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, καὶ καταγίνεται ἐνασχολούμενος εἰς μαθήτευσιν Γραμματικῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, φαίνεται ἂν ὅμοιος τῶ ὄντι εἰς τελείαν ἡλικίαν ἄνθρωποι, καὶ ἀφίνει τὴν στερεάν τροφήν, καὶ ζητεῖ τὸ γάλα τῶν νηπίων· καὶ μᾶλλον εἰπεῖν, ὁμοιάζει ὀυματομένῳ καὶ ὄξυδερκεῖ, καμμύοντι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ζητεῖ ὡς ὀδηγὸν τυφλὸν τινα· καὶ ἀμφοτέροι ἐμπίπτουσι εἰς βόθυνον.

23. Γίνωσκε, ὅτι, εἰς τὸν Μοναχικὸν βίον, ὑποκρύπτεται μυστηριωδῶς, ἡ οὐράνιος καὶ θεία φιλοσοφία· ἐν ἔργῳ τε καὶ πράγματι, ἐπαγγελομένη ἀποκάλυψιν θησαυρῶν ἀδαπανήτων, καὶ οὐρανίων αἰώνιων ἀγαθῶν τοῖς φιλάσσουσιν ἀκριβῶς τοὺς ὄρους καὶ θεσμοὺς αὐτῆς. Ὅθεν φαίνεται ἀνωτέρα πάντων τῶν ἄλλων, τῶν ἐπὶ γῆς γνώσεων καὶ ἐπαγγελμάτων. Καὶ διὰ τὴν ἐπιτύχωμεν τοιαύτης ὑψηλῆς καὶ θείας ἐπαγγελίας, ἀπαιτεῖται κόπος, τάξις, μέθοδος, καὶ μεγίστη νύξις, προσοχὴ καὶ ἐγρήγορσις, διότι ἔχει βαθμοὺς, τοὺς ὁποίους, ὅστις ἀπροσέκτως καὶ ἀμελῶς παραιτήσει καὶ ἀνωμάλως παραδράμει, πίπτει πτώμα ἐξαίσιον.

24. Ἡ τάξις αὕτη καὶ οἱ βαθμοὶ φαίνονται μὲν μυστηριωδῶς, εἰς πολλοὺς τύπους τῆς θείας Γραφῆς, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τοὺς ἑννέα Μακρισμοὺς, ἐν οἷς θεωρεῖται ὁ τρόπος τῆς ἀναβάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ· καὶ ὁ πρῶτος βαθμὸς, δι' οὗ ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάβασις, ἐστὶ τὸ βάθος τῆς ταπεινοφροσύνης, ἐξ ἧς φαίνονται ἀχώριστα ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀποχὴ παντὸς κακοῦ, ἡ ὑπομονὴ, ἡ ἐκούσιος

21 -
πτωχεία, καὶ ἀκτημοσύνη, καὶ σωματικὴ κακουχία, τὸ πένθος, τὰ δάκρυα, ἢ προσευχὴ, ἢ ὑπομονή, ἢ μακροθυμία, καὶ ἡ πραότης.

25. Τοῦτο τὸ μυστήριον, ἀποκρύπτουσιν αἰνιγματωδῶς οἱ τρεῖς πρῶτοι Μακαρισμοί, ἀπὸ τοῦ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ἕως Μακάριοι οἱ πραεῖς. Εἰς αὐτὴν τὴν βᾶσιν ἐδοκιμάσθησαν, καὶ δοκιμάζονται, πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ ἀληθινοὶ Μοναχοί· καὶ ὅσον περισσότερο δοκιμάζονται εἰς αὐτὰ, καὶ ἀναφαίνονται δόκιμοι, τόσον λαμπρότερα, καὶ ἀσφαλεστέρα, καὶ ὑψηλότερα γίνεται ἡ οἰκοδομὴ πρῶτον τῆς ἀγάπης καὶ ἔπειτα τοῦ ἀγιασμοῦ, ἐξ ὧν ἡ σωτηρία, ἡ αἰώνιος ζωὴ καὶ δόξα. Πᾶσα δὲ οἰκοδομὴ, μὴ στηριχθεῖσα εἰς αὐτὴν τὴν βᾶσιν, πίπτει ὡς ἐπὶ τῆς ἀμμου οἰκοδομηθεῖσα, καὶ γείνεται ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς τῆς δάσεως, φκοδομήθησαν ὅλοι οἱ Ὅσιοι καὶ δι' αὐτῆς γινομένης διὰ δοκιμασίας, οἰκοδομοῦσι τὴν σωτηρίαν τῶν ὑποτασσομένων αὐτοῖς οἱ συνετοὶ, καὶ ἀληθινοὶ προσεστώτες καὶ γέροντες τῶν Μοναχῶν.

26. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἕκ τῶν μεγάλων πειρασμῶν τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται νὰ ἦναι ἡ ἔλλειψις τοιούτου καταρτισμοῦ τῆς δοκιμασίας, ἕκ τοῦ ὁποίου ἐπαλειψίται ἡ πτώσις, καὶ ἡ κατάργησις ὅλου τοῦ Μοναχικοῦ τάγματος τὴν σήμερον, ἐπειδὴ οὔτε ὑπὸ τῶν προσεστώτων καὶ γερόντων γίνεται ἡ τοιαύτη δοκιμασία, οὔτε οἱ ὑποτασσόμενοι δοκιμάζονται κατὰ τὰς παραγγελίας τῶν Πατέρων, ἀλλὰ καὶ προσιδιάζονται οἱ προσερχόμενοι εἰς βαθμοὺς καὶ τροφὰς σωματικὰς, καὶ οὐ μόνον οὐκ οἰκοδομοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς βάραθρα χαλεπὰ ἀπωλείας· καὶ προσερχόμενοι, ὡς πρὸς ἰατροὺς πνευματικοὺς, ζητοῦν τὴν ἴασιν τῶν παθῶν αὐτῶν, καὶ ἀπαντῶσιν τὸν θάνατον ἔλεινῶς.

27. Καθὼς ὁ σῖτος, ἐὰν μὴ ἐνταφιασθῆ εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, οὐ καρποφορεῖ· οὕτω καὶ ὁ Μοναχὸς, ἐὰν μὴ νεκρωθῆ καὶ ταπεινωθῆ, διὰ τῆς ἀληθινῆς δοκιμασίας, καὶ ὑπακοῆς, οὐ δύναται καρποφορῆσαι ζωὴν αἰώνιον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ὄντως ἀληθινὴ φιλοσοφία, ἥτις μένει μυστήριον κεκρυμμένον, εἰς τοὺς τὰ κοσμικὰ καὶ ὑψηλὰ φρονούντας καὶ ἀπολυμένους.

28. Φεῦγε τὰς συνομιλίας τῶν σαρκικῶν καὶ κοσμοφρόνων, καὶ τὰς συναστροφὰς αὐτῶν, καὶ πρὸ πάντων τὰ ζιζάνια, καὶ τὰ σκάνδαλα, τὰ ὅποια ὁ κοινὸς ἐχθρὸς τὴν σήμερον ἔσπειρε πανταχοῦ, διὰ τὴν ῥαθυμίαν καὶ ἀμέλειαν τῶν ποιμένων καὶ προεστώτων, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐνεργεῖ τῶν ἐκλεκτῶν τὴν ἀπώλειαν, καὶ ἔχε ὡς ὀδηγὸν τῆς διαγωγῆς σου, ἄξιον πνευματικὸν καὶ γέροντα διακριτικόν, ἔχοντα φήμην καὶ ὑπόληψιν, ὅτι ἔφερεν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς σωτηρίας καὶ ἄλλους, διότι εἰς τὴν ὑπακοὴν τῶν τοιούτων γερόντων, κρεμάται ὅλη ἡ σωτηρία τῶν ὑποτασσομένων, εἰς δὲ τὴν παρακοὴν ὄλος ὁ κίνδυνος.

29. Πᾶσα δὲ ἀρετὴ τοῦ Μοναχοῦ, μὴ ἐξ ὑπακοῆς γινομένη ἀποβαίνει ἀδόκιμος πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀπρόσδεκτος ἢ δὲ ἐξ ὑπακοῆς γενομένη ἀρετὴ, ἀναβαίνει, ὡς ὄρμη εὐωδίας, καὶ ἀξία πολλοῦ μισθοῦ. Ἐὰν δὲ εὐρίσκῃται ἐν σοὶ μικρὰ ἀκτίς τοῦ ὑπερφυσικοῦ φωτός, ἀγωνίζου, ἵνα πλεονάσῃς αὐτὴν διὰ τῶν πνευματικῶν ἔργων, μήπως σβέσῃ καὶ καλύψῃ τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας καὶ πλάνης, ὡς ἀπαρχῆς τοῦ ἐξωτέρου σκότους, τοῦ ἀποκειμένου τοῖς πεπλανημένοις καὶ παραβάταις τῶν σωτηρίων ἐντολῶν.

30. Φεῦγε τὰ μέγιστα τὰς τῶν ἀνθρώπων τιμὰς, καὶ προεδριασμοὺς, καὶ προεδρείας, καὶ ἀγάπα πάντοτε τὰ ταπεινὰ, ἵνα ἀναφανῆς κατὰ τὴν ἀψευδὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, πρῶτος.

31. Καθὼς ἡ ἐξουσία τοῦ Ἐωσφόρου, καὶ ἡ ἐξ αὐ-
τῆς ὑψηλοφροσύνη θεωρεῖται ἡ πρώτη αἰτία καὶ πηγὴ
τοῦ σκότους καὶ θανάτου τῆς πτώσεως καὶ ὄλων τῶν
προσκαίρων καὶ αἰωνίων δεινῶν, οὕτω καὶ ἡ ἀπειρος
συγκατάβασις καὶ ταπείνωσις τοῦ Κυρίου, ὑπάρχει ἡ
πρώτη ἀφορμὴ καὶ πηγὴ τοῦ φωτός, τῆς ζωῆς, τῆς δό-
ξης, τῆς χαρᾶς καὶ ὄλων τῶν προσκαίρων καὶ αἰωνί-
ων ἀγαθῶν.

32. Προσέξατε λοιπὸν ἀκριβῶς, μίποτε παρασυρθῆ-
τε εἰς τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἀποστασίαν καὶ κοινὴν προδοσί-
αν τῆς Ἐκκλησίας.

33. Προσέχετε, ὅτι τὸ Μοναδικὸν σχῆμα κινδυνεύει
εἰς ὄλισθον. Αἰτῶ συγνώμην, ὅτι ἡ ὥρα καὶ ὁ καιρὸς
οὐ συγχωρεῖ μοι τὴν ἐπὶ πλεόν ἕκτασιν τῆς ἐπιστο-
λῆς ταύτης. Πλὴν καὶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα καὶ ἐπιπόλαια
καὶ, διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς ὥρας, ἀτάκτως καὶ συγκε-
χυμένως εἰρημένα, ὀρκίζω ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ
τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἵνα ποιήσητε τέλος καὶ φανερὰ,
εἰς ὅσους ἐκ τῶν αὐτόθι συνετῶν, καὶ ἐναρέτων Πα-
τέρων ἐστὶν ὑμῖν δυνατὸν. ! ! !

Ἐν Πάτραις τὴν 27 Μαρτίου 1840 γνήσιος ἀδελ-
φὸς ἐν Χριστῷ Κοσμάς Φλαμιάτης †. †. †.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τοιαύτην ἐπιστολὴν ἔστειλεν ὁ ὄσιομάρτυς καὶ Πατὴρ ἡμῶν Κοσμάς ὁ Φλαμιάτης, εἰς κάποιον ὑποτακτικόν. Κατὰ τὴν σωζομένην παράδοσιν ὁ ὄσιος οὗτος καὶ μάρτυς Κοσμάς ἐδόλητηριάσθη, ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ κόμματος ἐντὸς τῶν ἐν Πάτραις φυλακῶν, ἔνθα εἶχε κλεισθεῖ μεθ' ἑτέρων δέκα Ἱερομονάχων συγκατηγορηθέντων αὐτῷ ἐπὶ σπηλιτεύσει διὰ τῶν τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῶν, ἐκείνων ὅμως ἀπολυθέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προταίτιου των. Τὰ ὅσα λέγει φαίνονται ἀληθῆ καὶ βέβαια καὶ οὐδεμίαν ἀντίρρησην καὶ λόγον ἐπιδέχονται τὰ εἰρημένα εἰς τοὺς σενετοὺς καὶ ἐναρέτους καὶ πείραν ἔχοντας τῶν πραγμάτων.

Οὗτος ἔχει γράψει καὶ ἄλλο βιβλίον ἐκδοθὲν εἰς τύπον κατὰ τὸ ἔτος 1849 σελ: 80 «Ὁρθόδοξος Φωνή» ὀνομαζόμενον τὸ ὁποῖον, διηγεῖται τὰς βαθείας ἐπιβουλάς τὰς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν εἰς ἀπορίαν τὸν ἀναγνώστην, πληροφοροῦμενον ὅμως διὰ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσι. Μικρὰ εἶναι, ἀλλὰ περιέχει σύνοψιν πολλῶν γνώσεων.

Λοιπὸν ἡ ἀνάγνωσις τῆς τοιαύτης καὶ παρουσίας ἐπιστολῆς χρειάζεται Ἀναγνώστην συνετον, ἐνάρετον, καὶ πείραν ἔχοντα τῶν πραγμάτων· εἰδὲ μὴ, ὡς μὴ ἀπτηται. «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ. Ματθ. (κεφ. ζ'. 6)».